

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MACERATA

a.a. 2023/4

GRAMMATICA GRECA

(12 CFU)

PROF. VIRGILIO IRMICI

LA NOZIONE DI 'DIALETTO'

1. λέξεις δέ ἐστιν κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς, ὥς φησιν ὁ Διογένης, φωνὴ ἐγγράμματος, οἷον 'ἡμέρα {ἐστί}'. λόγος δέ ἐστι φωνὴ σημαντικὴ ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. διάλεκτος δέ ἐστι λέξεις κεχαραγμένη ἐθνικῶς τε καὶ Ἑλληνικῶς, ἢ λέξεις ποταπὴ, τουτέστι ποιά κατὰ διάλεκτον, οἷον κατὰ μὲν τὴν Ἀθίδα 'θάλαττα', κατὰ δὲ τὴν Ἰάδα 'ἡμέρη'. (*SVF* 3, *Diog.* 20 = *D.L.* 7.56)
2. φασὶ δὲ οἱ Ἑλληνες διαλέκτους εἶναι τὰς παρὰ σφίσι ε', Ἀθίδα, Ἰάδα, Δωρίδα, Αἰολίδα καὶ πέμπτην τὴν κοινήν, ἀπεριλήπτους δὲ οὖσας τὰς βαρβάρων φωνὰς μηδὲ διαλέκτους, ἀλλὰ γλώσσας λέγεσθαι. (*Clem. Alex. Strom.* 1.21.142-143)
3. Προσχηματισμὸς δέ ἐστι προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος· ἔστι δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος, οἷον πολέμοις πολέμοισι, τοῖς τοῖσι, φίλοις φίλοισι, ὄνεια ὄνείατα, πρόσωπα προσώπατα, ἐγὼ ἐγώνη, τύ τύνη, ἦς ἦσθα. (*Tryph. Pass.* 1.19)
4. τὰ εἰς ιξ ἀρσενικὰ ἀπλᾶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνεται οἷον πέρδιξ πέρδικος, Φοῖνιξ Φοίνικος, Κίλιξ Κίλικος, πλὴν τοῦ τέττιξ τέττιγος, τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται. τὸ δὲ κεχρεωστημένον ἀνεπλήρωσαν οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ κ κλίνοντες αὐτὸ οἷον τέττικος. τὸ ὄρνιξ ὄρνιχος διὰ τοῦ χ κλινόμενον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κοινολεκτούμενον ἀλλὰ κατὰ διάλεκτον· τὸ γὰρ ὄρνις ὄρνιξ λέγουσιν οἱ Δωριεῖς. (*Hdn. GG* 3.1, p. 741)

LA DIFFUSIONE DEL DIALETTO EOLICO SECONDO STRABONE (8.1.2)

πάντες γὰρ οἱ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ πλὴν Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων καὶ τῶν περὶ τὸν Παρνασσὸν Δωριέων καὶ νῦν ἔτι Αἰολεῖς καλοῦνται. [...] οἱ ἐντὸς Αἰολεῖς πρότερον ἦσαν, εἴτ' ἐμίχθησαν, Ἰώνων μὲν ἐκ τῆς Ἀττικῆς τὸν Αἰγιαλὸν κατασχόντων, τῶν δ' Ἡρακλειδῶν τοὺς Δωριέας καταγαγόντων [...]. οἱ μὲν οὖν Ἴωνες ἐξέπεσον πάλιν ταχέως ὑπὸ Ἀχαιῶν, Αἰολικοῦ ἔθνους· ἐλείφθη δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὰ δύο ἔθνη τό τε Αἰολικὸν καὶ τὸ Δωρικόν. ὅσοι μὲν οὖν ἦττον τοῖς Δωριεῦσιν ἐπεπλέκοντο (καθάπερ συνέβη τοῖς τε Ἀρκάσι καὶ τοῖς Ἠλείοις [...]), οὗτοι αἰολιστὶ διελέχθησαν, οἱ δ' ἄλλοι μικτῇ τινι ἐχρήσαντο ἐξ ἀμφοῖν, οἱ μὲν μᾶλλον οἱ δ' ἦττον αἰολίζοντες [...].

A Historical Greek Reader

Mycenaean to the Koiné

STEPHEN COLVIN

OXFORD
UNIVERSITY PRESS

(the original loc. ending), with *a*-stem *-ηισι* (the result of *o*-stem influence on inherited *-ησι < *-āσι*). Most dialects have *-οις* (the old instr. ending) in dat. function, and *a*-stem *-αις* (formed analogically). Att. dropped *-οισι* in the mid V cent. in favour of *-οις*; and *a*-stem *-αις* replaced *-ησι/-αισι*. The retention of the long form in V cent. Attic comedy is merely a metrical convenience. Cf. Myc. (§11.3).

¹ Kurylowicz (1972), Ruijgh (1989: 161). ² Cowgill (1965: 167–8), López Eire (1986). ³ Rix (1976: 252, 256–7), Ruijgh (1992: 464–6).

⁴ Humbert (1960: 42), Horrocks (1997: 127).

§33. *Aeolic*

The Aeolic dialects bear witness to a relatively brief period of common development followed by a much longer process of areal convergence (Boeotian and Thessalian have features in common with West Greek, Lesbian with East Greek). Whether proto-Aeolic was in the Bronze Age a north-western or south-eastern idiom (§8) is a vexed question, and perhaps misconceived (it implies a strongly genetic rather than an areal model of how dialects develop). Aeolic was clearly a conservative dialect (and therefore resembled the conservative north-western dialects in many respects), and probably did not develop distinctively Aeolic features (innovations) until the post-Mycenaean period.¹ In the late second millennium the proto-Aeolians seem to have occupied the regions between Epirus and Thessaly, and to have migrated as far as the northern Peloponnese.

At the end of the Dark Ages the speakers of dialects traditionally classified as Aeolic were separated geographically and isolated: Boeotian is surrounded to the east by Attic-Ionic, and in all other directions by West Greek. Thessalian is surrounded by North-west Greek, and eastern Aeolic (Lesbian) by Ionic. Boeotian is often described as a mixed dialect (West Greek and Aeolic), and in fact all three are in varying degrees fusions of disparate elements. The group—even more than the other traditional dialect ‘families’—is united by a series of overlapping similarities rather than a large number of diagnostic common features.²

An extra problem with the term *Aeolic* is that it was used by ancient grammarians and commentators to denote Lesbian (owing to the ancient and famous literary tradition associated with the

dialect, including aspects of Homeric language), and this is reflected to a certain extent in modern usage.

¹ García Ramón (1975), Brixhe (2006: 49–55). ² Vottéro (2006: 137–42).

Phonology

§34. Vowels

1. There is evidence that vocalic resonants (§10.3) were in some contexts vocalized with *o*, as in Arc.-Cyp. (§§26.3, 10.3): Boe. *στροτειάων* 14 9, Sapph. *βροχέ(α)* 74 b7.

2. In Lesb. and Thess. clusters of resonant and **s* (§23.6) or **y* (§23.7) characteristically result in the gemination of the resonant, rather than compensatory lengthening of the vowel: *ἄμμέ* (<**ḡsme*) 11 13 (Thess.), Sapph. *ἰμέρρει* (-*ρρ*- < **-ry*-) 74 a27.

THESSALIAN ONLY:

3. (a) Secondary long *e* and *o* merged with the inherited long vowels [ε:] (*η*) and [ο:] (*ω*). By the IV cent. long *e* and long *o* had a closed quality and were written *ει*, *ου* (with a spelling borrowed from Att.-Ion., §23.1): *συνθείκα* 10 1. (b) There is a possible related sound-change at Larisa, by which *αι* came to be written *ει* (i.e. [ai] > [ε:] > [e:]), for which cf. §34.6 below. But the evidence is late and the spelling only attested in verbal endings.¹

BOEOTIAN ONLY:

Boeotian vowels changed rapidly from the V cent., in most cases anticipating the developments that characterize modern Greek. The Boeotians attempted to keep track of sound-changes in the spelling, especially after the introduction of the Ionic alphabet at the beginning of the IV cent.

4. In the V cent. the diphthong *ει* [ey] began to be written *ι*, indicating transition to a monophthong [i:] (probably via [e:]). As in Attica (Threatte 1980: 205), it seems likely that this change was retarded before a vowel (cf. *στροτειάων* 14 9).

5. Secondary long *e* and *o* had merged with the inherited long vowels [ε:] (*η*) and [ο:] (*ω*); but at the beginning of the IV cent.

inherited long *e* (η) started to be written $\epsilon\iota$, indicating a closer pronunciation [$\epsilon\iota$].

6. From the end of the VI cent. the diphthong $\alpha\iota$ began to be written $\alpha\epsilon$, and by the mid IV cent. was written η . These changes indicate transition to a monophthong [$\epsilon\iota$].

7. In a parallel development to (6), the diphthong $\omicron\iota$ began to be written $\omicron\epsilon$ and then (in the mid IV cent.) υ . This indicates a change to the monophthong [$\ddot{u}$] (for the spelling cf. §30.4).

8. Inherited υ remained a true [u], unlike in Attic, and from the early IV cent. was generally written $\omicron\upsilon$ to indicate this.

9. ϵ written $\epsilon\iota$ (from the VI cent.) or ι (IV cent.) before another vowel indicates synizesis (§23.2).

LESBIAN ONLY:

10. Ancient grammatical sources, and the accentuation of some manuscripts, indicate that the accent in Lesbian was recessive (as close to the beginning of the word as possible, as in the Att. verb). By convention this is observed in the printing of modern accents.²

11. By way of compensatory lengthening, the sequence $*Vns > Vis$ ($\lambda\acute{\upsilon}\omicron\iota\sigma\iota < * \lambda\acute{\upsilon}\omicron\nu\sigma\iota$, etc.): word-final (§23.9) or with secondary *s* (§23.6c).

12. Secondary long *e* and *o* merged with the inherited open vowels [$\epsilon\iota$] (η) and [$\omicron\iota$] (ω).

¹ Blümel (1982: 159–61). ² Probert (2003: 159–60), West (1970b).

§35. Consonants

1. Labiovelar $*k^w$ ($*g^w$, $*g^wh$) $>$ labial π (β , φ) even before $\acute{e}$, $\acute{i}$ (§10.6): Boe. $\pi\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\tau\alpha\nu$, ‘fourth’ 14 19. (But note $\tau\acute{\iota}\varsigma < *k^w\iota\varsigma$ even in Aeolic.)

2. [w] (digamma) was lost early in Lesb. (cf. Ionic). Its appearance in Sapph. and Alk. appears to be purely ‘literary’: it had already disappeared from the spoken language in the VI cent.¹ Initial *F-* is maintained in Boe. and Thess. until the koiné (sometimes written internally in archaic Boe. inscriptions).

3. For Boe. (and probably also Thess., though evidence is scanty) $\tau\tau$ in common with Attica and Eretria (§23.8).

¹ Bowie (1981: 69–74).

§36. Morphology/Syntax

OVERLAPPING FEATURES OF LESBIAN, THESSALIAN, BOEOTIAN

1. Athematic inflection of vowel-stem verbs (§24.1): but Boeotian inscriptions show thematic inflection with West Greek and Attic.

2. Perfect ptcpl.: the inherited suffix **-wos-* was replaced with *-ont-* imported from the present (**-wos-* had to be remodelled in all dialects after the disappearance of intervocalic **-s-*): ἐπεστᾶκοντα 9 8, 'in office' (ἐφ-ίσταμαι).

3. Infinitives: (a) the athematic infin. (active) is *-μεν* in Thess. Boe., extended to thematic verbs also. (b) Lesb. has athematic *-μεναι* (apparently a blend of *-μεν* and *-ναι*), but only in the case of short-vowel monosyllabic stems (ἔμ-μεναι, δό-μεναι, θέ-μεναι): other athematic stems share the thematic ending, viz. long vowel + *-ν*. (c) Sigmatic *-σαι* and med.-pass. *-σθαι* are common to all three, with the exception of Larisa in Thessaly where *-σειν*, *-σθειν* are found (cf. §34.3).

4. The athematic (C-stem) dat. plur. is *-εσσι* (the result of an analogical 'proportion' λύκοι:λύκοισι::πάντες:χ→πάντεσσι): it must have been created after the sound-change *-ss->-s-* had ceased to be effective (cf. στήθεσιν 74 b6). Hom. *s*-stem forms such as ἔπεσσι are creations of the epic *Kunstsprache* (the doublet *-εσσι/-εσι* is metrically convenient).¹

5. First sing. pronoun ἐγών (rare in epigraphic texts): associated with Aeolic and West Greek. For the final *-ν* cf. Indo-Iranian *-m* (Skt. *ahám*).

6. Patronymic adj. in *-ιος* (also Myc.): other dialects use gen. of the father's name.²

7. αἰ, 'if', and particle κε (κεν in Homer and lyric poetry): κα in Boe. from West Greek.

THESSALIAN ONLY:

8. Thematic gen. sing. in *-οιο* (rarely), mostly *-οι* < *-οιο* (cf. Myc. *o-jo*): the form familiar from Homer.

LESBIAN ONLY:

9. Imperative, 3 plur. active/medio-pass. Lesb. forms a 3 plur. imper. in *-ντον* (act.) and *-σθον* (medio-pass.), with an unusual short vowel. Greek generally builds these forms on

3 sing. $-\tau\omega$ and $-\sigma\theta\omega$ (§32.3), but in this case the development is hard to trace.³

¹ Morpurgo Davies (1976). ² Morpurgo Davies (1968), Hodot (2006: 174–8). ³ García Ramón (1978).

§37. *West Greek*

West Greek includes the group of dialects known traditionally to classicists as Doric, a term (and a concept) inherited from the Greeks. The Dorians had a distinct political and cultural identity: their dialect was particularly associated with choral poetry, which suggests that the form developed somewhere in the Doric world. For linguistic purposes it is useful, however, to distinguish a sub-grouping of north-western dialects which share a range of overlapping features. With the notable exceptions of Delphi and Elis, much of the north-western area was both geographically and culturally isolated in the classical period.¹

Although West Greek is characterized by some striking isoglosses which mark it off from the eastern group, the individual dialects nevertheless developed in different linguistic contexts across a wide area of mainland and insular Greece. Since it seems likely that speakers of West Greek were involved in migrations across the Greek world in the sub-Mycenaean period (starting roughly in the XII cent.), the dialects as they appear in the archaic period can be expected to show the effects of interaction with the language of speakers who were absorbed or subdued by the new arrivals ('substrate' influence), as well as that of neighbouring population groups (Arcadia, Boeotia, Attica, and Thessaly). This is difficult to quantify, but for both North-west Greek and Doric there are features which appear anomalous, as well as sporadic irregularities which are difficult to account for; and in a couple of cases (Achaëa and Elis) the written standards admit these features so freely that doubt has been cast on their classification as West Greek. This is not a particularly useful step: if we are to use the traditional groupings at all, we should recognize that for West Greek, and particularly for North-west Greek, the evidence is often both scanty and late; and it is therefore not unlikely that in many cases we are dealing with a koinéized written form which did not closely represent local vernacular. Better

Thessaly), V cent. bc. IG IX 2. 257. Buck 35. Schwyzer 557.
Nomima, i. 33.

A number of features anomalous in Thessalian may point to an attempt to write the text in Ionic-influenced 'chancellery' diction (perhaps by an Ionian secretary).

ε<ο>ς ηυλῶρέοντος Φιλονίκῳ ἡυιός

Θετόνιοι ἔδωκαν Σοταίροι τοῖ Κλορινθίοι καὶ τοῖ καὶ γένει καὶ
Φοικιάταις καὶ χρῆμασιν ἀσυλίας¹³ κατέλειαν κεὺφεργέταν
ἐποιῆσαν κέν ταγά κέν ἀταγίαι. αἷ τις ταῦτα παρβαίνοι, τὸν ταγὸν
ἐπεστάκοντα ἐξῆξανακάδεν. τὰ χρυσία καὶ τὰ ¹⁰ ἀργύρια τῆς
Βελφαίῳ ἀπολλόμενα ἔσῳσε Ὀρέσταο Φερεκράτ-

13. Graffito on a vase of unknown provenance: one word
extra metrum followed by two iambic trimeters. V cent. bc.
IG VII 3467. Buck 38–5. Schwyzer 441. CEG 446.

Μογέα δίδοτι τῇ γυναικὶ δῶρον Εὐχάρῃ
τεῦτρετιφάντῳ κότυλον, ὅς χ' ἄδαν πίε.

damaged. Early III cent. bc. Étienne-Roesch (1978). SEG 28.
461. ► Étienne-Roesch (1978).

... ὁμολογὰ τοῖς ἱππότης τοῖς Ἐρχομενίων κῆ Χηρωνείων ὑπὲρ
τῶν ἱ στροτευιάων. Τὰς μὲν προτεινὶ στρο¹⁰τειάς Θιογνετίδαο
ἄρχοντος Ἐρχομενίοις, Βοιωτοῖς δὲ Φιλοκώμῳ, ἀφί[εμ]ένας
εἶμεν, ἄρχεμεν δὲ τὰς στρο[τε]ίας τὰς ἐπὶ Θιογνετίδαο ἄρχον-
[τος] Ἐρχομενίοις, Βοιωτοῖς δὲ Φιλο¹⁵[κώ]μῳ· στροτευθεῖμεν δὲ
ἐχθόν[δ]ε τὰς Βοιωτίας πράταν τὴν Σαυκλ[ί]αο, δευτέραν τὴν
Πουθοδώρῳ, τ[ι]ρίταν τὴν Χηρωνείων Εὐμείλῳ, ἱ [π]ετράταν
Ἀριστίωνος, ἐν δὲ τῇ ²⁰ [Βο]ιωτίῃ πράταν τὴν Ἀριστίωνος, ἱ
[δ]ευτέραν Πουθοδώρῳ, τρίταν ἱ [Χ]ηρωνείων Εὐμείλῳ, πετράταν ἱ
[Σ]αυκλίαο· ἡ δὲ κά τινες Φίλη Φίσα ἱ [στρ]οτευθειώνθι, κλαροέτω
ὁ ἱπ²⁵[πα]ρχος τὰς Φίσα ἐστροτευμένας Φίλας· τιθέσθῃ δὲ τὰς
στροτειίας τὰς τε ἐν τῇ Βοιωτίῃ κῆ τὰς ἐλχθόνδε τὰς Βοιωτίας
χωρὶς ἐκατέ[ρ]ας ἀς κα τὰ ἐφόδια λάβωνθι.

17. Stone from Mytilene, recording a monetary agreement between that city and Phokaia on the mainland. Late V or early IV cent. BC. IG XII 2. 1. Buck 25. Schwyzler 619. Hodot (1990), #MYT 01. Heisserer (1984), Engelmann (1985).

----- [ὅττι | δέ κε αἰ] πόλις [ἀ]μφοτέραι ----
 ----- | -----]γράφωσι εἰς ταῖς στάλλαις ἢ ἐκκόπτωσι,
 κύ[ρ]ιον ἔστω. τ[ὸν] δὲ κέρναν||⁵τα τὸ χρύσιον ὑπόδικον ἔμ[με]ναι
 ἀμφοτέραισι ταῖς πολίεσσι· δικ[ά]σ[ταις] δὲ | ἔμ[με]ναι τῶι μὲν
 ἐμ Μυτιλήναι κ[έρ]ναν|τι ταῖς ἄρχαις παίσαις ταῖς ἐμ Μ[υτιλ]λήναι
 πλέας τῶν αἰμίσεων, ἐμ Φώκαι δ[έ] τ||¹⁰αῖς ἄρχαις παίσαις ταῖς ἐμ

Φώκαι πλ[έ]ας τῶν αἰμίσεων[ν]· τὰν δὲ δίκαν ἔμμεναι | ἐπεὶ κε
 ὠνίαυτος ἐξέλθῃ ἐν ἕξ μηνέσιν. αἰ δέ κε καταγ[ρέ]θῃ τὸ χρύσιον
 κέρναν ὑδαρέστερο[ν] θέλων, θανάτῳ ζαμι||¹⁵ώσθω· αἰ δέ κε
 ἀπυφ[ύ]γῃ μ[ὴ] θέλων ἀμβρότην, τιμάτω τὸ δικαστήριον ὅττι
 χρη[ί]στ<ο>ν πάθῃ ἢ κατθέ[μ]εναι. ἀ δὲ πόλις ἀναίτιος καὶ
 ἀζάμιος [ἔ]στω. ἔλαχον Μυτιλήναιοι πρόσθε κόπτην. ἄρχει πρότανις
 ὁ ||²⁰ πεδὰ Κόλωνον, ἐμ Φ[ώ]και δὲ ὁ πεδὰ Ἀρίστ[α]ρχον.

Plutarco, *De gloria Atheniensium*, 348A

ἡ δὲ Κόριννα τὸν Πίνδαρον, ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον, ἐνουθέτησεν ὥς ἄμουσον ὄντα [καὶ] μὴ ποιοῦντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε, γλώσσας δὲ καὶ καταχρήσεις καὶ μεταφορὰς καὶ μέλη καὶ ρυθμοὺς ἡδύσματα τοῖς πράγμασιν ὑποτιθέντα. σφόδρ' οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος (fr. 29, vv. 1-4 Maehler)

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέους
ἢ τὰν <Διωνύσου πολυγαθέα τιμάν.>

δειξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ, γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ. τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος εἰς τὸ μέλος ἐξέχεεν.

POETAE MELICI GRAECI

ALCMANIS STESICHORI IBYCI
ANACREONTIS SIMONIDIS CORINNAE
POETARVM MINORVM RELIQVIAS
CARMINA POPVLARIA ET CONVIVIALIA
QVAEQVE ADESPOTA FERVNTVR

EDIDIT
D. L. PAGE

OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS

1 (4+5 D.)

654 P.Berol. 284 BKT v 2 (1907) p. 19 seqq. (saec. ii p.C.) prim. ed.
Schubart & von Wilamowitz-Moellendorff

(a) col. i-iv

col. i

]υστεφανον
]γῶγ' ἐπιδῆ
]επ' ἀκρῦ
]χορδάς
 5] . ρῶντ' οριων
] . νφουλονορνι
]
]
]ηί
 10 γ]ενεθλα·
]δᾶ
]εν . [. . . .] Κώρει-
 τες ἔκρου]ψαν δάθιο[ν θι]ᾶς
 βρέφο]ς ἄντροι, λαθρά[δα]ν ἀγ-
 15 κο]υλομείταο Κρόνω, τα-
 νικά νιν κλέψε μάκηρα 'Ρεία
 () μεγ]άλαν τ' [ᾶ]θανάτων ἔσ-
] ἔλε τιμάν· τὰδ' ἔμελψεμ·
 μάκαρας δ' αὐτίκα Μώση
 20 φ]ερέμεν ψᾶφον ἔ[τ]αττον
 κρ]ουφίαν κάλπιδας ἐν χρου-
 σοφαῖς· τὺ δ' ἄμα πάντε[ς] ὤρθεν·
 () πλίονας δ' εἶλε Κιθηρών·
 τάχα δ' Ἑρμᾶς ἀνέφαν[έν]
 25 νι]ν αούσας ἐρατὰν ὥς
 ἔ]λε νίκαν στεφ[ά]νυσιν
 . . .] . (.) ατώ . ανεκόσμιον
 () μάκα]ρες· τῷ δὲ νόος γεγάθι·
 () ὁ δὲ λο]ύπησι κά[θ]εκτος
 30 χαλεπ]ῆσιν Φελι[κ]ῶν ἐ-
] λιττάδα [π]έτραν

CORINNA 654

.....]κεν δ' ὄ[ρο]ς· ὑκτρῶς
]ων οὐψ[ό]θεν εἴρι-
 (σέ νιν ἐ]μ μου[ρι]άδεσσι λάυς·
 35]εγ[...]νεγ[...]...]...]
]ροσίασ[...]
]τριχα[...]ς
]οσμελ[...]ων
]...]...]
 40]σόρουσεν
]
]ν.ως
]σων
]ιωφεγ
 45]καρωντῦ
]νῖοντασάσα[
]δρορσινεῖσ
]αδιοσμνα[
]κωρη.
 50]νῆ.
]ῡσκαλε[
]προ[

col. ii

.[.....]νῖ
 .[.....]
 ρε[.....]σῡ
 ωδ...ρα[
 5 δετ' ορο[
 ρωνκν[
 κροϋ[
 .[.....]
 τ' [.....]
 10 ερα[
 θ' α[
 γ[.....]
 μω[.....]ων
 δω[.....]νεπω

CORINNA 654

15	δη[	]μέλι
	νῆ.[	]διον
	με[	]α
	ω̄'τ[	]αελιος
	μων[	]ουσιας
20	τ[	]οφιλα
	εσδ[	]...αν
	σουν[	]ν
	ἰῶν[	]φον
	γα[	]γα
25	πατ[	]κισις
	ασωπ[	]ενομον
	λων[	].
	άν.[	]πων
	λά[	]ρας·
30	τειν[	]αθρων
	μετ' ᾧ[	]ν
	εμπε[	]΄ς
	ων.ῆ.[	γε]νέθλαν
	δευς[	ἀ]γαθῶν
35	πατρο[	]ς
	κορκόν[ρ	]
	ν.' εἰδ[	]
	ποτι[	]τείρ
	σιν[	]ς
40	θεο[	]στινεχων·
	τε[	]εξ
	λό[	]
	τ[	]ον
	β[	]
45	τ[	]σας·
	θ[	]
	σ[	]
	τ[	]
	.[	]
50	π[	]
	ά[	]

329

CORINNA 654

πῆς [Ποτ]ιδάωνος· ἔπι-
 τ' Ὀα[ρί]ων ἀμὸς γενέτωρ
 γῆα[ν Ϝ]ὰν ἀππασάμενος·
 40 χὼ μὲν ὠραν[ὸ]ν ἀμφέπι
 τιμὰν δ[.....]ν οὔταν.
 τώνεκ[.....]ν ἐνέπω
 τ' ἀτ[ρ]έκ[ιαν] χρεῖσμολόγον·
 τοὺ δέ [νου] Ϝίκέ τ' ἀθανάτης
 45 κῆ λού[.....] φρένας
 δημόν[... (Ϝ)έκου]ρεύων·
 ὥς ἔφα [μάντις] π[ε]ράγεις·
 τὸν δ' Ἀ[σ]ωπὸς ἀσπασίως
 δεξιᾶς ἐ[φαιψάμ]ενος
 50 δάκρου τ' [ὀκτάλ]λων προβαλ[ὼν]
 ὦδ' ἀμύψ[ατο φ]ωνῇ·

col. iv

[
 φωρ[
 ταδε[
 βεβείλ[
 5 ἀπιθα[
 τεοῦσδ[
 Ϝᾶδο[
 πάνομ[
 ενστρ[
 10 τέκν[
 τεωγ[
 πανθ[
 ενθια[
 διὰ, νῖ[
 15 ταω[
 εδν[
 δώσω[
 σθη·φ[
 σουνι[
 20 τεινλαυσ.[

CORINNA 654

τοσονεφασ[
 πάρνεισαντ[
 φᾶδονήτεθ[
 .αδέϊᾱντρ[
 25 κείνοτεουσ.[
 τουχ. .ε[
[
 εσερ. υστ[
 στεργωτ'α[
 30 καμίφ..[
 κιθηρ.[.].[
 ητίωσ.[.].[
 πλειά[
 μειδε[
 35 σουντ[
 ημενθ[
 θουμο[
 ενπολ[
 κηγαρ[
 40 δ'έϊσκ[
 κηκιθ[
 πλάτη[
 δ'αγετ'ω[
 κλαροσ'ι[
 45 τύσπλ[
 πάρνε[
 τωνδια[
 θανογτ[
 πάρνε[
 50 φιλόυρ[
 οσποκε[
 μαντ[

scholia marg. dext.: i 5 θηραν, ii χιονα, 21 εσ, 37 εκ, 40 εισ, 45 εσ εαι, 50 απο του; ii 2 επικληθησε|σθαι, 26 ες, 32 πημοναν, 35 εκ, 43 τωιδ' ουτς (sic), 46 μεχρι; iii 7 σφα, 8 εντιεσδε, 9 ουποτ', ii ηδη, 19 τεουσ, 20 εσ, 22 ται, 23 εκγεννασονται, 25 ηρωεκ, 34 εκ, 39 ανακτησαμ'σ, 44 εικε, 45 seqq. γ]αμηθεισς (sic) |[]ηρη του γη[μαν]τος

gloss. inter lineas et corr. ibid. vel in textu:

(ι) ε atticum sup. ι scr., (α) ut ε pro ι intellegas (velut θεός pro θιός), i 5 οριων,

23 πλι-, iii 10 θιας, (b) ut ei pro ι intellegas (velut ἔχει pro ἔχι), i 22 φαι-, 28 -γαθι, 33 ειρι-, ii 1]υι, 15 μελι, iii 12 εχι, 15 δουνι, 16 -ουνι, 31 αψευδι, 40 -επι, 51 αμι- (2) correctiones, sim.: i 6 ορνι litt. ρ expuncta; 12 κώρη sed ut vid. η ex ει; 14 αντροι: ρ postmodo insertum; 15 versuum divisio pessum data, tum correcta; 16 ρεα in ρεα correctum; 22 -φαινας litt. va expunctis; 23 οθλε litt. οθ expunctis sscr. ει; 34-35 versuum divisio falsa; ii 8 φ[deletum; 12 ρ[deletum, sscr. γ; 20 φαλα: prior litt. α deleta, sscr. ι; iii 15 init. vestigium, tum spat. ix fere litt. vac.; 34 ενπιων: prior litt. ι deleta, sscr. έ, sup. alt. ι scr. ε; iv 18 σθη: σ postmodo insertum; 46 πανν: prior litt. ν deleta, sscr. ρ

accentus, sim., quales in Π extant reddidi in col. i 1-11, col. ii, col. iii 1-10, col. iv.

col. i 12 seqq.:	12 κώ	13 δά	14 οι·	ρά άγ	15 ρόν	16 νικά
17 άλλαντ'	18 αν·ταδ' έ	19 δ' αυ	μώ	20 έ[τ]	21 χρῶν	22 ·τῶδ'
ά	ώρθεν·	23 δ'	θῆ	24 δ' ερμάσανέ	25 αούσα	ώσ
26 'λενι	νῦ	27 τώ	κό	28 ρεσ·	γάθ	29 ']
ν.ε	31 λῆττά	ραν.	32 δ' ο	σ·ῦκτρῶσ	33 οὔψ	εν. εί
λάδσ·	col. ii 11-12 marg. sin. coronis					34 μο
col. iii 11 seqq.:	11 δήμ	12 πῆ	13 -λευσ·	14 τρις	16 φῶ	
τού	17 δ' ιανμή	18 πῆσ	μασ·	δύ[	19 κόυ	αν.τί
κρουφάδαν	21 κώρᾱσέννι·ελέ	22 τήποκ'	ειρώ	νέθ	23 νάσ	ων·
24 κάσ	ρί	25 τ' άγειρωτ'	όνν	27 τόδ	28 τέι	29 μή
πέ	κά	31 φέιν·	32 πρᾱ	ῖδ	33 δωκ'	νούμοι.
36 ἴσχεν·	37 πῆσ	δάωνοσ·επί	38 τ'	άμ	νέτ	39 άναππᾱσά·
μενοσ·	40 φέ	41 τι	δῶ	42 τώ	43 τ' α	έκ
άτῦσ·	45 κήλόυ	46 δῆμόν	47 ώσέ	άγείσ·	48 δ'	49 νοσ·
50 δάκρῶ	51 δ'	νη·				

ex aliis quae in app. crit. priore (*Corinna*, 1953) dedi pauca tantum maioris momenti revoco:

i 1-10, vid. Harvey, *CQ* n.s. v (1955) 176 seqq., D.L.P. ibid. (1957) 27 nondum expeditum: post ώ, hasta infra lineam desc., velut φ ψ ρ, non ι δ' έλατάων νιν coni. Bolling

ii 30 μελ]άθρων veri sim. 32 έμ πέ[ιμονάν legendum esse testatur schol. 33 "Ηγ[ιαν, 36 Κορκοῦ[ρας, 38 Ποτι[δάων κλέψε πα]τείρ, 39 Σιν[ώπαν, 40 Θέσ[πιαν, veri similia etiam *Tanagrae* mentionem inter Asopi filias fieri testatur Pausan. ix 20. 2, Κορίννηι δέ έστιν ές αὐτήν (scil. Τάναγραν) πεποιημένα, Άσωποῦ παῖδα εἶναι

iii 31 άκρηφ<ν>είν adiect. coni. Lobel, probat Guillon *BCH* 82 (1958) 51 41 [έλ-λαχο]ν veri sim. 46 δημόν[εσσ' έκου]ρεῦων, neglecto ρ, ut vid.

iv 7 φάδο[μη, 8 παύομ[η montes Κιθιρών 31, 41, Πάρνεις 22, 46, 49, oppidum Πλάτη[α 42 43-44 hic fr. 24 τεῦς γὰρ ό | κλᾱρος locavit Maas

CORINNA 654

(b)

eiusdem pap. fragmenta incerti loci

1.	2.
κρη[	ν[
δημον[	παρο[
δευτ[	ώδεδ[
βειλον[	νε.[
	5 ε[

3.].ουν.
]

marg. dext. schol. 1]ελαια πα[ρ' 'Ο]μηρω[,
2 αυψα

4.	5.
]ιωι[	]ον
]δεποτ[	]αιδα
]τωνε[	]
]πορενφ[	]άδοιμε[
5]δείπα[	5]αμφιπο[
]άειτι[	]ει.
]...ρ[	]τον

FEPOIΩN?

2 (incl. 2 B. et D., 27 B. = 19 D.)

655 P.Oxy. 2370 (c. 200 p.C.) prim. ed. Lobel

fr. 1

(a)].[...λλωνιος[

(b) ει Ἀρεις[

ἐπί με Τερψιχόρα [
 καλὰ φεροῖ' αἰσομ[έναν
 Ταναγρίδεσσι λε[υκοπέπλῳ
 μέγα δ' ἐμῆς γέγ[αθε πόλις
 5 λιγουροκω[τί]λυ[s ἐνοπῆς.
 ὅττι γὰρ μεγαλ.[
 ψευδ[.]σ[.]αδομ[ε]
 .[.]ω γῆαν εὐρού[χορον
 λόγια δ' ἐπ πατέρω[ν
 10 κοσμίεσσα ριδιο[
 παρθ[έ]νυσι κατα[
 πο]λλὰ μὲν Καφ[ισὸν ἰών-
 γ' ἀρχ]αγὸν κόσμ[ε]ισα λόγυ]s,
 πολλὰ δ' Ὀρί[ωνα] μέγαν
 15 κῆ πεντεί[κοντ'] οὐψιβίας
 πῆδα[s οὖς νού]μφησι μιγ[ί]s
] Λιβούαν κ[
 .[.]θῆσ[
 φιδίω κόραν[
 20 καλὰ ριδεῖν αρ[
]ηαν 'ν τίκτ[
 .[.]τέκετο τυ[
].[.]...[
 . . .

CORINNA 656

fr. 2

π]αρθενῦτ[
]ηερουσιν[
]ασδαφν[

fr. 4

. . .
].[
 τ[.].[.]δαραθ[
 τ' εφίδον[
 βαρβαρονκ[
 5 σαντυσδεν[
 βασδεουριε[vs εσ-
 σειλκουσε,ν[
 .]η[.]δυλα[
].εε[

fr. 3

. . .
].[.] .[
].αμ[

accentus, sim., in Π: 1 (b) init. εἰ, ἄρεις 2 καῶλα, φερῶι' αἰ 3 γρί
 4 δ' ἐμῆσ 5 ουροκω λῦ 8 ω, γηαν, ευ 9 δ' 10 μέι 11 νῦ
 13-14]ς· π 15 κη, π δύψιβί 17 ουαν' κ 19 ρῶ 20 εἶν 21 ἔντι
 22 τεκετο·

(a), (b) ut vid. argumenti oratione pedestri scripti finis: (a) Ἀπολλώνιος, alia
 possis; (b)? = ἡ Ἀρης

fr. 1 1 ἐπί . . . [φίδοι, sim. 2-5 = Hephaest. *ench.* xvi 3 p. 56 C., cf. schol.
 A p. 164 C. (= fr. 2 B. et D.) καλὰ—ἐνοπ., ubi καλὰ γέροια A, καλαγέροια I; εἰσο-
 μένα, -πέπλοις, ἐμῇ codd.; γέγασε A; -λαις ἐνοπαῖς codd. φεροῖ': non intellegitur
 8 πο]ρω e.p.: mihi videtur potius fortasse τ[ε]ρω legendum fin. suppl. e.p.
 9 εν sscr. π 10 φ·ιδω[ut vid.: non intellegitur 11 κατά[ρχομη (e.p.)
 veri sim. 12 seq. post e.p. supplevi 14 suppl. e.p. 14 seqq. vv.
 divisio in Π pessum data 15 = Hephaest. l.c. p. 57 C., cf. schol. A l.c. (= fr.
 27 B., 19 D.), ubi καὶ πεντήκοντ' οὐψιβίας 16 suppl. e.p. 19 φρίω, ex -ων
 corr., non intellegitur: an εἰρέω = dicam? 20 .ι·δεῖν sscr. φ 21 γ]ῆαν
 veri sim. αὖν desideramus, vix legere possumus

fr. 2 1 suppl. e.p.

fr. 4 ut vid. argumenti orat. ped. scripti fragmentum 6 seq. suppl. e.p.

FEROION ᾱ

3 (7 B.)

656 Anton. Lib. 25, *Myth. Gr.* ii 103 Martini

Μητιόχη καὶ Μενίππη. ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ καὶ
 Κόριννα Φεροίων ᾱ (ἐτ'εροιων α' cod.)

10 (4 B., 12 D.)

663 Ap. Dysc. *pron.* 105 b, p. 82 Schn.

λέγεται δὲ καὶ τίν, καὶ ἔτι μετ' ἐπενθέσεως τοῦ εἰ τείν. ἰδίως γὰρ
ἢ μετάθεσις ἢ εἰς τὸ τ τοῦ εἰ δεικτική ἐστι, σοῦ τοῦ τεοῦ, σὸς τεός.
τίθεται παρὰ Κορίννη καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Κατάπλωι.

οὐ γὰρ τιν ὁ φθονερός

†δαιμωτ†

ἀντὶ τοῦ σέ, καὶ σαφές ὡς κατ' ἐναλλαγὴν πτώσεως.

2 δαμίωτ' (= ζημιούται) conl. Edmonds, δῆμων Ahrens

INCERTI LOCI

11 (21 + 10 B., 15–16 D.)

664 Ap. Dysc. *pron.* 64 b, p. 51 Schn.

Βοιωτοὶ ἰών (hoc om. cod., add. Bekker), ὡς μὲν Τρύφων . . .
ὡς δὲ ἔνιοι, ὧν ἐστὶν ὁ Ἄβρων, θέμα ἐστίν, ὃ συζύγως οἱ αὐτοὶ φασί,
τῇ μὲν ἐγών τὴν ἰών, <τῇ δὲ ἐγώνη τὴν ἰώνει add. Ahrens>, εἶγε τὸ
παρὰ Δωριεῦσιν ἢ εἰς εἰ μεταβάλλεται, τῇ δ' ἐγώνγα τὴν ἰώνγα.
Κόριννα.

(a) μέμφομη δὲ κῆ λιγουράν
Μουρτίδ' ἰώνγ' ὅτι βανά φοῦ-
σ' ἔβα Πινδάρου πὸτ ἔριν.

καὶ ἔτι

(b) ἰώνει δ' εἰρώων ἀρετὰς
χειρώαδων

Herodian. π.μ.λ. α 18, II 924. 25 (cf. I 328. 7) L., τὸ γὰρ παρὰ Κορίννη βανά οὐ
κοινὸν οὐδὲ εἰς ἡ λῆγον ἀλλὰ ἴδιον θέμα Βοιωτῶν τασσόμενον ἀντὶ τοῦ γυνή
cf. Hesych. s.vv. βανά et βανῆκας

(a) μεμφομαι, και, Μυρτιδα, Πινδαριοιο, (b) ηρωων (ἰώνει ηδ' ηρωων, corr. Bergk)
cod. ἰών- monosyll. βāna (vix βānā)

12 (32 B.)

665 Anton. Lib. 10, *Myth. Gr.* ii 80 Martini

Μιννάδες· ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ καὶ Κόριννα.

716 Plut. *quaest. graec.* 40, ii 357 Nachst.-Siev.-Titch.

τίς Εὐνοστος ἦρως ἐν Τανάγραι καὶ διὰ τίνα αἰτίαν τὸ ἄλσος αὐτοῦ γυναιξὶν ἀνέμβατόν ἐστιν; Ἑλιέως τοῦ Κηφισοῦ καὶ Σκιάδος Εὐνοστος ἦν υἱός, ᾧ φασιν ὑπὸ νύμφης Εὐνόστας ἐκτραφέντι τοῦτο γενέσθαι τοῦνομα. καλὸς δ' ὢν καὶ δίκαιος οὐχ ἦττον ἦν σώφρων καὶ αὐστηρός. ἐρασθῆναι δ' αὐτοῦ λέγουσιν Ὀχναν, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυγατέρων ἀνεψιὰν οὔσαν. ἐπεὶ δὲ πειρώσαν ὁ Εὐνοστος ἀπετρέψατο καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς κατηγορήσων, ἔφθασεν ἡ παρθένος τοῦτο πράξασα κατ' ἐκείνου καὶ παρώξυνε τοὺς ἀδελφοὺς Ἐχεμον καὶ Λέοντα καὶ Βουκόλον ἀποκτείνειν τὸν Εὐνοστον ὡς πρὸς βίαν αὐτῇ συγγεγεννημένον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐνεδρεύσαντες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον, ὁ δ' Ἑλιεύς ἐκείνους ἔδυσεν. ἡ δ' Ὀχνη μεταμελομένη καὶ γέμουσα ταραχῆς, ἅμα μὲν αὐτὴν ἀπαλλάξαι θέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δ' οἰκτείρουσα τοὺς ἀδελφούς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ἑλιέα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκείνος δὲ Κολωνῶι. Κολωνοῦ δὲ δικάσαντος οἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὀχνης ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτήν, ὡς Μυρτίς ἢ Ἀνθηδονία ποιήτρια μελῶν ιστόρηκε. τοῦ δ' Εὐνόστου τὸ ἡρώιον καὶ τὸ ἄλσος οὕτως ἀνέμβατον ἐτρεῖτο καὶ ἀπροσπέλαστον γυναιξίν, ὥστε πολλάκις σεισμῶν ἢ αὐχμῶν ἢ διοσημιῶν ἄλλων γενομένων ἀναζητεῖν καὶ πολυπραγμονεῖν ἐπιμελῶς τοὺς Ταναγραίους μὴ λέληθε γυνὴ τῷ τόπῳ πλησιάσασα.

SAPPHO ET ALCAEUS

FRAGMENTA

EDIDIT

EVA-MARIA VOIGT

ATHENAEUM – POLAK & VAN GENNEP
AMSTERDAM 1971

CRIT (a) 8 Ἰ'Ρ 9 = καὶ εὐωχ[-? L., Ox. Pap. (b) 3 ante prim. E, spatiolum vac., fort. laesa pap. 4 Ἀ'; fort. E[cf. Hamm § 206 5]O,]Ω ΓῆΡΑ (' m.¹, ' m.² ut vid.), tum C, non E (ut Hunt) delet., 'post ultim. C spatiolum vac., sed accent. indicat unam saltem syll. secutam esse' L. l.c.; cum fieri non possit ut ἐξωω[(a) 5 excipiat γῆρα-, aut frr. a et c eiusdem col. non sunt, aut finis vers. non est 6] : circ. arcus sup., tum fort. ΑΜΦ vel ΑΜΦ, sed pro Μ etiam duas litt. leg. possis (c) 1 Α[, Ο[2] : circ. arcus sin. inf.; λῶπω[c Hunt 3 ΥἸΑ cave φ[έρον, φ[έροις, simm. 5]Ο vel]Ω; est etiam hastulae transv. pars, potius deletionis quam ligaturae indicium (L.); δίδω ad δίδωμι (δίδω Α 105, διδέντων μ 54) ? 6]Ο vel]Ω 9 fort.]Α; 'Ο]λυμπ.[? (d) 1]ΑΕ potius quam]ΑΟ, tum fort. Υ, Ι, simm., et Ρ vel Ψ 7]ΠΟΛΙΆΤΑΝ (' m.² ut vid.), v. ad Α. 39, 6

⊗ Δεῦτέ μοι ναῖ]con Πέλοπος λίποντε[ε
παῖδες]ιμοι Δ[ίoc] ἡδὲ Λήδαc
.ω]ι θύ[μ]ωι προ[φά]νητε, Κάcτορ
καὶ Πολύδε[υ]κεc,
—
οἱ κατ' εὖρηαν χ[θόνα] καὶ θάλαccαν
παῖccαν ἔρχεcθ' ὦ[κυπό]δων ἐπ' ἱππων,
ῥῆα δ' ἀνθρώποι[c] θα[ν]άτω ῥύεcθε
ζακρυόεντοc
—
εὐρδ[ύγ]ων θρώcκοντ[εc . .] ἄκρα νάων
π[ήλο]θεν λάμπροι προ[]τρ[. . .]ντεc,
ἀργαλέα δ' ἐν νύκτι φ[άoc φέ]ροντεc
ναῖ μ[ε]λαίναι·
]υε[
]φc[
< desunt fortasse octo versus >
]. . ανδ[
]. ων [⊗

TEST POxy. 1233 fr. 4 [1-14], v. 1 acc. POxy. 2166 (b) 9 (Ox. Pap. XXI p. 127), vv. 5-7 POxy. 2166 (b) 3; et POxy. 2166 (b) 10, 1-2 (= POxy. 1233 fr. 5,

1-2) [15-16], quos ultim. huius carm. verss. fuisse cens. L. (v. 16 = adonius);
 fragmm. conl. L., Ox. Pap. XXI l.c. cf. ad A. 34A. prim. rec. DL., SL³

SIM in univ. h. Hom. 33, 7ss. E. El. 990ss. 1347ss. E. Hel. 1495ss.
 Theoc. 22 Luc. DDeor. 26, 2 1 Tyrt. 2, 4 Πέλοπος νῆσων Cypr. fr. 9,
 3ss. Ki. νῆσων ... Πέλοπος 5 Δ 182 al. εὐρεῖα χθών h. Cer. 69 πᾶσαν ἐπὶ
 χθόνα καὶ κατὰ πόντον (καταδέσκειαι) 6 Θ 128s. al. ἔππων ὠκυπόδων B. 4,
 6 ὦ[κυ]πόδων ... σὺν ἔππων 7 γ 231 ῥεῖα θεός γ' ... ἄνδρα καώσαι 9
 v 116 νηὶς ... ἐυζύγου, cf. ρ 288 11 ψ 244s. ἔππους ('Hoῦς) φάος ἀνθρώποις
 φέροντας Π 95s. ἐπὶ φάος ἐν νήεσσιν ἰθήη 12 v. ad A. 208, 4

CRIT Wil. '14, 233 Jur. '14, 230ss. H. Fränkel '24, 78² Page 265ss. Eisenb.
 43. ὕμνον κλητικόν esse cens. vv. dd. plurimi, allegoriam subesse suspic.
 Luria '47, 83 s.n.l. : Hunt 1 δεῦτέ μοι Gall.¹, quod prob. P. Mich.
 nondum edita (δεῦτ' iam Wil. ap. Hunt) νᾶσων Πέλ]οπος leg. et suppl. L. '23/25,
 21 ante POxy. 2166 (b) 9 coniunctam ΔΙ'Π 2 'potius παῖδες ἑφθ]ιμοὶ quam
 ὄβρ]ιμοι, ἄλκ]ιμοι (Jur.)' Wil. ap. Hunt ἡδέ vox epica 3]ΝΙΘΥΜΩΙ,
 utroque I delete, sed dat. recte se habere vid., cf. Hamm § 234; ἡλάω]ι Wil. ap.
 Hunt, sed brevius esse mon. Hunt, εὐνόω]ι? Dl. '44, 10 ΚΑC 4 post KEC,
 lin. et punct., /. 5 ΕΥ 6 ΩΚΥ ΠΩΝ· 7 ΠΗΑ, corr. Hunt,
 cf. Risch '46, 253 (ad formam epicam), Hamm § 91a (ad accent.) ΛΥ sscr. ·P·,
 cf. A. 129, 12. 20 8 ζα- (= δια-)κρ. conl. κρυόεις (E 740 I 2) interpr. Wil.
 '14, 241, cf. Risch '46, 253ss. 9 ΕCΔ sscr. Y m.², leg. et suppl. Edm. '16,
 103 (ΕCΔ = εὐέδ[ρ]ων Hunt, cf. Marz. 97¹) ΘPΩC sscr. I s. C, θρώ- DL.,
 SL³, L. ὄν] Hunt, ἐπ'] Jur. ΑΚ 9ss. ad rem ('St.-Elmsfeuer') cont.
 Hunt Luc. Nav. 9, Charid. 3, Merc. Cond. 1, Plin. nat. 2, 101, Anon. ap. Ha 11,
 1901, 324s. (l. 52ss). 10]ΗΑ (accent. non vid. Hunt); τ]- Hunt, π]- Edm.
 '14, 77 ΛΑΜ; ΠΡΟΙΤΡ[sscr. ΠΡΟ[m.², unde προ[]τρ[L. (antea προτ[ρ]ων
 ἐπέ]ντες Hunt, alii al.), πρό[τον' ὄν]τρ[έχο]ντες Bowra '33, 19; ad πρότονα cont.
 DL., SL³ : Et. Gud. 483, 13s. Sturz οὐδέτερον ... τὰ πρότονα TEC· 11 ΕΑΙ
 12 ΝΑΙ NAI (' fort. m.²) 15]EPANΔ[Hunt

34 A (79) = 34b. c LP metrum: gl^{2c} vel gl^c

	⊗	]εμπε[	
2		]...ν γε[	
		]δευκεc[	
4		]παρποτ[	
		]...τοι μειχμ[	
6		]...ραννοικ [.]...δη...[	
		]ποίας πόριν ἱππο[	
8		]λίποντες Μάκαρο[c νᾶσων ἐ]π[ηράτ[...]] [αν	
		]αν ἔλθετε τὰν κ[...]	]γέμει [
10		]ντες[...]μαcδ[	]...αποc [
		]...[...]	]ρωcατε[

et fr. 1 col. II 1-8 [8-15]; omnia conl. L., Ox. Pap. ad v. 15 marg. dext. schol. τὸ τῆς Ἡρας (II) Et. Gen. A, et B p. 57 Miller (= A. 131 Dl.², 349^A LP) ἀχνάσθημι ὡς παρ' Ἀλκαίῳ [1] = EM 181, 44 (= Hdn. II. παθ. 2, 290, 6 L.) ἀχνάσθημι κακῶς παρὰ Ἀλκαίῳ. usque ad κακῶς rec. Blomf., rell. prim. ap. Bgk.⁴; hic agn. posse vid. L., sed confirmari posse neg.; οὕτε γὰρ οἱ φίλοι bene cum οὐδ' αὐτοῖς v. 3 congruere mon. Gall.⁽¹⁾ metrum non esse quod praeb. fr. b vid. Gall.⁽²⁾ 164ss., ergo v. 15 ultim. carm. esse, quamquam deficiat coronis; cum numerus versuum impar sit, carmen strophas trium versuum (ex. gr. gl^o|| gl^o|| gl^o||) contin. veri sim. est (v. 14 = gl, vv. 1 et 13. 15 = gl^o iam cogn. Gall.⁽²⁾); de strophā gl^o|| gl^o|| gl^o|| gl^o|| (gl post v. 10 omissio), i.e. de eodem metro atque fr. 130 b, cog. Page. A. 59 b hic (vv. 2-4) agn. vol. Gall.⁽²⁾ 171s., itaque schol. ἀν(τὶ τοῦ) ἱεροῦ[λ. cf. etiam ad fr. b 1. prim. rec. Gall.¹ (cf. Dl. '44, ubi A. 24 B)

SIM 15 Charon FGrH 262 F 10 = Plu. De Herod. malign. 861^d εἶλον τὰ περὶ Κάριεσσι πάντα χωρὶς τοῦ τεύχεος τοῦ βασιλέως

CRIT v. ad A. 129 Page 197ss. 1 marg. sin. (ante coronidis pedem) sign. x ἌΧΝ. . [(I), ἀχνάσθημι cod. A in lemmate et cod. B : ἀχνάσθημι cod. A in textu 3 ΟΥ ut vid. N' 4 κοῖλαν vel κοῖλαν Dl., cf. Hamm § 58a 2]ΟΡΔΙ; κ]ορδίαν Dl., sed καρδίαν praeb. pap. A. 207, 9 5]ΩΝ' 9 ΑΠΕΛΟΙC' sscr. J.M s. II 10 'fort.]ΑΗΠ' Page; ΕΝΑΙ; κ]αππ. vel άππ. Dl. conl. Specht, KZ 55, 1928, 20, sed πενάω adhuc incognit. 11 fort. ΟΥΠ[sed neque Π[neque ΤΩ[satisfacit ΠΟΝ; δμ]o- Gall.⁽²⁾ 12 ΠΑΡΟ, cf. Epim. An. Ox. 1, 176, 12ss. 'έν' . . . παρὰ τὴν Αἰολίδα καὶ Δωρίδα διάλεκτον 'ένό' γίνεται, ὁπόταν καὶ ἀντὶ ῥήματος, Solmsen, RhM 62, 1907, 320s. 13 ΠΕΡ, post P fort. alter. P ante EN, h. ad lin. a sin. dextrorsum desc. K~Y : KEY non satisfacit; K~Y credideris scr. (L.); κηϋθου = καὶ εϋθου (deb. καϋθου) Gall.⁽²⁾ ΚΑΤΑCΑΤΩ (ΤΩ e TO corr.) 14 ΑΥ . [: h.v. pars sup. ΠΕ; = καταπερών 15 ΧΕ infra Π[, h.h. parall. duae, quorum ratio incogn. ΛΗΙ

b = 130, 16-39 LP

metrum: gl^o|| gl^o||hipp|| ^gl^o||
(vel gl^o|| gl^o|| gl^o||)

⊗ Ἀγνοίς . . ςβιότοις . . ις ὁ τάλαις ἔγω
ζώω μοῖραν ἔχων ἀγροῖωτίκην
ἡμέρων ἀγόρας ἄκουσαι
4 καρυ[ζο]μένας ὦ (A)γεσιλαῖδα
<—>
καὶ β[ό]λλαC τὰ πάτηρ καὶ πάτερος πάτηρ
κα<γ>γ[ε]γήρας ἔχοντες πεδὰ τωνδέων
τῶν [ἄ]λλαλοκάκων πολίτην
8 ἔγ[ω . ἄ]πὸ τούτων ἀπελήλαμαι
<—>

φεύγων ἐσχατίαις, ὥς δ' Ὀνυμακλήης
 ἔγθα[δ'] ῥῖος εἰκόκησα λυκαιμῖαις
 .[]ον [π]όλεμον· στάσιν γάρ
 12 πρὸς κρ.[...]. οὐκ ἔμεινον ὄνελην
 <→
 .[...].[...]. μακάρων ἐς τέμ[ε]νος θέων
 εἰσι[...]. με[λ]αίνας ἐπίβαις χθόνος
 χλι.[...].[...]. γυνόδοις μ' αὐταῖς
 16 οἴκημι κ[ά]κων ἔκτος ἔχων πόδας,
 <→
 ὅππαι Λ[ε]βί[α]δες κρινόμεναι φύαν
 πώλεντ' ἑλκεσίπεπλοι, περὶ δὲ βρέμει
 ἄχῳ θεσπεσία γυναῖκων
 20 ἔρα[ς] ὁ λολύγας ἐνιαυσία
 <→
 .[...].[...]. ἀπὸ πολλῶν πρότα δὴ θέοι
].[]'εχ...ν Ὀλύμπιοι
].[...]
 24 .γα[]...μεν. ☒
 [→]

TEST POxy. 2165 fr. 1 col. II 9-32, v. 24 acc. POxy. 2165 fr. 2 col. II 1; coni.
 L., Ox. Pap. marg. sin. ad v. 24 coronis. cum fr. 130 a (q.v.) coniunctum
 praeb. LP, carm. init. stat. Gall.⁽²⁾ ad v. 6 cf. Epim. An. Ox. 1, 253, 19ss. Cr.
 ζητοῦμεν οὖν καὶ τὸ τοῖδεσσι πῶς εἴρηται . . . τοῦτο μιμούμενος Ἀλκαῖος φησι τῶνδεων,
 ὅπερ τινὲς ἀγνοῖα τὰκριβοῦς ἀνέγνωσαν 'τῶν δεῶν', ἐν' ἧ τῶν δεῖν. v. 13 novi
 carm. init. esse cens. M. Hausmann ap. Latte '47, 142⁴, prob. idem. prim.
 rec. Gall.¹ (cf. Dl. '44, ubi A. 24 C)

SIM 2 Hld. 3, 1 p. 89 Col. ἀγροικότερον βίον 5 Ξ 118 τ 180 πατρὸς ἐμοῖο
 πατήρ 6 Arist. Ath. 17, 1 Πεισίστρατος . . . ἐγκατεγήρασε τῇ ἀρχῇ 11
 Sol. 3, 19 στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' Pi. fr. 109, 3 Sn. στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον
 ἀνελών Theoc. 22, 180 ὀλίγῳ τοι εἴκοι κακῶ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν 13 v. ad
 A. 5, 7 14 v. ad S. 1, 10 16 Aesch. Pr. 263s. ὅστις πημάτων ἔξω
 πόδα ἔχει Pi. P. 4, 289 ἐκτὸς ἔχειν πόδα, al. ap. Kamerb. l.c. 18 Z 442
 al. ἑλκεσιπέπλους 19 v. ad S. 44, 27

CRIT v. ad A. 129, praeterea Goossens, CE 19, 1944, 265ss. Theander '48,
 34ss. Gall., Storia 59ss. Chantr. '50, 77ss. Koster, Mn IV 4, 1951, 9ss. Page
 197ss. s.n.l. : L., Ox. Pap. 1 marg. sin. — ΑΓ sscr. Αἴ, quod
 λεί(πει) sc. τίχος vel λc = λ(είπει) c(τίχος) interpr. et ad fr. a spect. cens. Dl.,
 Gall.¹, obl. Page, al.; 'quasi λίνο- v.l. pro ἄγνο-' L.; de ἄγνος = 'agnus castus'
 cog. L. ap. Page, qui cont. Chionid. fr. 2 (1, 4 K.) οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ ἄγνου δια-
 φέρειν ἐν χαράδρᾳ πεφυκότος (v.l. fort. spect. ad λύγος cens. L. ap. Page, Dsc. 1,
 103, 1, W. ἄγνος ἢ λύγος . . . παρὰ ποταμοῖς τραχέει τε τόποις καὶ χαράδραις φυόμενος
 cont. Page), de ἄγνοέω, simm., cog. multi, vix recte; 'litt. I partem med. transfigit
 h.h., eiusdem litt. a pede sinistrorsum extenditur h.h. paulo a dextra descend.;

s. sequ. litt. C, a parte sin., atram. cuius ratio non reddita' L. BIÓ; [δ]υεβιότοις Page, quia pl. βίοτοι raro legitur [πά]γρ' Kamerb.; partic. exspectaveris, num [δυ]lc? ΑΛΑΪCÉ 2 ΖΩ ΑΚΡΟΪΚΩΤΙΚΑΝ; corr. L.; hapax leg. 3 ÓPACĀ 4 KĀ, sed - paulo inclin., ita ut KĀ intellegi possit; P: tantum pars sup., B possis; ΜΕΝ; cf. Hamm § 9 Ω'; ΪΔĀ, id esset δ' Αγ., sed accent. Ω adscr. erroneum esse cogn. L.; ad vocat. -ιδᾶ cf. A. 365 5 AC' ΤΑΠΑ; τὰ ad praeced. pertin. cens. Gall., al., ad seqq. Page, cf. ad v. 8 ΠĀ ΠĀ 6 'post KA, potissimum credideris litt. C litterae I ita esse superpositam, ut litt. K fere sim. evaserit; sequitur Π[vel Γ[; ĀC; κακγ[ε]γήρακ' (pro καγγ-) ? ' L., cf. Chantr. '50, 77s. et Hamm § 248c ΕΧ ΕΔΑΤΩΝ, ΔΕ, cf. An. Ox. l.c. et K 462 al., Critias 3, 3 τοῖςδε(c)ι 7 Α'ΛΟΚΑ, hapax leg. Λ[Ε]ΙΤΑΝ 8 ΕΓ[etiam ΕΤ[LP, potius ΕΠ[quam ΕΤ[Page; ξγ[ω et ε]π[ω L., ξγ[ω δ' Gall.⁽¹⁾, obl. Page, qui ξγ[ωγ', quia deest stigme post v. 7 ΤΟΥ ΑΠΕΛΗ 9 C', tamen -αις accus. interpr. Dl., Koster praeter necessit., cf. Kamerb. ΩC, ΔΟΝΥΜΑΚΛΕΗC, de Soph. tragœdia quae dicitur v. Pfeiffer ad Call. fr. 744 10 prim. litt. C simill., sed laesa pap. fort. etiam E possis; suppl. Latte, δ[χ]θα[v] Dl. ΕΟΙ ΑΥΚΑΪΜΙ'ΑΙC sscr. × s. M; Hsch. Α 1369 λυκαχλίας (sic Hsch. cod., -αιχμίας cod. Vat. Gr. 23, -αιμίας L., rec. Latte)· δ λυκόβρωτος (cod. Vat., -βρωτος Hsch. cod.) cont. L. obl. Collart, Pisani, Paideia 4, 1949, 401, qui cont. Hsch. Α 1955 αἰμοί· δρυμοί. Αλκυόλος Αλτναίαις (= fr. 9 N.²); novam glossae Hesych. interpr. propos. Page 205; v. etiam Latte et Trumpf 72¹; fort. de λυ<γ>αι- ad λύος (v. ad v. 1) et αἰμοί (v.s.) cog. licet (K pro Γ etiam vv. 2. 6, Γ pro K A. 129, 21); Thgn. 347ss. cont. Goossens; partic. interpr. Steffen 11 Α[, X[; λ[ε]ίων Gall. '46, 124, λ[ί]ων Latte τ]δν Gall.⁽¹⁾ (J)KON, J)CON vel J)MON leg. Gall.⁽²⁾ ΤΑC 12 post KP, litt. O ut vid. male scr. pars sup. sin., κρέ[ccονα]ς legi posse neg. L., κρό[ντορα]ς (Dl.) spatium excedit ΚΑΜ; κ<έρδιον> L. propter metrum, obl. Chantr. l.c., ἔ<ρ>με<ι>ον Latte conl. Theoc. 29, 9, κ<άλλιον> Page; de metro egit Gentili, Maia 1, 1948, 62s. ΟΝΝΕΛΗΝ / (-ΕΧΗΝ, quod leg. Vogl., Ath 21, 1943, 125s., neg. LP); cum Pi. Theoc. ll. cc. doceamur τράειν ἀνελεῖν significare 'seditionem desinere', in praeced. 'potentiores', simm., supplend. esse neg. Page 13 ante MA, fort. Ω vel M ΤΕ ΘΕ agi de eodem sacro quod A. 129, 1ss. commemorat poeta cens. Gall., al., sed confirmari nequit 14 'fort. ΜΕ[Α]-, sed confirmari non potest' LP; ΑΙΝΑC [Α]ΕΠΙΒΑC, in ΒΑΙC corr. m.¹ ΘΟ; fort. NOC Page 15 post ΧΑΪ, Α, Δ, al.; tum unius litt. lac.; tum X, Α, M, al.; ante [.]N, h.v. pars inf.; omnia quae propos. vv. dd. in vestigia non quadrant CΥΝΟ M' : [Τ] sscr. M alia m. ΑΥ; de forma cf. ad A. 308, 2 16 ΟΙ; -μ<μ>ι LP Κ[Α] ΕΚ ΕΩΝ, X sscr. al. m. ΔΑC; in locutionibus simm. πόδα plerumque legitur (v.s.), cum A. facit Zen. 3, 62 ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχει (cont. Pfeiffer, Ox. Pap. XIX p. 45¹) 17 ΟΠΠΑΙ JΔΔ NNA-MEN, sscr. Ο ΦΥ'ΑΝ 17ss. de certamine pulchritudinis cog. fere omnes vv. dd. conl. Thphr. fr. 112 W. = Ath. 13, 610^a φησιν ὁ . . . Θεόφρατος καὶ κρίσεις γυναικῶν περὶ σωφροσύνης γίνεσθαι . . . ἐτέρωθι δὲ κάλλους . . . καθάπερ καὶ παρὰ Τενεδίοις καὶ Λεσβίοις, AP 9, 189, Schol. D A I 129 παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλους γυναικῶν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει, λεγόμενος καλλιτεῖα, Hsch. II 4342 πυλαιίδεες αἱ ἐν κάλλει κρινόμεναι τῶν γυναικῶν καὶ νικᾶσαι (ἄρος Πύλαιον ap. Str. 13, 3, 3 [3, 72 Kr.]),

v. etiam Tümpel, Ph 50, 1891, 566ss.; dubit. Collart, Perrotta, SeP 37²; cf. ad S. 17 et A. 129, 1s. 18 ΠΩ CÍΠ; ΟΙ'ΠΕΡΙ BPEÉ 19 Ἀ'ΛΧΩ, corr. L. CÍĀ AÍK 20 Í'P Ὑ'Γ; ad rem cf. Deubner l.c. et APAW 1941 nr. 1 CÍ'A 21 ante AΠ h.v. duae, inter quas h. inclinatae pars, N vix satisfacit (L.) AΠΥ dub., s. A ut vid. accent. acutus ΠÓ 'ante ÓTA, utrum Π an T inc.' LP (πóτα L.) ΘÉ 22 fort. . 'ÇΚΟΙÇIN, sed neque hoc neque ΟΔΥ confirmari potest; ΠΙΟΙ' (-πιοι; L.) 24 MEC, sscr. N s. C alia m.

131 (24D Dl. '44)

⊗	Γᾱc δα.[	]....
	φευγον[	]ιδαιc
	ὦc νῦν .[	]
	.αμω[	]ιται
5	ἐν κυψ[έλαιc-	]...ένων
	παυρο[	]ci γάρ
	[	]π...[

TEST POxy. 2165 fr. 2 col. II 2-7 et fr. 1 col. II 33-39, conl. L. Ox. Pap. marg. dext. ad v. 5 ἐν ἀγγείοιc. prim. rec. LP (cf. Dl. '44)

CRIT 1 Ἀ 2 ÍΔ 3 NŶ 4 ĀM 5 L. ante ÉN, Π vel ΙÇ, non M

132 (24E Dl. '44) metrum incertum

	]... φέροιτο[
	]μο. βάρυνθην[
	]
	κ]εφάλαν κακότητα πόλλα[
5	]iciδῶ.ροι' προδόκι....[
	]ciγηται καιπι πρόφανec[

TEST POxy. 2165 fr. 3. vv. 4-6 litt. minoribus scr. : ut vid. proprio loco omissi, marg. inf. additi. sub v. 7 vestigia schol. fort. stropa Alcaica, sed obstant v. 5 ὨXP et v. 6 H. prim. rec. LP (cf. Dl. '44)

CRIT 2]α μοι possis ὙN 4 L., Ox. Pap. -[v Dl. '44, 18 5
]. : h.h. pars extr. dextr., apicem litt. I tangit Ὠ.POI', post Ὠ fort. X possis (sed metrum vocalem requirere vid.), quod inter et P atram. inter lin. ÓK, post KI fort. N, Λ 6 inter N et H atram. inter lin., fort. Γ. KĀIII, 'nisi fort. KÁITOI vol.' LP ΠΠÓ

] . μένοις
] τειποι . . . [
] . [.] ἰκοίμεθα[
] μα καρδίαν

TEST POxy. 2297 fr. 4, ex eadem pap. parte qua frr. 5 et 6 (A. 208 et 208A) ut
 vid. marg. dext. schol. ad v. 2 πόλεμον ἐκέρσαο [, ad v. 3 ἀδελπότου πίθου [,
 ad v. 6 vestigia minima v. 9 ultim. col. vers. ut vid. prim. rec. LP

CRIT 1 non fuit]H 2 . . . : fort. CO' 3 suppl. L., Ox. Pap., e
 schol. 4 fort.]PEAO' vel]YΞAO' 6]H,]M, al.; ΜΕ 7 ΠΟΙ
 vel fort. ΠΟΡ; CE[vel CC[; inter lin. (infra M v. 6) fort. K scr. 8 ΊΚ

208 (46A) = 208. 326 LP metrum: strophæ Alcaica

a

ἀσυν(ν)έτημι τῶν ἀνέμων ἐτάειν,
 τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κύμα κυλίνδεται,
 τὸ δ' ἔνθεν, ἄμμες δ' ὃν τὸ μέσσον
 4 νᾶϊ φορήμεθα σὺν μελαίναι
 χεῖμωνι μόχθεντες μεγάλῳ μάλα·
 πῆρ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
 λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἦδη,
 8 καὶ λάκιδες μέγалаὶ κατ' αὐτο,]
 χάλαισι δ' ἄγκυραι, <τὰ δ' ὀήϊα>]
 [. . .] . [—]
 12 τοὶ πόδες ἀμφοτέροι μῆνο[]
 —
 ἐ(ν) βιβλίδεσσι· τοῦτό με καὶ ρ[άοι]
 μόνον· τὰ δ' ἄχματ' ἐκπεπ[.] ἄχμενα
 . .] μεν . [.] ρηντ' ἔπερθα· τῶν[. . .] .
 16] ἐνοις . []
] νεπαγ[]
] πανδ[]
] βολη[]

b

] . [.] . []
] . . αιπι[]
] . . []

ll. cc. et nunc probatur Myrsili nomine (cf. test. (I)) in comment. A. 305 b, 8 reperto; at tamen vv. 12ss. tali interpret. parum fovere vid. (a) 1 ἀκύνν- Ahr. '39, 227, ἀκυνέτημι Ahr. '42, 383, -μμι Maas '24, 1007 : ἀκυνέτην νή (I) codd. ABG, ἀκυνετῇ ἐκτ (I) cod. O ap. Ludwig '82, 445, συνίημι (II) ετάειν (I) codd. ABG : ετῆειν (I) cod. O, τῆν ετάειν (II), unde τὰν ἀνέμων ετ. Dind., ThGrL s.v. ἀκυνετέω (I 2, 2298s.) et τὰν ἀνέμω ετ. L. (obl. Kamerb. '47, 116, Gall.; cf. nunc POxy. 2734 fr. 6, 7); de ετ. cf. Jur. '98, 128ss. et L., 'A. μ. introd. 33¹ et SIM 2 ἐνθεν Ω : ἐνθα (I) cod. A 3 ἄμμεσ Ω : ἄμμε (II) ὅν Ahr. : ἄν (I), (III), om. (II) μέεσον Toll. p. 79 : μέεσον 4 ναῖ (de accent. non constat) (I) : αἰεῖ (II) -μ(μ)εθα L. μ. (I) : μέλανι (II) 5 Ahr. : μοχθεῦντες (-θεῦτες cod. O) (I), μογέοντες (II) μεγάλῳ (I) : om. (II) μάλα (II) : καλὰ (I) 6 Herm., Elem. 688 : περὰ (I) codd. ABO, παρὰ (I) cod. G ἱστο- (I) codd. AG : ἱκο- (I) codd. BO 7 πᾶν Ahr. : πᾶν ζάδαλον Schnw., obl. Ahr. p. 88, sed v. Wack. '25, 51s. 9 χόλαισι (I) (cogn. Neue p. 32, cf. eund. '29, 735), sed χαλα[in lemmate A. 305 b, 14 ἄγκυραι (I); -⟨ρ⟩ add. LP conl. A. 297, 2; ἄγκυραι ci. Unger, JbCPh 23, 1877, 766ss., ἄγκονναι Edm.¹ post Bgk., Ph 32, 1873, 563 (ἄγκοιναι), rec. Page conl. schol. (v.s. TEST), quod]ογκοιν' το[= ὀγκοιν(αι) interpr. (ad voc. cf. Hsch. A 550 ἀγκοῖναι (ἀγκολαι cod.) . . . εχοινία ἱστοῦ) τὰ δ' ὁήιζ e A. 305 b, 20 sumptum aut hic aut in fine v. 10 fort. collocandum esse cens. LP 12 marg. sin. > πλέκ[]τοι vel περίπλεκ[]τοι Page πόδες 'pedes' an 'rudentes'? L., Ox. Pap. μένω[](ν) Kamerb., Mn IV 6, 1953, 91, vel -[]εν, -[]ντες Page, μένω[](ν) Barner 13 EM in EN corr. m.¹ ut vid. s. MBIMB scr. εχοινί[]οι, cf. A. 305b, 29. 31s. 33; CÍT L.l.c. 14 ON'TAΔ'AXMAT'; ἄχματα rediv. fort. A. 167, 7, sed φόρτιον S. 20, 13, A. 73, 1]. : 'vestig. apici litt. A adaequat., h.v. apex ut vid.' L. l.c., 'A non fuit' LP; ἐκπεπ[]ατ[]άχμενα Kamerb. l.c., Treu l.c., al. 15 τὰ] Kamerb. l.c. NT'; φ[]όρηγντ' L. l.c., sed cf. πώλεντ' A. 130b, 18 ΘΑ'; κατέπερθεν nunc legis A. 140, 5, cf. Mastrelli '56, 272ss. TΩ; τῶν []δὲ Kamerb. l.c., melius τῶν []δ' Gall.²]N veri sim. 16 .[: h.v. pes 17 ΠΑ, pro Γ[]laeso fort. Π[] 19 s. BOAH scr.]οις περι[], 'fort. τ[]οῖς περι[] 'Αλκαῖον, [Φί]τακον, simm.' L. l.c. (c)(d) 2 'si coniungenda sunt, in fine ΑΑΩΝ' L. l.c. 3 'ante ΦΠΑ fort. M, sed si coniungenda sunt, ΘΕΩΝΦΠΑ satisfaceret; post ΦΠΑ nihil scriptum credideris, sed laesa pap. res incerta' LP

208 A (= 208a col. I LP)

]·[
]qc ἀλλ' ἄγι
αἶ π]οτα καλλοτα·
].γεξερ -
].ρέτησαι

5

TEST POxy. 2297 fr. 6; a sinistr. parte fragm. A. 208, 12ss. in praeced. col. stetisse cens. L., Ox. Pap. XXI p. 52. prim. rec. LP

... [εὐ]θετεῖ... καὶ ἐπὶ τοῦ ὀξέος καὶ εὐετραφοῦς τὸ αἰόλον... ὅθεν Ἀλκαῖος ἀμφο[τέρω]ς ἔλαβε τὸ ὄνομα (i.e. αἰόλος) λέγων οὕτως [1. 2] (cf. Schol. T H 222 αἰόλον· ποικίλον... ἢ εὐκίνητον, Schol. B X 509 αἰόλαι· εὐετροφοὶ καὶ ποικίλαι, Schol. A M 167, Hsch. A 2034 al.). prim. rec. L.

CRIT 2 π[αί]δει Wil. ap. Gr.-H. post lac.] ZΩN habet pap., quod ad lemma pertin. cens. Dl.² (qui corr.] cδων), Treu (π[ό]ccιν ἐμβαδ[ι]ζων?), vix recte; in lac. desideratur αἰολ-, v. test.

330 (62) metrum: strophæ Alcaica ?

μείξαντες ἀλλάλοις Ἄρεα

TEST (I) Choerob. in Theod. 1, 214, 23 Hilg. (codd. NCVP) παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν... [1], v. A. 372 TEST (II) Anon. gramm. ap. An. Ox. 3, 237, 1ss. Cr. (= Hdn. 2, 640, 4ss. L.) ζητοῦμεν καὶ τὴν τοῦ Ἄρηος γενικήν, πῶς εὕρηται διὰ διφθόγγου· λέγομεν Ἄρεος, Ἄρεσι [1], ἡ κλητική [inc. auct. 6]. A. ded. Seidler '29, 227, prim. rec. Schnw.

SIM Soph. OC 1046s. τὸν χαλκοβόαν Ἄρη μείζουσιν

CRIT μείξ- Fick '91, 187, μείξαντες Hoffm. : μίξαντες (I), μίξαν δὲ (II) ἀλλα- Schnw., Exx. critt. 2, 10, -λοις Hi. : ἀλλήλοισιν (I), ἀλλήλοισι (II) ἄρεα (I) codd. NC, (II) : -εὐί (I) cod. V, χαρρουν (I) cod. P

331 (29) metrum: strophæ Alcaica

⊗ Μέλαγχρος αἶδωε ἄξιός ἐς πόλιν

TEST (I) Heph. 14, 3 p. 45 C. (codd. AHIPC) [1] sine nom. auct., v. A. 307a test. (I) (II) Epim. An. Ox. 1, 208, 17 Cr. [1 αἰδῶε ἄξιός], v. S. 31 test. (VI). inter A. fragmm. prim. rec. Blomf., S. fort. attribuend. esse cens. Gall. ap. Pugliese-Carratelli '41, 169¹, Storia 137s., vix recte

CRIT Srebrny '39, 28¹ Pugliese-Carratelli '41, 169s. Mazz. '43, 40¹ Kamerb. '47, 169 Page 151. de M. cf. A. 469 ἐς (I) codd. ACI (rec. Hi.) : εἰς (I) cod. P, unde εἰς (= εἰς) πόλι Fick '91, 186, ἦς πόλι Bgk.⁴ <ὄτ' ἦλθε> v. 2 ex. gr. Treu

332 (39) metrum: strophæ Alcaica

⊗ Νῦν χρῆ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν
πώνην, ἐπεὶ δὴ κάτθανε Μύρσιλος

TEST Ath. 10, 430^c (cod. A) ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις (sc. πίνων Ἀλκαῖος εὐρίσκεται).
[1. 2], v. A. 464. prim. rec. Steph.¹

SIM Hor. carm. 1, 37 1 Soph. fr. 669 N.² τὸ πρὸς βίαν ἢ πίνειν ἔσον πέφυκε
τῷ διψῇ κακόν Ar. Ach. 73 ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν

CRIT 1 μεθύσθην Buttm., Sprachl. 2, 186 : μεθύσκειν (sed μεθύσθην in libris est
sec. Welcker '30, 42, Ahr. p. 538) πῆρ (= ὑπὲρ) ci. L. ut evitaretur correptio
(sed cf. S. 16, 19), prob. Pfeiffer '30, 318s., obl. Marz. 97s., Trumpf 58³ 2
πώνην Ahr. '39, 228 (πίνειν iam Steph., πίνην Cas., Anim. in Ath. p. 726) : πονεῖν

333 (104) metrum: strophæ Alcaica ?

οἶνος γὰρ ἀνθρώπῳ δίοπτρον

TEST Tz. in Lyc. 212 (2, 100, 19ss. Scheer) (cod. a) οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ
λογισμοῦ ἀπὸρρητὰ ἐκφαίνουσιν. ἔθεν καὶ Ἀλκαῖος φησιν. [1]. prim. rec. Ursin.
strophæ Alcaicae tert. vers. esse cens. Blomf.

SIM Aesch. fr. 393 N.² κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ Hor. carm. 1,
18, 16 «arcanique fides prodiga perlucidior vitro»

CRIT Page 312. ad rem cf. A. 366 et Thgn. 500 ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον.
-πω L. e Thgn., Aesch. ll. cc., obl. Treu : -ποις cod.; -ποις(ι) vel -πω Fick '91, 191

334 (51) metrum: strophæ Alcaica

οὐδέ πω Ποσειδαν
ἄλμυρον ἐκτυφέλιξε πόντον

TEST Hdn. Π. μον. λέξ. 2, 916, 12ss. L. (codd. HV) εἴρηται δὲ ὁ δαίμων παρ'
Ἀλκαίῳ διὰ τοῦ 'α' μένοντος τοῦ 'ε' ('ν cod. H, corr. Dind., ThGrL 6, 1516) 'Ποσειδᾶν'.
[1. 2]; v. etiam Choerob. 1, 266, 18 Hilg. Ποτίδαν (cod. V, Ποτειδᾶν codd. NC)
γὰρ λέγουσιν (οἱ Αἰολεῖς). prim. rec. Matthiae p. 71, metrum cogn. Welcker
'30, 33

SIM 2 v. ad S. 44, 7s.

335 (91) metrum: strophæ Alcaica

☒ Οὐ χρῆ κάκοις θυμὸν ἐπιτρέπην,
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀκάμενοι,

4 ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνειαυμένοις μεθύσθην

TEST Ath. 10, 430^{bc} (cod. A) ἐν . . . τοῖς συμπτώμασιν (sc. πίνων εὐρίσκεται Ἀλκαῖος [1–4], v. A. 464. cum A. 73 coni. vol. Klinger '29, 147. prim. rec. Steph.¹

SIM Simon. 7 P. πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς 1 ι 12 θυμὸς ἐπετράπετο 2
E. Alc. 1079 τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις ἀεὶ στένειν; 3 cf. ad A. 73, 10
3s. Archil. 7, 5ss. θεοὶ . . . κακοῖσιν ! . . . ἐπὶ . . . τλημοσύνην ἔθεσαν ! φάρμακον E.
Ba. 283 οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων (sc. ἡ ὁ οἶνος) Hor. carm. 1, 32, 14s. «o
laborum | dulce lenimen (vinum)»

CRIT Page 234. 1 Steph. : μῦθον Blomf. : -τρέπειν 3 φαρμά-
κων L., Ἀ. μ. introd. 80¹ 4 -οις acc. cogn. cens. Ien. 1806, 137 μεθυσθῆν
Koen, Greg. p. 144, ita cod. A sec. Schweigh., Anim. 5, 411 : μεθύσκειν cod. A sec.
Kaibel

336 (125) metrum: stropha Alcaica ?

πάμπαν δὲ τύφως ἔκ F' ἔλετο φρένας

TEST (I) Harp. 175, 16 Bekk. (1, 288 Dind.) (codd. ABCFG) τετύφωμαι . . .
ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι (ἐκ- cod. C), ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα, ἥτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς,
ἡ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα (τυφῶ cod. C) ἀναφερομένων (Bekk., κατα- codd.) σκηπτῶν,
ἡ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων . . . καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησι· [1] ea-
dem (II) Schol. D. Timocr. 158 p. 121 Baiter-Sauppe Ἀλκαῖός φησι· [1] ea-
dem (III) Phot. 582, 6ss. Ἀλκαῖός φησι· [1] eadem (IV) Sud. T 422 (codd.
AGFVM) Ἀλκαῖός φησι· [1]. prim. rec. Ursin.

SIM Z 234 Γλαύκῳ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς I 377 ἐκ γὰρ εὐ φρένας εἴλετο
. . . Ζεὺς inc. auct. 30, 5

CRIT δὲ τυφῶς codd.; δ' ἐτύφως Pors. ad Phot. l. praec. *Salm. (?) ἔκ F'
Schnw. p. 470 (ad constr. cf. O 460, al.), ἔλετο Toup., Opusc. critt. 2, 283s. (= Emendd. in Suidam, Oxf. 1790, 3, 176s.) : ἐκδελεγετο (varie dist. et accent.) codd.;
ἐκ δ' Toup. l.c., ἐκ c' Bekk. ad Harpocr. l.

337 (124) metrum: stropha Alcaica ?

πρώτα μὲν Ἀντανδρος Λελέγων πόλις

TEST Str. 13, 1, 51 (3, 46 Kr.) (codd. FDEhimoxz) τὴν δὲ Ἀντανδρον Ἀλκαῖος
μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν· [1]. prim. rec. Ursin.

CRIT Blomf. : πρώτα πρ. μὲν ἄ. Ω : καὶ ἄ. cod. D, corr. m.¹, πρ. μὲν καὶ ἄ. codd.
hi cf. ad A. 7, 5

338 (90) metrum: strophæ Alcaica

⊠ Ὑεὶ μὲν ὁ Ζεῦς, ἐκ δ' ὁράνω μέγας
χείμων, πεπάγαισιν δ' ὑδάτων ῥοαὶ
4 < ἔνθεν >
4 < >
κάββαλλε τὸν χεῖμων', ἐπὶ μὲν τίθειαι
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρραι
8 μόλθακον ἀμφι< > γνόφαλλον

TEST (I) Ath. 10, 430^{ab} (codd. ACBP, dett.) χεῖμωνος (sc. πίνων εὐρίσκεται
'Αλκαῖος) ... ἐν τούτοις [1-2. 5-8], v. A. 464 (II) PBouriant 8, 19ss.
(col. I 19ss.), cf. L. '32, 2s. (agitur de -αῖσι pro -ασι) λέγουσι καὶ τετε[.....] καὶ
πεπάγαισιν δ' ὑδάτων ῥ[οαί.....].c ἔνθεν. (I) prim. rec. Steph., Anacr.,
(II) L.

SIM Hor. carm. 1, 9 1 M 25 ξ 457 ὕε δ' ἄρα Ζεῦς 2 X. An. 7, 4,
3 τὸ ὕδωρ ... ἐπήγνυτο II 229 ὕδατος ... ῥοῇσι 6 Θ 189 οἶνον ...
ἐγκεράσασα

CRIT Page 309s. 1 ὁρ- (I) dett. : ὠρανῶ (I) codd. ACBP, cf. S. 52 TEST
2 -γαισιν (II) (ci. Ahr.) : -γασιν (I) 3 e (II) add. L. 5 -βαλλε (I)
dett. : -βαλε (I) codd. AC 6 Meister p. 42 (partic. cogn. Jani) : κέρνας (I)
cod. A, κερνάς (I) cod. C; cf. A. 346, 4 7 αὐτὰρ nusquam nisi hic ap. nostros
8 L. : μαλθ- (I) ἀμφιγνόφαλλον (I), lacunam cogn. Rutgers, Venus. lect. cap.
4 p. 253, qui ἀμφὶ <τίθει>; ἀμφι<τίθει> Mitscherlich ad Hor. carm. 1, 9, ἀμφι<τιθεί>
Jani, ἀμφι<βαλῶν> *Grotefend ap. Schweigh., Anim. 5, 406, ἀμφι<βαλε> Gall.¹

339 (129) metrum: strophæ Alcaica ?

ὥς λόγος ἐκ πατέρων ὄρωρε

TEST (I) Anon. II Isag. I 6 in Arat. (Comment. in Arat. p. 126, 2ss. Maas)
συνάγονται οὖν ἐπὶ τὸ αὐτὸ γῆς ὅλης σταδίων μυριάδες κε' καὶ β'. καὶ τὰδ' [1] κατὰ
τὸν Ἀλκαῖον καὶ οὕτως ἔχοντα τυγχάνει (II) Transl. lat. eiusdem (ibid.).
prim. rec. Bgk.²

CRIT «hoc verbum a patribus terminatur» (II)

SIM 1s. Ar. Av. 1410s. ὄρνιθες τίνες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποιίκιοι, τανυσίπτερε ποικίλα χεῖλιδοῖ; 1 λ 13 ἐς πείραθ' ἴκανε . . . Ὀκεανοῖο Θ 478s. πείραθ' . . . γαίης καὶ πόντοιο h. Ven. 227 παρ' Ὀκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης 2 Ibyc. 36, 2ss. P. ποικίλαι αἰολόδειροι! πανέλοπες . . . καὶ ἄλκυόνες τανυσίπτεροι Hes. Op. 203 ἀηδόνα ποικιλόδειρον ε 65 ὄρνιθες τανυσίπτεροι χ 468 κίχλαι τανυσίπτεροι Hes. Op. 212 ἱρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις S. 90 a col. II 24s.

CRIT Gall., Storia 130s. Page 316. εκόλιον fuisse suspic. L. conl. Ar. Av. 1416 1 ὄρν. — οἷδ' om. (I) cod. R ὄρνιθες Ω : -ας (I) cod. G τίνες Ar. l.c., (I) ed. pr. in lemmate : τινες (I), (II), rec. Marz., Framm. 119 οἷδε Ar. l.c. recens. Φ (οἷδ' Dind.), οἷδε Ar. codd. RV al., (I) : δὲ (II) ὠκεανῶ (I) cod. R, (II) : -φ (I) rell. γᾶς (I) codd. : γὰρ (I) ed. pr., corrupta (II) <τ> Hecker '50, 445 (sed praec. aliquis, cf. Seidler '29, 220) ἄπυ (I) codd. R Γ m.² : ἄπο (I) rell. *Bentl. : περάτων (I); περράτων Seidler l.c., sed est forma epica, cf. A. 350, 1 et Hamm § 87 2 ἦλθον Ω : ἦλυθον (I) cod. M, ἦνθον (I) cod. R πανέλοπες (I) codd. EM, ed. pr. : παναίλ-, πανελλ- (I) rell. ποικιλόδειροι (I), forma epica ut περάτων v. 1; -δερροι Schnw. praec. Seidler '29, 178

346 (96) metrum: gl^{2c}

⊗ Πίνωμεν· τί τὰ λύχνη ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα·
2 καδ δ' ἄερρε κυλίχλαις μεγάλαις, ἄϊτα, ποικίλαις·
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς λαθικᾶδεα
4 ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχυε κέρναις ἓνα καὶ δύο
πλήχαις καὶ κεφάλαις, <ᾶ> δ' ἀτέρα τὰν ἀτέρα κύνιξ
6 ὠθήτω

TEST (I) Ath. 10, 430^d (codd. AC) φησὶ γάρ (sc. Ἀλκαῖος)· [1-6], v. A. 464
(II) Ath. 11, 480^f-481^a (cod. A) Ἀλκαῖος· [1-5 in.], v. A. 322 TEST (III)
Ath. 10, 430^a (codd. AC) φησὶ . . . οὗτος (sc. Ἀλκαῖος)· [4 ἔγχυε - δύο], v. A. 464.
prim. rec. Steph., Anacr.

SIM 1 AP 12, 50, 5s. πίνωμεν Βάκχου ζωρὸν πόμα· δάκτυλος ἄωσ. ἡ πάλι κοιμιστὰν λύχνην ἰδεῖν μένομεν; Hor. carm. 2, 7, 6s. «cum quo morantem saepe diem mero fregi» Zen. 3, 10 = Diogenian. 4, 13 = Arsen. 18, 2 = Apostol. 5, 86 = Sud. Δ 28 Δακτύλου (Δαπύλου Zen., δακτύλιος Arsen.) ἡμέρα. ἐπὶ τῶν εὐημερούων. Δάκτυλος γὰρ τις ἀνὴρ γέγονεν Ἀθήνησι (-ναῖος Zen.) μεγίστων λαχὼν τιμῶν, Hsch. Δ 317 Δατύλλου ἡμέρα· ἐπὶ Πανδίων (Latte, -ονος cod.) φησὶ (proverbium ad A. versum spect. neg. A. Wilhelm, Festschr. Gomperz 419s.) 3 X 83 τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον

CRIT de Falco, PP 1, 1946, 359 Gall., Storia 50 Page 307ss. 1 Mein., Ath. vol 4 p. 194 : πίνωμεν Porson ad Eur. Med. 494 (Advers. p. 104) : τὸν λύχνην Ahr., ὀμμένομεν (II) : cβέννυμεν (I) 2 Ahr. '39, 352, δ' ἄειρε (II) : δ'

ἀνάειρε (I); δᾶρρε (= δῆ ᾱ.) L(P), qui δῆ sub ἀνάειρε (AN = ΔH) latere suspic. ἀῖτα cens. Ien. 1806, 137 (= ἐταῖρε), obl. Matthiae, Ahr. l.c. (ad ἀῖτα cf. Hamm § 134 c2) : αἶ τα, simm., (I), (II); ποικίλαις Jani, ποικιλίς (II) : ποικίλα (I); αἶψ' ἀπὸ Ahr. '42, 385, μοχ πασκάλων L. conl. Hermipp. fr. 55 (1, 240) K. Χία δὲ κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται ἰ περὶ πασκαλόφιν 3 οἶνον (II) : -ος (I) υἱός (I) : om. (II); ad υἱός pro πάϊς cf. A. 306g, 8 -καδέα (I) : -κηδέα (II); est vox et forma epica; -δεον L(P) ut evitaretur hiatus 4 ἔδωκ' (I) ut vid. : -κεν (II) ἔγγε (I) : ἔγγει (II), ἔγγε (III) κινναίς (I) cod. A, κέρνα εἶς (III), unde veram lect. restit. Meister p. 42 (partic. cogn. Jani, -αις Blomf.) : κιννάς (I) cod. C, κέρνα (II); cf. A. 338, 6 δύο (I), (III) : om. (II) 5 Fick '91, 190, πλέαις (I) : πλείους (II); πέλαις v. Blumenthal, H 77, 1942, 104s. κακκεφ. (I) cod. A : κάκ κεφ. (I) dett., om. (II); cum πλέαις constr. iussit Pors. l.c., post ἀτέραν trai. Hecker '50, 500, κάκ κ. cum (I) dett. et Steph. legit v. Blumenthal l.c. conl. Ψ' 169 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, Theoc. 8, 87 ὑπὲρ κεφαλᾶς . . . τὸν ἀμολγέα πληροῖ <ἀ> add. Pors. l.c. ἀτέρα (I) ἀτέραν Bgk.⁴ : ἐτέραν (I)

347 (94) = 347a LP metrum: gl^{2c}

- ⊠ Τέγγε πλεύμονας οἶνωι, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
 2 ἃ δ' ὥρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαις ὑπὰ καύματος,
 ἄχει δ' ἐκ πετάλων ἄδεα τέττιξ . . .
 4 ἄνθει δὲ σκόλυμος, νῦν δὲ γύναικες μιαρῶταται
 λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ < > κεφάλαν καὶ γόνα Cείριοις
 6 ἄσδει

TEST Procl. in Hes. Op. 584 (1, 189; 2, 164s. Pert.) (codd. AZBQR) τοιαῦτα δὲ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ἔδειν [1-6] (II) Ath. 1, 22^{ef} (codd. CE) Ἀλκαῖος . . . [1. 2] καὶ ἀλλαχοῦ [A. 352] (III) Ath. 10, 430^b (codd. AC) θέρου δὲ (sc. πίνων εὐρίσκεται Ἀλκαῖος) [1. 2], v. A. 464 (IV) Plu. Quaest. conv. 697^f-698^a (4, 211 Hubert) (cod. T) εἰς ἡλθέ τι . . . τουτὶ τὸ πρόχειρον ἄπαιεν ἀναφθέγγασθαι [1]. καὶ Νικίας . . . λατρὸς οὐδὲν ἔφη θαυμαστόν, εἰ ποιητικὸς ἀνὴρ Ἀλκαῖος ἠγνόησεν δ καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. καίτοι τὸν μὲν Ἀλκαῖον ἀμωσγέπως εὐπορήσειν βοηθείας, ἀπολαύειν <γὰρ> ἱκμάδος τὸν πλεύμονα, γεινιῶντα τῷ στομάχῳ, καὶ διὰ τοῦτο τέγγεσθαι πιθανόν ἐστι· ὁ δὲ φιλόσοφος οὕτως ἐκφῶς ἔφη ᾿γράφας (Ti. 70^c. 91^a) διεξιέναι τὰ ποτὰ διὰ τοῦ πλεύμονος οὐδὲ τοῖς προθυμοτάτοις ἀμύνειν ἐπιχειρήσειν ὑπὲρ αὐτοῦ πιθανὴν ἀπολέλοιπεν. . . (V) Gell. 17, 11, 1 (2, 211s. Hos.) «potum dixit (Plato, Ti. 70^c. 91^a) defluere ad pulmonem . . . errorisque istius fuisse Alcaeum ducem, qui in poematis scriberet : [1]» (VI) Macr. sat. 7, 15, 13 p. 454 Willis (cod. P) «quod autem Alcaeus poeta dixit et vulgo canitur [1] ideo dictum est quia pulmo re vera gaudet humore» (VII) Eust. 693, 5s. (μέθυ) ὥς ἀπὸ τοῦ ὕειν . . . κατὰ τὸ [1 τέγγε - οἶνω] simm. (VIII) Eust. 890, 47 [1 τέγγε - οἶνω] (IX) Eust. 1612, 14 Ἀλκαίου τό [1 οἶνω πνεύμονα τέγγε]. ad v. 1 cf. Plu. De stoic. repugn. 1047^d (6, 2, 35 Pohl.) καίτοι Πλάτων μὲν ἔχει τῶν λατρῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους μαρτυροῦντας, Ἰπποκράτην . . . καὶ τῶν ποιητῶν Εὐριπίδην

Ἄλκαϊον . . . , λέγοντας ὅτι τὸ ποτὸν διὰ τοῦ πνεύμονος διέξειαι ad v. 3ss. Plin. nat. 22, 86 «(traditur scolymos) venerem stimulare in vino Hesiodo et Alcaeο testibus, qui florente ea cicadas acerrimi cantus esse et mulieres libidinis avidissimas virosque in coitum pigerrimos scripsere, velut providentia naturae hoc adiumento tunc valentissimo». vv. 1. 2 rec. Steph.¹, vv. 1–4 habet Blomf. (v. 3 ex A. attulit Graevius, Hes. p. 72), v. 5 usque ad ἀνδρες praeb. Matthiae, omnia Seidler '29, 217. v. 3 post τέτιξ, S. 101A inser. Bgk. '35, 219ss., obl. Sitzler, Jb. 75, 1894, 216, Wil. '05, 124s.

SIM 1 A. 352 Thgn. 1039s. νήπιοι, οἷτινες οἶνον | μὴ πίνουσ' ἄετρον καὶ κυνὸς ἀρχομένου Eratosth. fr. 3 Dl.² καὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πνεύμονα τεγγόμενος Petron. 73 «tengomenas faciamus» Sud. T 212 τέγγε: βρέχε. οἶνῳ πνεύμονα τέγγε, φίλῃς δ' ἀπέχου Κυθρεΐης Hor. carm. 4, 12, 23 «tinguere poculis» 2s. S. 101A Hes. Op. 582ss. ἦμος δὲ κόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἡχέτα τέτιξ | δεινὸν ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύει | αἰδὴν | πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρη, | τῆμος . . . οἶνος ἄριστος, | μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δέ τοι ἄνδρες | εἰδὴν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Ceῖριος ἄζει, | αὐαλέος δὲ τε χρώς ὑπὸ καύματος Hes. Sc. 393ss. ἦμος δὲ χλοερῶ κυανόπτερος ἡχέτα τέτιξ | ὄζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποις αἰδεῖν | ἄρχεται . . . | καὶ τε . . . χεῖ αὐδὴν | . . . ὅτε τε χροῖα Ceῖριος ἄζει, | τῆμος δὲ κέγχροις περὶ γλῶχες τελέθουσι | . . . ὅτ' ὁμοφάγες ἀόλλονται, | οἷα Διώνυκος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος Pl. Phdr. 230^c θερινὸν τε καὶ λιγυρὸν ὑπὸν ὑπὸν τῶν τεττῆγων χορῶ Theoc. 16, 94ss. ἀνίκα τέτιξ | . . . ὑψόθι δένδρων | ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν 5s. Archil. 63 πολλοὺς μὲν αὐτῶν Ceῖριος καταναεῖ | δέξυς ἐλλάμπων Nic. Ther. 779 καὶ ἦν μέγα Ceῖριος ἄζει

CRIT cf. ad S. 101A. Wil., SS 61ss. Powell, CQ 20, 1926, 185 Bowra GLP² 159s. Lattimore, AJPh 65, 1944, 174s. Page 303ss. Stark '56, 175ss, 1 vers. om. (I) cod. R τ. π. οἶνῳ (III), (IV), (V), (VII), (VIII) : οἶνῳ π. τ. (I), (II), (VI), (IX) πλεύμονας (III), (IV) : πνεύμονας (I) cod. A (-να'), (VII), (VIII), πνεύμονα (I) rell., (II), (V), (VI), (IX) περιτέλλ- Ω : περιτ- (I) codd. AZB ἄετρον = canicula interpr. Ursin. p. 310 conl. Hor. carm. 3, 29, 18ss., (Thgn. 1040 cont. Jani) 2 πάντα – καύματος om. (I), (II) cod. E δέ διψαῖς (III) cod. A, cogn. Neue p. 32 (διψᾶς Porson, Advers. p. 43) : δέ διψᾶ (III) cod. C, δ' ἐδίψουν (II) cod. C; fort. 3. p. sg., cf. Zuntz '39, 98, Hamm § 248 a Ahr. : ὑπὸ 3 ἄδεα τ. Barker, ClJ 23, 1821, 308 (praec. Graevio l.c., qui ἄδεα ἀν τ.) : τάδε ἀντ. (I) cod. A, simm. cett.; Ἰάδεα Seidler '29, 156, τράχεια Maas ap. Dl.², Suppl. p. 44 <ὑπὸ τῶν πτέρων> Blomf., <πτερύγων ὑπο> Seidler l.c., ambo ex Hes. Op. l.c., <λιγύρως ἄγαν> Lattimore, <κυανόπτερος> Stark ex Hes. Sc. l.c. 4 ἀνθεῖ δὲ (I) codd. QR, rec. Bgk. '35, 221 : ἀνθεῖ δὲ καὶ (I) codd. AZB; ἀνθεῖ καὶ Blomf. γ. μ. (I) codd. AQR : μ. γ. (I) codd. ZB 5 λ. (I) codd. AZB : χαλεποὶ (I) codd. QR δ' Seidler l.c., δὲ (I) cod. R ut vid. : δέ τοι (I) rell. ἐπεὶ κεφαλὴν (I), ἐπεὶ <καί> x. Seidler l.c., ἐπεὶ <δὴ> Bgk. '35, 221, ἐπεὶ <τοί> Wil., ἐπεὶ <κάκ> Marz., Framm. 115 γόνα Bgk. l.c. (γόνυ Seidler l.c.) : γόνατα (I) codd. AZB, γούνατα (I) codd. QR 6 Meister p. 131 : ἄζει (σειριάζει cod. R) (I)

347 b LP = S. 101A

383 (40) metrum: hem |x-υ--

⊗ Ἦρ' ἔτι Δινομένη<ι> τῶι Τυρρακῆω<ι>
τάρμενα λάμπρα κέοντ' ἐν Μυρσινῇωι;

TEST Heph. 15, 10 p. 50 C. (codd. AHI) τὸ ἐγκωμιολογικὸν καλούμενον, ὅπερ ἔστιν ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ λαμβικοῦ τοῦ ἴσου, ὃ κέχρηται μὲν καὶ Ἀλκαῖος ἐν ἄρματι, οὗ ἡ ἀρχή· [1. 2]. prim. rec. Steph.¹

CRIT Diels '20, 4 Wil., Kerkidas 1147¹ Mazz. '43, 69s. Kamerb. '47, 169s. Page 1754. 1 ἦρ' ἔτι cod. A : ἄρετι cod. I Δινο- cogn. Meister p. 139 (sed v. ad A. 376, 2), -μένη Dorville, Vannus p. 476 : δινομενη codd.; -μένη vocat. Seidler '29, 225, -μένει Turneb., Steph.; -η (et τῶ -κῆω) retin. L., quamvis de gen. -μένη cog. vix audeat (cf. Hamm § 242 a) τῶ dett. ut vid. et ed. Fl. (habent Turneb., Steph., al.; cf. Gaisf. ad 1.) : τῶ cod. A -ω Turneb. (e cod. ?) : τυρρακῆω codd.; τ' Ὑρρακῆω Neue p. 25, τ' Ὑρραδῆω Seidler sec. Schnw. (Ὑρραδῆω Seidler l.c.), Ahr. '39, 359 (cf. A. 469), al. alia; fieri potest ut de Pittaco agatur (cf. A. 376) 2 τάρ- Ω : τάρ- cod. I κέοντ' Seidler l.c., obl. Ahr. : κέατ' μυρσινῇωι cod. H ut vid. (ita Turneb.), M- Hi. : -ννῆω cod. I, μυρσίνωι cod. A ut vid. (i ex η corr. m.¹); Μυρσιλήωι Seidler l.c., μυρσινῶνι Herm., Elem. 598, al. alia

384 (63) metrum: ia ᾠhipp

⊗ Ἰόπλοκ' ἄγνα μελλιχόμειδες ἄπφοι

TEST Heph. 14, 4 p. 45 C. (codd. AHIPC) τρίμετρον (ἐπιωνικόν) δὲ ἀκατάληκτον ... καλούμενον δὲ Ἀλκαῖκόν δωδεκασύλλαβον, οἶον· [1]. prim. rec. Ursin., qui in adn. p. 313 cum S. 137, 1 coni. (qui vers. tamen deficit in textu, casu ut vid.), iterum Bgk. '35, 225s. et Maas '20, 20ss. (utrumque vers. S. attribuens); v. ad S. 137

SIM Pi. O. 6, 30 παῖδα ἰόπλοκον, I. 7, 23 ἰοπλόκοις Μοίραις Hsch. I 751 ἰόπλοκος, ἰόπεπλος· ἀπὸ τοῦ χρώματος Hsch. M 602 μελιχομε(τ)ιδής· πρᾶυγελως. ἡδύγελως. ἡδεῖα. πρᾶυνοος

CRIT Ferrari '40, 38ss., Gentili '66, 37ss., cf. ad S. 137. -μειδες καπφοι (I) codd. A (corr. ex -ec m.¹) HI, explic. Maas '29, 138¹ : -ec καπφοι (I) codd. CP, cod. A a.c.; post -μει- brevem syll. postul. metrum, unde -μειδε Κάπφοι editt. plerr. (sed alias semper Ψαπφ-); ad ἄπφοι cf. Theoc. 15, 14s. ἀπφῦς. ἄπφα ci. LP conl. Eust. 565, 23ss. ἄπφαν τὴν ἀδελφὴν Ἀττικῶς μόνῃ ἢ ἀδελφῇ εἴποι ἂν ... ἐκ τοῦ ... ἄπφα γίνεται καὶ ἄπφιον, ὑποκόρισμα ὃν ἐρωμένης, cf. Sud. A 3724 ἀπφά: ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα

TEXTE UND KOMMENTARE

Eine altertumswissenschaftliche Reihe

Herausgegeben von

Michael Dewart, Karla Pollmann, Ruth Scodel,
Alexander Sens

Band 68

De Gruyter

Saffo, testimonianze e frammenti

Introduzione, testo critico, traduzione e commento

di

Camillo Neri

De Gruyter

Breviata quaedam

1. Auctores antiqui

Antiqui auctores iuxta rationes ap. <<http://www2.classics.unibo.it/eikasmos/index.php?page=criteri#abbreviazioni>> illustratas laudantur.

2. Annales et ephemerides (in librorum conspectu)

Annales et ephemerides iuxta rationes quibus «L'Année philologique» (Aph) (vd. <<https://about.brepolis.net/aph-abbreviations/>>) utitur notantur.

3. Doctae doctique

Ahr. = H.L. Ahrens
B.-Cum. = J. Bidez-F. Cumont
B.-F. = S. Burris-J. Fish
B.-L. = A. Bierl-A.H. Lardinois
Bast. = G. Bastianini
Batt. = L. Battezzato
Ben. = L. Benelli
Bekk. = I. Bekker
Bentl. = R. Bentley
BFO = S. Burris-J. Fish-D. Obbink
Bgk. = T. Bergk
Blomf. = J. Blomfield
Boiss. = J.F. Boissonade
Bu. = F. Budelmann
Bz. = G. Burzacchini
Cac. = S. Caciagli
Campb. = D.A. Campbell
Cas. = I. Casaubonus (Casaubon)
Cast. = L. Castiglioni
cens. Darmst. = censor Darmstadtensis
cens. Jen. = censor Jenensis
Chantr. = P. Chantraine
Consbr. = M. Consbruch
Cr. = O. Crusius
Cunn. = I. Cunningham
D'A. = G.(B.) D'Alessio
Dal. = J. Daléchamps

de K. = M. de Kreij
Desr. = A.M. Desrousseaux
Di B. = V. Di Benedetto
Dind. = G.(W.) Dindorf
Dl. = E. Diehl
Dorv. = J.P. Dorville
Dr. = A.B. Drachmann
ed. Gr. Hal. = editio Graeca Halensis
Edm. = J.M. Edmonds
Emp. = A. Emperius
Fern. Delg. = J.A. Fernández Delgado
Ferr. = F. Ferrari
Fo. = B. Forssman
Fracc. = G. Fraccaroli
G.-D. = M. Gronewald-R.W. Daniel
G.-H. = B.P. Grenfell-A.S. Hunt
Gaisf. = T. Gaisford
Gall. = C. Gallavotti
Gomp. = T. Gomperz
Gron. = M. Gronewald
Grot. = H. Grotius (de Groot)
H.-C. = E. Hiller-O. Crusius
Hemst. = T. Hemsterhusius (Hemsterhuis)
Hi. = E. Hiller
Hoffm. = O. Hoffmann
Herm. = G. Hermann
Hutch. = G.O. Hutchinson

H.v.G. = F. Hiller von Gärtringen	Priv. = G.A. Privitera
Ja. = (C.)F.(W.) Jacobs	PSO = <i>Papyrus Sappho Obbink</i>
Jur. = H. Jurenka	R.-P. = T. Reinach-A. Puch
Kai. = G. Kaibel	Reitz. = R. Reitzenstein
Kal. = E. Kalinka	Rob. = F. Robortellus (Robortello)
Kam. = J.C. Kamerbeek	S.-F. = B. Snell-Z. Franyó
L.-L. = F. Lasserre-N. Livadaras	Salm. = C. Salmasius (Saumaise)
L.-P. = E. Lobel-D.L. Page	Sant. = M.A. Santamaria Álvarez
Lachm. = K. Lachmann	Scal. = J.-J. Scaliger (della Scala)
Lard. = A.H. Lardinois	Schad. = W. Schadeewaldt
Lass. = F. Lasserre	Schnw. = F.G. Schneidewin
Lav. = B. Lavagnini	Schub. = W. Schubart
Lib. = G. Liberman	Schweigh. = I. Schweighäuser
Lid. = J.B. Lidov	Sn. = B. Snell
Lob. = E. Lobel	Stadtm. = H. Stadtmüller
Man. = A. Manutius (Manuzio)	Steinr. = M. Steinrück
Marz. = B. Marzullo	Steph. = H. Stephanus (Estienne)
Mein. = A. Meineke	Stieb. = F. Stiebitz
Mer. = G. Merula (Merlani)	Sylb. = F. Sylburg
Merk. = R. Merkelbach	T.-T. = K. Tsantsanoglou-S. Tselikas
Mon. = B. de Montefalconius (de Montfaucon)	Ted. = G. Tedeschi
Mur. = M.A. Muretus (Muret)	Trinc. = V. Trincavellus (Trincavelli)
Mus. = M. Musurus (Mousouros)	Ts. = K. Tsantsanoglou
Obb. = D. Obbink	Tz. = Ekaterini Tzamali
Oell. = H. Oellacher	Turn. = A. Turnebus (fort. Tournebous)
Ol. = G. Olearius (Öhlschläger)	U.-R. = H. Usener-L. Radermacher
P.-U. = Lucia Prauscello-G. Ucciardello	Urs. = F. Ursinus (Orsini)
Pears. = J. Pearson	Vict. = P. Victorius (Vettori)
Pf. = R. Pfeiffer	Vit. = G. Vitelli
PGC = <i>Papyrus Green Collection</i> inv. 105	Vogl. = A. Vogliano
Pol. = A. Politianus (Ambrogini)	Westph. = R. Westphal
Pow. = J.U. Powell	Wil. = U. v. Wilamowitz-Moellendorff
Pra. = Lucia Prauscello	Yatr. = D. Yatromanolakis

4. Diacritica quae dicuntur

. = vestigium	{α} = littera delenda
[...] = litterarum deperditarum numerus	[[α]] = littera deleta
[ca. xxx litt.] = litterarum deperditarum numerus	†α† = littera corrupta
α = littera incerta	° = dubium
[α] = littera deperdita	°° = spurium
α ₁ = littera deperdita sed alio fonte tradita	≈ = similiter
<α> = littera inserenda	

5. Sigla codicum et papyrorum

A^{1,2,3,...} = manus prima, altera, tertia, ...
 A^{gr} = additamentum γρ(άφεται)
 A^{ac} = ante correctionem
 A^{pc} = post correctionem

A^m = in margine
 A^r = manus recentiores
 ω = consensus codd. praeter laudatos

6. Metrica

υ = breve (elementum)
 – = longum (elementum)
 × = anceps (elementum) (≤7/12 –)
 ° = anceps (elementum)
 ✕ = anceps (una vel duae syllabae)
 Ϳ = brevis vel duae breves
 ≍ = longum vel breve (≥8/12 –)
 σ = breve vel longum (≥8/12 υ)
 ≍ = longum vel duo brevia
 ∞ = duo brevia vel longum
 ⊗ = carminis initium vel finis
 | = verbi finis
 || = versus finis
 ||| = periodi vel strophae finis
 ∴ = verbi finis solita
 ∴ = personae loquentis mutatio
 ^ (^) = syllaba deest (duae syllabae desunt)
 ^ = 'pons' qui dicitur (numquam verbi finis)
 ⌋ = synecphonesis quae dicitur
 — = paragraphus
 == = coronis
 3ia = trimeter iambicus
 3io = trimeter Ionicus

4da = tetrameter dactylicus
 4io = tetrameter Ionicus
 6da = hexameter dactylicus
 ad = adonius
 anacI = anaclomenus
 ba = baccheus
 chol = choliambus
 chor = choriambus
 cr = creticus
 da = dactylus
 dist eleg = distichon elegiacum
 gl = gliconeus
 hem = hemiepes
 hex dact = hexameter dactylicus
 hipp = hipponacteus
 ia = iambus
 io = ionicus
 ith = ithyphallicus
 pent = pentameter
 pher = pherecrateus
 reiz = reizianus
 sp = spondeus
 tel = telesilleus
 tr = trochaeus

7. Varia

a.C. = ante Christum (natum)
 acc. = accentus
 add. = addidit (-erunt)
 ad l(l). = ad locum (-os)
 adn. = adnotatio
 al(l). = alius (-a, -ud), alii
 aor. = aoristus
 ap. = apud

c(c). = columna (-ae)
 ca. = circa
 cens(s). = censuit (-erunt)
 cf. = conferatur (-antur)
 cit. = citatus (-a, -um)
 cl(l). = collato (-is)
 cod(d). = codex (-ices)
 comm. = commentarium

- concl(l). = conclusit (-erunt)
 coni. (cong.) = coniunctivus, coniunctio
 (-ionis)
 cont(t). = contulit (-erunt)
 corr. = correxit (-erunt), correctio
 cruc(c). = crux (-cis), cruces
 dext. = dexter (-a, -um)
 Diss. = Dissertatio
 dist(t). = distinxit, -xerunt
 Dor. = Doricus (-a, -um)
 du. = duo (-ae, -o)
 dub. = dubitanter
 ed(d). = editio (-es), editor (-es)
 e.g. = exempli gratia
 enj. A = *enjambement* (necessary vel
 unperiodic)
 enj. B = *enjambement* (inter strophas)
 etc. = et cetera
 f(f). = folium (-a)
 fin. = finis (-nes)
 fort. = fortasse
 fr(r). = fragmentum (-a)
 h(h). = hic (haec, hoc), hii
 ibid. = ibidem
 I(i)d., Ead. = Idem (idem), Eadem
 imper. = imperativus
 inc. = incertus (-a, -um)
 ind. = indicativus
 inf. = inferior (-ris)
 infin. = infinitus
 init. = initium (-tia)
 interpr(r). = interpretatus est (-i sunt)
 lac. = lacuna
 l.c. = locus citatus
 leg(g). = legitur (-untur)
 l(l). = linea (-ae); Italice r(r).
 litt. = littera (-ae)
 mg(g). = margo (-gines)
 metr. = metrum, metricus (-a, -um)
 min. = minus, minimus (-a, -um)
 n(n). = nota (-ae)
 neg(g). = negavit (-verunt)
 nr(r). = numerus (-i)
 obl(l). = oblocutus est (-i sunt)
 o.c. = opus citatum
 cetera facile intelleguntur
 om(m). = omisit (-erunt)
 opt. (ott.) = optativus
 p(p). = pagina (-ae)
 p.C. = post Christum (natum)
 pap. = papyrus
 part. = participius
 pf. = perfectus
 pll. = plerique
 ppf. = plusquamperfectus
 praec(c). = praecessit (-erunt), praecedens
 (-ntis)
 praes. = praesertim, praesens (-ntis)
 prim(m). = primus (-i)
 prob(b). = probavit (-erunt), probabiliter
 Progr. = Programm (Germanicum)
 prop(p). = proposuit (-erunt)
 q.v. = qui (quae, quod) videatur (-antur)
 ' = recto
 rec(c). = recepit (-erunt)
 recens(s). = recensio (-ionis), recensuit
 (-uerunt)
 reiec(c). = reiecit (-erunt)
 s(s). = sequens (-ntes)
 saec. = saeculum (-i)
 scil. = scilicet
 schol(l). = scholium (-lia)
 scr(r). = scripsit (-erunt)
 sim. = similis (-e), similiter
 sin. = sinister (-a, -um)
 stat(t). = statuit (-tuerunt)
 sup. = superior (-ius)
 suppl(l). = supplevit (-erunt)
 s.v(v). = sub voce (-ibus)
 tab(b). = tabula (-ae)
 tempt(t). = temptavit (-erunt)
 test(t). = testis (-es), testimonium (-a)
 text. = textus
 u.s. = ut supra
 u.v. = ut videtur
 v = verso
 v(v). = versus (-us)
 vd. = vide
 v(v).l(l). = varia (-ae) lectio (-iones)
 vs. = versus (adverbium)

Fragmenta et testimonia

Carmina et fragmenta (1–168F)

1

- ⊗ ποικιλόθροιν' ἀθανάτ'Αφρόδιτα,
 παῖ Δίος δολιόπλοκε, λίσσομαί σε,
 μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
 πτόνια, θῦμον,
 ἀλλὰ τυίδ' ἔλθ', αἶ ποτα κατέρωτα 5
 τὰς ἔμας αὔδας αἰοίσα πῆλοι
 ἔκλυες, πάτροις δὲ δόμον λίποισα
 χρύσιον ἦλθες
 ἄρμ' ὑπαδεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
 ὤκεες τροῦθοι περὶ γὰς μελαίνας 10
 πύκνα δίνεντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἴθε-
 ρος διὰ μέσσω·
 αἶψα δ' ἐξίκοντο· σὺ δ', ὦ μάκαιρα,
 μευδιαίσεις ἀθανάτῳ προσώπῳ
 ἦρε' ὅττι δηῦτε πέπονθα κῶττι 15
 δηῦτε κιάλημι
 κῶττι μοι μάλιστα θέλω γενεσθαι
 μαινόλαι ἰθύμῳ· “τίνα δηῦτε †πείθω
 ῥάγην† ἐς σὺν φιλότατα; τίς σ', ὦ
 Ψάπφ', ἀδικήει; 20
 καὶ γὰρ αἶ φεύγει, ταχέως διώξει,
 αἶ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
 αἶ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
 κῶκ ἐθέλοισα”.
 ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλέπαν δὲ λῦσον 25
 ἐκ μερίμναν, ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι
 θῦμος ἱμέρρει, τέλεσον, σὺ δ' αὐτὰ
 κύμμαχος ἔσσο. ⊗

|| strophæ Sapphica (cr₁ hipp || cr₂ hipp || cr₃ gl₁ pher ||: — — — — — || — — — — — ||
 || — — — — — ||: — — — — — ||). Synecphonesis et crasis: vv. 1 ἀθανάτ'Αφρόδιτα, 11s.
 ὠράνω αἴθε-/ρος, 15s., 18 δηῦτε, 17 κῶττι, 24 κῶκ; hiatus: v. 15 ἦρε' ὅττι; 'prima lex
 Schulze': vv. 1 ἀθανάτ'Αφρόδιτα, 14 ἀθανάτῳ; notabilia: v. 3 ὀνίαισι; monosyllabus in v.
 fine: vv. 2 σε, 19 ὦ; synaphia quæ dicitur: vv. 11s. αἴθε-/ρος, 19s. ὦ / Ψάπφ'; enj. A: vv.
 1s., 5s., 6s., 9s., 17s., 18s., 25s., 26s.

|| Dion. Hal. *Comp. verb.* 23,173–179(=10–12 Aujac-Lebel) (et *Epit.* 114–116) θήσω δὲ καὶ ταῦτα παραδείγματα τῆς ἁρμονίας, ποιητῶν μὲν προχειρησάμενος Καπφῶ, ῥητόρων δὲ Ἰσοκράτην. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῆς μελοποιοῦ [1–28]. ταύτης τῆς λέξεως ἡ εὐέπεια καὶ ἡ χάρις ἐν τῇ συνεχεῖαι καὶ λειότητι γέγονε τῶν ἁρμονιῶν (I); (1–21) P. Oxy. 2288 (II); (1, 2, 3, 4, 5) Choerob. ad Heph. 14 (pp. 249,12–14 ἐπιχοριαμβικὸν μὲν οὖν τὸ Καπφικὸν καλούμενον ἑνδεκακύλλαβον, οἷον [1], 250,3–6 καὶ λέγει τὸ ποῖον μετὰ παραδείγματος, τὸ καλούμενον καὶ Καπφικόν, τὸ ἑνδεκακύλλαβον, οἷον [1], 251,3–23 καθαρὸν σχῆμα ἔχον ἐξάσημόν ἐστι τοῦτο [1]. ἔχει γὰρ τὴν πρώτην διτρόχαιον καὶ τὸ δεύτερον χορίαμβον καὶ τὴν ἐσχάτην ἐξ ἰάμβου καὶ συλλαβῆς. (ἴστέον δέ, ὅτι Ἀφρόδιτα προπαροξυτόνως ἀναγινώσκουσιν Αἰολεῖς, συστέλλοντες τὸ ‘α’. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ συστέλλουσιν, ἀλλ’ ἐπὶ μόνων τῶν κυρίων. τὰ γὰρ μὴ ὄντα κύρια οὔτε συστέλλουσιν οὔτε προπαροξύνουσιν, ἀλλ’ ἀθανάτα φασὶ παροξυτόνως.) τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ [2] καὶ ἐπὶ τοῦ [3]. θάτερον δὲ [5] ... τὸ ἕτερον δέ, οἷον τὸ ἔχον ἐπτάσημον τὴν τροχαϊκὴν, ἔστι τοιοῦτον [5]. ἔχει γὰρ τὴν πρώτην συζυγίαν ἐκ τροχαίου καὶ σπονδείου, 253,19, 24 Consbr. [4] συνεπιπτόν δὲ δακτυλικῶι φησί. δεῖ προσθεῖναι διμέτρῳ καταληκτικῶι εἰς δικύλλαβον. ἔχει γὰρ δάκτυλον καὶ δύο συλλαβὰς δακτύλου, ὡς εἴρηται ... [4]) (III); (1, 4, 5) Heph. 14,1 ἐπιχοριαμβικὸν μὲν οὖν τὸ Καπφικὸν καλούμενον ἑνδεκακύλλαβον, οἷον [1] ... θάτερον μὲν οὖν σχῆμα τό· [1] πρόκειται· θάτερον δέ· [5] ... ἔστι δὲ καὶ παρ’ Ἀλκαίῳ (fr. 308,1 V.) – καὶ ἄδηλον ὅποτέρου ἐστὶν εὐρημα, εἰ καὶ Καπφικὸν καλεῖται ... εἴτα ἐπιφέρουσι τὸ τέταρτον πεντακύλλαβον, χοριαμβικὸν πενθημιμέρες, συνεπιπτόν δακτυλικῶι τῷ εἰς δεύτερον τροχαῖον, οἷον ἐστὶ τὸ [4] (IV); (3–ὄν-) schol. A Heph. 11 (p. 146,16–18 Consbr.) συστέλλουσιν γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὸ ‘α’, ὡς ἐν τῷ [3–ὄν-] (V), Choerob. ad Heph. 11 (p. 244,9 Consbr.) (vd. ad fr. 91) (VI); (5) Prisc. GL II 28,14–16 quod (scil. correctionem) apud Aeolis quoque ‘υ’ saepe patitur et amittit vim literae in metro, ut Κάπφω [5] (VII); (9s.) Hdn. GG III/2 948,2–6 καὶ ἄρσενικῶς λέγεται [9s.] καὶ θηλυκῶς [II. II 326] (VIII); (19s. ὦ–ἀδικήει) Et. Gen. AB s.v. καλήζω (gl. 90 Calame) = Et. M. 485,41–43 = Et. Sym. FCVE s.v. καλήζω (IX) ~ Et. Gud. 294,37–39 Sturz (= An. Par. IV 63,3s. Cr.) καλήζω (-ήζω Et. Gen. B)· κατὰ διάλεκτον· οἱ (οἱ om. Et. Gen. B) Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ (τοῦ om. Et. Gen. A) ‘η’ προφέρουσιν, οἷον ἀδικέω οἱ Ἰωνες (οἷον ἀδικαίω οἱ Ἰ- Et. Gud. : omm. Ett. M. et Sym.), ἀδικήω, οἷον [19s. ὦ–ἀδικήει]· ποθέω, ποθήω, οἷον [fr. 36] (X). Cf. (1 ἀθανάτ’ Ἀφρόδιτα) schol. A Heph. 14 (p. 151,15–19 Consbr.); (1 Ἀφρόδιτα) Choerob. ad Theodos. GG IV/1 304,29s.; (5 τυῖδ’) Hesych. τ 1615–16 Cunn. τυ<ι>δε (suppl. Pears.)· ἐνταῦθα. Αἰολεῖς. “τυ<ι>δ’ (suppl. Pears.) ἀν κολωνὰν Τυνδαριδᾶν” (Mel. adesp. PMG 983). κολωνὰν <...>; (5 κατέρωτα) Hesych. κ 1683 L.-Cunn. κατέρωτα· καὶ ἄλλοτε; (6 πῆλοι) Ap. Dysc. GG II/1 197,13–15, Prisc. GL II 29,1s. similiter πῆλοι disyllabum invenitur apud eosdem (scil. Aeoles) cum υι non est diphthongus; (9s.) Ath. IX 391f (cum Epit.) Καπφῶ ... τὴν Ἀφροδίτην ἐπ’ αὐτῶν (scil. στρουθῶν) φησιν ὀχεῖσθαι; (10 ὄκεες στρουθοί) Hesych. ω 112 Cunn. ὠκέες στρουθοί· ταχεῖς, εὐπετεῖς, κοῦφοι. Primus ed. Lobel 1951 (II), primi rec. Steph. 1554 (I, III–X), L.-P. 1955 (I–X)

|| 1 ποικιλόθρον’ (vel -θρον) I(codd. pll.), II, IV : -φρον I(MR), III(U) : -φρων I(D), III(K) | ἀθανάτ’ Ἀφρόδιτα post Ahr. 1839a (Ἀφρόδ-) Maas 1924 : ἀθάνατ’ Ἀφροδίτα (vel -αν) fere testt. (Ἀφρόδ- Choerob. ad Theodos. et schol. A Heph. 14) || 3 ἄσαισι testt. pll. : ἄσαις V | μηδ’ ὀνίαισι I(FP), III(U) : ἀμηδοκίαισιν V : μ- ονίαισιν VI(U) : μ- ἀνίαισι I(DMRV), III(K) || 5 τυῖδ’ I(Farnesianus), II, III, IV, VII(codd. pll.) : τυδ’ (vel τὸ δ’ vel τὸ δ-) fere I(codd. pll.) : τουδ’ VII(BK) | αἵ ποτα fere III(U), IV(AH) : αἵ ποτε III(K), IV(I) :

αἴποτε ποτέ (vel ποκα) fere I : αἰποτο VII(R) : -π(ι)οτι VII(BAG) | κατέρωτα IV(A) : κατέρωτα vel κατ' ἔρωτα III : κατ' ἔρωτα testt. pll. : κατερωτα vel κατεροτα VII || 6 αὔδα αἰοκα πῆλοι Lob. 1925 : αὐδὰς αἰοικ' ἀπολυ (vel -πολυ) fere I(DMRV) : αὐ[II : αὔδεαι οἷς ἀπηλοῖ I(F) : αὐδῶς, αἰοικ' ἀπολυ I(P) : αὐδὰς αἰοικ' ἀπόλυ (vel -λι) I(DMRV) | πῆλοι ex Ap. Dysc. Lob. 1925 : -υι e Prisc. GL II 29,1s. Bgk. 1835 (cf. Theognost. 968 An. Ox. II 160,7–13 Cr., contra Choerob. ad Theodos. GG IV/1 145,10s.) || 7 λίποκα Man. 1508 : -οἷκα I(F^{pe}PV) : -οῦκα I(DR) || 8 χρύσιον I(L²), II : -ειον I(codd. pll.) || 9 ἄρμ' ὑπακδεύαικα post Ahr. 1839a (ὑπα-) et Schnw. 1839 (-αικα) Meister 1882 (-cd-) : -ὐ πακδεύαικα I(F) :]μυπακδε[II : ὑποζεύξαικα I(codd. pll.) | κάλοι Bgk. 1843 : -λοι testt. pll. : -λοῖς I(F) | δέ c' ἄγον Portus 1598 : δέ c' ἄγον I(codd. pll.) : δ' ἐκάγον I(F), VIII : δέ c' ἄγον I(P) || 10 ᾠα I(codd. pll.), VIII : τὰς I(F et dett.) || 11 δίνεντες Ahr. 1839a : διν(ν)ήντες vel δινεύντες fere I : δίν[ν- II || 11s. πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἰθέρος Bgk. 1853 : π- ἄ- ὠρανῶ αἰθέρος I(MV^{pe}) : π- ἀπαρᾶνῶθερος (vel -θέρος) I(DRV^{pe}) : π- ἀπ' ὠρανῶ- θέρος I(P) : πετρα πωρανῶ θ- I(F) || 12 διὰ μέσσω II : δ- μέσω I(DMV et sine accentu F) : δ' αμεσπω I(P) || 13 αἶψα δ' I(codd. pll.), II : αἶψ' ἀλλ' I(P) | cū fere (sine accentu) I(F) : τὸ fere I(codd. pll.) | ὦ I : ἄ Lob. 1925 || 14 μειδιαίκαic' Ahr. 1839a : μει δι αι καic I(F) : μειδιάκαc I(P) :]μειδιαi[- II || 15 ὅτι I(P), II : ὅ τι I(DMRV) : οχι I(F) | δηῦτε Herm. 1831 : δ' ἦν τὸ I(P) : δ' ἦν τὸ I(L²V⁶M³I³) : δ' ἦντε I(v²) : om. I(F) | κῶττι Sylb. 1586 : κῶττι I(P) : κωιτι I(F) : κῶτι fere I(MR tell.) || 16 δηῦτε Herm. 1831 : δ' ἦντε I(P) :]υτεκ[I : δεῦρο I(F tell.) | κάλημι fere I(codd. pll.) : κάλημι fere I(MRV) || 17 κῶττι[μοι II, Sylb. 1586, Bothe 1805 : κωττε μω I(F) : κ' ὅττ' ἐμῶ I(P) : κῶτι γ' ἐμῶ I(DMRV) | γένεσθαι Bgk. 1843 : -έσθαι I(codd. pll.) : -έσθω I(DMV) || 18 μ]αιγόλαι II : -α I(codd. pll.) : λαι- I(F) | τίνα I(codd. pll.) : τινα I(F) : τιναδ I(P) | δηῦτε I(R) : δηῦτε I(F) : (τινα) δ' ἐῦτε(πειθωμαι) I(P) : δ' ἦντε (vel δ' ἦντε) I(rell.) || 18s. πειθω και καγήνεccαν I(F) : -πέιθωμαι (-βαι P^{pe}) καγήνεccαν I(P^{pe}) : πειθῶ (vel -θῶ, quod ut accus. interpr. est Portus 1598) καὶ καγήνεccαν I(DMRV) : [] /]... ἄγν[(in lac. spatium unius litterae, primo loco hast. vert. culmen, dein c et in fine v possis) II : πείθω-/μαι c' ἄγν ἐc cān Blass 1874 : πείθωμ' / ἄψ {c} ἄγν ἐc cān Di B. 1983 : πείθω / ἄψ τάγν ἐc cān Page 1955 : †πείθω /]ψ c' ἄγν† ἐc cān Hutch. 2001, qui πείθεις / ἄψ {c} ἄγν κτλ. prop. : πείθωμ' / ἄψ c' (ἄψ c' iam Lob. 1925) ἄγν ἐc cān Bz. 2007a (c' = coi) : πείθω / κα]ζάγν ἐc cān Ts. 2017a : alii alia (ἐc fān Edm. 1920, quod rec. Lob. 1925) : πείθω / εἰcάγν ἐc cān (Heitsch 1967) fort. non excludendum | πείθω ut verb. Faber 1700 : Πείθω fere Rapicius 1554, Steph. 1560, all. : Πείθων Ahr. 1839a (unde Π- / αἰc' ἄγν ἐc cān van Bennekom 1972 : Π- / φᾶc ἄγν ἐc cān Slings 1988) : πείθωι ut dat. Meister 1882 | c' ὦ fere I(P) : ὦ I(rell.) || 19 τίς fere I(codd. pll.) : τις I(FP) || 20 Ψάπφ', ἀδικήει post Gaisf. 1810 (Ψ-, -κήη) Herm. 1816 : ψαφ' ἀδικήει (vel -κήη) IX(codd. pll.) : ψ- -κήη X : (ῶ)ψα δαδίκην IX(M) : om. IX(V) : ψάπφα δίκηc' I(F) : ψ- -η I(P) : καπφῶ -η I(DMRV) :]πφ[II : Ψ- ἀδίκηci Meillet 1931, Voigt 1971 : alii alia || 21 αἰ Rapicius 1554 : ἦ I(F) : εἰ I(codd. pll.) || 22 μὴ δέκετ' Voss 1684 : μηδεκέτ' I(P) : μὴ δὲ καὶ τ' fere I(codd. pll.) | ἀλλὰ I(G) : ἀλλα I(F) : ἄλλα vel ἄλλα I(codd. pll.) | δῶκει I(codd. pll.) : -ε I(F) || 23 om. I(F) | φιλήκει I(DMRV) : -λεῖ I(P) || 24 κῶικ ἐθέλοικα Bgk. 1835 : κῶικ ἐθέλουκα I(F) : κ' ὦν κ' ἐθέλοικ I(P) : κῶ εἰ καὶ θέλειc fere I(DMRV) : κῶικ ἐθέλοικαν Schäfer 1808 : κῶικ ἐθέλοικα dub. Bgk. 1882 : κῶ κε θ- Lob. 1927 : κῶ κε θέλοικαν Knox 1938 : κῶc cὺ θέλοικα Beattie 1957 : alii alia (vd. Ormaghi 2021, qui κουκεθελουκα crucc. concl.) || 25 χαλέπαν dub. Bgk. 1867 : -πᾶν (vel -πᾶν) I(codd. pll.) : -πὸν I(R) || 26 μερίμναν dub. Bgk. 1867 : μέρ- fere I | ὅcca Bgk. 1867 : ὅcca (vel ὅca) I | τέλεccαι post Carteromachum (-έcca: cf. Piccolo-mini 1892) Bgk. 1843 : τέλεccαι I(F) : τελέcαι fere I(codd. pll.) || 27 ἡμέρρει Tollius 1694 : ἡμαρρερει I(F) : ἡμέρει (vel ἡμείρει) I(codd. pll.) | τέλεcov I(DMRV) : -ccov I(FP) | αὔτα

Bgk. 1853 : αὐτὰ I(FP) : -ā (vel -āi) I(DMV) : -ñ I(R) || 28 ἔcco I(D) : ἔco I(codd. pll.); ἔctω (per compendium) I(P)

2

- 1a(-b) (..ρανο(-)/θεν κατιου[c-?])
 δευρυμ†μεκρητ. c(ι)πρ[] ναυον†
 ἄγνον ὅππ[αι] χάριεν μὲν ἄλco
 μαλί[αν], βῶμοι δ' ἐνι θυμιάμε-
 νοι [λι]βανώται·
 5 ἐν δ' ὕδωρ ψῦχρον κελάδει δι' ὕcδων
 μαλίνων, βρόδοις δὲ παῖς ὁ χῶρος
 ἐκκίact', αἰθυccομένων δὲ φύλλων
 κῶμα †καταιριον†·
 ἐν δὲ λείμων ἱππόβοτος τέθαλε
 10 †τωτ...(.)ριννοισ† ἄνθεσιν, αἰ <δ'> ἄηται
 μέλιχα πν[έο]ισιν <
 < >
 ἔλθε δὴ cὺ †c...† ἔλοισα Κύπρι
 χρυσίασιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβρωc
 15 ὁμ<με>μείχμενον θαλίασι νέκταρ
 οἰνοχόεια (⊗)

|| strophā Sapphica (vd. fr. 1). Hiatus: v. 5 δι' ὕcδων; synaphia quae dicitur: vv. 3s. θυμιά-
 με-/νοι; enj. A: vv. 1s., 2s., 5s., 6s., 9s., 10s., 13s., 14s.

|| PSI 1300 (I); (5-6 μαλ-, 7 αἰθ-8) Hermog. *Id.* 2,4, p. 331, 19s. Rabe *Capφώ* [5-6 μαλ-]
 καὶ [7 αἰθ-8] (II); (5-6 μαλ-) Syrian. in Hermog. *Id.* 1,1 pp. 14,23-15,1s. Rabe ὅσαι τὰ
 ταῖς αἰσθήσεσιν ἡδέα ἐκφράζουσιν, ὅψει ἀκοῇ ὁcφρήσει γεύσει ἀφῆι ... καὶ *Capφώ* [5-6
 μαλ-] καὶ [fr. 105a] (unde Max. Plan. in Hermog. *Id.* 2,4, *RhG* V 534, 11s. δι' ὕcδων
 μαλίνων· τουτέστιν ὅcων καὶ κλάδων μηλίνων et Moschop. *Techn.* ap. *Vind. phil. gr.*
 205 f. 109 ὕcδος ὁ ὅcος παρ' Αἰολεῦσιν· ... ὡc παρὰ *Capφοῖ* [5-6 μαλ-]) (III); (6 παῖc-
 χῶρος) An. Ox. III 340, 1 Cr. οἱ Αἰολεῖς λέγουσι πᾶc [6 παῖc-χῶρος] (IV); (13-16) Ath.
 XI 463c-e cυνιοῦσι καὶ ἡμῖν ἐπὶ τὰc Διονυσιακάc ταῦταc λαλιὰc οὐδεὶς ἂν ... φθονήcαι
 ... κατὰ ... *Capφώ* [13-16] τοῦτοισι τοῖc ἐταῖροισι ἐμοῖc γε καὶ coῖc (V). Cf. (3s.) Philostr.
Im. II 1,2; (5 ὕcδων) Hesych. v 822 Cunn.; (5s. ὕcδων / μαλ-) schol. min. Hermog.
Id. 2,4, *RhG* VII 1065 (app.); (6 παῖc) P. Bouriant 8,9 (I 9). Prima ed. Norsa 1937, primus
 rec. Dl. 1942 (vv. 1a-16), primi recc. Steph. 1560 (vv. 5-6 μαλίνων, 7 αἰθυccομένων-8),
 1566a (vv. 13-16), Ahr. 1839a (v. 6 παῖc ὁ χῶρος)

|| 1a(-b) dubium an h(h).v(v). Sapph. carmini tribuendus(-di) si(n)t: metrum dialectusque ambiguntur, u.v. (vd. Cac. 2015, 33-35) | ad stropham praec. pertinere censs.

Norsa 1937, all., ad verba vv. 11s. omissa Gall. 1941c (πνέοικιν ὀρ<ξων κα>ράνοθεν κατίοι[cai dub. Ts. 2008) (obll. Setti 1943, all.) | ὀρρανοθεν Norsa (ερ- Schub. 1938), Ts. 2008 : ὀ. . .ανοθεν Lanata 1960: . . .ανοθεν Cac. 2015 : καράνοθεν Turyn 1942 : <... ὀράνω> κ[α]ράνοθεν Theiler 1946 : ὀρ<άνω κα>ράνοθεν (e.g. cὸν θέοικιν ὦδ') ὀρ<άνω κα>ράνο-/θεν) Ts. 2008 | κατιου[Norsa 1937 (vel κλυ.ου[Norsa 1939) : κατιου[Lanata 1960, Ts. 2008, Cac. 2015 : κατίο<ι>[cai Schub. 1938 : -[ca Körte 1939, Treu 1954 : κατίου[cin (vel κατίοι[cin) Ts. 2008 | si strophe Sapphica, aut <—x—x—x—x>-ἄνο-/θεν κ- aut <—x—x> ὀρράνοθεν <—x> / <—> κ- (Treu 1954) || 1(s.) δευρ Pf. 1937 (δε), Lanata 1960, edd. pll. : χυρ Norsa 1949 : ευρ Cac. 2015 | υμ†μ L.-P. 1955 : υμμ Norsa 1937, Voigt 1971, Cac. 2015 : υμ[μ] Schub. 1938, edd. pll. : υμω Pf. 1937 | εκρητες (vel τας) Norsa 1937, (vix τας) Lanata 1960, Voigt 1971 : εκρητες Pf. 1937 : εκρητας edd. pll. (probb. L.-P. 1955, Cac. 2015) : ειερητες (ειερηλθεσ p.c.) Ts. 2008 | post c, ι Norsa 1937 (vel ε Norsa 1949), Lanata 1960 (obl. Cac. 2015) | πρ[Norsa 1937 : π[.]ρ Schub. 1938, Lanata 1960 | (ε)ναυγον (fere) Norsa 1937, Lanata 1960 : ἔναυλον Pf. 1937 : ναῦ[γ]ον Lob. ap. Schub. 1938 (obl. Lanata 1960, prob. Voigt 1971) | δεῦρ' ὕμμε, Κρήτες, πρ[—] ἔναυγον ἄγνον Norsa 1937 (ναῦον / ἄγνον Norsa 1949) : δεῦρ' ὕμω (?) †κρητες† πρ[—] ἔναυλον Pf. 1937 : δεῦρ' (iam Pf. 1937) μ{μ}' ἐ<κ> Κρήτας (quod probb. edd. pll., cf. Cac. 2015) πρ[ολίποις'] ἔναυλον Theander 1937 : δεῦρ' ὕμ{μ}' (= ὕμοι) ἐς ῥήτας π[α]ρ [—] ε ναῦον (sic) Schub. 1938 : δεῦρ' με Κρήτας πρ[οκάλητ'] ἔναυλον Gall. 1941c : δεῦρ' μ' ἐ<κ> Κρήτας πρ[ολίποις'] ε ναῦον Lav. 1942 : δεῦρ' μοι Κρήτας πρ[οκίκοι]ο ναῦον Turyn 1942 : δεῦρ' ὕμ' ἐς Κρήτας πρ[οφάνητ]ε ναῦον Setti 1943 : δεῦρ' μ' ἐ<κ> Κρήτας π[οτ' ἔσαντ]ο ναῦον Theiler 1946 : δεῦρ' μ' αἰ Κρήτες<κ>ιγ [ἔβας] ἔναυλον Lass. 1948 : δεῦρ' μ', αἰ Κρήτες<κ>ί, π[οτ' ἔλθ'] ἔναυλον Rivier 1948, Matthiessen 1957 : δεῦρ' μ' ἐ<κ> Κρήτας ἐπ[ὶ τόνδ]ε ναῦον L.-P. 1955, Page 1955 : δεῦρ' μ', αἰ Κρήτες<κ>ί, π[ε]ρ, [ἔλθ' ἔ]ναυλον Lanata 1960 : δεῦρ' μ' ἐ<κ> Κρήτας πρ[οκίκαν]ε ναῦον Ferr. 2000 (πρ[οφάνηθ'] ἔναυλον Ferr. 2011) : δεῦρ' ὕμ[μ]' ἔ{ι}c ῥ' ἦλθεσ πρ[οτὶ θέαν] ἔναυλον Ts. 2008 : δεῦρ' μ' ἐ<κ> Κρήτας, πρ[οκίκοις'] ἔναυ<λ>ον Cac. 2015 (cf. Tz. 1996, 95) || 2 οππ[Schub. 1938, edd. pll. : οππ[Norsa 1937 | ὅππ[αι δὴ Lob. ap. Schub. 1938, quod probb. edd. pll. : ὅππ[αι τοι (= coi) Page 1942 || 3 μαλί[αν] Lob. ap. Schub. 1938 : μάλι[νον] Norsa 1937 : μάλι[νον] Ts. 2008 : μαλί[δων] (vel M-) Pf. 1937 | δ' ἔ<ν>ι θυμιαμένοι Pf. 1937, quod prob. Voigt 1971 : δεμιθυμιαμενοι I : δέ νυ θ- (vel δέ τεθ-, quod probb. Lob. ap. Schub. 1938, edd. pll.) Norsa 1937 : δ' ἔ<π>ιθ- DI. 1942, quod prob. Ts. 2008 || 4 διανωτω Norsa 1937 : λινωτω Pf. 1937, Vogl. 1937, Norsa 1939 : βανωτω Lanata 1960 | [λι]βανώτω post Vogl. 1937 (λι<β>ανώτω, quod probb. Pf. 1937, Schub. 1938, Norsa 1949, Siegmann 1941, Matthiessen 1957, all.) Turyn 1942, quod probb. edd. pll. : διὰ νότω Norsa 1937 || 5 ἐν δ' Norsa 1937 : εντ I : ἀμφὶ δ(ἐ) II, III | ψῦχρον Ahr. 1839a : ψῦχρον I : ψυχρὸν II, III | κελάδει e II, III (-αδεῖ) Ahr. 1839a : κελατι I (κελατι Norsa 1937 : . . .λατι Lanata 1960 : κελατι Ts. 2008 : . . .λατι Cac. 2015) | δι' ὕδων (ῥ-) II(PcPa) : δι' ὕδων II(AcBaVc^{om}), III(S) (quod rec. Nickau 1974) : διοσων III(V) : διδυσων I («fort. potius υδ quam υχ» L.-P. 1955, neg. Lanata 1960 : «υσων vel υζων» Furley-Bremer 2001 : διδυρων Ts. 2008) || 6 μαλίνων II, III : μαλιαν I, quod probb. Setti 1943, Ts. 2008, Cac. 2015, fort. recte | βρόδοις δέ Norsa 1937, Pf. 1937 : βροτοικοτε I | παῖς IV : πες u.v. I || 7 ἔσκιαστ' αἰθυσσομένων cum II, Pf. 1937, Vogl. 1937, edd. pll. : κικκ|αττα|θυσσομενων I : ἔσκιασται θυσσομένων Norsa 1937 (cl. Hesych. θ 969 L.-Cunn. θυσσόμεναι· κειόμεναι) || 8 κῶμα (fere) I, II(codd. pll.) : κῶμα II(Ba) | καταριον I (Schub. 1938, Lanata 1960, Cac. 2015 [κατα-] : καταρρον Norsa 1937 : καταγριον Ts. 2008) : καταρρεῖ II (unde κατάρρει Lass. 1989) : κατ' ἵρρον (= ἵρον) Norsa 1937 : κατέρρει (-η) Sitzler 1927, quod probb. Pf. 1937, Vogl. 1937, Cac. 2015, all. («abit»,

Schub. 1938; cf. Neri 2003a, 231) : κάτερρον (ut part.) A. Rehm ap. Pf. 1937, quod prob. Gall. 1941c : κατάρρει Page 1955 : κατάρρει Bgk. 1853, L.-P. 1955, Heitsch 1962, Risch 1962, Ts. 2008, D'Alfonso 2012, Ben. 2017 : καρρέει Ahr. 1839a || 10 τ. τιωφριν Norsa 1937 : τωτηριριν Schub. 1938 : τωτιτογγριν L.-P. 1955 : τωτ...()ριν Lanata 1960 (post τ, ψ, dein υ vel τ) : τωτειαριν Ts. 2008 : τωτηνριν Cac. 2015 | <π>ρινίνοικ <ὐπ'> Norsa 1937 : ἡρίνοικ<ιν> Vogl. 1937, Cac. 2015 : λωτίνοικ<ιν> Schub. 1938 (duplicem redactionem subesse put. Schub. 1948) : φειαρίνοικ Ts. 2008 : alii alia | αιανητοι Norsa 1937 : αιαιηται L.-P. 1955, Lanata 1960, Ts. 2008, Cac. 2015 (αιαιηται) | αι δ' ἄηται L.-P. 1955 (vel ἐν δ' ἄ-), quod probb. edd. pll. : αι <δ'> ἄνητοι Norsa 1937 || 11(s.) μέλλιχα<ι> dub. L.-P. 1955 | πνειοικιν Norsa 1937, Ts. 2008 (e πνειοικ corr. «ο vel c scriptum super primum υ») : πν...ικιν Lanata 1960, Cac. 2015 | <ἐν δ' ἄδόναι ταῖς / παρθενίκαικιν> e.g. Ts. 2008 || 13 ἔλθε e V (ἐλθὲ) Neue 1827, quod probb. edd. pll. usque 1937, dein Norsa 1937, Siegmann 1941, Treu 1954, Matthiessen 1957, Tz. 1996 : ἐνθα I, quod probb. edd. pll. post 1937 | δὴ cὸ u.v. I : Κύπρι hic synthetice continuavit V | τεμ[Norsa 1937 (post τεμ nihil scriptum fuisse cens. L.-P. 1955) : ...αν Page 1955 : cv, αν Lanata 1960 : σταμ Ts. 2008 : δ. τ. Cac. 2015 | τεμ[ματ' Norsa 1937 : δόζ μ' post Schub. 1938 (δόζ) Turyn 1942 : ξῦνον Furlley-Bremer 2001 : κάλπιν (vel γ' ὄλπιν) Bz. 2007a : σταμ<νον> Ts. 2008, fort. recte : δέζμ[ατ' Ben. 2017 : alii alia || 14 χρυσίαικιν e V (-εΐαικιν) Neue 1827 : -εΐαικ u.v. I | ἄβρωc Bgk. 1853 : ἄκρωc u.v. I, quod dub. prob. Ts. 2008 : ἄβρωϊc V : ἄβρωϊc' (... θαλίαϊκι, v. 15) post Blomf. 1813/1814 (ἄ-) Schub. 1938 || 15 ὄμ<με>μείχμενον Gall. 1941c, quod probb. Lanata 1960 (<ὄ>μ-) et edd. pll. : εμμειχμενον I (Norsa 1937 [primum ε neg. L.-P. 1955, «neque ε nec ο nec υ» Page 1955] : ομ- Gall. 1941c : αμ- Lanata 1960, Cac. 2015 : υμ- Ts. 2008) : συνμεμιγμένον V (-μεμείγμ- Dl. 1925 : -μεμείγμ- Lob. 1925) : ἐμ<με>μείχμενον Norsa 1937 : <c>υμ<εμ>εΐχμενον Siegmann 1941, quod probb. Treu 1954, Tz. 1996 (<c>υμ<εμ>μ-), Ts. 2008 | θαλίαϊκι V : θαλιαϊεccιν I (Norsa 1937 : θαλιαϊεccι(v) Lanata 1960 : θαλιαϊεcν vel θαλιαιεcν Ts. 2008) : θαλέεcci Ahr. 1839a || 16 οἶνοχόεικα Neue 1827, quod probb. edd. pll. : οἶνοχοοῦκα V : ωνοχοαϊκα I (fere Gall. 1941c, Lanata 1960 [ων-, -αϊκα vel εϊκα], Cac. 2015 : οἶνοχοεϊκα Norsa 1937 : ωνο- Lanata 1960 : ..νοχαικα Dl. 1942 : ωνοχοαϊκα`c` Ts. 2008 : αι erroneum iudicavit Chantr. 1950) : οἶνοχοοῖκα Schnw. 1839 : -οεῦκα Bgk. 1853 : οἶνοχόαιcov Gall. 1947, quod probb. L.-P. 1955, Page 1955 : ὠ<ι>νοχοαίκαc Ts. 2008 : <οἶ>νοχόαϊκα[ι] Cac. 2015 || e verbis τούτοιc τοῖc ἐταίροιc ἐμοῖc τε (γε A) καὶ coῖc (coí A) in V sequentis strophae primum v. restituere conati sunt Urs. 1568, Volger 1810, Neue 1827, Pf. 1937, all. (obl. Welcker 1828, Schnw. 1839, Bgk. 1843), paraphrasin tantum sumpserunt Schub. 1938, Setti 1943, all.), sed spatio post ultimam lineam in I carminis fin. (quem hic statt. et Steph. 1560, Ahr. 1839a, Bgk. 1843, all.) indicari veri simile est (vd. Cac. 2015)

5

⊗ πότνια Νηληϊίδες ἀβλάβη[ν μοι
τὸν κασίγνητον δότε τυίδ' ἵκεσθα[ι
κῶττι φῶι θιύμωι κε θέλη γένεσθαι
κῆνο τελέεσθην,]

— ὄσσα δὲ πρὶόςθ' ἄμβροτε πάντα λῦσα[ι
καὶ φίλοις φιλίοις χάραν γένεσθαι
κῶνίαν ἔλχθοις, γένοιτο δ' ἄμμι
μηδάμα μηδ' εἶς.]

5

— τὰν κασιγνήταν δὲ θέλοι πόησθαι
μέ]σδονος τίμας, [ὄν]ίαν δὲ λύγραν,
.....].[.....]τοιοῖσι π[ά]ροιθ' ἀχεύων,
]ι,να]

10

[—]

]ι,εἰσαίω[ν] τοκεγχρω,
]ιλ' ἐπαγ[ορί]αι πολίταν,
ἦ ποτ' οὐ[.]λλω[.]νηκε δ' αὐτ' οὐ-
δὲν διὰ [μά]ικρω]

15

— καὶ τιμα[.]ιὸν αἰ κ[.]εο[.....].
γνωσθ[.]ι,ν'· cὐ [δ]ὲ Κύπ[ρ]ι ς[έμ]να
·υ,ογ[.....].θεμ[έν]α κάκαν[]
].[.].....]ι,⊗

20

|| strophæ Sapphica (vd. fr. 1). Synecphonesis et crasis: vv. 3 κῶττι, 7 κῶνίαν; monosyllabus in v. fine: vv. 1 μοι, 8 εἶς; synaphia quæ dicitur: vv. 15s. οὐ-/δὲν; enj. A: vv. 1s., 9s., 10s., 18s.

|| P. Oxy. 7 (I), PGC (fr. 3 c. II 10–29) (II); (15, 17s.) P. Oxy. 2289 (fr. 6) (III). Primi edd. G.-H. 1898 (I), Lob. 1951 (III), BFO 2014 (II), primi recc. Dl. 1908 (I), Obb. 2016a (I+II+III)

|| 1 ad init. π- (cf. West 2014) vd. fr. 16 (οἶ) Hunt 1914), 16A (? ὄλβιον] Milne 1932, 1933a), 17 (πλάσιον), 18 (<π>άν), 18A (?) continuo praec. necnon fr. 9 (?), 10 (? [πάτρος tempt. Obb. 2015a) et 26 (πῶς) mox insequentia in pap. (II + PSO, vd. ad fr. 10); cf. West 2014, Obb. 2015b, B.-L. 2016 | πότνια II (iam Diels 1898, Wil. 1898 e I) :]ι I : πόντια Jur. 1899, dub. West 2014 | ἀβλάβη[ν Blass ap. G.-H. 1898 | μοι Diels 1898, Wil. 1898 || 2 suppl. Blass ap. G.-H. 1898 || 3 κῶττι φῶι II (iam Dl. 1925) : κῶσσα φῶι Blass ap. G.-H. 1898 || 4 κῆνο II (-α Dl. 1925 : ταῦτα Blass ap. G.-H. 1898 : πάντα Jur.

1899) || 5 λῦσα[ι Diels 1898 || 6 καὶ φίλοις II (καὶ iam Diels 1898, φίλοις Blass ap. G.-H. 1898) || 7 κώνιαν II (iam Blass ap. G.-H. 1898) || 8 μηδάμα μ- II (iam Blass ap. G.-H. 1898, Wil. 1898, L.-P. 1955 : μήποτα Blass ap. G.-H. 1898 : μηκέτι Diels 1898 : δὴ ποτα Jur. 1899 : πῆμά τι Mulbegaat-Holler 1927 : πῆμ' ἔτι dub. Page 1955) || 9 τὰν κασιγνήταν I+II (τὰν iam Diels 1898, Wil. 1898, κας- Blass ap. G.-H. 1898) || 10 μέ[ε]δονος BFO 2014 : ἔμμορον] olim Wil. 1898 || [ὄν]ίαν Blass ap. G.-H. 1898 || 11 [ἐκρύοιτ]ο τοῖσι vel [ἐκλύοιτ' ὅ]τοις Di. 1925 (ἐκλάθοιτ' Blass ap. G.-H. 1898) : παρλύ]ο[ιτ]ο τοῖσι Di B. 1982a, Ferr. 2014 : ἐκλύ]ο[ι μ',] ὅτ<τ>οις West 2014 : δαίμ]ο[ς] (BFO 2014) κ]ότοις Lid. ap. BFO 2014 || [πάρ]οιθ' ἀχεύων iam Blass ap. G.-H. 1898 : πάροιθα χεύων dub. BFO 2014 || 12 θῶμον (iam Bucherer 1904, Sitzler 1907 : κᾶμον Blass ap. G.-H. 1898 : τλᾶμον Jur. 1899 : τῶμον Di. 1925, scil. κῆρ : αὐτός Ferr. 2014) ἐδά]μνα (iam Blass ap. G.-H. 1898) West 2014 : σποῖτο τὰ τέρ]πνα vel ὡς παρὰ] θῆνα BFO 2014 || 13s. ἐν (vel cὺν) φίλοις]γ εἰσαΐων BFO 2014 : Δωρίχας ἄ]μ' εἰς- West 2014 : κῆρ (iam Blass ap. G.-H. 1898, Jur. 1899, Di. 1925) ὀνειδίσ]μ' (iam Blass ap. G.-H. 1898) εἰς- Ferr. 2014 || τό κ' ἐγ' χρῶι (Blass ap. G.-H. 1898) / νῦν ἔτιλ]λ' (: κέρρων ἦλ]λ' Blass ap. G.-H. 1898 : δάκνον vel κνίδον ἦ]λ' Ferr. 2014) West 2014 : τὸ κέγγρω (Bolling ap. Lob. 1925) / κροῦμα δῆ]λ' BFO 2014 || ἐπαγ[ορί]αι Lob. 1925, West 2014 : ἐπ' ἀγ[λαί]αι Blass ap. G.-H. 1898 : ἐπ' ἀγ[ερί]αι BFO 2014 || 15s. ἡ ποτ' BFO 2014 : αἶ ποτ' Ferr. 2014, West 2014, Obb. 2016a : ὥς ποτ' Lid. 2016a || οὐ[κ ἄ]λλως BFO 2014 (οὐ κ' ἄλλως Lid. 2016a) : οὐ [κ]άλλως Ferr. 2014 : ἄ]λλ' ὡς Lob. 1921 || ἐκύ]νηκε Lob. 1921 : ἐcón]ηκε BFO 2014 : ἐπόν]ηκε Lid. 2016a || δ' αὐτ' I : δαῦτ' Blass ap. G.-H. 1898, all. || οὐ-/δὲν e II BFO 2014 : οὐ / κεν Blass ap. G.-H. 1898 || μά]κρω Blass ap. G.-H. 1898 : ἄ]κρω Treu 1954 || 17 ultimo loco c possis ||]καὶ τί μᾶ[λλ]ον (Hammerstaedt ap. BFO 2014) αἰ κ[λ]έο[ς] ἐν βρότοι] ci Ferr. 2014 : καί τι μά[cc]ον αἰ κ[λ]έο[ς] ἐξί]η]ροι West 2014 || 18 γνῶς θ[έαν] Ἡρ[α]ν BFO 2014 (qui et γνῶ cθ[ένος] dub. propp.) : γνώσεται φ]έρ[η]ν West 2014 (fort. brevius spatio) : γνώσ[ε]τ' ἄψ] οἶ]ο]ν Ferr. 2014 || cὺ [δ]ὲ Κύπ[ρ]ι (Lob. 1921) c[έ]μνα Milne 1932, 1933a : cὺ [δ]ὲ K- τέ[ρ]πνα Page 1955 || 19s. οὐκ ὄνε[κτον] (ὄνε[κτα Ferr. 2014) κατ]θέμενα κάκαν [ῥβ-/ρ]ι]ν, π[ί]θ[ε] ἄμμι]ι(v) (vel μέ[νε] πάρ μο]ι) Lid. ap. BFO 2014 : οὐκ ὄνε[κτον] ἐν]θεμ[έν]α κάκαν [φοι / κτλ. West 2014 : θῶμογ (Hammerstaedt ap. BFO 2014) ε[ῖ]υνοον] (vel ἴ]λλαον) θεμένα κτλ. D'A. 2019

10

⊗ <π- (?)

<

>

>

....]λα[

...]céμα[

[—]

ἀλλ' αἱ θρύλησθα Χάραξον ἔλθην
 νᾶϊ cὺν πλήαι. τὰ μὲν οἴομαι Ζεῦς
 οἶδε cὺμπαντές τε θεοί· cὲ δ' οὐ χρῆ
 ταῦτα νόησθαι,

5

ἀλλὰ καὶ πέμπην ἔμε καὶ κέλεσθαι
 πόλλα λίσσεσθαι βασιλῆαν Ἥραν
 ἐξίκεσθαι τυίδε cάαν ἄγοντα
 νᾶα Χάραξον

10

κάμμ' ἐπεύρην ἀρτέμεας. τὰ δ' ἄλλα
 πάντα δαιμόνεσσιν ἐπιτρόπων
 εὐδία γὰρ ἐκ μεγάλαν ἀήταν
 αἶψα πέλονται.

15

τῶν κε βόλληται βασίλειος Ὀλύμπω
 δαίμον' ἐκ πόνων ἐπάρων ἤδη
 περτρόπην, κῆνοι μάκαρες πέλονται
 καὶ πολύολβοι·

20

κάμμες, αἶ κε τὰν κεφάλαν ἀέρρη
 Λάριχος καὶ δὴ ποτ' ἄνηρ γένηται,
 καὶ μάλ' ἐκ πόλλαν βαρυθυμίαν κεν
 αἶψα λύθειμεν. ⊗

|| strophæ Sapphica (vd. fr. 1). Synecphonesis et crasis: vv. 13 κάμμ', 21 κάμμες; monosyllabus in v. fine: vv. 7 χρῆ, 23 κεν; enj. A: vv. 5s., 9s., 10s., 13s., 17s., 18s., 21s.

|| (3–8) P. Oxy. 2289 (fr. 5) (I); (5–24) PSO (rr. 1–20) (II). Primi edd. Lob. 1951 (I), Obb. 2014a (II), primi recc. L.-P. 1955 (I), Obb. 2016a (I+II)

|| 1 ad init. π- (cf. West 2014) vd. fr. 16 [οἶ] Hunt 1914), 16A (? ὄλβιον] Milne 1932, 1933a), 17 (πλάσιον), 18 (<π>άν), 18A (?), 5 (πότνιαι), 9 (?) continuo praec. necnon fr. 26 (πῶς) mox insequens in pap. (PGC + II, vd. ad fr. 5): cf. West 2014, Obb. 2015b, B.-L. 2016 | [πάτρος (e.g. ἀμμέων...) tempt. Obb. 2015a || 3 Λα[ριχ- Obb. 2015b : πολ]λα[χοῦ

Lid. ap. Obb. 2015b || 4 *κέ, μά[τερ* West 2014 unde (*ἐς /) ἱρα*] *κέ, μά[τερ*. e.g. Obb. 2015a || 6 *κὺν πλῆαι* West ap. Obb. 2014a (obl. Ben. 2017) : *συμπλεαι* II || 8 *νόησθαι* West ap. Obb. 2014a : *νοεισθαι* II || 9 *ἔμε* II : *ἔμα* Bowie 2015 | *κέλεσθαι* (e *κελη-* corr.) II || 18 *ἐπάρων* (e *ἐπάρη-* corr.) II : *ἐπ' ἄρην* West 2014 : *ἐπ' ἄρήον* (scil. *δαίμον*) Lib. 2014 || 21 *τὰν* II : *φὰν* Lard. 2015 (quod recc. Obb. 2015b, all.) | *ἀέρρη* vel *ἀέρρη* leg. Ben. 2017 || 23 *πόλλαν* (e *πόλλην* corr.) II || 24 post h.v. coronidem praebet II

11

.α.[
]γ μεντ[
.κάλ.[
].[

|| strophā Sapphica (vd. fr. 1)?

|| P. Oxy. 2289 (fr. 7). Primus ed. Lob. 1951, primi recc. L.-P. 1955

|| 1 primo loco γ, τ possis, secundo fort. hast. vert. pars inf., pede dextrorsum leviter hamato || 2 distinxi || 3 primo loco hast. vert., γ, secundo α possis || 4 circuli pars sup., ε vel ζ potius quam ρ

12

....[
]ςθε.[
] [
]γρημ[
5 .απεδ[
.ηνεο[
] [
]..ρις.[
].φ[

16

(⊗) οἱ μὲν ἱππῶν κτρότον οἱ δὲ πέδων
οἱ δὲ νάων φαῖς ἐπ[ὶ] γᾶν μέλαι[ν]αν
ἔ]μμεναι κάλλιστον, ἔγω δὲ κῆν' ὅτ-
τω τις ἔραται·

[—]

πά]γχν δ' εὖμαρες κύνετον πόησαι
π]άντι τ[ο]ῦτ', ἃ γὰρ πόλυ περσκέθοισα
κάλλος [ἀνθ]ρώπων Ἑλένα [τ]ὸν ἄνδρα
τὸν []ιστον

5

[—]

καλλ[ίποι]ς' ἔβα 'ς Τροίαν πλέοισα
κωῦδ[ὲ πα]ῖδος οὐδὲ φίλων τοκήων
πά[μπαν] ἐμνάσθη, ἀλλὰ παράγαγ' αὐταν
..] [.....]σαν

10

[—]

.....]αμπτον γὰρ [.....] νόημα
.....]... κουφωστ[.....] νοήσῃ
...]με νῦν Ἀνακτορί[ας] ὀνέμναι-
ς' οὐ] παρεοίcas,

15

[—]

τᾶ]ς κε βολλοίμαν ἔρατόν τε βᾶμα
καμάρυγμα λάμπρον ἴδην προσώπω
ἦ τὰ Λύδων ἄρματα κᾶν ὄπλοισι
πεσδομ]άχεντας. (⊗)

20

|| strophā Sapphica (vd. fr. 1). Synecphonesis et crasis: vv. 10 κωῦδέ, 11 ἐμνάσθη, ἀλλά, 18 καμάρυγμα, 19 κᾶν; aphaeresis: v. 9 'ς; 'correptio Attica' quae dicitur: v. 19 ὄπλοισι (cf. fr. 31,13, 44,8.14, 105a,2, 150,2, fort. et fr. 7,4, 15,5, 57,1s., 84,5, 100, 141,2, necnon Alc. fr. 249,9, 332,1, fort. 34,9 V.); synaphia quae dicitur: vv. 3s. ὅτ-/τω, 15s. ὀνέμναι-/ς'; enj. A: vv. 2s., 5s., 6s., 10s.; enj. B: fort. vv. 12s.

|| P. Oxy. 1231 (fr. 1 c. I 13–34, c. II 1) (I); (5–20) PGC (fr. 2 c. I) (II); (3s. ἔγω–ἔραται) Ap. Dysc. GG II/2 418,9–419,4 τὸ φιλεῖ τοῦ ἐρᾶν διοίσει ... δεόντως ἡ Καπὼ ἐπιτεταμένωι μᾶλλον ὀνόματι ἐχρήσατο· [3s. ἔγω–ἔραται] (III); (7–12) P. Oxy. 2166 (fr. (a) 2) (IV). Primi edd. Hunt 1914 (I), Lob. 1941 (IV), BFO 2014 (II), primi recc. Wolf 1733 (III), Dl. 1917 (I+III), L.-P. 1955 (I+III+IV), Obb. 2016a (I+II+III+IV)

|| 1–6 suppl. Hunt 1914 || 1 carminis init. hic stat. Hunt 1914 | ad init. ὁ- (cf. West 2014) vd. fr. 16A (? ὀλβιον] Milne 1932, 1933a), 17 (πλάσιον), 18 (<π>άν), 18A (?), 5 (πότνια), 9 (?), 10 (? [πάτρεος tempt. Obb. 2015a), 26 (πῶς) mox insequentia in pap. (II

+ PSO, vd. ad fr. 10): cf. West 2014, Obb. 2015b, B.-L. 2016 || 3 κῆν' I, III(A^{pc}) : καὶ ἡ ν-III(codd. pll.) || 6 περσκέθοιχα Powell 1915 || 7 [...]λ'ος[]ρωπων I :]κα.λ.[IV : κἀλλος[]ανθ]ρώπων Hunt 1914 | [τὸ]ν Hunt 1914 : [τὸ]ν Sitzler 1927 || 8 [...]ιςτον I : τογ[IV : τὸν[ἄρ]ιστον Hunt 1914 : τὸν [περ ἄρ]ιστον (Marz. 1965, cl. II. XIX 95) vel τὸν [πανάρ]ιστον (Page 1954: cf. *Od.* IV 263) possis : τὸν [μέγ' ἄρ]ιστον Gall. 1953 : πρῶλιπ' ἄρ]ιστον Lob. ap. Schub. 1938 (ante IV) || 9 [...]εβας'τροῖα[...] λε... I :]αλλ[IV :]α II : suppl. Lob. 1941 || 10 [...]ῖδοκουδεφ[.]ωντο[.]ηων I :]κῶνδ[IV :]οκων II : suppl. Hunt 1914 || 11 [...]εμνᾶθ'α[...]παρᾶ...γ'αυταν I :]α[IV :]α...αυτ'α'ν II : suppl. Theander 1934 || 12 (IV)]καν (I) I+IV : οὐδὲ θέλοι]καν Martinelli Tempesta 1999, fort. recte : κῶνδὲ θέλοι]καν (vel (κῶνκ ἐ-) dub. Obb. 2016a : κῶνδᾶμ' ἔκοι]καν post Pesenti 1922 (ἐ-) Ferr. 2017 : cώφρον' ἔοι]καν West 2014 : cetera quae propp. viri docti (vd. Voigt 1971) accentus rationem non habent || 13s. Κύπρις. (dist. Martinelli Tempesta 1999) εὔκ]αμπτον (Wil. ap. Hunt 1914) possis | Κύπρις ἄγν]αμπτον (Schub. 1938) γάρ [ἔχει] (Di B. 1987) γόημμα / καὶ τέλ]ει κούφως τ[ό κέ ποι] (vel τ[ό κέ πω] Lid. ap. BFO 2014 : τ[ό κέ περ Ferr. 2017, τ[ό κε (ἐνν]οήσῃ) iam Lav. 1932) γοήσῃ (an νοήσῃ? Cf. Hamm 1957, 165s.) Obb. 2016a : K-· ἄγν]αμπτον γάρ [ῥμωσ] νόημμα / [δάμναται] κούφως, τ[άκερ' (vel τ[ὰ κάλ' / φίλ') ὦς] νοήσῃ(ι)· West 2014 : ἱμερος· γν]αμπτον γάρ [ἄγει] γόημμα / [τῶμον] (e PSI 123, vd. ad fr. 17) ..(.) κούφως τ[.....] νοήσῃ B.-F. 2014 : Κύπρις, ἃ γν]αμπτον παρ[άγει γόημμα / [τῶμον, ὦς] κούφως τ[ετόρην] νοήσῃ Thévenaz 2015 || 15 κᾶ]με Lob. 1925 : [τῶ]με West 2014 | Ἀνακτορί[ας] ὄν- (ἀν- I) Hunt 1914 || 16 suppl. Agar 1914 || 17 κε Hunt 1914 : τε I || 20 suppl. H. Rackham ap. Edm. 1914, Vogl. ap. Cast. 1914 : -ας I^{pc} (-εσ I^{pc}) || carminis fin. hic statt. Milne 1932, 1933a, Sn. 1944 (obll. Lattimore 1944, Lard. 2014, Thévenaz 2015)

31

(⊗) φαίνεται μοι κῆνος ἴκος θέοισιν
ἔμμεν' ὦνηρ, ὅττις ἐνάντιός τοι
ἰσδάνει καὶ πλάσιον ἄδω φωνεί-
cas ὑπακούει

- 5 καὶ γελαίcas ἡμέροεν, τό μ' ἦ μὰν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόαισεν,
ὥς γὰρ <ἔς> c' ἴδω βρόχε' ὥς με φώνη-
c' οὐδὲν ἔτ' εἴκει,
ἀλλὰ καὶ μὲν γλῶσσαι ἔαγε, λέπτον
10 δ' αὐτίκα χρωὶ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἄκουαι,
καὶ δ' ἴδρωσ ψυχρος χέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποῖας
15 ἔμμι, τεθινάκην δ' ὀλίγω 'πιδευύης
φαίνομ' ἔμ' αὐτ[αι].
ἀλλὰ πὰν τόλματον, ἐπεὶ †καὶ πένητα†

|| strophæ Sapphica (vd. fr. 1). Synecphonesis et crasis: v. 2 ὦνηρ; aphaeresis: v. 15 'πιδευύης; hiatus: vv. 7 βρόχε' ὥς, fort. 9 γλῶσσαι ἔαγε (vd. app.); 'correptio Attica' quæ dicitur: v. 13 ἴδρωσ (vd. ad fr. 16, 19); notabilia: v. 1 ἴκος; monosyllabus in v. fine: vv. 2 τοι, 5 μὰν, 13 δέ; synaphia quæ dicitur: vv. 3s. φωνεί-/cas, 7s. φώνη-/c', 11s. ἐπιρρόμ-/βεισι; enj. A: vv. 1s., 2s., 5s., 9s., 13s., 14s.

|| Longin. *Subl.* 10 φέρε νῦν, εἴ τι καὶ ἕτερον ἔχοιμεν ὑψηλοὺς ποιεῖν τοὺς λόγους δυνάμενον, ἐπισκεψώμεθα ... οἷον ἡ Καπφὴ τὰ συμβαίνοντα ταῖς ἐρωτικαῖς μανίαις παθήματα ἐκ τῶν παρεπομένων καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἐκάστοτε λαμβάνει. ποῦ δὲ τὴν ἀρετὴν ἀποδείκνυται; ὅτι τὰ ἄκρα αὐτῶν καὶ ὑπερτεταμένα δεινὰ καὶ ἐκλέξαι καὶ εἰς ἄλλα συνδῆσαι [1-17] οὐ θαυμάζεις ὥς ὑπὸ τὸ αὐτὸ (Spengel 1853 : ὑπ' αὐτὸ P) τὴν ψυχὴν τὸ σῶμα, τὰς ἀκοὰς τὴν γλῶσσαν, τὰς ὄψεις τὴν χροάν, πᾶνθ' ὥς ἀλλότρια διοιχόμενα ἐπιζητεῖ, καὶ καθ' ὑπεναντιώσεις ἅμα ψύχεται καίεται (q : κάεται PM), 1809), ἵνα μὴ ἐν τι περὶ αὐτὴν πάθος φαίνεται ἢ παρ' ὀλίγον τέθηκεν} (del. Weiske 1809), ἵνα μὴ ἐν τι περὶ αὐτὴν πάθος φαίνεται, παθῶν δὲ σύνοδος; πάντα μὲν τοιαῦτα γίνεται περὶ τοὺς ἐρωτῶντας, ἢ λήψις δ' ὥς ἔφην τῶν ἄκρων καὶ ἡ εἰς ταὐτὸ συναίρεσις αἰπειργάστο τὴν ἐξοχὴν (I); (1s.-ὦνηρ) Ap. Dysc. GG II/1 59,9-12 Αἰολεῖς κῆνος [1s.-ὦνηρ] Καπφὴ (II); (9s.) Plut. *Prof. in virt.* 10, 81d (≅ An. Par. I 399,26-28 Cr.) τὰ Καπφικὰ ταυτὶ παρέπεται [9s.]: ἀθόρυβον δ' ὄψει καὶ πρᾶον ὄμμα, φεγγομένου δ' ἂν ἀκούσθαι ποθήσεις (III); (13-κακ-) *Erim. Hom.* 1 14,3-6 Dyck ἰδρώς· τοῦτο παρ' Αἰολεῦσιν θηλυκῶς λέγεται· ἀναδέχεται κλίσις ἀκόλουθον τῷ θηλυκῷ γένει [13-κακ-] ὅμοιον τῷ ἰδρώ· εἴτα ἡ γενική [fr. 288] ἀντὶ τοῦ ἰδρωὺς (IV); (14 χλωροτέρα-16 αὐτ[αι]) PSI 1470 c. II 5-7 (vd. fr. 213B) (V). Cf. Catull. 51; (6-15) Plut. *Amat.* 18, 763a ἡ ... Καπφὴ λέγει τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τὴν τε φωνὴν ἴσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι (Xylander 1572 et ap. Steph. 1572 : φθέγγεσθαι codd.) τὸ σῶμα καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ

πλάνον αὐτὴν καὶ ἴλιγγον, *Demetr.* 38,4 ἐγίνετο τὰ τῆς Καπρούς ἐκεῖνα ... πάντα, φωνῆς ἐπίχρεσις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψεων ὑπολείψει (Tollius ap. Sintenis 1843 : ὑποδείξει codd.), ἰδρῶτες ὀξεῖς, ἀταξία καὶ θόρυβος ἐν τοῖς σφυγμοῖς, τέλος δὲ τῆς ψυχῆς κατὰ κράτος ἡττημένης ἀπορία καὶ θάμβος καὶ ὠχρίασις; (7 βρόχε') *Hesych.* β 1214 L.-Cunn. βροχέως ἢ βρουκέων (Voss ap. Alberti 1746)· σαφῶς, συντόμως. Αἰολεῖς; (11 ὄρημ') *Hesych.* ο 1173 L.-Cunn. ὄρημι (D. Heinsius ap. Alberti 1746 : ὀρημαι cod.)· ὄρῳ. *Primus ed. Bast.* 2008 (V). *Primus rec. Steph.* 1556

|| 1 μοι testt. pll. : φοι ex Ap. *Dysc.* GG II/1 82,17 (vd. ad fr. 165) Voss 1684, Harles 1775, Ahr. 1839b, Gall. 1966, all. | θέοισιν e II (θεοῖσιν) Ahr. 1839a et edd. pll. : θεοῖς I || 2 ὅττις Blomf. 1813/1814 : ο//ctic I | τοι Portus 1598 : τὸ I || 3 ἰδάνει Toup 1778 : (τοι) ζάνει I(P) : ἰζάνει I(apogr.) : (τέ /) τ' ἰδ- Page 1955 (propter hiatum) || 3s. ἄδω φωνεῖ-/cac Neue 1827 : ἄδῶφον· caic I(P) : ἄδῶ φωνούcas I(Vat) : ἄ- φωναί-/cac Fo. 1966 || 5 γελαῖcas Buttman 1819 : γελαῖς (e γελαῖς corr.) I(P) | τὸ μ' ἢ μάν post Anon. ap. Döderlein 1829 (τό μοι μάν) Lob. 1925 : τὸ μὴ (vel μοι) ἐμάν I : τὸ δὴ ἔμαν Ahr. 1839a : τὸ δὴ μοι Priv. 1969a–b (δῆμοι dub. Hutch. 2001) || 6 στήθεσιν Portus 1598 : -ccin I | ἐπτόαιεν Hunt 1914 : -acēn I || 7 <ἐc> post Ahr. 1839b (εἰc) suppll. Edm. 1920 (qui τ' ἴδω tamen legit), Maas 1920a : <εἰ>(cίδω) Seidler 1829, Beattie 1956, Most 1996 | βρόχε' ὡc Tollius 1694 : βρόχεῶc I || 7s. φώνη-/c' post Danielsson 1909 (φώνη-/c') dub. Lob. 1925 (qui φώνη-/c' praetulit) : φωνᾶc (vel φωνᾶc) I : φώνας (gen. cum οὐδεν v. 8) DI. 1925, Treu 1954 || 8 ἔτ' εἴκει I : ἔτ' ἴκει Toup 1778 : ἔπικεν Gall. 1942 || 9 καμ e I(apogr. recc.) et post F. Portus ap. Mur. 1554 (κάμ-) Spengel 1828 : κᾶν I(P) : κατὰ III : (ἀλλ') ἄκαν post J. Boivin (ἀκᾶν) L.-P. 1955 | γλῶcca ἔαγε I : γλῶcca(v) γε III (γλῶcca... An. Par.) : γλῶcca' ἔαγ' ἄν δὲ Mur. 1554 : γλῶcca πέπαγε post J. Barnes ap. Blomf. 1813/1814 (πέπηγε) Cobet 1873b : γλῶcca μ' ἔαγε Sitzler 1927, Friedländer 1929 : γλῶcca cέcaγε Gall. 1942 : γλῶcca γέγακε (cum ἄκαν) Page 1955 : γλῶcca' ἀπέαγε Beattie 1956 : γλῶcca γ' ἔαγε Priv. 1969a–b : γλῶcca ἔαγα West 1970 | καμ et ἔαγε crucc. concl. Voigt 1971, ἔ- Lob. 1925 et L.-P. 1955 | λέπτων Ahr. 1839a : λεπτὸν testt. || 10 δ' I : om. III | χρῶι III : χρῶ I : χρῶι (cum ἐπιδεδρ-) Blomf. 1813/1814 : χρῶν Ahr. 1839a | ὑπαδεδρόμακεν e I(P ὑπ-) Bgk. 1867 et edd. pll. : ὑποδεδρομε(v) (καὶ) III : ὑπαδεδρόμηκεν Wil. 1879 || 11 ὀπάτεcc e I(apogr.) Voss 1684 : -eci I(P) | ὄρημ' post Mur. 1554 (ὄρημι : ὄρημ' Brunck 1772) Hoffm. 1893 : ὀρήμ' μὴ I(P) || 11s. ἐπιρρόμ-/βειci e I (ἐπιρομβειci) Ahr. 1839a : ἐπιβρό-/μειci Bgk. 1843 : ἐπιβρόμ-/βειci Ben. 2017 || 12 ἄκουαι e I(apogr.) et post Rob. 1554 (ἀκουαῖ) Ahr. 1839a : ἄκουε· I(P) || 13 καδ δ' Man. 1508, all. (καδ δὲ (φίδρωc) Schnw. 1839, 470, prob. Herm. *ibid.*) : ἐκαδε μ' I(P) : ἐκ δὲ μ' I(apogr., rec. Priv. 1969a–b : ἦ ἐκ δὲ μὲν Rob. 1554 : ἐκ δὲ (φίδρωc) Schnw. 1839 : ἐκ δὲ μ' Gall. 1942, prob. Chantr. 1950) : ἀδέμ' IV (ἀ δὲ μ' (φίδρωc) Bgk. 1834b : ἀ δὲ μ' (φίδρωc) vel ἀ δὲ (φίδρωc) Bgk. 1843, 1853, 1867 : ἀ δὲ μ(φίδρωc) Bgk. 1882 : ἀδέ μ' (ἰ-) Michelangeli 1889) : καδ δὲ μ' dub. Schnw. 1839, 470 : ἦκα δὴ μ' Beattie 1956 : καδαν vel κᾶνθεμ' (φίδρωc) Schnw. 1837 : alii alia | φίδρωc IV, quod recc. Rob. 1554, Bgk. 1834b : φίδρωc I(P) : φίδρωc vel φίδρωc I(apogr.) : φίδρωc Bgk. ap. Schnw. 1839, all. | ψῦχρος L.-P. 1955 (inter crucc.), Page 1955 : ψυχρὸc I : om. IV : ut glossam secl. Spengel 1828 (quod rec. Ben. 2017), obl. Page 1955 (φίδρωc ψῦχρος), Stark 1957 (ψ- ἴ-), all. : ψῦχρα (δ' ἴ- κακ-) Livrea 2011 (iam prop. et reiec. Hutch. 2001) | χέεται Man. 1508, all. : κ' ἀκχέεται I : κακὸc χέεται IV (κακὸc e κακ- ortum cens. Schnw. 1839) : κακχέεται Spengel 1828 : (ψῦχρος) ἔχει Page 1955, Priv. 1969a–b | ἐκαδε-κακχέεται crucc. concl. L.-P. 1955, Page 1968, Hutch. 2001 (εκαδε-ψῦχρος Russell 1964) : alii alia || 14 παῖσαν Ahr. 1839a : παῖ//c ἄν

I(P) || 15 'πιδεύης Herm. 1831 : πιδεύσιν I ('πιδ- Bu. 2018) : ἐπιδεύσιν Neue 1827 : 'πιδεύσιν Ahr. 1842, Bgk. 1843, Ben. 2017 || 16 e V suppl. Manfredi 1965 : φαίνομαι I (φαίνομαι ἄλλα (= ἡλεή) Voss 1684, Bgk. 1843, all. : φ- Ἀτθί Herm. 1816 : φ- ἄλλοι Hartung 1857 : φαίνομ' Ἄγαλλι Paton 1900, Wil. 1913, quod recc. multi) | carminis fin. hic statt. Mur. 1554, Steph. 1560, Faber 1700, all., «sed πᾶν τόλματον S. verba esse accent. τόλ- in cod. P probatur» (Voigt 1971, 60, vd. Bgk. 1853, Milne 1936a) || 17 πᾶν τόλματον Bgk. 1853 : παντόλμα///τον I(P) : πᾶν τολματὸν I(αροgrt.) : παντόλματον Lieberg 2000 | ἐπεὶ καὶ πένητα I(P), crucc. concl. Lob. 1925 : ἐπεὶ < > / καὶ π- Vahlen 1905 (quod rec. Ben. 2017 : ἐ- <θεός τοι> / κ- π- <πλούσιον αἶψ' ἔθηκεν / καὶ κάτηλεν αὐθι τὸν ἐξισώμε-/ νον μακάρεσσι> West 1970 : ἐπεὶ <κεν ἔσλον / Κύπρι νικάσας, ἴσα> καὶ πένητα / <καὶ γὰρ ὥλεσάς ποτ' ἄνακτας ὀλβί-/ας τε πόληας> D'Angour 2006 : ἐ- κ' <ἄεργον / Ψάπφ' ὀνειδίσαις ἄτε> κ- π- / <ὡς ἀπόλλυνται τε ἄνακτες ὀλβι-/αί τε πόληες> Livrea 2016) : ἐπεὶ κεν ἦι τά Wil. 1913 : ἐπεὶ γένηται Dl. 1925 (ἐ- γ- / πρῶτον ἄνθρωπος Di B. 2010) : ἐ- κ- εἴη {τα} Mazzucchi 1987 : ἐπεὶ κ' ἔνηι τά Lass. 1989 : ἔειπε κήνα Lid. 1993 : ἐπεὶ πένητα (/ Ἀφροδίτα μὴ κτάμεναι θέληι με) Lieberg 2000 : alii alia : secl. Bgk. 1843

34

ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάνναν
 ἄψ ἀπυκρύπτοις φάεννον εἶδος,
 ὅπποτα πλήθοισα μάλιστα λάμπη
 γὰν <ἐπὶ παῖσαν>.

ἀργυρία(-)

|| strophæ Sapphica (vd. fr. 1). Enj. A: vv. 1s.

|| (1-4) Eust. *Il.* 729,20-22 ἐν αὐτῇ (scil. τῇ πλησιφαεῖ) γὰρ ἀμαυρά εἰς τὰ ἄστρα ὡς ὑπεραυγάζόμενα, καθὰ καὶ ἡ Σαπφώ ποῦ φησιν [1-4] (I), unde schol. *Il.* VIII 551 in *An. Par.* III 233,29-35 Cr. (II). Cf. (1-4) Iulian. *Or.* 3, 109c κάλλος τοσοῦτον, ὥστε ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄλλας παρθένους, καθάπερ οἶμαι περὶ τῇ σελήνῃ πληθούσῃ οἱ διαφανεῖς ἀστερες καταυγάζόμενοι κρύπτουσι τὴν μορφὴν, (5) Iulian. *Ep.* 194, 387a Σαπφώ ... τὴν σελήνην ἀργυρεάν φησὶ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἀστέρων ἀποκρύπτειν τὴν ὄψιν (III) (fr. coniunxit Blomf. 1813/1814). Primus rec. Urs. 1568 (separatim)

|| 1 μὲν ἀμφὶ κάλαν testt. (acc. corr. Ahr. 1839a) : δι' ἀργυρίαν (e v. 5) Ahr. 1843 (542s.) | σελάνναν Bgk. 1843 : -λάνναν I, II || 2 ἄψ testt. : αἰψ' Bgk. 1853 | ἀπυκρύπτοις Ahr. 1839a (-οῖς iam Scal. 1600) : ἀποκρύπτουσι(ν) I, II | φάεννον Scal. 1600 : φαεινόν I, II | εἶδος I : ἦθος II || 3 ὅπποτα post Koen 1766 (ὁππότ' ἄν) Ahr. 1839a : ὁπότ' ἄν I : ὁπόταν II | πλήθοισα I : πλήθησι II | μάλιστα testt. : κάλιστα Ahr. 1843 (543) | λάμπη Ahr. 1839a : λάμπη I : -ει II || 4 post Oakes 1810 (<ἐπὶ παῖσαν>) suppl. Ahr. 1839a : ἀργυρεά γὰν (e v. 5) Blomf. 1813/1814 || 5 ἀργυρία(-) scripsi : -ία Spengel 1828 : -έαν III

35

ἢ σε Κύπρος καὶ Πάφος ἢ Πάνορμος

|| strophæ Sapphica (vd. fr. 1)

|| Strab. I 2,33 cρήματι συνήθει (scil. τῷ καθ' ὅλον καὶ κατὰ μέρος) χρήται ... καὶ Σαπφώ [1]. Cf. Men. Rh. p. 8 R.-W. (= RhG III 334,26-29) ἅμα γὰρ πολλῶν τόπων ἐκείνοις ἔξεστιν (scil. τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν), ὥς παρὰ τῇ Σαπφῷ καὶ τῷ Ἀλκμᾶνι πολλαχοῦ εὐρίσκομεν. Primus rec. Urs. 1568

|| ἢ Πάφος test. : καὶ Π- Bgk. 1882, cll. Alcm. *PMGF* 55, Aesch. fr. 402a R.² (prob. Lob. 1925) | de Κρητικά in v. inseq. init. cogitare fort. possis | primæ carminis strophæ secundum vel tertium v. fuisse iudicavit Dl. 1935, cll. Alcm. *PMGF* 55, Hor. *Carm.* I 30,1s.

36

καὶ ποθήω καὶ μάομαι

|| strophica Sapphica (vd. fr. 1)? Notabilia: μάομαι (cf. fr. 48 ἐμαιόμαν, Alc. fr. 141,3 V.)

|| Et. Gen. AB s.v. καλήζω (gl. 90 Calame) = Et. M. 485,43 = Et. Sym. FCVE s.v. καλήζω ~ Et. Gud. 294,40 Sturz = An. Par. IV 63,3s. Cr. (vd. ad fr. 1). Sapph. trib. Tollius 1694, 357 (sed cf. Nicosia 1976, 256 n. 2). Primus rec. Ahr. 1839a.

|| μάομαι Et. Gen.(A), Et. M.(OM), Et. Gud. : μάχομαι Et. M.(P) | v. omm. Et. Gen.(B), Et. Sym.

37

κατ' ἔμον στάλαγμον

τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι φέροιεν
καὶ μελέδωναι

|| strophica Sapphica (vd. fr. 1) (vv. 2s. certe, v. 1 probabiliter)

|| (1) Et. Gen. AB s.v. μελεδῶναι (gl. 120 Calame) = Et. M. 576,23–25 μελεδῶναι· αἱ τὰ μέλη ἔδουσαι φροντίδες· ὅθεν Ἡσίωδος γνιοκόρους αὐτὰς λέγει (Op. 66) ... καὶ οἱ Αἰολεῖς σταλαγμὸν τὴν ὀδύνην λέγουσιν· Καπφώ [1]. ἀποστάζουσι γὰρ καὶ ῥέουσιν (I); (2s.) Hdn. GG III/2 929,15–22 εἴπομεν (V : παραστηρόμεθα H : παρητησάμεθα O.D. Bloch ap. Dindorf 1823) δὲ Αἰολίδα διάλεκτον διὰ τὸ πτάζω, [inc. auct. fr. 10 V.]. ἐκ δὲ τοῦ κοινοῦ ἦν τοῦ ἔπτησσαν (Lehrs 1848 : ἦν τὸ ἔπτησαν codd.)· τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πλάζω [2s.], ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσσοντες (II); (2) Et. Gen. AB s.v. ἐμπάζομαι (gl. 63 Calame) = Et. M. 335,37–40 ~ Et. Sym. ε 368 Baldi ἐμπάζομαι ... ἐμπάσσω καὶ (κ- om. Et. Sym.) Αἰολικῶς ἐμπάζω· τὰ γὰρ δύο (Ett. M. Sym. : τὸ γ- δ- Et. Gen. A : τὰ γ- εἰς δ- Et. Gen. B) 'cc' εἰς 'ζ' τρέπονται παρ' Αἰολεῦσιν (Et. Gen. : παρ' Αἰολεῦσιν εἰς 'ζ' τρ- Et. Sym. V : εἰς 'ζ' τρέπουσιν Αἰολεῖς Ett. M. Sym. FCE)· τὸ γὰρ ἐπιπλήσσω, ἐπιπλάζω (λέγουσι add. Et. Sym. V), Καπφώ [2] (III). Cf. (2) Hdn. GG III/2 14,5–7. Primi rec. Wolf 1733 (v. 2), Neue 1827 (vv. 2s.), Bgk. 1882, 94s. (vv. 1–3) (τόν ad στ- spectare vidit iam Bgk. 1853)

|| 1 v. om. I(Et. M.) | στάλαγμον e I(Et. Gen. A σταλαγμον) Bgk. 1882 (cf. fr. 119, Eur. Hel. 633) : στελεγμα I(Et. Gen. B) : στάλαχμον Lob. 1925, fort. recte : στάλυγμον dub. Bgk. 1882 (quod prob. Voigt 1971), cll. Anacr. PMG 395,7, Hesych. v 353 L.-Cunn. || 2 τὸν δ' testt. pll. : τόνδ' III(Et. M. Haun. 414) | ἐπιπλάζοντ' III(Et. M. codd. pll.) : -ντα III(Et. M. Haun. 414) : -ντες II : ἐπιπολάζοντ' III(Et. Gen.) | ἄνεμοι testt. pll. : ἄν ἐμοί II(H) || 3 μελεδῶναι II(H^{sc}) : μελεδόναι II(H^{sc}) : μελεδωναι II(V) : -ώναις Neue 1827 : -ῶνα Seidler 1829

ὅπταις ἄμμε

|| strophæ Sapphica (vd. fr. 1) (teste Ap. Dysc., infra)

|| Ap. Dysc. *GG II/1* 100,5–7 ἄμμε Δωριεῖς ... ἄμμε Αἰολεῖς [1], *Caπφῶ πρώτοι*. Prinus rec. Wolf 1733

|| ὅπταις (part.) Ahr. 1839a : -c' Hoffm. 1893, Lob. 1925 : ὅπταις Wolf 1733, Volger 1810 : -αῖς (2a pers. sing.) Koen 1766

πόδα<c> δὲ
ποίκιλος μάκλης ἐκάλυπτε, Λύδι-
ον κάλον ἔργον

|| strophæ Sapphica (vd. fr. 1). Monosyllabus in v. fine: v. 1 δέ; synaphia quae dicitur: vv. 2s. Λύδι-/ον; enj. A: vv. 1s.

|| schol. Ar. Pac. 1174 διαφέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βαφαί. καὶ Ὅμηρος [II. IV 141] καὶ *Caπφῶ* [1–3] (I); (2s.) Poll. VII 93 τὰ μέντοι Τυρρηνικὰ (scil. ὑποδήματα) εἶη ἂν ὁ *Caπφῶς* μάκλης [2s.] (II). Cf. (2 μάκλης) Hesych. μ 332 L.-Cunp. μάκθλη καὶ μάκθλης δέρμα, καὶ ὑπόδημα φοινικοῦν. καὶ ἡνία. διφθέρα. Primi recc. Urs. 1568 (e I), Seidler 1829 (e I–II), qui metrum agnovit

|| 1 suppl. Seidler 1829 : πόδα I || 2s. exemplum om. II(C), ποικίλος tantum praeb. II(B)
|| 2 μάκλης II(C) : μάκλης II(FS) : μάκθλης I, II(A) | ad vocem vd. Hamm 1957, 63 | ἐκάλυπτε I : om. II || 3 κάλον Ahr. 1839a : καλὸν testt. pll. : κακὸν II(A)

40

κοὶ δ' ἔγω λεύκας †επιδωμον† αἶγος

κάπλειψω τοι

|| strophā Sapphica (vd. fr. 1). Synecphonesis et crasis: v. 2 κάπλειψω (et vd. app.)

|| Ap. Dysc. GG II/1 81,23–26 'κοι' Ἀττικῶς. Ἰωνες, Αἰολεῖς ὁμοίως. [1] Καπφώ. καὶ τὸ κατὰ ἀπόλυτον διὰ τοῦ 'τ'. [2]. Cf. Philostr. Iun. Im. II 1,1s. Ἀφροδίτην ἐλεφαντίνην ... αἰδουσιν ἀπαλαὶ κόραι ... βούλει λόγου τι ἐπιλείβωμεν τῷ βωμῷ; λιβανωτοῦ γὰρ ἱκανῶς ἔχει καὶ κασίας καὶ κυμύνης, δοκεῖ δέ μοι καὶ Καπφοῦς τι ἀναπνεῖν. Sapph. abiudicavit Schnw. 1839. Primi rec. Wolf 1733 (v. 1), Neue 1827 (vv. 1s., obl. Spengel 1828, 557; fr. ex eodem carmine provenisse neque tamen adiacentia fuisse cens. Ahr. 1842, 393)

|| 1 επιδωμον test. : ἐπὶ βῶμον Bekk. 1811 : alia possis (e.g. ἐπὶ νῶτον, ἐπὶ δέρμα, cl. Long. Soph. IV 6,1 vel potius ἐπιδῶ ὄμιον, ἐπιδῶμιον: de synecphonesi vel crasi, cf. fr. 1,11, 16,11, 21, 55,1, 91, 94,9, 135 et Hamm 1957, 38s.) || 2 κάπλειψω τοι Neue 1827 : κ'απλειψώ τοι test.

41

ταῖς κάλαις ὕμιν <τὸ> νόημα τῶμον
οὐ διάμειπτον

|| strophā Sapphica (vd. fr. 1). Synecphonesis et crasis: v. 1 τῶμον

|| Ap. Dysc. GG II/1 98,2–6 ὕμιν Αἰολεῖς [1s.]. ὁμοίως αἱ Αἰολικάί, ἀποβάλλουσαι τὸ 'ν' καὶ φυλάσσουσαι. Primus rec. Ahr. 1839a

|| 1 κάλαις Hi. 1890 : καλαις test. : κάλαις<ιν> Lob. 1925 | ὕμιν e test. Ahr. 1839a : ὕμιν Lob. 1925 | <τὸ> Bekk. 1811, reiec. Lob. 1925 | νόημα test. (quod rec. Dl. 1925, all.) : νόημα Ahr. 1839a, all.

44

- < desunt 2–22 vv. >
 Κυπρο[desunt ca. 22 litt.]ας·
 κᾶρυξ ἦλθε θε[desunt ca. 10 litt.]ελε[...].θεις
 Ἰδαος ταδεκα...φ[...].ις τάχως ἄγγελος
 3a <“ >
 5 τὰς τ' ἄλλας Ἀσίας .[.]δε αν κλέος ἄφθιτον·
 Ἔκτωρ καὶ συνέταιρ[ο]ι ἄγοις· ἐλικώπιδα
 Θήβας ἐξ ἱέρας Πλακίας τ' ἀπ[.]ν<v>άω
 ἄβραν Ἀνδρομάχαν ἐνὶ ναῦσιν ἐπ' ἄλμυρον
 πόντον· πόλλα δ' ἐλίγματα χρύσια κᾶμματα
 10 πορφύρα[α] καταύτ[με]να, ποίκιλ' ἀθύρματα,
 ἀργύρα τ' ἀνάριθμα ποτήρια, κἀλέφαις”·
 ὥς εἶπ'· ὀτραλέως δ' ἀνόρουσε πάτ[η]ρ φίλος·
 φάμα δ' ἦλθε κατὰ πτόλιν εὐρύχορον φίλοις.
 αὐτικ' Ἰλιάδαι κατίναι[ς] ὑπ' ἐντρόχοις
 ἄγον αἰμιόνοις, ἐπ[.]βαίνει δὲ παῖς ὄχλος
 15 γυναικῶν τ' ἅμα παρθενικά[ν] τ[...].ςφύρων,
 χῶρις δ' αὖ Περάμοιο θυγα[τ]ρες[
 ἵππ[οις] δ' ἄνδρες ὑπαγον ὑπ' ἄρ[μα]τ(α)
 π[]εσ ἡίθεοι, μεγάλω[ς]τι δ[
 20 δ[]]. ἀνίοχοι φ[.....].[
 π[]ξ,ο[
 < desunt ca. 6–13 vv. >

- ἵκελοι θεοί[ς]
] ἄγνον ἁολ[λ]
 ἰόρμαται[]νον ἐς Ἰλίο[ν]
 25 αὐλός δ' ἄδυ[μ]έλης[]τ' ὄνεμίγνυ[το]
 καὶ ψ[ό]φο[ς] κ[ροτάλ]ων]ως δ' ἄρα πάρ[θενοι]
 αἶιδον μέλος ἄγν[ον], ἵκ[αν]ε δ' ἐς αἶθ[ερα]
 ἄχω θεσπεσία γελ[]
 πάνται δ' ἦς κατ' ὁδο[]
 30 κράτηρες[]φίαλαί τ' ὁ[...].υεδε[...].ςακ[...].[
 μύρρα καὶ κασία λίβανός τ' ὄνεμείχνυτο,
 γύναικες δ' ἐλέλυδο[ν] ὅσαι προγενέστερα[ι],
 πάντες δ' ἄνδρες ἐπήρατον ἵαχον ὄρθιον
 πᾶον' ὄνκαλέοντες, Ἐκάβολον εὐλύραν,
 ὕμνην δ' Ἔκτορα κ' Ἀνδρομάχαν θεο<ε>ικέλο[ις]. ⊗

|| g^{12d} (vd. fr. 43). 'Correptio epica' quae dicitur: v. 5 συνέταιρ[ο]ι ἄγ- (cf. fr. 44,5, 105a,1 [bis], 108, 142, 143, °307,1, °308,3, fort. et. fr. 58b,9, 107, 111,5 [vd. app.], Alc. fr. 366 V., inc. auct. fr. 5c V.); 'correptio Attica' quae dicitur: vv. 8 ἐλίγματ[α] χρ-, 14 ὄχλος

(vd. ad fr. 16,19); notabilia: vv. 9 πορφύρα[α], 10 ἀργύρα (cf. Hamm 1957, 26); enj. A: vv. 2s., 5s., 6s., 7s., 8s., 13s., 14s., 25s., 26s., 32s.

|| P. Oxy. 1232 fr. 1 cc. II et III, fr. 2 (desunt vv. 21–28 initia, 29s. initia usque ad hast.) (I); (23–34) P. Oxy. 2076 c. II (ubi prostant quae unciolis inclusa sunt) (II) (de lacc. vd. Sampson 2016, de K. 2020a); (8, 10 πολλά δ' ἀνάριθμα κτλ.) Ath. XI 460d καὶ Καπῶ δ' ἐν τῷ β' ἔφη [8, 10 πολλά δ' ἀνάριθμα κτλ.] (III); (30 μύρρα) *Antiatt. An. Gr. I* 108,22 Bekk. (= μ 33 Val.) μύρραν τὴν μύρναν. Καπῶ β' (cf. et Gal. *Gloss.* μ 41 Perilli μύρραν· Αἰολικὴν [A : -icθι R : -λικῶς CH : -λεῦσι Bas.⁹] τὴν μύρναν· †β γραφαί† [A, crucc. concl. Perilli 2017, qui <Καπῶ ἐν τῷ> β γράφει dub. prop. : δις τὸ ρ γράφεται Bas.⁹ : διτταὶ αἱ γραφαί Bas.¹¹]) (IV); (30 λίβανος) Herenn. 107 ap. Ammon. *Diff.* 301 Nickau Καπῶ δ' ἐν δευτέρῳ λίβανον τὸ λιβανωτὸν λέγει (V). Cf. (8 ἐλίγματα) Hesych. ε 2066 L.-Cunn. ἐλίγματα· ψέλλια, (14 αἰμίονοις) *Et. Gen.* A s.v. θνήσκω = *Et. M.* 452,37 τὸ ἡμίονος αἰμίονος λέγουσιν (scil. οἱ Αἰολεῖς), (30) Philostr. *Iun. Im.* II 1,2 (vd. ad fr. 40), (30 μύρρα) Ath. XV 688c μύρρα γὰρ ἡ μύρνα παρ' Αἰολεῶν, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ τῶν μύρων διὰ μύρνης ἐσκευάζετο καὶ ἦ γε στακτὴ καλουμένη διὰ μόνης ταύτης. Primi edd. Hunt 1914 (I), Lob. 1925, 78 (II), primi recc. Urs. 1568 (III), Neue 1827 (IV), DI. 1917 (I–V)

|| 1 post Κυρρῶ, fort. hast. obliq. pes || 2 θε[(unde θέ[ων Jur. 1914, cll. *Il.* XI 715, XVIII 167) vel θο[(unde θό[ος Cast. 1914) I || 3 Ἰδαος (ex Ἰδασ corr.) I | τάδε κα[ῖνα] φ[ό]ρε[ι]c Jur. 1914 (cll. Timoth. *PMG* 796,2, Hdt. IX 26) : τὰδ' ἔκαττα φ[άν]ειc DI. 1925 | «post hunc versum omisum esse aliquid et in sup. marg. quaerendum linea (/) ad init., vocabulo ἄνω ad fin. positus notatur» (Lob. 1925, 21, cf. Hunt 1914, 48), min. prob. ad v. 3 ante v. 2 traiectionem || 4 primo loco π, τ, vel fort. ζ, secundo γ, λ | .[.]δε κακ Wil. ap. Hunt 1914 : τ[ό]δε γὰν Saake 1971 (quod recc. S.-F. 1976, Xian 2019) : τ[ά]δ' ἔλαν Floyd 1980 : τ[ό]δ' ἔλαν post Hunt 1914 (τ[ό]δ') fort. possis || 5 suppl. Hunt 1914 || 6 ἀπ vel αγ, ατ, α[.] | [ἄ]ν<ν>άω Hunt 1914 : [ἐ]ν<ν>άω dub. Lob. 1925 || 8 suppl. Wil. ap. Hunt 1914, cl. Hesych. l.c. || 9 πορφύρα Hunt 1914 | καταύτ[με]να Maas ap. DI. 1942 : κατ' αὐτ[με]να Lob. 1920/1922 : κ[ά]λα (Hunt 1914) τ' αὖ τ[ρό]να Lob. ap. Hunt 1914, cll. *Il.* XX 441, Hesych. τ 1483 Cunn. (obl. Wil., *ibid.*) | ἀθύρματα I : ἀθήματα Edm. 1914, Lob. 1920/1922, cl. Hesych. α 1621 L.-Cunn. || 10 suppl. (e III) Wil. ap. Hunt 1914 || 11–14 suppl. Hunt 1914 || 15 τε τ[αν]υφύρων Hunt 1914, «sed videre mihi videor post τ litt. α vel ο, tum τ vel π, et mox post lac.]οφύρων» (Lob. 1925, 22) : τ' ἀπ[α-λ]οφύρων Pf. 1926, Bolling 1926, Edm. 1927, «sed spat. exced. vid.» (Voigt 1971, 68) : τ' ἀτ[αλ]οφύρων Lav. 1932 : an τ' ἄγ[λα]οφύρων? || 16 θύγ[α]τρειc [ἐπ]ήϊσαν (vel θυγ[ά]-τρειc [ι θάκος ἦν) Wil. ap. Hunt 1914 : θύγ[α]τρειc [ἀόλλεειc Jur. 1914 || 17 ἵπ[οι]c Hunt 1914 | in fine κάμπυλα Jur. 1914 (cl. *Il.* V 231) : ποίκιλα Cast. 1914 : χάλκια Edm. 1914 || 18 π[άν]τεc Hunt 1914 : fort. π[αῖ]δε possis (cll. Plut. *Th.* 17,1, Opp. *Hal.* I 199) | in fine δ[potius quam λ | δ[(ἐ) Ben. 2017 || 19 δ[ί]φοιc DI. 1925 | primo loco vestigium minimum, ultimo hast. vert. culmen || 20 ἔξαγο[ν] Hunt 1917 : ἔξαλο[ν] DI. 1944 || 21 suppl. Hunt 1914 || 22 ἀόλλεειc Hunt 1914 || 23 κλέεν[ον] ἐc Ἰλίο[ν] dub. Ben. 2017 : fort. ἄγ[ον] ἐc Ἰλίο[ν] (Ἰλ- suppl. Hunt 1914) || 24 ἄδυ[μ]έλ[η]c Hunt ap. Lob. 1925 (78) | [κίθ]αρά τ' (vel [μά]γαδ[ί]c τ') Lob. 1925, 78 : [κίθ]αρίc τ' L.-P. 1955, fort. recte (cll. Alc. fr. 41,5 et fort. 38b,3 V.) | ὀνεμίγνυ[το] Lob. 1925, 78 : ὀνεμείγνυ[το] Lob. 1925, DI. 1925 :]τον ἐμίγνυ[το] Hunt 1914 || 24–26 schol.]ια |]οι δ(ἐ) |]εῖλε II (]ια |]διδ |]....

(συμ-?) de K. 2020c) || 25 ψ[ό]φο[ς κ]ροτάλ[ων Hunt ap. Lob. 1925, 78 | λιγέ]ωσ Lob. 1925, 78, veri sim. : λιγύρ]ωσ (cf. fr. 58c,2, 71,7, 101A,2, 103,7) possis : an]ώσ κτλ.? | πάρ]θενοι Hunt 1914 || 26 ἄγγ[ον Hunt ap. Lob. 1925, 78 | ἴκ]ανε δ' ἐκ αἰθ[ερα Lob. 1925, 78 || 27 θεσπεσί[α] Hunt ap. Lob. 1925, 78 | γέλ[oc dub. Hunt 1927 (qui γέλ[ααν prop. ac reiec.) : γέλ[αον (vel γέλ[ααν) δ' Ben. 2017 || 28 ὄδο[ic Hunt ap. Lob. 1925, 78 : ὄδο[ν dub. L.-P. 1955 | μοχ θαλία Edm. 1927 || 29 ὁ[...]υεδε[...]... ακ[...] scripsi : ὁ[...]υεδε[...]... ακ[...] post Hunt 1927 (ὁ[...] κτλ. : ο[...] κτλ. Hunt 1914) L.-P. 1955, Page 1955, Voigt 1971 : ὁ[...]υεδε[...]... ακ[...] Lob. 1925 : ὁ[...]υεδε[...]... ακ[...] Lob. 1925, 78 : ο[...]υεδε[...]... ακ[...] DI. 1925 : ὁ[...]υεδε[...]... ακ[...] Gall. 1947 | de εⁱⁱⁱ dub. Korte 1932, qui ὁ[νέθ]υε δὲ π]όζακ[ic tempt. (cl. Call. Cer. 29), fort. recte | ultimo loco fort. hast. vert. || 30 init. suppleverat Lob. 1920/1922 ante pap. (II) coniunctam | ὀνεμείχυντο (e ὀνεμιχ- corr.) I || 30s. schol.], |], λερὰ αλιτ() |]πατήματα I || 31 ἐ] λέλυσδ[ο]ν (v.l. sscr. (ἐλέλυ)-ξα[ν] I (suppl. Hunt 1914) : ὀλόλυσδο[ν II (suppl. Lob. 1925, 78) | προγενέστερα[ι Hunt 1914 || 34 ὕμνην I, II : ὕμν<ε>ν malit Voigt 1971 (cf. Hamm 1957, 162s.) | ut infinitum interpr. est et δ' del. Terzaghi 1915 | θεο<ε>ικέλο[ic post Hunt 1914 (-[ic vel -(ov) Lob. 1925 : θεοικελ I (cf. Leumann 1950, 306 n. 76) | schol.]τ() ὥς παροιμίαν I | post h.v. coronidem praebent I, II, colophonem καφ[ο]ῦς ' μελ[I, ξαπφο[ῦς μελῶν] | β' II | iuxta colophonem schol. πα]ράνυμφον (suppl. Hunt 1927, cl. Hesych. θ 957 L.-Cunn. θυρωρός· ὁ παράνυμφος) I, sub colophone schol.]ον ὕ(π) δι[], α II, schol. α[...] γὰρ ἐφίλει δυ[II (αγ[...]... αρ'εφ.... δ[unde Ἄρις(-) φ(η)ς(ι)ν) ζτι δ[de K. 2020c)

Ἔρος δ' ἐτίναξέ <μοι>
φρένας, ὥς ἄνεμος κατ' ὄρος δρύϊν ἐμπέτων.

|| gl^{2d} (vd. fr. 43). Monosyllabus in v. fine: v. 1 <μοι>; enj. A: vv. 1s.

|| Max. Tyr. 18,9 (cf. fr. 219) ἐκβακχεύεται (scil. Cωκράτης) ... ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, τῇ δὲ (scil. Cαπφοῖ) ὁ [1s.]. Primus rec. Urs. 1568

|| ita e.g. vv. rest. Lob. 1925 : ἔρωc ἐτ- τὰc φρ-, ὥc ἄν- κατ' ὄρ- δρ- ἐμπ- test. : Ἔρ- <δαῦτ'> ἐτ- ἔμοι φρ- / ἄν- κτλ. Bgk. 1853 : ἐτ- <ἔμαιc> φρ- / Ἔρ- ὥc κτλ. post Hoffm. 1893 (ἐτίναξ' ἔμαιc / φρ-) Dl. 1925 || 1 Ἔρος Blomf. 1813/1814 : ἔρωc codd. (dub. def. Hamm 1957, 155s.) | <μοι> post. Blomf. 1813/1814 (ἀλλά μοι ἐξετίναξεν ἔρος φρένας) scripsit Voigt 1971 || 2 φρένας Blomf. 1813/1814 : τὰc φ- test. | ἐμπέτων Fick 1891 : ἐμπετών test.

ἦλθεc, †καὶ† ἐπόηcαc, ἔγω δέ c' ἐμαιόμαν,
ὄν δ' ἔψυξας ἔμαν φρένα καιομένην πόθωι.

|| gl^{2d} (vd. fr. 43)

|| Iulian. Ep. 183, 446c B.-Cum. [ἦλθεc-ἐπόηcαc]· ἦλθεc γὰρ δὴ καὶ ἀπὸν οἷc γράφειc [1s. ἔγω-]. Cf. 448a χαῖρε δὲ καὶ αὐτὸc ἡμῖν πολλά, καθάπερ ἡ καλὴ Cαπφώ φηcι, καὶ οὐκ ἱcάριθμα μόνον τῶι χρόνωι δν ἀλλήλων ἀπελείφθημεν, ἀλλὰ καὶ ἀεὶ χαῖρε, καὶ γράφε καὶ μέμνηcο ἡμῶν τὰ εὐκότα. Sapph. trib. Reiske, ap. ms. Lugd. Wyttenb. 34, in vv. redegerunt Wil. 1906, 179 et Blass 1906, 253s.; ad fr. 116 pertinere iudicavit Gall. 1947. Primus rec. Dl. 1917

|| 1 ἦλθεc-cé tantum prae. cod. L | καὶ L (καὶ ἐποίηcαc vel καὶ μ' ἐπτόαcαc dub. temptt. B.-Cum. 1922) : κάλ' Wil. 1906 : κεῖ Edm. : εὖ δ' Lob. 1925 : ἔcλ' A. Turyn ap. Dl. 1925 : alia possis (e.g. καῖψ, καῖψ', καῖθ', κάβρ', etc.) | ἦλθεc + voc. + ἔγω maluerat Gall. 1947 (cl. Theocr. 12,1s.) | ἐπόηcαc Blass 1906 : ἐποίη- test. | c' ἐμαιόμαν Blass 1906 : cὲ μὰ ὦμαν B : cé tantum L || 2 ὄν Blass 1906 : ἄν test. | δ' ἔψυξας P. Thomas ap. B.-Cum. 1922 (obl. Wil. 1924, Pf. 1926) : δὲ φύλαξας B : ἔφλεξας Wesseling 1727 (quod def. Sitzler 1919) : ἔφλυξας Wil. 1924 | de ἔμαν dubitavit Lob. 1927 (81 n. 1)

49

⊗ ἡράμαν μὲν ἔγω γέθεν, Ἄτθι, πάλαι ποτά

κμίκρα μοι πάις ἔμμεν' ἐφαίνεο κάχαρις

|| gl^{2d} (vd. fr. 43). Synecphonesis et crasis: v. 2 κάχαρις

|| (1) Heph. 7,7 τῶν δὲ ἀκαταλήκτων (scil. δακτυλικῶν) τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται Καπφικὸν τεσσαρεσκαίδεκασύλλαβον, ὧι (AD : δ I) τὸ δεύτερον ὅλον Καπφοῦς γέγραπται [1]. τὸ δὲ τετράμετρον ἀκατάληκτόν ἐστι τοιοῦτον [fr. 130–131] (I), scholl. A ad 7 (p. 130,3 Consbr.) (II) et B ad 9 (p. 274,26 Consbr.) (vd. ad fr. 115) (III), Mar. Plot. Sac. GL VI 511,25–512,1 (IV), Arsen. 28,100 = 'Apostol.' 8,68b [1] Καπφοῦς (V); (2) Max. Tyr. 18,9 (cf. fr. 219) οὐ προσιέναι φησὶν ὁ Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ, ἐκ πολλοῦ ἐρῶν, πρὶν ἡγήσασθαι ἱκανὸν εἶναι πρὸς λόγους [2] Καπφῶ λέγει (cf. fr. 219) (VI), schol. Pind. P. 2,78a χαρίζεσθαι γὰρ κυρίως λέγεται τὸ συνουσιάζειν, ὥσπερ ... Καπφῶ [2] ἢ μήπω δυναμένη χαρίζεσθαι (VII), Plut. Amat. 5, 751d χάρις γὰρ οὖν ... ἢ τοῦ θήλεος ὑπειξίς τῷ ἄρρενι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν ... καὶ τὴν οὐπω γάμων ἔχουσιν ὥραν ἢ Καπφῶν προκαγορεύουσα φησὶν ὅτι [2] (VIII). Cf. (2) κάχαρις Hesych. κ 1933 L.-Cunn. κάχαρις ... ἢ χαρίζεσθαι μὴ δυναμένη, ἢ οὐκ εὐχαρις, (1+2) Ter. Maur. Metr. 2154s. Cignolo (= GL VI 390,4s. [= test. 243A]), Aphthon. [Mar. Victorin.] GL VI 111,6 (= test. 243B). Fr. eidem carmini dedit Bgk. 1835 (213s.), contra Parker 2006, Schlesier 2017, 151s. n. 26. Primi recc. Steph. 1560 (I–V), Urs. 1568 (VI–VIII)

|| 1 Ἄτθι Benth. et T. Tyrwhitt ap. Gaisf. 1810 : *Atthida* Ter. Maur. : ἄτοι vel ἄτε vel ατει vel sim. testt. pll. : ἄ τε de K. 2020c | ποτά Blomf. 1813/1814 : πόκα testt. pll. : τόρα IV(B) || 2 κμίκρα Ahr. 1839a : κμικρά VI, VII(E), VIII : μικρά VII(codd. pll.) | μοι om. VII(DG) | πάις VII(DEGQ) : παῖς VI : παῖ VII : om. VII(F) | ἔμμεν' Volger 1810, Ahr. 1839a : ἔμμεναι VII, VIII : ἔμμεν Barth 1648, Bgk. 1843 | ἐφαίνεο Ahr. 1843 (543), Bgk. 1843 : ἔτι φαίνεο VI(codd. pll.) : ἔ- φαίνει VI(N²), VIII : ἔ- φηλῖεό(χαρις) (vel sim.) VII : φαίνῃ de K. 2020c | κάχαρις VIII, cf. Hesych. l.c. : (φηλῖεό)χαρις (vel sim.) VII : καὶ χαρίεσσα VI

50

ὁ μὲν γὰρ κάλος ὅσον ἴδην πέλεται <κάλος>, ὁ δὲ κᾶγαθος αὐτίκα καὶ κάλος ἔς<σε>ται.

|| gl^{2d} (vd. fr. 43). Synecphonesis et crasis: v. 2 κᾶγαθος

|| Gal. Adh. 8 πολλοῖς συνέβη περιβλέπτοις διὰ κάλλος γεγενημένοις ἀμελῆσαι τῆς αὐτῶν ψυχῆς ... εἴτα καὶ τῷ γήρῳ λαιδοροῦνται ... ἄμεινον οὖν ἐστὶν ἐγνωκότας τὴν μὲν τῶν μαιρακίων ὥραν τοῖς ἡρινοῖς ἀνθεσιν ἐοικυῖαν ὀλιγοχρόνιον τε τὴν τέρψιν ἔχουσαν ἐπαινεῖν τε καὶ τὴν Λεσβίαν λέγουσαν [Is.], πεῖθεσθαι δὲ καὶ Cόλωνι (test. 708 Martina) τὴν αὐτὴν γνώμην ἐνδεικνυμένῳ. Primus rec. Urs. 1568

|| 1 ὅσον Blomf. 1813/1814 : ὅσον test. | ἴδην Ahr. 1839a : ἰδεῖν test. | <κάλος> Herm. 1831 : (-αι) <ᾶγαθος> Bgk. 1835 : <μόνον> Hi. 1890 || 2 ἔς<σε>ται Herm. 1831 : ἔσται test. | gravius vv. corruptos esse put. Cr. 1897 (qui πέλεται <κάλος ἄβαι> / ... αὐτίκα καὶ <παί>, κάλος ἔσται e.g. prop.)

51

οὐκ οἶδ' ὅτι θέω· δύο μοι τὰ νοήματα

|| gl^{2d} (vd. fr. 43)

|| (Chrysipp.) Dial. fr. 180,23 (SVF II 57s.) εἰ Καπῶ οὕτως ἀποφαινομένη· [1]. ἀπέφασκεν· “οἶδ' ὅτι-νοήματα”. εἰς ἀμφίβολοι διάλεκτοι. ναὶ οὐ εἰς ἀμφίβολοι διάλεκτοι. ναὶ οὐ Καπῶ οὕτως ἀποφαινομένη· “οὐκ οἶδ' ὅτι-νοήματα”. ἀπέφασκεν· “οἶδ' ὅτι-νοήματα”. εἰ Καπῶ οὕτως ἀπέφασκεν· “οὐκ οἶδ'-νοήματα”. ἔστιν τι καταφατικὸν ἀξίωμα ἀντικείμενον τῷ “οὐκ οἶδ'-νοήματα”. ναὶ οὐ ἔστιν τι καταφατικὸν ἀξίωμα ἀντικείμενον τῷ “οὐκ οἶδ'-νοήματα”. ναὶ οὐ Καπῶ οὕτως ἀπέφασκεν· “οὐκ οἶδ'-νοήματα” (vd. fr. 56). Primus rec. Schnw. 1839 (cf. Schnw. 1838b, 27)

|| δύο test. : δίχα Lob. 1920/1922 (cll. Pind. fr. 213,4 M., Aristaen. I 6) | νοήματα test. : νοήμ<μ>- DI. 1925

52

ψαύην δ' οὐ δοκίμωμ' ὀράνω †δυσπάχεια†

|| gl^{1st} (vd. fr. 43)?

|| Hdn. GG III/2 912,16–20 σημειῶδες ἄρα τὸ οὐρανός, ὅτι ἤρξατο ἀπὸ φύσει μακρᾶς. Ἀλκαῖος δὲ καὶ εἰς 'ω' ἀποφαίνεται τὸ ὄνομα, ὠρανός λέγων κατὰ τροπὴν τῆς 'ου' διφθογγίου εἰς τὸ 'ω' (cf. fr. 355), καὶ ἄνευ τοῦ 'υ' ὀρανός (cf. fr. 338,1), ὥστε τὸ ἐπιζητούμενον παρ' αὐτῷ λελύσθαι. καὶ Καπῶν [1]. Ex eodem carmine atque fr. 147 sumptum esse suspicati sunt Seidler 1829, 176 et Theander 1948/1949, 34. Primus rec. Neue 1827

|| ψαύην Ahr. 1842 : ψαύειν test. | δ' οὐ test. : δὲ <πόλον> Neue 1827 : δ' ἔπε' οὐ Bgk. 1843 | δοκίμωμ' Ahr. 1842 : δοκεῖ μοι test. : δοκέοιμ' Herm. 1831 : δόκημι Bgk. 1843 : δοκίμοιμ' Bgk. 1853 : δοκίμοι μ' (με sive μοι) post Bgk. 1867 (δοκίμοι) dub. Lob. 1925 (cl. Theocr. 30,25s.) : δοκέει μοι Cr. 1897 | ὀράνω Seidler 1829 (dub. Lob. 1925) : ὠρανῶι test. : ὠρανῶι Bgk. 1843 : κράνωι Hecker 1850 | δυσπάχεια test., crucc. concl. Lob. 1925 : δυσπαύχεια Herm. 1831 : δυσεπαύχεια Ahr. 1842 : δυσάχεια Bgk. 1843 : δυσπάχεος Hecker 1850 : δύσι πάχεσι Bgk. 1853 : δύσπαλες Bgk. 1867 : δυσπάλεα Cr. 1897 (cl. Herond. 4,75s.) : fort. et δυσπακό(=)ω possis

53

⊗ βροδοπάχεες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι

|| gl^{2c} || (xx—uu—uu—uu—uu—uu ||)

|| schol. Theocr. 28 arg. γέγραπται δὲ Αἰολίδι διαλέκτῳ παρὰ τὸ Καπφικὸν ἐκκαίδε-
κακύλλαβον τό· [1] («unde colligi potest hoc primum libri tertii (vel potius huius metri)
carmen fuisse», Voigt 1971, 74; cf. Heph. 10,6, vd. Fassino-Pra. 2001). Cf. Philostr.
Ep. 51 (= fr. 216), Eust. Od. 1429,54–56 καθὰ καὶ ἡ Καπῶν τοὺς τῶν μυθικῶν χαρίτων
πήχεις γυμνοῦσα ῥόδοις εἰκάζει. Primus rec. Urs. 1568

|| βροδοπάχεες Blomf. 1813/1814 : ῥοδ- test. («βροδ- semper papp.», Voigt 1971, 75, cf.
Hesych. β 1179 L.-Cunn.) | ἄγναι Bgk. 1867 : ἄγναι test. : ἄγναι Ahr. 1839a | Δίος Ahr.
1839a : Διὸς test.

54

("Ερωτα)

ἔλθοντ' ἐξ ὀράνω πορφύριαν περθέμενον χλάμυν

|| gl^{2c} (vd. fr. 53)

|| Poll. X 124 πρώτην δέ φασι χλαμύδα ὀνομάσαι Καπῶ ἐπὶ τοῦ Ἑρωτος εἰποῦσαν [1]. Cf. Ammon. Diff. 513 Nickau Καπῶ †αὕτη γὰρ† (crucc. concl. Nickau 1966 : πρώτη γὰρ Hemst. 1706) μέμνηται τῆς χλαμύδος, Hesych. χ 493 Cunl. χλαμός· πορφύρα ἢ χιτῶν. Cum fr. 138 coniungere voluit Bentl. 1789. Primus rec. Steph. 1560

|| πορφύριαν Bentl. 1789 : π- ἔχοντα test. | περθέμενον Seidler 1829 : προϊέμενον test. : περρέμενον Bentl. 1789

55

κατθάνοιχα δὲ κείνη οὐδέ ποτα μναμοσύνα σέθεν
ἔσσειτ' οὐδὲ †ποκ'† ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχης βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας· ἀλλ' ἀφάνης κἂν Αἶδα δόμῳ
φοιτάς τις πεδ' ἀμαύρων νεκῶν ἐκπεποταμένα.

|| gl^{2c} (vd. fr. 53). Synecphonesis et crasis: vv. 1 κείνη οὐδέ, 3 κἂν; enj. A: vv. 1s., 2s., 3

|| Stob. III 4,12 Καπῶς (πρὸς ἀπαίδευτον γυναῖκα add. cod. Voss.) [1-4] (I); (1s. -ἔς-, 2s. οὐ-Πιερίας) Plut. Praec. con. 48, 145f-146a εἰ γὰρ ἡ Καπῶ διὰ τὴν ἐν τῇ μέλει καλλιγραφίαν ἐφρόνει τηλικούτον ὥστε γράψαι πρὸς τινὰ πλουσίαν [1s. -ἔς-, οὐ-Πιερίας] (II); (1-κείνη, 2s. οὐ-Πιερίας) Plut. Quaest. con. III 1, 646e-f πλὴν γε ταῖς Μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στέφανος ἐπιτεφθήμικται, μεμνησθαί μοι δοκῶ Καπῶ λεγούσης πρὸς τινὰ τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν [1-κείνη, 2s. οὐ-Πιερίας] (III); (2s. οὐ-Πιερίας) Clem. Al. Paed. II 8,72 ῥόδοι δὲ τὰς Μούσας Καπῶ κατατέλει [2s. οὐ-Πιερίας] (IV). Cf. Aristid. Or. 28,51 (= fr. 193) (cont. Steph. 1560, huc Frän 1928, 269, ad fr. 147 L.-P. 1955 traxerunt; totum fr. cum fr. 147 dub. coniungere vo Blomf. 1813/1814, cum fr. 56 Schnw. 1838b). Primus rec. Steph. 1560

|| 1 κατθανοῖσα III : -θανοῖσα I : κατθανοῖσα (vel καὶ θανοῖσα) II | κείνη cens. Darmst. 1841 : -εαι testt. : κείσθαι Trinc. 1535/1536 | οὐδέ ποτα Blomf. 1813/1814: οὐδέποτε I : οὐδέ τις II : οὐδ' ἔτι τις Spengel 1828 (obl. Elter 1897) : nescio an οὐδ' ἐπί τις, cl. II. IX 415s. ad ἐπὶ ... ἔσσεται || 2 ἔσσει I : ἔσσει II : ἔσει Trinc. 1535/1536 | οὐδέποκ' I (deficit III) : -ποτ' εἰς Grot. 1623, fort. recte : οὐδὲ πόθα εἰς Bucherer 1904 (cl. II. XIV 368) : οὐδ' ἔπος εἰς Yat. 2006 : οὐδέ πῶ εἰς Russo 2007 | πεδέχης Lob. 1925 : -ης III : παῖδ' ἔχει II(codd. pll.) : μετέχει I, II(O) : ἀπ' ἀρχῆς IV | βρόδων Brunck 1786 : ῥόδων vel ῥόδον testt. || 3 Περιέας testt. pll. : περιεργίας IV | κᾶν Lob. 1925 : κείν I : κῆν Trinc. 1535/1536 | Ἀίδα I(codd. pll.) : -δαο I(A²) | δόμωι Fick 1891 : δόμο I : δόμοις Trinc. 1535/1536, quod deff. Marz. 1958, Ben. 2017 || 4 φοιτάσης Lob. 1925 : -(ε)ς I | πεδ' Salm. ap. Grot. 1623 : παῖδ' I | ἐκπεποταμένα I : -αν Trinc. 1535/1536

56

οὐδ' ἴαν δοκίμωμι προσίδοισαν φάος ἀλίω
ἔσσεισθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τεαύταν

|| gl^{2c} (vd. fr. 53). Enj. A: vv. 1s., 2s.

|| (Chrysipp.) fr. 180,13 (SVF II 55) εἰ Καπφὼ οὕτως ἀπεφύνατο [1–3]. ἀντίκειται ἀξίωμα καταφατικὸν τῶι “οὐδ' ἴαν–τοιαύταν”. ναὶ οὐ ἀντίκειται ἀξίωμα καταφατικὸν τῶι “οὐδ' ἴαν–τοιαύταν”. ναὶ οὐ Καπφὼ οὕτως ἀπεφαίνετο “οὐδ' ἴαν–τοιαύταν” (vd. fr. 51). Cf. fort. fr. 213A,i7s. Primus rec. Schnw. 1839 (470, cf. Schnw. 1838b, 28s.)

|| 1 δοκίμωμι post Letronne 1838 (δοκιμῶμι) Schnw. 1839 : -οιμι test. (quod recc. Bgk. 1853, all.) | προσίδοισα δοκίμωμ' ἀελίω φάος prop. Lob. 1925 (qui de pr- ἀλ- suspicatus est) || 2 πω test. : ποι Edm. (sed vd. Solmsen 1900, Lob. 1925, XXI) || 3 τεαύταν Lob. 1925 : τοιαύταν test.

57

(περὶ Ἀνδρομέδας)

† τίς δ' ἀγροῖωτις τοι θέλγει νόον ...

τίς δὲ ἀγροῖωτιν ἐπεμμένα στόλαν ...†

οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

|| vv. 1s. inc., v. 3 gl^{2c} (vd. fr. 53). Hiatus: v. 3 βράκε' ἔλκην; 'correptio Attica' quae dicitur: fort. vv. 1 ἀγροῖωτις, 2 ἀγροῖωτιν

|| (1, 3) Ath. (Epit.) I 21b-c ἔμελε δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκωπτον ... Καπφῶ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει [1, 3] (I). unde Eust. Od. 1916,46-51 (= 'Philem.' [re vera Favor. Cam.] 162, pp. 107s. Osann) καὶ ὅτι τὸ ράκος βράκος φαεῖν οἱ Αἰολεῖς (ράκος ... ὅπερ οἱ Αἰολεῖς βράκος φαεῖ 'Philem.') ... χρῆσις δὲ τοιαύτη παρὰ Καπφοῖ ἐν τῶν [1, 3], ἥγουν ποία γυνὴ χωριτικὴ ἐζωμένη ἀγροικικώτερον ἐφέλκεται ἐραστήν; (II); (2) Max. Tyr. 18,9 (cf. fr. 219) κωμωιδεῖ (scil. ὁ Ὠκράτης) στήμα που καὶ κατάκλιςιν σοφιστοῦ, καὶ αὕτη (scil. Καπφῶ) [2] (III) (fr. ad eundem locum spectare vidit Cas. 1600, coniunxit Blomf. 1813/1814; v. 2 non recc. Bgk. 1853, 1867, 1882, DI. 1925, ad alium fr. rettulerunt Brunet 2003, 70, Schlesier 2017, 152 n. 27). Primus rec. (separatim) Urs. 1568

|| 1s. crucc. concl. post West 1970 (†θέλγει) Bz. 1977 : vario modo in vv. redegerunt edd. sed metrum frustra sanare conaberis; inter alia, τίς δέ c' (vel cέ γ') ἀγροῖωτιν <---> ἐπεμμένα / στόλαν ἀγροῖωτις <---> θέλγει νόον <---> / οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφύρων possis || 1 τίς δ' ἀγροῖωτις post Ahr. 1839a (ἀγροῖ-) Lob. 192: : τίς δ' ἀγροῖωτις I(C), II : τῆς δ' ἀγροῖω I(E) : τίς δ' ἀγροῖωτις τ' Ben. 2017 | τοι ἀδ Cas. 1600 (deff. Lob. 1927, Tsomis 2001) || 2 τίς δὲ ἀγροῖωτιν III(codd. pll. : ἀγροῖωτι I : ἀγροῖωτιν R) : τίς δὲ repetitum del. Blomf. 1813/1814, qui vv. 1s. conflavit : (τίς δ' ἀγροῖωτιν Ahr. 1839a | στόλαν III(codd. pll. : -λήν R) : στόλαν Herm. 1831 (cf. Grei Cor. Dial. Aeol. 44, p. 615 Schaefer ~ Gramm. Meerm. Dial. Aeol. 21, p. 662 Schaefer, vd. fr. 46,2), fort. recte : στόλαν Blomf. 1813/1814 || 3 ἔλκην Blomf. 1813/1814 : ἔλκε I(C), II : -κων I(E) | τῶν σφύρων post Ahr. 1839a (σφ-) Lob. 1925 : τῶν σφυρῶν testt.

58a

] . δ α [
]
] . α
] ύ γ ο ι α [
] ι δ ά χ θ η ν
] . [. . .] [
] χ υ θ ['] ο ι [.] α λ λ [.] ύ τ α ν
] . χ θ ο . [.] α τ ί [.] ε ι α
] μ έ ν α τ α ν [.] ω ν υ μ ό ν ε
] ν ι θ ή τ α ι ε τ [ύ] μ α [τ] ι π ρ ό κ ο σ η ν

(⊗)

|| ^hhipp^{2c} || (x-uu-uu-uu-u-u ||). Monosyllabus in v. fine: v. 8 cē

|| *P. Oxy.* 1787 (fr. 1,1–9). Cum fr. 150 coniungere voluit Ts. 2009b, 3s., 2017b, 11s. Primus ed. Hunt 1922, primus rec. Lob. 1925

|| 1 ante h.v. fort. spiritus lenis vel sscr. cuiusdam vestigia, sed non prioris v. ut cens. Lob. 1925 (vd. et L.-P. 1955, Voigt 1971, obl. Ts. 2017b, qui] φ[leg.) | primo loco ι, v possis || 3 primo loco η, μ, γ possis |]ηα Ts. 2017b || 4]ύγοιcα[potius quam]ίγοιcα[pap. : φ]ύγοιcα Dl. 1935 || 5 primis tribus locis hast. vert. pes, hast. obliq. pes, nescioquid |]ιδάχθην Hunt 1922 :]εδάχθην Ts. 2017b || 5s. ἐχίδναc[.[...][δδοντ]ι δάχθην / πάγ]χυν θ[έ]οι[ρ]ι[] [K]αλλ[ί]οπα, cū δ' α]ύταν Di B. 2005a : ἐδάχθην / x-υ-υ πάγ]χυν θ[έ]οι[ρ]ι[] c[], ἀλλ[α] παράγw' α]ύταν Ts. 2017b || 6.]ύταν || 7 primo loco α, λ possis, secundo vestigium minimum : ἄχθοc dub. Voigt 1971 | post αἶτ, κ, λ, γ possis | in fine, ι supra α sscr. dispexit Ts. 2017b |]ἄχθοc[·]ζ[α τί λ[ήμα τ]εῖcαι Ts. 2017b || 8 suppl. Lob. 1925 : πολw]νυμον (cl. *H. Hom. Cer.* 18, *Theocr.* 15, 109, etc.) vel ἐρατw]νυμον (cl. *Bacch.* 17, 31s.) dub. Voigt 1971 : κεκλo]μένα τὰν πολw]νυμόν cε Di B. 2005a : κλεήδονoc ὥc, κεκλ- τ- π- cε Ts. 2009 : χρή μ' ὥτεc πᾶιc κεκλ- τ- π- cε Ts. 2017b || 9 post Hunt 1922 (cτ[ύ]μα[c]ι) suppll. Stieb. 1925, Lob. 1925 : κρέccο]νι θῆται cτ[ύ]μα[τ]ι πρόκοψιν Di B. 2005a : αἰνναον ἄνδρων ἔ]νι θῆται cτ[ύ]μα[ci] πρόκοψιν Ts. 2009b : τῶ κύδεoc ἄ- ἔ- θ- c- π- Ts. 2017b

].(.)α
].αι
]...(.)
].ο.[
 5].υχ..[
]. νῦν θαλ[ί]α γ.[
]. γέρθε δὲ γὰς .ε.[...].
](.).ν ἔχοιχαν γέρας ὧς [ἔ]οικεν
].οιεν ὧς νῦν ἐπὶ γὰς ἔοικαν
 10]λιγύραν, [α]ῖ κεν ἔλοισα πᾶκτιν
 χε]λύγναγ καλαμοις' αἰίδω. ⊗

|| ^{hipp}2c (vd. fr. 58a). 'Correptio epica' quae dicitur: fort. v. 9].οἰεν; enj. A : fort. vv. 10s.

|| P. Köln 429 (c. I 1–11). Primi edd. G.-D. 2004a–b, primus recepi

|| 1 primo loco (vel primis duobus locis) hast. vert. |]... G.-D. 2004a :].δα Ts. 2009b, qui mί]γδα dub. prop. || 2 primo loco nescioquid |].αι G.-D. 2004a :].ξαι Ts. 2009b || 3 vestigia minima |].ν G.-D. 2004a :].ξον Ts. 2009b || 4 primo loco nescioquid | ον[West 2005b; fort. recte :].ον[Ts. 2009b || 5 εὔχομ' Di B. 2005a || 6 primo loco punctulum summis litteris adaequatum, in fine γε[potius quam π[vel πα[(West 2005b) | ἔμαισι ἐταίραις' ἄμ' ἔμοι νῦν Bettarini 2008 : ὦς ν- Ts. 2009b | θαλ[ί]α γέ[νο]ιτο (vel γε[νέ]σθω, quod rec. Bettarini 2008) G.-D. 2004a : θ- γέ[νε]σθαι Ts. 2009b : θ- πα[ρέ]στω (vel π[ά]ρετι vel π[ά]ρ ἄμμι) West 2005b || 7 primo loco «runde Spur in der Mitte» (G.-D. 2007a, 4), in fine γεν[(potius quam π-) possis | ἄμμι (+ part.)]. Hardie 2005 | ἐπεὶ δέ κε γήραια θάνω,] γέρθε Bettarini 2008 | γεγ[έ]σθαι G.-D. 2004a : γε[νοί]μαν Di B. 2005a : γέγ[ω]μαι Bettarini 2008 : περ[ί]χοι West 2005b : πεδ[ά] ἔχ[η]ν Ts. 2009b : περ[αί]cc]ην Ts. 2017b : πέρ[αι]cc]αι Ts. 2019b || 8 init. «runder, danach schmaler Buchstabe, der vielleicht auch die linke Vertikale des folgenden v ist» (G.-D. 2007a, 5) | κῆ μοισπολόων ἔσλ]ον Di B. 2005a : καὶ μοισπολόων ἔσλ]ον Ted. 2015 : κλέος μέγα Μοίσει]ον West 2005b : μόλπα μ' ἔτι M- Hardie 2005 : κλέος (vel νάμα) μ' ἔ- M- Livrea 2007 : x-υ-υ- ἔς]ον (vel μεῖς]ον. cmίkr]ον, πλεῖς]ον, ἄφθαρτ]ον, κάλλις]ον) Vox 2007 : τὰν πᾶκτιν ἔμον λοῖ]σθον Ts. 2009b | [ἔ]οικεν G.-D. 2004a || 9 primo loco «leicht gewellte Basis» (G.-D. 2007a, 5) | πάντῃ δέ με θαυμά]ζοιεν West 2005b : αἰθις δέ με θ- Hardie 2005 : ψῦχαί (vel κίαι) κέ με θ- Di B. 2005a : οὗ κέν μ' ἔτι θ- Bettarini 2008 (quod rec. Ted. 2015) : καὶ πᾶρ με φίλῃ παί]ζοιεν Ts. 2009b | θαυμά]σδοιεν malint G.-D. 2007a || 10 αἰίδαν (vel ἄοιδον)] λιγύραν G.-D. 2004a : φαίνην· δὸς αἰίδαν] λ- Di B. 2005a : κάλεισι χελίδω] λ- West 2005b : αἰνεῖσι μ' ἄοιδον] λ- Hardie 2005 : κάλεισι μ' ἀήδων] λ- Ferr. 2007a : πάραντά μ' Ἀβανθις] λ- Ts. 2009b : παραύτικα Κάλλις] λ- Ts. 2017b | [α]ῖ κεν G.-D. 2004a : [δ]ῶκεν (vel min. prob. [θ]ῆκεν) Ts. 2009b || 11 «Am Anfang dreieckiger Buchstabe, danach oben Ansatz einer leicht nach rechts unten geneigten Horizontalen, danach unbestimmte Spuren von zwei Buchstaben, danach wieder dreieckiger Buchstabe, danach

Vertikale und weitere undeutliche Spuren vor αλα, wenn αλ, danach aus Raumgründen eher καλα (ed.pr.) als θαλα- (West)» (G.-D. 2007a, 5) :]ατα τὰγ καλα- Ts. 2009b | ἢ τὰν ἰάχοιαν σε χε]λύγγαν G.-D. 2004a : ἔμαιι φι]λαιι(ν)]...α. Di B. 2005a : ἢ βάρβιτον ἢ]... ἢ κατ Ferr. 2007a : εἶπον δ'· “ἔχε τάν· ἀλεμ]άτᾱ τὰν (κ- ᾱ-)” Ts. 2009b : “ἀλλ’”, εἶπον, vel potius κάλα, Μοῖς, quod recc. Di B. 2005a, Hardie 2005, Bz. 2018) ἀείδω G.-D. 2004a : θαλάμοις ᾱ- West 2005b : θαλάμοις ᾱ- Danielewicz 2005a : †αλαμοις† ᾱ- Loscalzo 2019

58c

(⊗)

ἰ]λοκ[ό]λ]λων κάλα δῶρα, παῖδες,
]... φιλάοιδον λιγύραν χελύνναν.
]ποτ'] [ἔ]λ]οντα χροά γῆρας ἤδη
 ἐγ]ιένοντο τρίχες ἐκ μελαίναν,
 ἰβάρυς δέ μ' ὁ [θ]ῦμος πεπόηται, γόνα δ' οὐ ἰφέροισι,
 ἰτὰ δὴ ποτα λαίψηρ' ἔον ὄρχησθ' ἵσα νεβρίοισιν.
 <ταῦ>τα στεναχίζω θαμέως. ἀλλὰ τί κεν ποεῖην;
 ἰἀγήραον ἄνθρωπον ἔοντ'] οὐ δύνατον γένεσθαι.
 ἰκαὶ γάρ π[ο]τα Τίθωνον ἔφαντο] βροδόπαχυν Αὔων
 ἰἔρωι ἰσανβάμεν' εἰς ἔσχατα γὰς φέροισι[ν
 ἰἔοντα [κ]άλογον καὶ νέον, ἀλλ' αὐτ]ον ὕμωσ ἔμαρψε[
 ἰχρόνωι πόλιν γῆρας ἔχ[ο]ντ' ἀθανάταν ἄκοιτιν (⊗?)

5

10

|| ἰhipp^{2c} (vd. fr. 58a). Notabilia: v. 6 ἵσα; enj. A: vv. 3s., 9s., 10s., 11s.

|| P. Oxy. 1787 (fr. 1, 10–21) (I), P. Köln 429 (c. I 12–15, c. II 1–8, ubi prostant quae uncio-
 lis inclusa sunt) (II). Cum fr. 58d fort. coniungendum. Primi edd. Hunt 1922 et Lob. 1925
 (I), G.-D. 2004a–b (II), primi recc. Dl. 1925, Lob. 1925 (I), Ben. 2017 (I+II)

|| 1 Μοίαν ἰοκό]λων (vel βαθυκό]λων) Stieb. 1925 : φέρω (vel ἔχω) τάδε M- i- G.-
 D. 2004a : γεραίρετε M- i- Di B. 1985b : ὕμιν φίλα M- i- Di B. 2005a : ὕμμεσ πεδᾶ
 M- i- West 2005b : ὕ- τάδε M- i- Janko 2017 : Μοίαν ἐπιδείξασθ' i- Austin 2007, Ts.
 2017b (qui et Θέαν ἐ- prop.) : αἱ στέργετε M- i- Ferr. 2007a : τέττιξ ἄτε M- i- Livrea
 2007 : νῦν δείχνετε M- i- Sant. 2007 : νῦν (τ') ἄδεα M- i- Yatr. 2008 : νῦν δέ μ' ἔτι (vel
 ν- μ' ἄδεα) Lid. 2009a : δέκεσθε τὰ M- i- Fern. Delg. 2014 || 2 primo loco η, μ, γ possis
 | λάβοισα (vel ἔλοισα) πάλιν τὰ]μ (scil. τὰν) post Di B. 1985b ante II (λάβοισαι) G.-D.
 2004a (prob. Lard. 2009) : χορεύσατε κατ τ- Di B. 2004b : πρέπει δὲ λάβην τ- Di B.
 2005a : σπουδάσδετε καὶ τ- West 2005b : ἐγέρρατέ τ' αὐ τ- Austin 2007 : ἐλίccετε (vel

χορεύετε) κατ τ- Ferr. 2007a : ἔχω κατ ἔμαν τ- post Ferr. 2003 ante II (ἔμαν κατ] vel λαβοίκαί]) Livrea 2007 : μέλπεσθε δὲ κατ τὰ]ν Sant. 2007 : φύλημί τε φώνα]ν Yatr. 2008 : καὶ παῖξαι' ὑπ' αὐδα]ν Ben. 2017 : κ- π- κατ τὰ]ν Ts. 2017b | φιλάοιδον leg. Maas 1922 | χελύναν I (gen. pl. iuxta Hunt 1922, Lundon 2007a, Yatr. 2008, Ben. 2017) || 3 κέκαρφ' ἄπαλόν μοι] ποτ' G.-D. 2004a : ἔμοι δ' (δ' etiam Lurpe 2004) ἄπαλον πρὶν] π- Di B. 2004b (quod recc. West 2005b, Livrea 2007, Sant. 2007) : ὀρήτ'· ἄπαλόν μοι Austin 2007 : ἔμοι μὲν ἔκαρψ(εν) ante II Sn. ap. Voigt 1971 | [ἔ]οντα G.-D. 2004a : πά]ν- τα ante II Hunt 1922 || 4 λεῦκαί τ' (λεῦκαι δ' Lob. ap. Hunt 1922) ἐγένον]ντο ante II Hunt 1922 : ὄγμοι δ' ἐνι λεῦκαι δ' ἐγ]ένοντο G.-D. 2004a : διώλεσε λ- δ' ἐ- Di B. 2004b : ἐπέλλαβε (vel κατέσχεθε, quod prob. Sant. 2007) λ- δ' ἐ- West 2005b : αἰκίσσατο λ- δ' ἐ- Di B. 2006 : κάρφει μάλα λ- δ' ἐ- Austin 2007 : ἐπέσχεθε λ- δ' ἐ- Livrea 2007 || 5 [θ]ῦμος G.-D. 2004a || 6 -όρχ]ησθ' ante II Edm. 1927 || 7 <ταῦ>τα (vel <δν δὲ>) G.-D. 2004a : τὰ <μὲν> West 2005b : τὰ<δε> (vel <ζὰ τὰ>, quod prob. Lundon 2007a-b) Bz. 2007a : <ῆ> τὰ Führer 2007 : τὰ <νῦν> Yatr. 2008 : τὰ <γ' ὄν>(στ-) Ts. 2009a : τὰ <νῦν> Janko 2017 || 8 βρότον γὰρ ἀγήρων (ἀγήρως iam Stieb. 1925) ante II Sn. ap. Voigt 1971 || 9 καὶ II (vd. G.-D. 2004b) : [ώς] G.-D. 2004a | π[ο]τα G.-D. 2004a || 10 ἔρωι δέπας εἰσανβάμεν' (scil. εἰσομβάμεν', W. Blümel ap. G.-D. 2004b) G.-D. 2004b (quod recc. Di B. 2005a, 2014, Hammerstaedt 2009, Perusino-Colantonio 2014, dub. Ben. 2017) : ὅπται φάε' ὀμπε- πτ]άμεν' G.-D. 2004a : ἔ- δέμα θεῖσαν β- (vel ἔ- φίλα θεῖσαν β-) Danielewicz 2005 : ἔ- λαλάγεισαν βάμεν' Janko 2005 : ἔ- δ[ι]φρ]ον εἰς- Magnani 2005 (quod recc. Fern. Delg. 2014, 2015, Paolucci 2015, cl. Prop. II 18b,13) : ἔ- φ., αθῖσαν β- leg. West 2005b : ἔ- δὲ δάμεισαν β- post West 2005b (ἔρωτι δάμεισαν β-) Lieberg 2006a : ἔρωι ἄν[ι] ἄφεισαν β- Bettarini 2007 : ἔρωι ἄρμ' <ἀν>ἀθῖσαν β- (vel ἔρωι δέ[μ]ας εἰσαν β- G.-D. ap. Austin 2007, quod rec. Bierl 2016c) Austin 2007 : ἔρωι διελάθῖσαν β- Ferr. 2007a (dub.), Ts. 2009a : ἔ- δέ[μ]ας εἰς- Livrea 2007 : ἔ- δ' ἐ[λ]άθῖσαν β- Piccioni in Aloni 2008 (cf. Piccioni 2010) : ἔ- δεδάθῖσαν, β- Janko 2017 : ἔ- φθινύθῖσαν β- fort. possis | ante II suppll. εἰς Sn. ap. Voigt 1971, ἔς]χατα Lob. 1925, φέροισα]ν Stieb. 1925 || 11 [κ]άλον G.-D. 2004b (ἔχην αἰ γάμβρον ν]έον G.-D. 2004a) | ἀλλ' αὐτ]ον ante II Di B. 1985b | ἔμαρψ[ε G.-D. 2004a || 12 χρόνῳ πόλιον γῆρας II : εἶδος χάριεν γῆρ]ας G.-D. 2004a (γῆρας ante II post Stieb. 1925 iam Sn. ap. Voigt 1971) | ἔχ[ο]ντ' G.-D. 2004a | ἀθαν]άταν ante II Stieb. 1925 (ἐρ]άταν vel κεδνοτ]άταν Hunt 1922)

58d

(⊗?)

]ιμέναν νομίδει

]αις(΄) ὀπάσδοι.

ἔγω δὲ φίλημμι' ἄβροσύναν, [ἴτε δὲ] τοῦτο, καί μοι
τὸ λάμπρον ἔρωσ ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέιλογχε. ⊗

|| χ hipp^{2c} (vd. fr. 58a). Monosyllabus in v. fine: v. 3 μοι; enj. A: vv. 3s.

|| P. Oxy. 1787 (fr. 1,22–24, 2,1) (I); (3s.) Clearch. fr. 41 Wehrli (ap. Ath. XV 687b) ὑμεῖς δὲ οἴεσθε τὴν ἀβρότητα χωρὶς ἀρετῆς ἔχειν τι τρυφερόν (τρ- crucc. concl. Wehrli 1948); καίτοι Καπφώ, γυνὴ μὲν πρὸς ἀλήθειαν οὖσα καὶ ποιήτρια, ὅμως ἠιδέσθη τὸ καλὸν τῆς ἀβρότητος ἀφελεῖν λέγουσα ὧδε· [3s. ἐ—ἄβρ-, καὶ—λέλ-], φανερόν ποιοῦσα πᾶσιν ὥς ἡ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία τὸ λαμπρόν καὶ τὸ καλὸν εἶχεν αὐτῇ· ταῦτα δ' ἐστὶν οἰκεία τῆς ἀρετῆς (II). Fr. 82a+91, 58d+81,4–7 frustra coniungere voluit Neue 1827; cum fr. 58c fort. coniungendum; cum fr. 59 coniungere voluit West 2005b (quod rec. Ben. 2017, 296–311). Primus ed. Hunt 1922 (I), primi recc. Steph. 1560 (II), DL 1925 (I+II)

|| 1 «neque]ι neque]ν pro certo habere possis» (Ben. 2017, 296) | φθ]ιμέναν Hunt 1922 : παῖσαν δὲ χάραν ... φθ- Sn. ap. Voigt 1971 : κρέτιστον δὲ μὲν — — — κεκρ]ιμέναν West 2005b : θάνοισαν ἄοιδον τὸ πᾶν οὐδεὶς φθ- Di B. 2006 : ἄριστον δὲ μὲν συμποσίαν κεκρ- Austin 2007 : ἄβαν δὲ Φάωνος θανάτωι παῖς φθ- Livrea 2007 : καὶ Κύπρις ἔοικός με κάων μὴ φθ- Ts. 2009b || 2 Κρονίδ]αις Di B. 1985b : ὃ δ' εὐπορίαν, τὰν θεὸς ἄμμασι φί- λ]αις West 2005b : ἄλλοις τύχην ὅσα θέλωσι Κρονίδ]αις Di B. 2006 : κάλυθερίαν, τὰν Μυτιλήναι Κρ- Austin 2007 : ἀγήραον, ἂν μὴ Κρονίδαις παρθενί]αις Livrea 2007 : αἴθ' ὥς ὑγίαιαν ἐράταν ἀγλαί]αις Ts. 2009b || 3 ἔγω Urs. 1568 : ἐγὼ II | φίλημμι' post Volger 1810 (φύλεμμι) Lob. 1925 : φίλημμι II(A), quod recc. DL 1925 et edd. pll. : φίλημμι II(απογρ., u.v.) | [ἴτε δὲ] Di B. 1985b, 2006 : [ἔξοχα] (vel [δὴ μάλα], [πόλλ' ἔτι], [ἄδύ γε]) Hunt 1922 : [καὶ διὰ] DL 1925 : [κέκλυτε] Edm. 1927 : [ἴθι δὲ] Perrotta 1935 : [οἴδατε] (vel [οἴδετε]) Gall. 1947 : [τῶδυ δὲ] H. Gundert ap. Preissshofen 1977 : [αὐτό γε] West 2005b (quod rec. Austin 2007) : [ῥμμι δὲ] Ferr. 2007a : [ἄδέ με] Livrea 2007 || 4 ἔρωσ ἀελίω cens. Jen. 1810 : ἐροασελίω II(A, de rell. non constat) : ἔρος ἀελίω Canter 1564 : ἔρος τῶελίω (scil. τῶ ἀελίω) Sitzler 1898 : ἔρος τῶελίω (scil. τὸ ἀελίω) West 2005b

91

ἀκαροτέρας οὐδάμα πω, Εἴρανα, céθεν τύχοιαν

|| ^Λhipp^{2c} (vd. fr. 58a). Synecphonesis et crasis: πω, Εἴρανα

|| Heph. 11,5 (vd. ad fr. 82a) (I); Choerob. ad Heph. 11 (p. 244,1–11 Consbr.) εἶτα ἐπιφέρει ἄλλων τινῶν παραδείγματα, λέγων καὶ τὸ πόθεν κύγκεται, ἐν οἷς παραφέρει τοῦτο τὸ Καπφοῦς [1]. ὁ δὲ θέλει εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστι· βλαβερωτέρας οὐδαμῶς πού ποτε, Εἰρήνη, σοῦ ἐπιτυχοῦσαν. ὁ πρῶτος πούς ἐστι παίων δεύτερος ἀκαροτέ· κυστελλουσι γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὸ ‘α’ {τοῦ ἄκαιιν} (del. Consbruch 1906) ὥς ἐν τῷ “μή μ’ ἄκαιι μῆδ’ ὀνίαιιν” [fr. 1,3] (vd. ad l.). ὥσπερ δὲ τὸ Ἀφροδίτη Ἀφρόδιτα φασι κυστελλοντες τὸ ‘α’, οὕτω καὶ τὸ εἰρήνη εἴρηνα (II); (ἀc-) Choerob. ad Heph. *Prol.* 1 (p. 178,23s. Consbr.) (vd. ad fr. 82a) (III). Frr. 82a+91, 58d+81,4–7 frustra coniungere voluit Neue 1827 (vd. ad fr. 58d). Primus rec. Steph. 1560

|| ἀκαροτέρας I(AH), II : ἀcc- I(I), III | οὐδάμα πω, Εἴρανα post Arnaud 1728 (οὐδ’ ἅμα πω), Hartung 1857 (Ἐραννα) et Bgk. 1867 (Εἴραννα) Voigt 1971 : οὐδάμαπ’ ὥρανα I(I) : οὐδάμ’ (fort. ex οὐδ’ ἅμ- corr.) ἄ. (sic) πῶρανα I(A) : οὐδάμ’ ἀπῶρανα I(H), II(K) : οὐδάμάπα εἰρήνα II(U) : οὐδαμά πω ῥαννά Blomf. 1813/1814, Boiss. 1825 et (fere) edd. pll. (οὐδ-, ῥαννα) : οὐδαμά πω ῥαννα (vel dub. οὐδάμ’ ἐπ’ ὦ ῥαννα) Herm. 1831 : οὐδάμ’ ἔτ’, ὦ ῥαννα Ahr. 1839a : οὐδαμ’ ἔπ’, Εἴρηνα Fick 1891 : οὐδαμ’ ἔπ’, ὦ Εἴρηνα Hoffm. 1893 : οὐδαμά πωῖραν<v>a DI. 1925 : οὐδάμα πωῖρανα Lob. 1925 : οὐδαμά ποι Εἴρηνα Edm. : οὐδάμα πω ῖρανα Gall. 1956a : alii alia (vd. Neri 2003a, 473s.) | céθεν testt. pll. : cé·θεν I(A) | τύχοιαν DI. 1925 : τυχοῖαν I : -οῦσαν II(U) : -οῖσα II(K) : -οῦσα Tum. 1526 : τύχοις Ahr. 1839a : τυχοῖας Hecker ap. Bgk. 1867 : τύχοις ἄν Blomf. 1813/1814

93

]ις...εγ
]ω
]μοις
]αλίαν ἔχω
]παρθένων

5

|| inc. (]υυ—υ—, gl?)

|| P. Berol. 9722 (f. 3). Primus ed. Schub. 1907 (+ Schub. ap. Dl. 1910, 15, 1935), primus rec. Dl. 1910

|| 1 post ις nescioquid || 4 γοιδαλῶν Schub. ap. Dl. 1910

94

τεθνάκην δ' ἀδόλως θέλω·
ἄ με ψιδομένα κατελίμπανεν,

<—>

πόλλα καὶ τόδ' ἔειπέ[μοι·
“ὦιμ' ὥς δεῖνα πεπ[όνθ]αμεν,
Ψάπφ', ἧ μάν c' ἀέκοις' ἀπυλιμπάνω”.

5

τὰν δ' ἔγω τάδ' ἀμειβόμαν·
“χαίροις' ἔρχεο κᾶμεθεν
μέμναις', οἷςθα γὰρ ὥς <c>ε πεδήπομεν·

αἱ δὲ μή· ἀλλά c' ἔγω θέλω
ὄμναισαι [...(.).][..(.).]· ξαι
ὀς[.....] καὶ κάλ' ἐπάσχομεν·

10

πό[λλοις γὰρ cτεφάν]οις ἴων
καὶ β[ρόδων ...]κίων τ' ὕμοι
κα...[.....] πὰρ ἔμοι περεθήκαο

καὶ πόλλαις ὑπα.θύμιδας
πλέκταις ἀμφ' ἀπάλαι δέραι
ἀνθέων ἐ[.....] πεποημέναις

15

<—>

- καὶ π....[], μύρωι
 βρενθείωι .[]ρυ[...ν
 20 ἐξαλ<ε>ίψαο κα[ῖ βασι]λῆίωι
 <—>
 καὶ στρώμν[αν ἐ]πὶ μολθάκαν
 ἀπάλαν παρ[]ονων
 ἐξίης πόθο[ν], νίδων
 <—>
 κωῦτε τις[οὔ]τε τι
 25 ἴρον οὐδ' ὕ[]
 ἔπλετ' ὅππ[οθεν ἄμ]μεσ ἀπέσκομεν,
 <—>
 οὐκ ἄλλος .[], ρος
]ψοφος
]...οιδίαι

|| gl || gl || gl^d || (xx—uu—uu || xx—uu—uu || xx—uu—uu—uu ||). Synecphonesis et crasis: vv. 4 ὦιμ(οι), 9 μή, ἀλλά, 24 κωῦτε; monosyllabus in v. fine: vv. 3 [μοι, 24 τι; enj. A: vv. 7s., 9s., 15s., 16s., 18s., 19s., 21s., 22s., 24s., 25s., fort. vv. 10s.

|| P. Berol. 9722 (f. 2) (I); (15s.) Ath. XV 674d (vd. ad fr. 81,4—7) (II); (19s. βρ-, βα-) Ath. XV 690e Καπῶ δ' ὁμοῦ μέμνηται τοῦ τε βασιλείου (scil. μύρου) καὶ τοῦ βρενθείου, λέγουσα οὕτως: [19s. βρ-, βα-] (III). Cf. (19s. βρ-) Hesych. β 1096 L.-Cunn. β<ρ>ενθίνωι (suppl. ed. Hag. 1521: βρενθείωι Salm. ap. Alberti 1746)· ἀνθίνωι (Latte 1953: ἀνθινῶι cod.) (cf. β 1099 L.-Cunn.). Primi edd. Schub. 1902, iterum 1907 (I, vv. 1—8, 19—27 init.), Lob. 1925 (I, vv. 19—29 fin.) (+ Schub. [1937] ap. Zuntz 1938, Zuntz 1938), primi rec. Urs. (II, vd. ad fr. 81,4—7), Blomf. 1813/1814 (III), DI. 1908 (I, vv. 1—8, 19—27 init.+II+III), DI. 1935 (I+II+III)

|| 1 δ' ἀδόλω dist. Schub. 1907 | θέλω dist. Lob. 1925 || 2 κατελίμπανεν Schub. 1902: -λιμπ- I (quod rec. Maas 1924) || 3 ἔειπε leg. Zuntz 1938 | [μοι Blass 1902 || 4 suppl. Schub. 1902 || 6 ἀμειβόμεν Schub. 1902: ἀμείβομ' ἄν I u.v.: ἀμείβομαι Lob. 1925 (42: propter augmentum neglectum) || 7 χαίροις leg. Lob. 1925 || 8 μέμναις, οἶθα Lob. 1925: μεμναις[o] ο- I: μέμναιςθ' οἶ- Schub. 1902: μέμνα φοῖθα Solmsen 1902: μέμναις (f)οἶ- Wil. 1913 | ὥς <c>ε suppl. Schub. 1902 | πεδήπομεν Schub. 1902: πεδ' ἦπ- Schub. 1907 || 9 c' ἔγω post Schub. 1907 (c' ἔγ[ω]) Lob. 1925: θέωγ Schub. 1902 || 10 ὄμναις I et edd. pll.: -ωαι dub. Schub. 1907: ὄμναις' αι[dub. Schub. 1902, Lob. 1925 | [...(.)].[(.)].ξαι Voigt 1971: [...].λ[...].ψξαι Schub. 1902: [...].μ[...].ψξαι Blass 1902: [...].λ[...].θξαι (vel]α[vel]μ[Schub. 1907: ...[.?.].[.].ξαι (fort.]χ[) Lob. 1925: [...(.)]δ[...].θξαι Zuntz 1938: [...(.)].[(.)].αι L.-P. 1955: αι [cύ νυν ἄ]χ[νυ]ξαι Kam. 1956: [cὺ δ' ἔ]ξ[πίτ]αξαι (vel [cὺ δὲ] δ[ῆ] φρ]άξαι) Slings 1994b: alii alia | «]θξαι, si ita legend., certe non est 2. p. sg., cf. Hamm § 250a» (Voigt 1971) || 11 ὅξ Schub. 1907: ἰθ[Schub. 1902: oc[Zuntz 1938: io (vel iθ vel ic)[Lob. 1925: ...[(oc[legi nequit) L.-P.

1955 | ὄ[ca Schub. 1902 | μαλθακά] Wil. 1913, unde μόλθακα] Zuntz 1938 : τέρπνα τε] Jur. 1902 : πόλλα τε] Blass 1902 : ὕμοι φίλα] Cr. 1907 : (ὄς['] ἄμμεc φίλα] Edm. 1909a : alii alia || 12 πο[Lob. 1925, Zuntz 1938 : π[Schub. 1902 | suppl. Wil. ap. Schub. 1902 || 13 βρ[όδων Schub. 1902 |]κίων Schub. 1902 :]ακίων Blass 1902 : γλυ]κίων Fracc. 1901/1902 : cφα]κίων vel κρο]κίων Sitzler 1907 : πλο]κίων Wil. 1913 : alii alia | τ' ὕμοι post Schub. 1907 (τ' vel γ') Lob. 1925 : τυλλοι Schub. 1902 || 14 καί[Schub. 1902, Lob. 1925 : καί[Schub. 1907 : καγ[(vel κατ['] Zuntz (1934) ap. Zuntz 1938 : καρ[Schub. (1937) ap. Zuntz 1938 : καρ[Zuntz 1938 | κάγ[νήτω Blass 1902 : κάγ[θρύσκων post Taccone 1904 ([ένθρ-), Sitzler 1907 : κάρα[ι cōi Perrotta 1935 : κρᾱ[τι cōi E. Reisch ap. Jur. 1902 | περεθήκω Jur. 1902, Blass 1902 (cll. fr. 81,4, Alc. fr. 362,2 V.) : παρεθήκω I (quod recc. Dl. 1917, Zuntz 1938, cl. Hes. Th. 576s.) : παρεθήκω Schub. 1902 || 15 καί[Schub. 1902 : καίτω[Lob. 1925, Zuntz 1938 | ὑπαθύμιδας Lob. 1925 :]θυμιδας[I : ὑποθυμιάδας II : ὑποθύμιδας Herm. 1831 : ὑπαθυμιάδας Ahr. 1839a || 16 ἄμφ' ἄ- πάλαι post cens. Jen. 1806 (ἄμφ') et Urs. 1568 (ἀπαλαῖ) Schub. 1902 : ἀντια παλαι II :]παλαι I || 17 ε[(vel εκ['] Schub. 1907, Voigt 1971 : ε.[(iam non vidit Zuntz 1938) vel ερ[Schub. 1902 : η[Blass 1902 : γ[vel η[vel π[Lob. 1925 (γ[vel π[tantum L.-P. 1955) | ἐρ[άτων Schub. 1902 : ἡ[αρίνων Blass 1902 : εἰ[αρίνων Wil. 1913 : ἔ[βαλεc Theander 1936 | πεπονημέναιc cum c supra i fort. scripto (scil. -vac ut cens. Zuntz 1938, vel -voic ut coniecc. L.-P. 1955) I (quod recc. edd. pll.) : -ημέναιc Jur. 1902, Blass 1902 et all. (e.g. Voigt 1971, Ferr. 2007a) || 18 καὶ[L.-P. 1955, Voigt 1971 : κ- πολαίc.[(fort. λ['] Schub. 1902 : κ- πόλλαίc.[Jur. 1902 : κ- πολλωλ[Schub. 1907 : κ- πολλωλ.[Lob. 1925 : κ- παλλωλ[Zuntz (1934) ap. Zuntz 1938 : κ- παντα.[Schub. (1937) ap. Zuntz 1938 | in fine]cμυρω Schub. 1902 :]cμυρω[Schub. 1907]μυρω[ι (vel fort.]γ, vix]c) Lob. 1925 :]μυρωι[Zuntz 1938 | καὶ πάντα [χρόα cōn] Perrotta 1935 (cl. fr. 58c,3 πᾶ]ντα χρόα), quod rec. Nicolosi 2018 (πᾶ]ντα [χρόα cō]γ) : καὶ πόλλω[ι θαμάκι]c dub. Blass 1902 : καὶ πόλλωι λ[ιπάρω]c Vogl. 1910 : κ- π- [λιπάραν] dub. Theander 1936 : κ- π- λ[ιπάρω]ωι Lass. 1989 : alii alia | μύρωι Blass 1902 : μύρω Schub. 1902 || 19 ante lac. nescioquid | βρενθείωι leg. Blass 1902 : -ω β[Schub. 1902, Jur. 1902 : -ωι.[Lob. 1925, 79 : -ωι[vel -ων[Zuntz 1938 |]ρυ[...], unde [τε κόμαν] (τὰν κόμαν Theander 1936, in v. fine) ρύ[δο]v Zuntz 1938 :]ω Schub. 1902 : (β)[ακυλη]ωι Jur. 1902 : (β)[ακυλη]ωι Blass 1902 :],..... Lob. 1925 : [τε κάλον χρόα] Dl. 1925 : (β)[ραδίναν κόμαν] Lav. 1932 : [κεφάλαν ἔμαν] Bowra 1936 : [τε κόμαν β]ρ[ό]δω]v Nicolosi 2018 || 20 ἐξαλ<e>ίγασο Schub. 1902 | in fine ex III ante novum fr. cognitum suppl. Edm. 1909a : κα[λλίκομον κάρα dub. Blass 1902 || 21 suppl. Schub. ap. Lob. 1925, 79 : cτρώμν[αιc Jur. 1902 : cτρώμν[ac ἀπὸ μαλθακάc Blass 1902 | cτρώμν[αν ut gen. pl. interpr. est Theander 1936, ut accus. sing. Schad. 1936 || 22 παρ[Schub. 1902 : παρ'[Schub. 1907 : παν[(vel παρ[', παλ['] Lob. 1925, 79 : παρ[(vel παμ[', παν['] Zuntz 1938 |]ογών Voigt 1971 :]α[...],]ογών (vel]υ['] Schub. ap. Lob. 1925 :],ων Zuntz (1934) ap. Zuntz 1938 :],ων Schub. (1937) ap. Zuntz 1938 :],ιδίων Zuntz 1938 :],...ων L.-P. 1955 | ἀπάλαν παρ[ᾱ πλ]αγ[γ]όνων Lass. 1989 : ἀπ- π- Μαι]όνων (vel 'I]α[υ]όνων) Theander 1936 : ἀπ- π- K]α[γγ]όνων dub. Dl. 1925 (†K]α[γγ]όνων p. 223) ἀπ- π- Ca]ρδίων West 1970 : ἀπ- παρ' [ὀπα]γόνων Edm. (ὀπ]α[υ]όνων Bowra 1936) : ἀπ- παρ' [ἔμοι χέρα Blass 1902 | ἀπ- ad v. 23 νεα]νίδων pertinere cens. Theander 1936 || 23 πόθο[v Schub. ap. Lob. 1925, 79 : ποθε[Schub. 1902 : ποθε[Schub. 1907 | in fine]γίδων Schub. ap. Lob. 1925, 79 : νεα]νίδων Lob. 1925, 79 : νε]ανίδων Zuntz 1938 (negg. L.-P. 1955, 76: «fort. circuli arcus sup. dext.») : ὕμε]νιδων dub. Page 1955 | ἐξίηc πόθο[v ὦκα νε]ανίδων Lass. 1989 : ἐξίηc πόθο[v αἰ̇ v- Dl. 1935, 223 : ἐξ- ποθέ[cαιca πότον γλύκω] dub. Blass 1902 || 24 τις [χόρος Dl. 1935, 223 (τις vel τι c' Dl. 1935, 60) : τ- [γάμοc Bowra 1936 | οὔ]τε τι post Blass 1902 ([οὔτε τι]) Schub.

ap. Lob. 1925, 79 :]πῶτι (vel]τῶτι vel]τῆτι) Zuntz (1934) ap. DI. 1935, 223 et ap. Zuntz 1938 :]πῶτι (vel]τῶτι) Schub. ap. Zuntz 1938 :]πῶτι (vel]ξῶτι) Zuntz 1938 :]τῆτι (vel]ξῆτι, vix]ξῶτι) L.-P. 1955 || 25 ὕ[δατος ῥόα Edm. 1927 : ὕ[δατ' ἄγλαα DI. 1935, 223 || 26 ὄππ[οθεν Lob. 1925, 79 (ο. [Schub. 1902 : οἰπ[vel οπ[Schub. 1907 : οἰχρ[Blass 1902 : οππ[Schub. ap. Lob. 1925, 79 et [1937] ap. Zuntz 1938) | ἄμ]μεc Wil. ap. Lob. 1925, 79 (]μεc Schub. ap. Lob. 1925, 79 :]μεc vel]γec Zuntz 1938 :]μεc L.-P. 1955) || 27 ante et post lac. nescioquid | αλcoc[Schub. 1902, 1907, Zuntz 1938 : αλcoc[Lob. 1925, L.-P. 1955 |]αpoc Schub. ap. Lob. 1925, 79 (α non vidit Lob.) :]αpoc (vel]ιpoc) Zuntz (1934) ap. Zuntz 1938 :]ιpoc., (vel]ωpoc., ultimis locis αε vel δε vel ξε) Schub. (1937) ap. Zuntz 1938 | χ]όpoc dub. L.-P. 1955 : [δ' ὄθεν εἰ]αpoc DI. 1935, 223 || 28 ὥpαιc οὐ κιθάpαιc] πόpoc DI. 1935, 223 : κpοτάλων] ψ- Theander 1936 || 29]...οιδιαι L.-P. 1955 :]...ιθιδιαι Schub. ap. Lob. 1925, 79 :]...ιθιδιαι Lob. 1925, 79 :]μoιδιαι Zuntz (1934) ap. Zuntz 1938 :]...οιδιαι Schub. (1937) ap. Zuntz 1938 :]εγνoιδιαι (vel]εγνεoιδιαι) Zuntz 1938 | ἄχic' ἥε κόpαν με]λαοῖδιαι DI. 1935, 223 :]...οι δ' ἴαι dub. Ferr. 2007a

95

.ο[υ

[—]

ἦρ' ἀ[

δηpατ.[

Γογγυλα.[

<—>

5 ἦ τι cām' ἐθε.[

παιci μάλιcτα.[

μαc γ' εἴcηλθ' ἐπ.[

<—>

εἶπον· “ὦ δέcποτ', ἐπ.[

ο]ὐ μὰ γὰρ μάκαιpαγ[

10 ο]ὐδὲν ἄδομ' ἔπαρθ' ἀγα[

[—]

κατθάνην δ' ἡμερός tic [ἔχει με καὶ

λωτίnoic δpocόενταc [δ-

χ[θ]oic ἴδην Ἀχεp[

[—]

.]. δεcαιδ.[

15 .]. γδετογ[

μηticε[

[—]

|| inc. (—υ—[|| x—υ—[, v. 6 x—υ—[|| x—υ—[(v. 9 x—υ—[: vd. fr. 96?). Monosyllabus in v. fine: fort. v. 11 καί; synaphia quae dicitur: vv. 6s. []/-μαc, 12s. δ-/χ[θ]oic, fort. vv. 5s. []/-παιci; enj. A: vv. 11s.; enj. B: fort. vv. 7s.

|| P. Berol. 9722 (f. 4). Primus ed. Schub. 1902, iterum 1907 (cf. et Blass 1902, Zuntz 1938), primus rec. Dl. 1908

|| 1 του[vel γου[Schub. 1907 : του[Lob. 1925 : γου[potius quam του[Zuntz ap. Dl. 1935, 223 (unde γού[νωμαι Zuntz, «sed huius verbi forma Aeolica adhuc incerta est», Dl. l.c.), Zuntz 1938 || 2 ἦρ' ἄ[e perg. Lob. 1925 : ,ρ'α[Schub. 1902 || 3 ultimo loco α, ε, ρ, ω (Schub. 1902) vel θ (Lob. 1925) | δὴ ῥα τό[τ(α) fort. possis || 4 Γογ'γυλα[Schub. 1902, Lob. 1925 : «id re vera vermiculus effecit» (Zuntz 1938, 92) : Γογγύλα[Schub. 1954; nomen agnovit Blass 1902, cl. test. 253 | ultimo loco γ (Schub. 1902), ς (Schub. 1907), «alia» (Lob. 1925, 44) || 5 ἦ τι cām' Schub. 1907 : ἦ τις ἄμ<μ>' Blass 1902 | ἐθε[Lob. 1925 (ultimo loco fort. ς) : εθε[Schub. 1902 : ἔθε[λξεν θεός Blass 1902 : ἐθέ[πιςδε θεός κάκον Dl. 1935, 223 : ἐθε[π- Treu 1954 || 6 ultimo loco γ, κ, π (Lob. 1925, hast. tantum vidit Schub. 1907) | -παις{ι} vel -παι|σι Blass 1902 (metri gratia: vd. fr. 96?) : παῖσι Schub. 1902 || 6s. οὐ γὰρ Ἑρ-/μας γ' (vel μ[ἐν αὐτός Ἑ- γ') Blass 1902 («fort. recte, nisi -μας scribendum; γ' vix credibile», L.-P. 1955, 77, cl. P. Bouriant 8,8s. ad fr. 141,3), obl. Pf. 1926 (sed vd. Hooker 1977) || 7 γ' Blass 1902 : τ Schub. 1902 : γ Schub. 1907 : γ Lob. 1925, Zuntz 1938 | εἴ[Blass 1902 : ἱ[(i ex ε vel ε ex i) Schub. 1907 : εἴ[(ex αἴ[) Lob. 1925 : ε[Zuntz 1938 | ultimo loco [Schub. 1902 : ι[vel ε[Blass 1902 : α[Schub. 1907 : α[vel ε[vel ο[Lob. 1925 : ο[Zuntz 1938 || 7s. (μάλιςτα μ[ἐν αὐτός Ἑρ-/μας γ' εἰςῆλθ' ἐπ' ἔ[μ' (vel ἐπ[ι μ'), οὐδ' ἔγω (f)ιδόισα (vel αἶψα γάρ κ' ἴδ-) / εἶπον Blass 1902 : (μάλιςτ' ἄγ[γελος Ἑρ-/μας γ' ἔσῆλθ' ἔπο[ρος Δίος· τάδ' αὐτῶι] / εἶ- Dl. 1935, 224 : (μ-· ἄγ[~ Ἑρ-/μα<ι>ς γ' ἔσῆλθ' ἐπ[α[ρωγος ~~] / εἶ- Treu 1954 || 8 ἐπ[L.-P. 1955 (ultimo loco nescioquid) : επ[Schub. 1902 : επ[vel εγ[Blass 1902 : εἰ[(vel εγ[ι, εν[ι, επ[ι) Schub. 1907 : επ[(vel εἰγ[ι, εἰπ[ι, simm.) Lob. 1925 | ἐν [τι πόροις μόνον Blass 1902 : ἐπ[τατόνου λύρας Dl. 1935, 224 : ἐπ[τακον οὐδάμω Di B. 1982 : ἐπ[λ[εό μοι φίλος e.g. Ferr. 2007a || 9 ο]ῦ Schub. 1902 | μάκαιρα[ν ἔμαν Blass 1902 : μάκαιραν [ἔγω θεάν Edm. 1916b : μ- [ἔγων Wil. ap. Dl. 1925 : μ- [ἔγωγ' Edm. 1927 : μ- [θεάν Lav. 1932 : μ- [θεόν Treu 1954 | de metro vd. ad fr. 96,7 || 10 ο]ῦδέν Schub. 1902 | ἄγα[ν Schub. 1902 : ἄ- ἐπ' ὀλβῶι (vel ἄ- πτέροις) Blass 1902 : ἄ- βίῶις Dl. 1935, 224 : ἄ- ἄσαι Di B. 1982 : ἄ- πόθοις Ferr. 2007a : (ἐπερθ)α γὰ[ς εἶς West 1970 || 11 suppl. Blass 1902 || 12 δρυόεντας Schub. 1902 (vel -ταν, -τα π- Schub. 1907) : -τα[Zuntz 1938 : δρυόεντας Pf. 1926 || 12s. [δ-]/χ[θ]οις Lob. 1925 : [ἄ-]/βροις Blass 1902 || 13 ..,οἰδην...[Schub. 1902 : π.οἰδην[(vel β-) Blass 1902 : ..οἰδηνάγυ[Schub. 1907 : χ.οἰδηνάχερ[(χ- L.-P. 1955) Lob. 1925 : ...οἰδηνάχερ[(prima litt. α non erat, post γ cacumina tantum) Zuntz 1938 | Ἀχέρ[οντος Lob. 1925 : Ἀχερ[οιόις Fränkel 1928, L.-P. 1955 : Ἀχέρ[οντος εὐρόοιο Dl. 1935, 224 : Ἀχερ[οντ ~~~~] Treu 1954 : [... στεφάνοις dub. Blass 1902 || 14 ..,δεσπιδ[Voigt 1971 : ..,δοτα[Schub. 1902 :]...δορα[Blass 1902 : ..,δεσπιδ[Schub. 1907 : ..,δεσπιδ' [(vel ..,]; dubium utrum c an c', δ' an δ[scribendum sit) Lob. 1925, L.-P. 1955 : ..,εσπιδ[Zuntz (1934) ap. Zuntz 1938 | καδ[δ' ἐς Ἀιδ[ος δώματα βάμεναι Dl. 1935, 224 (καδ[δ' ἐς Ἀιδ[ος ~~~~] Treu 1954) || 15 ..,γδετο[post Lob. 1925 (..,γδετον[: «] γ maxime dubia», p. 44) Voigt 1971 : ..,γδοτο[Schub. 1902 : ..,γδοτο[Blass 1902 : ..,δετον[Schub. 1907 : ..,δενομ[Zuntz (1934) ap. Zuntz 1938 (prob. Schub. ap. Zuntz 1938, qui antea]δεχομ[legerat) : ~~~~] Dl. 1935, 224 (qui νῦν δὲ τὸν olim tempt.) : ..,γδετοι[L.-P. 1955 || 16 μητι[Voigt 1971 : μητι[Schub. 1907 : μητι[Lob. 1925 : ..,τι[Zuntz (1934) ap. Zuntz 1938 : μητι[(τι[possis, vix τις[) L.-P. 1955) | μή τις [~~~~~] Treu 1954

96

]Cαρδ.[...]
πόλ]λακι τυίδε [...]ων ἔχοισα

[—]

ὡς π.[(.)...]. φόμεν· (.)[...]...χ[...]
σε θεάι ἱκέλαν ἀρι-

5 γνῶται, cāi δὲ μάλιτ' ἔχαιρε μόλπαι·

<—>

νῦν δὲ Λύδαισιν ἐμπρέπεται γυναι-
κεσσιν ὥς ποτ' ἀελίω
δύγτος ἃ βροδοδάκτυλος σελάννα

<—>

πάντα περ<ρ>έχοις' ἄστρα· φάος δ' ἐπί-
10 cχει θάλασσαν ἐπ' ἀλμύραν
ἴως καὶ πολυανθέμοις ἀρούραις·

—

ἃ δ' <ἐ>έρσα κάλα κέχυται τεθά-
λαισι δὲ βρόδα κᾶπαλ' ἄν-
θρυσκα καὶ μελίλωτος ἀνθεμώδης·

<—>

15 πόλλα δὲ ζαφοίταις' ἀγάνας ἐπι-
μνάσθεις' Ἄτθιδος ἡμέρωι
λέπταν ποι φρένα κ[...].... βόρηται·

<—>

κῆθι δ' ἔλθην ἀμμ[...]...ισα τὸ δ' οὐ
20 νῶντα[...]υς τὸν μ[...]... πόλυς
γαρύει [...]...αλον π[...]...ο μέσσον·

—

ε]ῦμαρ[εσ μ]ἐν οὐ α.μι θεάισι μόρ-
φαν ἐπῆ[ρατ]ον ἐξίω-
cθαι συ[...]ρος ἔχρησθ' ἀ[...]...νίδηον

—

25 μαλ[]το[...]...ρατι-
καὶ δ[...]μ[]...ερος
]ος Ἀφροδίτα

—

καμ[] νέκταρ ἔχευ' ἀπὸ
χρυσίας []...αν
30 ...[...]...απουρ[] χέρσι Πείθω
]θ[...]...ησενη
]ακίς
]εδά...αι

35

|| 1 ultimo loco vestigium minimum ||] καρδ[...] L.-P. 1955 :], αρδ[Schub. 1902 :]
]ααρδ[Schub. 1907 :]ααρδ[Lob. 1925 :]ααρδ[Zuntz 1938 | ἀπρδ[Caprd[ίων Blass 1902 :
]πλόροις ἐνὶ Cάρδ[εῖν (/ ναίει) Edm. 1909a || 2 πόλ]λακι Fracc. 1901/1902, Gomp. ap.
 Jur. 1902 : πρὸς cē πόλ]- Blass 1902 | [v]ῶν Blass 1902, fort. recte (obl. Hamm 1957, 30)
 || 3 π.(.)..]ώομεν perg. (primo loco ε, ρ, secundo γ, π, τ) : π[...]-ω- Schub. 1902 : π...ω
 Blass 1902 : πο[...]-ζω- Schub. 1907 : π[...]-ω- (πε, πο, alia possis, post lac. ζ non erat)
 Lob. 1925 : π[...]-ω- (post lac. γ, π, τ possis) Zuntz ap. DI. 1935, 224, Zuntz 1938 | πε[-
 δε]ζώομεν Wil. ap. Schub. 1907 : π[τ' ἐ]ζώομεν Blass 1902 : π[τ' εὔ]ζώομεν Jur. 1902 :
 sed «ζ parum probabile» (Hutch. 2001, 30) | post μεν' primo loco β vel δι, post lac. primo
 loco ι, υ, ς, secundo ε, ρ : δ[.....]..... Schub. 1902 : δ[.....]εν (vel ον) Blass 1902 :
 β[.....]σεχεν (vel ιι, ιν et in fine -χει) Schub. 1907 : [...]-χ. Lob. 1925 : ν[...]-]σεχ Zuntz
 ap. DI. 1935, 224 («nihil iam porro extat») : ν[...]-]σεχ[...] (vel ι]σεχ) Zuntz 1938 | δ[ύω. ἃ
 δ' ἐμὰ] Jur. 1902 : β[εβάω]ς ἔχεν Wil. ap. Schub. 1907 (vel δ[οκίω]ς ἔ-, nisi utraque
 longiora spatio, augmento neglecto, sed vd. Kam. 1956, 100 cl. fr. 94,6) : β[ίον, ἄ]ς ἔχεν
 Edm. 1909a : γ[ε]ν[έαι] δ' ἔφα Lass. 1989 : ἐπ[ά]χ[ει] Priv. 2009b : nescio an δι[εννη]γ[όχ]ει
 ('turbaverat', erotice) || 4 cē Schub. 1902, Wil. 1913 : -cē Lob. 1925, Page 1955 : alia
 possis || 4s. θέαι (Blass 1902) ἱκέλαν ἀρι-γνώται (Edm.) Lob. 1925 (c' ἱκ-), Marz. 1952
 (θέας ... -τα< > Reinach 1902, Zuntz 1938) : θεατικελαναρινωται perg., cruce. concell.
 Lobel-Page 1955, Voigt 1971 : θέα<ι>c' (θέ<οι>c' Maas 1924) ἱκ- Ἀρίγνωτα Wil. ap.
 Schub. 1902 (cf. Pf. 1926, Milne 1934) : θ- ἱκ- Ἀριγνώτα DI. 1908 || 5 cāi Fracc.
 1901/1902 : cē perg. || 6 ἐμπρέπεται Lob. 1925 : ενπ- perg. : ἐν πρ- dubo. Voigt 1971 || 7
 ὥς ποτ' ἀελίω perg. : ὥς ὅποτ' ἀλίω Maas 1924 : ὥς ὅτ' ἄε- West 1970 | de metro vd. ad
 fr. 95,9 et Voigt 1971, 108 || 8 βροδοδάκτυλος perg. : ἀργυροδ- Hindley 2002 | cελάνα
 Schub. 1902 : μήνα perg. : <κε> μήνα Priv. 2008, 2009a || 9 περ<ρ>-έχοις Schub. 1902
 || 12 ἃ δ' <ἐ>-έρca Schub. 1902 : καὶ δ' <ἐ>- dub. Page 1955 || 12s. τεθά-/λαίσι Hutch.
 2001 : -λαίσι leg. Schub. 1902 : -λαίσι («fort.») L.-P. 1955 : τεθά-/λαίσι edd. omnes || 13
 κἀπαλ' ἄν- dist. Blass 1902 || 15 ζαφοίταις ἀγάνας dist. Blass 1902 || 16 ἱμέρω<ι> Schub.

1902 (-ωι leg. Blass 1902) : ἰμέρω West 1966b || 17 ποι perg. : τοι dub. Schub. 1902, quod prob. Jur. 1902 | κ[.]... perg. (primo loco ρ, secundo hast. obliq., tertio α, ε, quarto fort. ρ) : καρδία Schub. 1902, Blass 1902 : κηραα Schub. 1907 : κ[.]ρ... Lob. 1925, L.-P. 1955 (ultimo loco fort. ω) : κ[.]ραα (fort. καρ) Zuntz ap. Dl. 1935, 224, Zuntz 1938 | κῆρ <δ> Wil. 1913 : (φρέν' ἄ)κ[α]ρίωι (vel -άωι) Gall. 1947 : κ[ᾱ]ρι cā<i> dub. Page 1955 : κ[α]ρτέρω<i> Kam. 1956 : κ[α]ρχάρω<i> Bonanno 1973/1974 | βόρηται perg. u.v., Schub. 1907 : βάρηται Blass 1902 : βάληται Schub. 1902 || 18 κῆθι Wil. 1913 : -u perg. | post αμμ, α, ε, dein], γica vel], cica (primo loco nescioquid) : α..... Schub. 1902 : (ανν)α..... Blass 1902 : εοξυβοα Schub. 1907 (primo loco ε vel ο Schub. [1934] ap. Zuntz 1938) : Lob. 1925 : ε[.]ασις α Zuntz ap. Dl. 1935, 224 (unde dub. τ[.]άσις ᾱ Zuntz) : ε[.]ασις (vel]ασις) Zuntz 1938 : .[.]...ica L.-P. 1955 | ἄμμε ὄξυ βόαι post Edm. 1909a (ἄμμι' ὄξυ βόαι : ἄμμι' ὄξυβόη Edm.) Lav. 1932 (ἄμμι' ὄξυ β- Lass. 1989) : ἄμμι' ἔ[λπ]ις ἴα West 1970 (κεῖθι = ἐκ Κάρδιας) : ἄμμι' α[ί]α γ' ἴα fort. possis (κεῖθι = εἰς Αἶδα) | τόδ' οὐ dist. Lob. 1925, L.-P. 1955 (vel τάδ') : ποδου (vel ποδου) Schub. 1902 : πολ' οὐ Blass 1902 : τάδ' οὐ Schub. 1907, Zuntz 1938 : τὰ δ' εὐ Wil. ap. Schub. 1907 || 19 νῶντα[scripsi : νῶ<i>ν τ(ᾱ) ἄ[- Wil. ap. Schub. 1907 (νῶντ' α) : νῶιν γ' ᾱ- Edm. 1909a : νῶν τ' ᾱ[- Lav. 1932 : νῶντ' ᾱ[- Schub. 1902 (νῶντ[.] : νῶνηλ[Blass 1902 : νῶντα[Lob. 1925 : crucc. concl. Treu 1954 | [.]υκτον Voigt 1971 : [.]υκτον Schub. 1902 :τον Blass 1902 : [.]υκταν Schub. 1907 : [.]υκτον Lob. 1925 : [.]υκταν Zuntz ap. Dl. 1935, 224, Zuntz 1938 : [.]...οτ[.] Schub. (1937) ap. Zuntz 1938 | ἄ[π]υκτον post Schub. 1907 (ἄ[π]υκτ-) Dl. 1925 : ἄ[π]υκτα Wil. ap. Schub. 1907 : ἄ[γ]ε[υ]κτα (vel ἄ[κ]α-, ἄ[κ]ο-, ἄ[π]α-) Dl. 1935, 224 («frustra tentavi») : ἄ[κ]ο[υ]κτον Theander 1936 : ἄ[ν]υκτον (post νῶντ') vel τὰ[ν]υκτον (post νῶ<i>ν) possis | υμ[...], (.) Zuntz 1938 : ...[...], Schub. 1902 :(.) Blass 1902 : υξ[] Schub. 1907 : υμ[...], Lob. 1925 : υ[] Schub. (1937) ap. Zuntz 1938 | ὕμ[ή]να[oc] Lav. 1932 : ὕμ[ω]c Theander 1936 : ὕμ[ην] West 1970 : νόμ[oc] Dl. 1935, 224 («frustra tentavi») : νῶν [δὲ] Zuntz 1938 | in fine πόλυc leg. Fracc. 1901/1902 : πολ-λω Schub. 1902 : πολυω Blass 1902 : πολυω Schub. 1907 : Lob. 1925 : (νῶξ) πολ-ύω[oc] Edm. || 20 γαρύει post Schub. 1907 (γαρύει[ι] leg. Zuntz ap. Dl. 1935, 224, Zuntz 1938 : γαρύει Schub. 1902 : γαρύει Blass 1902 : γαρύ[Schub. 1907, Lob. 1925 | [...], α-λογη[scripsi (post αλο, γ potius quam ε) : [.]αλογη[Schub. 1902 : αλογη[Blass 1902 : [...], αλογη[Schub. 1907 : [.]αλογη[Lob. 1925 : [...], αλογη[Zuntz ap. Dl. 1935, 224, Zuntz 1938, L.-P. 1955, Voigt 1971 : [...], αλο.π[Hutch. 2001 | [δῖ'] ἄλloc dub. Schub. 1907 : δ[ῖ'] ἄ- πα[ρενρεοίcas Edm. 1909a : δῖ'] ἄ- π[όρω]γ Dl. 1925, Lav. 1932 (δ- -φc π[όρω]ν) : [πε]ταλόcπο[λ' Edm. : [κέ]λαδός c[oi] Lass. 1989 | [.....], ο L.-P. 1955, Hutch. 2001 : [.....], Schub. 1902 : [.....]γτο Schub. ap. Lob. 1925, 80 : [.....], ο Zuntz ap. Dl. 1935, 224) : [.....], ο Zuntz 1938 | ὁ γ τὸ μέccov dub. Lob. 1925, 80 | post hunc v. novum carmen incipere cens. Edm. 1927, Dl. 1935, 224s., obl. Körte 1939, Vogl. 1942a (prob. e.g. Hutch. 2001) || 21 εἰ[μ]αρ[ec μ]ῆν Dl. 1935, 225 : υμ[ρ[...], ον Schub. ap. Lob. 1925, 80 («num κυμ?») : υμ[αρ] vel κμ[αρ]]εν Zuntz ap. Dl. 1935, 225 : υναι[...], εν (γ)υнай- Schub. (1937) ap. Zuntz 1938 : κμ[αρ[...], εν Zuntz 1938 : υμ[αρ[...], εν Vogl. 1942a | ου.α.μι Hutch. 2001 : ου.α[...], μι Schub. ap. Lob. 1925, 80 : ου[...], c[...], μι Zuntz ap. Dl. 1935, 225 : ου[...], c[...], μι (vel]cω-) Zuntz 1938 : ουγcαιμι Vogl. 1942a : ου.α.μι Gall. 1947, Voigt 1971 : ουκα.μι L.-P. 1955 | ουκ post Lob. 1925, 80 (ου.) Edm. 1927 : οὐγ Vogl. 1942a : οὐ (φ-) Gall. 1947 : οὐ[] c' Treu 1954, obl. Voigt 1971, 109 («mihi quidem ουκ parum probab. vid. propter ordinem verb., nam ου μὲν εὔ. expectaveris») | ἄμμι θέαιci post Lob. 1925 (θ-) et Edm. 1927 (ἄμ[μ]ι) Page 1955 («sed spatium inter α et μι litterae μ vix sufficit», L.-P. 1955, 79) : αἰμιθ- Dl. 1935, Theander 1936 : φαῖμι θ- Gall. 1947 : θελci Zuntz ap. Dl. 1935, 225 (vel θεγci Zuntz 1938) || 22 ἐπ[ή]ρα[ov

dub. Lob. 1925, 80 | post hunc v. novum carmen incipere cens. Zuntz 1938 || 22s. ἐξί[ω-/αι] cu[leg. Maas ap. Dl. 1942 : ἐξί.αι]θ[οαι]cu[Schub. ap. Lob. 1925, 80 : ἐξί[ω/αι]cu[(vel εαι]cu[) Zuntz 1938 (εξί[ω] nulla littera sequente Zuntz ap. Dl. 1935, 225, qui ἐξί[ω et Θ[ο]αι suspicatus est) : ἐξί[ω]c[θ]αι]cu[Vogl. 1942a (-c[θ] αἰ cú: «etiam -c[θ]αι, cú possis», L.-P. 1955, 79) || 23 [...]ρ[ο]c L.-P. 1955 : [...]ρ[ο]ε Schub. ap. Lob. 1925, 80 : [...]ρ[ο]c (ρ valde inc., pro ϑ etiam ε) Zuntz 1938 : [...]ρ[ο]c Vogl. 1942a | [φ[θ]αι]poc Vogl. 1942a («sed Aeolice deb. φ[θ]poc», Voigt 1971, 109) : [π]poc(ἐχ[η]c[θ]') Maas ap. Dl. 1942 | ἐχ[η]c[θ] α post Edm. 1927 L.-P. 1955 (leg. Hutch. 2001) : ἐχ[η]c[θ] Vogl. 1942a : ([π]poc)έχε[θ] αἰ Maas ap. Dl. 1942 ([π]pocέχ[η]c[θ] α Dl. 1935, 225) : τ[ε]...[Schub. ap. Lob. 1925, 80 : εχ[η]c[θ] α[Zuntz 1938 | [...]νίδ[η]ον L.-P. 1955 : [...]νίδ[η]ον Schub. ap. Lob. 1925, 80 : [...]νίδ[η]ον Zuntz 1938 | (ἐχ[η]c[θ]') Α[δ]ωνίδ[η]ον Edm. 1927, Theander 1936, Vogl. 1942a : ([π]pocέχ[η]c[θ] α ν)φ[ω]νίδ[η]ον Dl. 1935, 225 || 24s. τ[ρ]o[...()]p[ρα]τι-μ[α]λ[Zuntz 1938 : ..[τ[ρ]α[]p[ρα]τι-μ[Lob. 1925, 80 | [ἀνδ]p[ρα] τί-/μ[α λ[Dl. 1935, 225 (qui [...]τ' ἀ[λλὰ τιν' ἀνδ]p[ρα] τί-/μ[α ν[[έχεν vel αἶp[η olim tempt.) :]τὸ[ν ἀνδ]p[ρα] τι-/μ[α λ[Zuntz 1938 (qui et ὀνεῖ]p[ρα]τι vel ὀνή]p[ρα]τι vel ὀνέρ]p[ρα]τι prop.) : nescio an τ- ἄ- τι-/μ[α λ[φ[ε]α || 25](.).εp[ο]c scripserim :]μ[εp[ο]c dub. Lob. 1925, 80 (obl. Zuntz 1938), unde [γλ[ύ]κ[υ]c]]μ[εp[ο]c dub. Dl. 1935 || 26 δ[ι]μ[Zuntz 1938 : δ[ι]μ[Lob. 1925, 80 : δ[ι]λ[ι]c vel]μ[Zuntz ap. Dl. 1935, 225 | δ[ι]ά]μ[να πολυόλβ]oc Dl. 1935 : δ[ι]ό]μ[οιc λίπ[ε πάτρ]oc Zuntz 1938 || 27 καμ[Zuntz 1938 (vel fort. καν[, minus prob. καλ[vel καδ[) : καδδ[Schub. ap. Lob. 1925, 80 : καλ[vel καμ[Zuntz ap. Dl. 1935, 225 | καδδ[δ' Lob. 1925, 80 : καμ[μ[ι κάλπιδoc] (vel κάλ[πιδoc δ' ἄμμυι) post Theander 1936 (κάλ-) Zuntz 1938 : καδδ[δ']εp[υ]θp[ον ἀρ] Dl. 1935, 225 : κάλ[πιδoc δέ coi] e.g. Vogl. 1942a || 28 in fine]αν Hutch. 2001 :]λοῖα Schub. ap. Lob. 1925, 80 :]γ[ι]αν Dl. 1935, 225 : γαν Zuntz 1938 (fort. recte) | χp[υ]c[ί]αc [πp[ο]χ[ώ] post Edm. (v. 29 [πp[ο]χ[ώ]) Dl. 1935, 225 : χ- [κύλικoc Zuntz ap. Dl. 1935, 225 : χ- [φp[ε]νω]λοῖα Edm. || 28s. κ[ά]λ[αν / [έc κύββαν ἀπάλαιcι] dub. Dl. 1935, 225 || 29 [...]α- πουp[(fort. γ]α- vel τ]α-) Zuntz 1938 | χέρ[ε]c Π[ε]ίθω Zuntz 1938 (ἄγ[ο]ιcα] χέρ[ε]c Π- Zuntz ap. Dl. 1935, 225 : φίλ[αι]cι] χ- Π- Dl. 1935, 225 :]ε[,]π[ε]ίθω Lob. 1925, 80 || 30]θ[...]]ηc[ε] νη Zuntz 1938 (qui ἐ]θ[έ]λ[ηc[ε]ν ἦ- prop.) :]...c[ε]νη Schub. ap. Lob. 1925, 80 : [---]θ[---]c[ε]νη Dl. 1935, 225 ([---]c[ε]νη p. 63) :]θ[...]]ηc[ε]ν η Treu 1954 || 31]ακic Zuntz 1938 (qui πόλλ]ακic vel ἔπ]ακic vel sim. prop.) :]ακic Zuntz ap. Dl. 1935, 225 :]...c Schub. ap. Lob. 1925, 80 || 32 post δα, primis duobus locis ιω vel ην vel νη, tertio fort. μ | εδ[α]...αι Hutch. 2001 :]θλ[αγωδ]αι (vel]εδ-) Schub. ap. Lob. 1925, 80 :]εδαιω- μαι Zuntz ap. Dl. 1935, 225 :]εδαιωμ[αι Zuntz (1934, prob. Schub. [1937]) ap. Zuntz 1938 :]εδανημ[αι (vel]εδανημ[αι] Zuntz 1938 :αι L.-P. 1955 || 33]έc τὸ Zuntz 1938 :]το Schub. ap. Lob. 1925, 80 || 34 primo loco v possis |]... φίλ[αι Hutch. 2001 :]υν φ- Schub. ap. Lob. 1925, 80 :]υνφ- Zuntz ap. Dl. 1935, 225 :]υν φ- Zuntz 1938 || 35]υc[το]ν Zuntz 1938 :]υc[το]ν Schub. ap. Lob. 1925, 80 :]c[το]ν Zuntz ap. Dl. 1935, 225 | ἄπ]υc[το]ν dub. Lob. 1925 : ἄπ]ιc[το]ν Zuntz 1938 | οὐδένο[c Zuntz 1938 || 36]εp[ο]ν Zuntz 1938 :]εp[ο]ν Schub. ap. Lob. 1925, 80 | ἄψ]εp[ο]ν vel ὕc]τ]εp[ο]ν dub. Dl. 1935 : [ἀνδp[ο]c ... εic] ἔp[ο]ν Zuntz 1938 : ἔξo[μ Lob. 1925, 80 : ἔξo[μ]αι Zuntz 1938, cl. fr. 15, 12

ὀππόταν Schnw. 1839 : <θεός> ὀπποτα Emp. 1842 : ὅθι ποτ' ἄν Schneider 1799 : ὅτε τ' ἵπτεται Hartung 1857 : ὅτε ποτ' ἄν Jacobs ap. Bgk. 1867 : <θέρος> ὀπποτα Bgk. 1882 : <σέλας> ὀππ- H.-C. 1897 : ὀποτα Edm. : ὅττι ποτ' ἄν Dl. 1935 | φλόγιον test. : φλογερὰν Blomf. 1813/1814 : φλογμὸν Emp. 1842 (φλόγμον Dl. 1925) : φλογι<σμ>ὸν Hi. 1890 : φλόγι / <ὃ θέ>ος Edm. : <->φλόγιον Treu 1954 || 3s. καθέταν test., crucc. concill. Lob. 1927, L.-P. 1955, Page 1955, Voigt 1971 : καὺμ' ἀχέταν Jacobs ap. Bgk. 1867 : κατὰ γὰν Bgk. 1882 : κατέταν dub. Hoffm. 1893 : κατ' ἔλαν Wil. 1905 : κατέται <γά>ν Edm. : κατ' ἔραν Sitzler 1927 : κατ' ἔταν Radermacher 1901, Dl. 1935 : καχέταν dub. Dl. 1935 : κατ <> Lob. 1927 : καθ' ὦραν (vel καθέτως) Steph. 1560 : κατ' ὦραν Blomf. 1813/1814 : καρπὸν ἄημ' Neue 1827 : κάος / γὰν Lib. 1992 : alii alia : nescio an θέρος / γὰν || 4 ἐπιπτάμενον P, crucc. concill. Lob. 1927, L.-P. 1955, Page 1955 : ἐπὶ πᾶτταλον Cantabr. : πτάμενον Blomf. 1813/1814 : ἱστάμενος Emp. 1842 : ἐμπτάμενον Neue 1827 : πεπτάμενον Hartung 1857 («fort. recte», Voigt 1971, 113) : ὑπὸ πετάλοις Jacobs ap. Bgk. 1867 : ἱστάμενον dub. Bgk. 1882 : ἱπτάμενον (vel πιπτ- vel πεπτ-) dub. Hoffm. 1893 : ἐπι<πε>πτάμενος Edm. : πεπτάμενον <> Lob. 1927 : ὀμπεπτάμενον Lib. 1992 : alii alia | καταυδείη test., crucc. concill. Lob. 1927, L.-P. 1955, Page 1955, Voigt 1971 : κατανδείη Man. 1508 : -δῆι Blomf. 1813/1814 : καταυγέη dub. H.-C. 1897 : καταύγη Edm. : καταύλη post Steph. 1560 (καταυλίοι vel καταυδείης) Schneider 1799 (-λείη), Ahr. 1839a (-λέη, dub.), Finckh 1841 (-λεῖ· ἦ, cl. Plat. Leg. 790e) Dl. 1935 (καταύλει Dl. 1925) : καταύη Neue 1827 : <θῆι> καματώδεα Emp. 1842 : καῦμα κατ' αὔλακας Hartung 1857 : καταυαίνη Jacobs ap. Bgk. 1867 : <πάντα> καταυάνη Bgk. 1882 : <> καταυλέη Lob. 1927 : καταύει Lib. 1992 : nescio an κατέλθῃ

102

⊗ γλύκηα μάτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἵκτον
πόθωι δάμειρα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφροδίταν

|| 2ia_α+2ia_α vel ia gl ba || (x-υ-xx-υ-υ-υ-υ ||). Hiatus: v. 2 δι' Ἀφροδίταν

|| Heph. 10,5 ἔστι δὲ πυκνὸν (scil. ἐν τοῖς ἀντισπαστικοῖς τετραμέτροις καταληκτικοῖς) καὶ τὸ τὴν δευτέραν μόνην ἀντισπαστικὴν ἔχον, ὧι μέτρῳ ἔγραψεν ἄιματα καὶ Καπφὸν ἔπ' ἐπὶ τῆς† τοῦ (A, post Consbr. 1906 [†τῆς] crucc. conclusi : ἐπὶ τε τοῦ H : ἐπὶ τοῦ C : ἐ-τῆς P : ἐ-τ<ελευτ>ῆς vel τ<έλου>ς τοῦ Bgk. 1882 : nescio an ἐφεξῆς τοῦ) ἐβδόμου [1s.] (I); (1) Et. Gen. AB s.v. κερκίς (gl. 99 Calame) = Et. M. 505,57–506,3 = Et. Sym. FCVE s.v. κερκίς· κρέκω γὰρ προκατάρχει ῥῆμα· οἶον, [1] παρὰ τὸ κρέκω, τὸ πλήττω ... παρὰ τὸ κρέκειν, ὃ ἐστὶν ἡχεῖν (II) ≡ Et. Gud. 316,35–38 Sturz κρέκω γὰρ προκατάρχει ῥῆμα, οἶον [γλ—μ—]· καὶ [οὔ—i—]· ... παρὰ τὸ κρέκειν ὃ ἐστὶν ἡχεῖν· περὶ παθῶν (III) ~ Zonar. 1190 Tittmann παρὰ τὸ κρέκω, τὸ ἡχῶ, ... [1] (IV). Primus rec. Steph. 1560

|| 1 γλύκηα I(A) : γλυκεῖα testt. pll. : -εῖου II(Et. M. O) | οὔτοι I(A) : οὔτι II(Et. M.), IV : καὶ οὔτι III : ὅτι οὔ II(Et. Gen. A) : ὅτι II(Et. Gen. B) | κρέκην I(A) : -κειν test. pll. : κέρκειν II(Et. M. O) || 2 βραδίναν testt. : -νω Bgk. 1853 (quod. recc. L.-P. 1955 [dub.], Marz. 1965, cl. Theocr. 10,24s.)

φαινόλις testt. pll. : φαινόλις I(B), III(B), V(Et. Gen.[A]) : φαινόλις IV(Et. M.), V(Et. M., Et. Sym.), VIII : φενόλις I(A) : φαινώλις VII : φαινοτέρα VI | ἐκκέδασ' testt. pll. : ἐκκέδασεν V(Et. Sym.[F]) : ἐκκεύδασ' V(Et. Sym.[E]) | αὔω testt. pll. : αὔων III(M) : ἥως VI : ἄνθρωπος VIII || 2 φέρησιⁱ⁻ⁱⁱⁱ post Bowra 1935 Voigt 1971 : -ρεῖσιⁱ⁻ⁱⁱⁱ testt. (om. I[A]) : φόρεισιⁱ⁻ⁱⁱⁱ Ahr. 1839a : φρεῖς Ahr. 1843 | φερ-ⁱ-ἄπυ crucc. concl. Lob. 1925 | ὄιν F. Benevolentius ap. Urs. 1568 («notatum ap. Paulum Manutium», Neue 1827, 78; «fort. e cod.», Voigt 1971, 118) : οἶνον I(A), II (quod dub. def. Marini 1996) : οἶον φέρεισι οἶ- I(B) | ἄπυ Bgk. 1882 : ἄποιον I : om. II : ἄπυ φόν Edm. : <δ> ἄπυ Sitzler 1927 | μάτερι Ahr. 1839a : ματέρη II : μη- I(B) : -α I(A) | καὶ γὰρ ὄιν cὺ φέρεισι, φέρεισι αἶγα, φέρεισθα δὲ ματρὶ / παῖδα Herm. 1831 : φόρεισι ὄιν, αἶγα φόρεισι, μάτερι παῖδα φόρεισι Ahr. 1839a : φρεῖς οἶν, φρεῖς αἶγα, φρεῖς μάτερι παῖδ' <ἀγαπάταν> Ahr. 1843 : αἶγα cὺ οἶν τε φέρεισι, cὺ φέρεισι καὶ μάτερι παῖδα Hartung 1857 : οἶν cὺ φέρεισι τε καὶ αἶγα φέρεισι καὶ μάτερι παῖδα Köchly 1859 : αἶγα φέρησι καὶ ὄιν τύ, φέρησι τ' ἄπυ μ- π- Bowra 1935 : τῆλέ γε παῖδα φέρησι ἄπυ μ- ὄλιος ἄστηρ Sandin 2014 : alii alia

105

(a)

οἶον τὸ γλυκύμαλον ἐρεῦθεται ἄκρωι ἐπ' ὕδωι,
ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ, λελάθοντο δὲ μαλοδρόπης,
οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεσθαι

(b)

Сапфодис ἦν ἄρα μήλωι μὲν εἰκάσαι τὴν κόρην, τοσοῦτον χαρισαμένην τοῖς πρὸ ὥρας δρέψασθαι σπεύδουσιν, ὅσον <οὐδ> (suppl. Wernsdorf 1790) ἄκρωι τοῦ δακτύλου γεύσασθαι, τῷ <δὲ> (suppl. Wernsdorf 1790) καθ' ὥραν τρυγᾶν τὸ μῆλον μέλλοντι τηρῆσαι τὴν χάριν ἀκμάζουσιν· τὸν νυμφίον τε Ἀχιλλεῖ παρομοιωῶσαι καὶ εἰς ταῦτόν ἀγαγεῖν τῷ ἥρωι τὸν νεανίσκον ταῖς πράξεσι.

(c)

οἶαν τὰν ὑάκινθον ἐν ὥρεσι ποίμενες ἄνδρες
πόσσι κατατεῖβοις, χάμαι δέ τε πόρφυρον ἄνθος (...)

|| (a) (c) hexametri dactyllici (vd. fr. 104a). 'Correptio epica' quae dicitur: v. a1 ἐρεῦθεται ἄκρωι ἐπ' (vd. ad fr. 44,5); 'correptio Attica' quae dicitur: v. a2 μαλοδρόπης (vd. ad fr. 16,19); enj. A: vv. (a) 1s., (c) 1s.

|| (a) Syrian. in Hermog. Id. 1,1 pp. 14,23–15,1s. Rabe (vd. ad fr. 2,5s.) (I); (1) schol. Theocr. 11,38/39c γλυκύμαλον δὲ ὥς μελίμηλον· ἔστι γάρ τι μήλου γένος. Сапφώ [1] (II). Cf. (1s.–ἀκροτάτῳ) Long. Soph. III 33,4 καὶ ἐν μῆλον ἐπέττετο ἐπ' αὐτοῖς ἄκροις ἀκρότατον, μέγα καὶ καλὸν καὶ τῶν πολλῶν τὴν εὐανθίαν ἐνίκα μόνον· ἔδειξεν ὁ τρυγῶν ἀνελθεῖν, ἡμέλῃς καθελεῖν· τάχα δὲ καὶ ἐφυλάττετο τὸ καλὸν μῆλον ἐρωτικῶι ποιμένι,

Him. Or. 9,16 (vd. fr. 105b); (1 γλυκύμαλον) Call. H. Cer. 28 ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα, Theocr. 11,39s. τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμαὶ κήμαυτὸν ἀείδων / πολλαὶ νυκτὸς ἄωρί; (b) Him. Or. 9,16 (= fr. 218 V.); (c) Demetr. Eloc. 106 τὸ δὲ ἐπιφώνημα καλούμενον ὀρίζοιτο μὲν ἂν τις λέξιν ἐπικομοῦσαν, ἔστι δὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον ἐν τοῖς λόγοις. τῆς γὰρ λέξεως ἡ μὲν ὑπηρετεῖ, ἡ δὲ ἐπικομεῖ. ὑπηρετεῖ μὲν ἡ τοιάδε [1s.–καταστ–], ἐπικομεῖ δὲ τὸ ἐπιφερόμενον τὸ [2 χ–]. ἐπενήνεκται γὰρ τοῦτο τοῖς προενηνεγμένοις κόσμος καφῶς καὶ κάλλος. Fr. 105a cum fr. 152 dub. coniungere voluit Blomf. 1813/1814; fr. 105a et b, 106, 111 coniunxit (obl. Marz. 1958) et fr. 105c Sapph. trib. (obl. Ahr. 1843, 547, Lob. 1925) Bgk. 1835, 214–217, etiam fr. 173 huc traxit Treu 1954, fr. 103,1, 104–111, 115, °117A–B in unum carmen hymenaicum colligere voluit Lass. 1989, 17–80. Primi recc. Urs. 1568 (a1), Neue 1827 (a1+b), Giese 1832 (a–b), Bgk. 1835 (a–c)

|| (a) 1 οἶον τὸ om. II | γλυκύμαλον I : γλυκὺ (vel γλυκύ τι) μᾶλ(λ)ον II | ἐρεῦθεται I : -γεται II(K) : -γεται ὡς II(codd. pll.) | ἐπ' ὕδωι Blomf. 1813/1814 : ἐπ' ὄδωι fere II : ἐπόδω(v) I || 3 οὐ μὰν ἐκλελάθοντ' I(S) : om. I(V) || (c) 1 ὄρεσι Ahr. 1839a : οὐρεσι test. («est forma epica», Voigt 1971, 119) : ὄρρεσι Meister 1882 || 2 πότσι κατατεῖβοις Ahr. 1839a : ποσσί (dett. : ποσὶ P) -ουσιν test. : κατεῖβοις πόδεσσιν Sitzler 1927 : πόσσιν κατ- Voigt 1971, 119 («expectaveris κατ-») | χάμαι δέ τε Ahr. 1839a : χαμαὶ δέ τε test. : χάλαι δέ τε Maas ap. Dl. 1925 : χάμαι δ' ἔτι Edm. : χ- 'πετε Lob. 1925 (ut δέ τε evitaretur, obl. Marz. 1958) | in fine κάππεσεν Bgk. 1843 : κάκηται Dl. 1925 (obl. Bz. 1977)

106

πέρροχος, ὥς ὅτ' ᾄδοις ὁ Λέσβιος ἀλλοδάποις

|| hexameter dactylicus (vd. fr. 104a)

|| Demetr. Eloc. 146 ἐκ δὲ παραβολῆς, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐξέχοντος ἀνδρὸς ἡ Καπῶ φησι [1]. ἐνταῦθα γὰρ χάριν ἐποίησεν ἡ παραβολὴ μᾶλλον ἢ μέγεθος, καίτοι ἐξῆν εἰπεῖν πέρροχος ὥςπερ ἡ σελήνη τῶν ἄλλων ἄστρων, ἢ ὁ ἥλιος ὁ λαμπρότερος, ἢ ὅσα ἄλλα ἐστὶ ποιητικώτερα. Fr. 105a et b, 106, 111 coniunxit (obl. Marz. 1958) et fr. 105c Sapph. trib. (obl. Ahr. 1843, 547, Lob. 1925) Bgk. 1835, 214–217, fr. 106 et 111 Edm., etiam fr. 173 huc traxit Treu 1954, fr. 103,1, 104–111, 115, °117A–B in unum carmen hymenaicum colligere voluit Lass. 1989, 17–80. Primus rec. Steph. 1560

|| ὅτ' Bgk. 1867 : ὅτ' test. : ὅ τ'(οι) Ts. 2019b | ᾄδοις Ahr. 1839a : ἀιδός test. | ἀλλοδάποις Ahr. 1839a : -δαποῖς test. | <Υμήναν> post ᾄδοις et ἀλλοδάποις inseruit Edm.

107

ἦρ' ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

|| hexameter dactylicus (vd. fr. 104a)? 'Correptio epica' quae dicitur: fort. ἐπιβάλλομαι (vd. ad fr. 44,5)

|| Ap. Dysc. GG II/1 223,24–26 ἄρα. οὗτος κατὰ πᾶσαν διάλεκτον ὑπεσταλμέ<νης> τῆς κοινῆς καὶ Ἀττικῆς ἦρα λέγεται: [1] Καπῶ (suppl. Bekk. 1811) (I), schol. M Dion. Thr. GG I/3 290,11–14 ὁ ἄρα ἐρωτηματικὸς ὢν μηκύνει τὸ 'α' ... τρέπεται δὲ ... εἰς 'η', ... παρ' Αἰολεῦσιν οὕτως: [1] (II). Fr. 103,1, 104–111, 115, °117A–B in unum carmen hymenaicum colligere voluit Lass. 1989, 17–80. Primus rec. Neue 1827

|| παρθενίας Herm. 1831 : π[αρ]θενίης ex I suppl. Bekk. 1816, 490 : παρθενικάς II(V)

108

ὦ κάλα, ὦ χαρίεσσα κόρα

|| hexameter dactylicus (vd. fr. 104a)? (pher vel hipp Meister 2021). 'Correptio epica' quae dicitur: κάλα, ὦ (vd. ad fr. 44,5)

|| Him. Or. 9,19 φέρε οἶν, εἴσω τοῦ θαλάμου παραγαγόντες αὐτὸν ἐντυχεῖν τῷ κάλλει τῆς νύμφης πείσομεν. "ὦ καλή, ὦ χαρίεσσα". πρέπει γάρ σοι τὰ τῆς Λεσβίας ἐγκώμια. σοὶ μὲν γὰρ ῥοδόσφυροι Χάριτες χρυσῇ τ' Ἀφροδίτῃ συμπαίζουσιν, ὦραι δὲ λειμῶνας βρύουσι· σὺ δ' ὑπὲρ αὐτῶν χορεύεις κοῦφα σκιρτῶσα πρὸς μέλος· Ἐρωτες δὲ ῥόδων στεφάνους πλεξάμενοι, οὓς ἔξ Ἀφροδίτης κήπων ὅταν θέλωσι δρέπονται, τὴν παστάδα πᾶσαν ἀνάπτουσι. Cf. Theocr. 18,38 "ὦ καλή, ὦ χαρίεσσα κόρα". Sapph. abiudicavit Wernsdorf 1790, 361 (obl. Welcker 1845, 114 n. 65; cf. Neue 1827, 110, Kai. 1892, 253s.); fr. 103,1, 104–111, 115, °117A–B in unum carmen hymenaicum colligere voluit Lass. 1989, 17–80. Primus rec. Edm.

|| κάλα Lob. 1925 : καλή test. : κάλ' Edm. | κόρα e Theocr. l.c. DI. 1925 : non rec. (dub.) Lob. 1925 : νύμφα Meister 2021

109

δώκομεν, ἦσι πάτηρ

|| hexameter dactylicus (vd. fr. 104a)?

|| *Epim. Hom.* η 21,38–42 Dyck “ἦσι” [1] φησὶν ἡ Καπῶ· “ἦτι” δὲ λέγει Ἀλκμάν (*PMGF* 136) ἀντὶ τοῦ ἦσιν. Cf. *Hesych.* η 890a L.-Cunn. ἦσι ἢ φησὶ· λέξει. *Fr.* 103,1, 104–111, 115, °117A–B in unum carmen hymenaicum colligere voluit Lass. 1989, 17–80. *Primus* rec. Schnw. 1839 (inter epithalamia inseruit Bgk. 1843)

|| δώκομεν Bgk. 1843 : ἦσι δώκομεν test. | ἦσι Ahr. 1839a : ἦσι test.

110

⊗ θυρώρῳ πόδες ἐπτορόγυιοι,
τὰ δὲ κάμβαλα πεμπεβόεια,
πίσσυγγοι δὲ δέκ’ ἐξεπώνησαν

|| pher^d || (xx—uu—uu—u ||)

|| *Heph.* 7,6 τὸ μὲν οὖν Αἰολικὸν ἔπος τὸ καταληκτικὸν τοιοῦτόν ἐστι [*Alc.* fr. 368 V.]. πεντάμετρα δὲ καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον [fr. 115]. τὸ δὲ τετράμετρον [1–3] (I), schol. B *Heph.* 9 (p. 274,10–19 Consbr.) τετραμέτρων (scil. δακτυλικῶν) δὲ καταληκτικῶν εἰς δισύλλαβον τό (scil. παράδειγμα) [1–3], ἀκαταλήκτων δέ· [fr. 130–131] (II); (1 ἐπτο-) schol. A *Heph.* 7 (p. 129,17s. Consbr.) πάλιν καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον· τὸ δὲ ἐπτα-θορρόγυιοι (C : -γῶι A) ἀντὶ τοῦ ἐπταόργυιοι (III). Cf. *Demetr. Eloc.* 167 ἄλλως δὲ κῶπται (scil. ἡ Καπῶ) τὸν ἄγροικον νυμφίον καὶ τὸν θυρωρὸν τὸν ἐν τοῖς γάμοις, εὐτελέστατα καὶ ἐν πεζοῖς ὀνόμασι μᾶλλον ἢ ἐν ποιητικοῖς, ὥστε αὐτῆς μᾶλλον ἐστὶ τὰ ποιήματα ταῦτα διαλέγεσθαι ἢ αἰδεῖν, οὐδ’ ἂν ἀρμόσαι πρὸς τὸν χορὸν ἢ πρὸς τὴν λύραν, εἰ μὴ τις εἴη χορὸς διαλεκτικός, *Synes. Ep.* 3,20s. ὁ δὲ ἀδικούμενος Ἀρμόνιος ἐστὶν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατήρ, ὡς ἂν εἴποι Καπῶ. *Sapph. trib. Urs.* 1568, 286 (ad fr. 112); fr. 110 et 111 in unum epithalamion colligere voluit Wil. 1900, 72 n. 2, fr. 103,1, 104–111, 115, °117A–B in unum carmen hymenaicum colligere voluit Lass. 1989, 17–80. *Primus* rec. Wolf 1733

|| 1 θυρώρῳ Ahr. 1839a : θυρωρῶι testt. : θυρώρῳ Edm. | ἐπτορόγυιοι L. Hotchkis ap. *Gaisf.* 1810, 41 : ἐπταρόγυιοι (-γῶι) I(H), II : ἐπταθο.ρρόγυιοι (-γῶι) I(A), III(A) : ἐπταθόργυιοι (fere) I(ID[or supra τα sscr.]), III(I) || 2 πεμπεβόεια post Schnw. 1839 (πεμπε-) Fick 1891, 210 : πενταβόεια I(DI), II : πεντεβόεια I(A) : πεμπεβόεια post Schnw.

1839 edd. pll. : πεμπα- Bgk. 1835 || 3 πίccυγγοι Lob. 1925 : πίccυγγοι II(kp) : πίccυγγοι I(AI), II quod recc. edd. pll. : όπίccυγγοι I(D) : πέccυγγοι Fick 1891 | δέκ' testt. : δέκοι (έξ-) Edm. : δέκο dub. Lob. 1925 | έξεπόνησαν I(DI), II(k) : -νασαν I(A), II(codd. pll.) (quod recc. edd. pll.) : ώξεπόνασαν II(p) : έξεπόναισαν DI. 1917, 38 (quod rec. Lob. 1925)

111

- ⊗ ἦψοι δὴ τὸ μέλαθρον,
 ὑμῆναον,
 ἀέρρατε τέκτονες ἄνδρες·
 ὑμῆναον.
 5 γάμβρος εἶς ἕς Ἄρρευι,
 <ὑμῆναον,>
 ἄνδρος μεγάλῳ πόλῳ μέcdων.
 <ὑμῆναον.>

|| inc. (fort. pher || ia || „pher^d || ia ||: xx-uu-≡ || x-uu || x-uu-uu-≡ || x-uu ||). Cf. Wil. 1900, 72; e vv. 1, 3 hexametros constituere conati sunt Barth 1648, 282, Bentl. 1711, 710, all. (cf. Westphal 1860), duas strophas (pher || ia || „pher^d ||) rest. Page 1955, 124; notabilia: v. 5 ἕς

|| (1-5) Heph. Poēm. 7,1, p. 70,11-23 Consbr. ἔστι δέ τινα ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ τὰ καλούμενα ἐφύμνια ... ὅταν δὲ τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ τροφήν ἀλλὰ μετὰ τίχον κέηται περιλαμβανόμενον (codd. pll. : περιλ- IH) ἄλλωι τίχῳι, μεθύμνιον καλεῖται τὸ ποίημα, οἷόν ἐστι τὸ (τὸ ποίημα del. Bgk. 1867, quo accepto οἷόν ἐστι τὸ ποίημα tempt. Consbruch 1906) παρὰ Καπφοῖ [1-5] (I), Arsen. 51,83 = 'Apostol.' 17,76a Καπφοῦς [1-5] (II); (1, 3, 5, 7) Demetr. Eloc. 148 ἔστι δέ τις ἰδίως χάρις Καπφικὴ ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τι εἰποῦσα μεταβάλληται καὶ ὥσπερ μετανοήσῃ, οἷον [...], ὥσπερ ἐπιλαμβανομένη ἐαντήs, ὅτι ἀδυνάτωι ἐχρήσατο ὑπερβολῇ, καὶ ὅτι οὐδεὶς τῷ Ἄρρῃ ἕcos ἐcτίν (III). Cf. (1) Epim. Hom. v 34,4.21 Dyck ὑποῦ ... τὸ ὑποῦ ὑποῖ λέγουσιν Αἰολεῖς τροπῇ τοῦ 'υ' εἰς 'ι'. Frr. 105a et b, 106, 111 coniunxit (obl. Marz. 1958) et fr. 105c Sapph. trib. (obl. Ahr. 1843, 547, Lob. 1925) Bgk. 1835, 214-217, fr. 110 et 111 in unum epithalamion colligere voluit Wil. 1900, 72 n. 2, fr. 106 et 111 coniunxit Edm., fr. 103,1, 104-111, 115, °117A-B in unum carmen hymenaicum colligere voluit Lass. 1989, 17-80. Primi recc. Steph. 1560 e III (1, 3, 5, 7), Urs. 1568 (1-5, 7), Blomf. 1813/1814 (1-7), Bgk. 1853 (1-8)

|| 1 ἦψοι Giese 1832 : ἦψοι (sscr. ὦ) I(A) : ὑποῖ I(I), II : νίψω III : ὦψι Urs. 1568 : ἦψω Radermacher 1901 | δὴ I, III : δέ II || 2 om. III, dell. Barth 1648, Bentl. 1711, all. | ὑμῆναον post Bgk. 1867 ('Y-) Lob. 1925 : ὦμ- I, II : Ὑμέναιον Gaisf. 1810 : Ὑμέναιε Volger 1810 : Ὑμέναιον Blomf. 1813/1814 || 3 ἀέρρατε Ahr. 1843 (quod recc. Edm., DI. 1925, Treu 1954) : ἀείρατε I(C*) : ἀείρατε I(C*) : ἀείρατε III : ἀέρρατε Bentl. 1711 | τέκτονες testt. : -τυνες Ahr. 1839a | ἄνδρες om. III || 4 om. III, vd. ad v. 2 | vv. 1-4 in unum redegerunt Bgk. 1835 (ἦψοι δὴ τὸ μέλαθρον (ὑμῆναον) ἀέρρατε τέκτονες ἄνδρες (ὑμῆναον)),

Schnw. 1839, Ahr. 1839a, Hartung 1857, Gall. 1947, all. || 5 εἶς ἴς dub. Lob. 1925 (obl. Perrotta 1948, rec. Page 1955) : ἔρχεται ἴκος I, II : εἰσέρχεται ἴκος III : ἐσέρχεται ἴκος Volger 1810, Seidler 1829 : ἐς- ἴκος Ahr. 1839a : δ' ἴκος ἔρχετ' Bowra 1934 : ἴς ἔρχετ' Milne 1950 : crucc. concl. Lob. 1925 | Ἄρεν I(A), quod primus rec. Bgk. 1867 : ἄρει I(I), II : ἄρη III : Ἄρη Ahr. 1839a | γάμβρος ἴκος Ἄρεν Hoffm. 1893 : ἴκος γάμβρος Ἄρεν (pher) vel γ- ἴ- Ἄ- (ith) temptt. Perrotta 1948, Slings 1994a (ἔρχεται transposito post v. 8) : γ- εἰσέρχεται ἴκος Ἄρη (ia pher) Meister 2019b : (εἰς)έρχεται-Ἄρεν crucc. concl. Voigt 1971 || 6 suppl. Blomf. 1813/1814 || 7 ἄνδρος Ahr. 1839a : ἄνδρος III : ἄνερ Wil. 1900 («praeter necessit.», Voigt 1971, 122) : ἄνερ Dl. 1925 (obl. Maas ap. Dl. 1942, 40) | μεγάλω Steph. 1560, Urs. 1568 («e cod. ut vid.», Voigt 1971, 122) : -λου III(P) | πόλυ post Cas. 1592 et Neue 1827 (πολὺ) Bgk. 1835 : πολλῶι III : πόλλωι Ahr. 1839a | μέδων Meister 1882 : μείζων III : μέζων Page 1955, L.-P. 1955 | vv. 5–7 in unum rede- gerunt Bgk. 1835 (γάμβρος ἐσέρχεται ἴκος Ἄρη, μεγάλω πόλυ μείζων), Schnw. 1839, Hartung 1857 (ὦ ὑμέναιον, ὁ γάμβρος ἐσέρχεται ἴκος Ἄρη / ὕμνην ὦ ὑμέναι', ἄνδρος μεγάλω πόλυ μείζων, / πέροχος κτλ.), Gall. 1947 (γάμβρος ἔρχεται ἴκος Ἄρεν ἄνερ μεγάλω πό-λυ μέδων), all. || 8 suppl. Bgk. 1853 | totum carmen refinxit Köchly 1859: Ὑμνηαίον ὁ γάμβρος ἐσέρχεται ἴκος Ἄρη / οὐ μὲν ἴκος Ἄρη, μεγάλω δ' ἄνδρος πόλυ μείζων, / πέροχος κτλ.

112

- ⊗ ὅλβιε γάμβρε, κοὶ μὲν δὴ γάμος ὥς ἄραο
ἐκτετέλεστ', ἔχης δὲ πάρθενον, ἂν ἄραο.
κοὶ χάριεν μὲν εἶδος, ὅππατα <δ' ...>
μέλλιχ', ἔρος δ' ἐπ' ἱμέρτωι κέχυται προσώπωι
<.....> τετίμακ' ἔξοχά c' Ἀφροδίτα

|| cho ba (I) cho ba || (— — — — — (I) — — — — — II). Enj. A: vv. 1s., 3s.

|| (1s., 4) Heph. 15,26 καὶ τὸ ἐκ χοριαμβικῶν ἐφθιμιμερῶν τῶν εἰς τὴν ἱαμβικὴν κατάκλειδα, ἢ αὐτὴ ποιήτρια [1s.]· κᾶθ' ὅπου συνῆψε τὴν λέξιν [4] (I); (3–5) Chor. Zach. 19 ἐγὼ οὖν τὴν νύμφην, ἵνα σοὶ πάλιν χαρίσωμαι, Καπρικῆι μελωιδίᾳ κομῆσω [3–5] (II). Vv. 1s., 4 eidem carmini dedit Bgk. 1843, vv. 3 et 5 e II add. H. Weil ap. Graux 1880, hoc fr. cum fr. 116 coniunxit Herm. 1831, 128, cf. Wil. 1900, 73 n. 2. Primi rece. Steph. 1560 (1s., 4 [separatim]), Lob. 1925 (1–5)

|| 1 γάμβρε Ahr. 1839a : γαμβρὲ I | ἄραο I(I) : ἄραο I(A) : ἄραι Herm. 1816 : ἄρααι Herm. 1831 : ἄραο Ahr. 1839a || 2 ἔχης I(A) : ἔχης I(CP) : ἔχεις I(I) Giese 1832 | δὲ πάρθενον Ahr. 1839a : δὲ παρθένον I : δὲ νύμφει (vel δ' εὐπένθερε vel δ' εὐπάρθερε) dub. Gall. 1947 | ἂν ἄραο post Steph. 1560 (ἂν ἄ-) Bgk. 1867 : ἀνάραο I(I) : ἀναρᾶο I(A) : ἂν ἀραι Herm. 1816 : ἂν ἀρααι Herm. 1831 : ἂν ἄραο Ahr. 1839a : ὥς ἄραο Fick 1891 (quod dub. rec. Lob. 1925, 49, qui τὰν desiderabat: «ἄραο forma suspecta est, nec

minus ἄν») : τὰν ἄραο dub. Gall. 1947 || 3–5 in vv. redegit Weil || 3 τοῖ II : τᾶι dub. Lob. 1925 : τᾶc dub. Gall. 1947 | ὄππατα Weil : καὶ ὄμματα II : κῶππατα Slings 1994a | <δ' ...> Weil : <δ' ἐκτί, νόμφα> Wil. 1900 (obl. Dl. 1942, 40, qui ἐστι copulam a Sapph. et Alc. alienam esse cens.) : <δ' ἐκτί νόμφαc> Bowra 1933/1934 (τοῖ ... εἶδος de sponso dicta accipiens, contra Choricii verba, cf. Fränkel, *PF* 265) : <δ' αὖ φάνεντα> inter alia possis || 4 μέλλιχ', ἔρος post Weil (μέλλιχρ', ἔ-) Wil. 1900 : μελιχρά, ἔρος II : μελλίχροο I : μελλίχιος Herm. 1816 | δ' ἐπ' ἱμέρτωι κέχυται e I (δ' ἐπ' ἱμερτῶι κ-) Ahr. 1839a : δὲ καλῶι περικέχυται II : δ' ἐπ' ἱμμέρτωι κ- Hoffm. 1893 || 5 <καί γε> (vel <τὰν γὰρ> dub. Gall. 1947 : <καί ce κόραν> (... ἔξοχον Ἄφρ-) Di B. 1987 : <καὶ γὰρ ἄβραν> (κτλ.) inter alia possis | τετίμακ' ἔξοχά c' Ἀφροδίτα Weil : καὶ cὲ τετίμηκεν ἔξόχως ἡ Ἀφρ- II : καὶ ce τέτικεν ἔξόχως / Ἀφρ- Edm. : καὶ ce < > τετ- ἔξοχον Ἀφρ- dub. Lob. 1925 : τετίμακε <μάκαρ> ἔξοχον c' Ἀφρ- Sitzler 1927 : τετίμακ' ἔξοχον Ἀφρ- Gall. 1947

113

οὐ γὰρ
ἀτέρα νῦν πάιc, ὦ γάμβρε, τεαῦτα

|| 3io (~~~~~ ||)? Enj. A: vv. 1s.

|| Dion. Hal. *Comp.* 25,201s.(= 19 Aujac-Lebel) εἰ γὰρ τὸ Cαπφικόν τις ἐπιθαλάμιον τουτί [1s.] καὶ τοῦ κωμικοῦ τετραμέτρου, λεγομένου δὲ Ἀριστοφανείου τουδί· “ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ cωφροσύνη 'νενόμιστο” (Ar. Nu. 962) τοὺς τελευταίους πόδας τρεῖς καὶ τὴν κατάληξιν ἐκλαβὼν συνάψειε τοῦτον τὸν τρόπον [1s. + “καὶ—'νενόμιστο”], οὐδὲν διοίσει τοῦ “μήτε μικρὸν ὀρῶντά τι καὶ φαῦλον ἀμάρτημα, ἐτοίμως οὕτως ἐπὶ τούτῳ” (Dem. 23,1). Primus rec. Urs. 1568

|| 1s. ita dist. Dl. 1925 : οὐ γὰρ ἦν (immo ἦc Meister 1882) ἐτ- π- Blomf. 1813/1814 : οὐ γὰρ <ἐcτ'> ἐτ- v- π- κτλ. Neue 1827 : οὐ γὰρ ἀλλοτέρᾳ v- / π- κτλ. Ahr. 1843 : οὐ γὰρ ἦν ἐτ- νῦν π- (= pher^{2c}) Bgk. 1853 : οὐ γὰρ νῦν ἀτέρᾳ <ποι> π- κτλ. (pher^{2c}) Meister 2019c | ἀτέρᾳ νῦν dub. Bgk. 1882 : ἐτ- v- PM (bis) (crucc. concl. Lob. 1925) : ἐτέρᾳ νῦν (et ὅν) V : ἐτέρᾳ ἦν dett. : ἐcτ' ἀτέρᾳ Hoffm. 1893 («sed moneo metro etiam νῦν ἀτέρᾳ satisfacere», Lob. 1925, 50) : ἀλλοτέρᾳ v- Ahr. 1843 : νῦν ἐτέρᾳ Blass 1888 | πάιc Blomf. 1813/1814 : παῖc test. | γάμβρε Ahr. 1839a : γαμβρὲ test. | τεαῦτα post Ahr. 1839a (τοα-) Lob. 1925 : τοιαῦτα P (bis) M (semel) : τοιαῦτα M (semel) P (bis) | ποτα in fine addendum cens. U.-R. 1929 («quod et ἦν requirit et cum Dionysii rationibus congruit [...] ἦc (pro ἦν) Aeolicum erat», Lob. 1925, 50), «sed metrum inc.» (Voigt 1971, 124)

114

(νύμφη) παρθενία, παρθενία, ποῖ με λίποις' ἀ<π>οίχηι;
 (παρθενία) †οὐκέτι ἦξω πρὸς σέ, οὐκέτι ἦξω†

|| 3cho ba || (— — — — — — — — — — ||)? Hiatus: fort. vv. 1 λίποις αὐτῇ (vd. app.), 2 οὐκέτι ἦξω (bis?) (vd. app.). Cf. Wil. 1921, 326

|| Demetr. *Eloc.* 140 αἱ δὲ ἀπὸ τῶν σχημάτων χάριτες δηλαί εἰσιν καὶ πλείσται παρὰ Καρφοῖ, οἷον ἐκ τῆς ἀναδιπλώσεως πον νύμφη πρὸς τὴν παρθενίαν φησί [1]; ἡ δὲ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὴν τῷ αὐτῷ σχήματι [2]. πλείων γὰρ χάρις ἐμφαίνεται, ἢ εἴπερ ἅπαξ ἐλέχθη καὶ ἄνευ τοῦ σχήματος. καίτοι ἡ ἀναδίπλωσις πρὸς δεινότητος μᾶλλον δοκεῖ εὐρῆσθαι, ἡ δὲ καὶ τοῖς δεινότητος καταχρῆται ἐπιχαρίτως. Primus rec. Steph. 1560

|| 1 παρθενία παρθενία P² : παρθενία M | λίποις' ἀ<π>οίχηι Blomf. 1813/1814 : λιποῦσα οἴχηι codd. (λίποις αὐτῇ fort. possis) : λιποῖς' ἀποίχεαι Herm. 1831 : λιποῖς' οἴχεαι Schnw. 1839 || 2 οὐκέτι ἦξω πρὸς σέ, οὐκέτι ἦξω test., crucc. concl. Lob. 1925 (qui et ἦξω scripsit, ἦξω πρὸς σέ tantum crucc. concl. Page 1955) : οὐκέτι πρὸς σ' οὐδέποτε ἦξω, οὐκέτι πρὸς σ' ἦξω Neue 1827 : οὐκέτι <— (nom. pr., e.g. Καρφοῖ)> ποτί σ' ἦξω, ποτί σ' οὐκέτ' ἦξω Seidler 1829 : <χαῖρε φίλα> οὐ γὰρ ἔτ' ἦξω προτί σ', οὐκέτ' ἦξω Herm. 1831 : οὐκέτι φίζω σέ <φυγοῖς>, οὐκέτι φίζω σέ Giese 1832 : οὐκέτι σ' ἦξω, οὐκέτι σ' ἦξω ——— Ahr. 1839a (εἶξω Ahr. 1843) : οὐκέτι φίζω, οὐκέτι φίζω προτί σ' <οὐ φίζω> Schnw. 1839 : οὐκέτι σ' ἦξω. ὦ πάρθενέ σ' οὐκέθ' ἦξω Bgk. 1843 : οὐκέτ' ἀπίξω ποτί σ', ὦ νύμφα, ποτ' οὐκέτ' ἦξω Hartung 1857 : οὐκέτι πρὸς σ' οὐκέτι πρὸς σ' ἦξω ἅπαξ λίποις Köchly 1859 : οὐκέτι, <νύμφα> προτί σ' ἦξω, <προτί σ'> οὐκέτ' ἦξω Bgk. 1882 : οὐκέτι εἶξω, <οὐκέτι εἶξω> πρὸς σ', οὐκέτι εἶξω Usener 1887 : οὐκέτι εἶξω πρὸς σέ, <πρὸς σ'> οὐκέτι εἶξω Cr. 1897 : οὐκέτ' ἦξω πρὸς σέ <....., voc. et πάλιν> οὐκέτ' ἦξω Lob. 1925 : οὐκέτ' ἦξω πρὸς σέ πάλιν, νῦν πάλιν οὐκέτ' ἦξω Bowra 1935 (iure obl. Voigt 1971) : οὐκέτ' ἦξω πρὸς σέ, <νύμφα>, οὐκέτ' ἦξω <πρὸς σέ> Gentili 1950 : οὐκέτι <πρὸς σέ> πρὸς σέ <ποτ'> ἦξω <ποθέν> οὐκέτ' ἦξω Sandin 2014 : alii alia (ceterum fieri potest ut metrum a v. 1 differat, cf. Gall. 1950, 107s., Bz. 1977, 179, Meister 2019a, qui οὐκέτ' ἦξωμ', οὐκέτ' ἦξωμ', <ὦ κόρα>, πρὸς σέ prop.) : an οὐκέτι ἦξω προτί σ' <ὦ νύμφα φίλα> οὐκέτ' ἦξω; (vel παρθενία, παρθενία, / ποῖ με λίποις αὐτῇ; / οὐκέτι ἦξω προτί σέ / οὐκέτι ἦξω <—> [e.g. αὐτε, αὐθις] [2cho || cho ba = 2cho_α] M. Ercoles, per litt., haud male : π-, π-, / ποῖ με λ- ἀ<π>οίχηι; / οὐ- ἦ- προτί σέ, / οὐ-, <νύμφα>, ἦ- Ts. 2019b)

115

⊗ τίωι c', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως εἰκάσδω;
 ὄρπακι βραδίνωι σε μάλιςτ' εἰκάσδω

|| pher^{2d} (cf. fr. 104,1)

|| Heph. 7,6 (vd. ad fr. 110) (I), schol. B Heph. 9 (p. 274,20–23 Consbr.) πενταμέτρων δὲ καταληκτικῶν εἰς δικύλλαβον (scil. τὸ παράδειγμα) [1s.], ἀκαταλήκτου δὲ τοῦ καὶ Καπφικοῦ καλουμένου, ὃ καὶ τεσσαρεσκαίδεκακύλλαβόν ἔστιν [fr. 49,1] (II). Sapph. trib. Urs. 1568, 286 (sed vd. Nicosia 1976, 256 n. 2); fr. 103,1, 104–111, 115, °117A–B in unum carmen hymenaicum colligere voluit Lass. 1989, 17–80. Primus rec. Wolf 1733

|| 1 τίωι e testt. (τίω) post Scal. 1607 (τέωι) et Pauw 1726 (τίνι) Neue 1827 | γάμβρε Ahr. 1839a : γαμβρὲ testt. | κάλως Ahr. 1839a : καλῶς testt. | εἰκάσδω I(AI), II : γε ἰλάσδω I(D)
 || 2 ὄρπακι I(AM) : ὄρπ- I(rell.), II | βραδίνωι Ahr. 1839a : βραδινῶι testt. | μάλιςτ' I(codd. pll.), II : μάληςτ' I(A) : κάλιςτ' Bgk. 1835 (quod recc. Schnw. 1839, Ahr. 1839a, all.)

116

χαῖρε, νύμφα, χαῖρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα

|| inc. (hipp || hipp ||: xx-uu-uu- || xx-uu-uu- ||?). Cf. Sn. ap. Voigt 1971, 125

|| Serv. Georg. I 31, III/1 139,26–140,1 Thilo-Hagen *generum vero pro marito positum multi accipiunt iuxta Sappho, quae in libro, qui inscribitur Ἐπιθαλάμια ait*: [1] ἀντὶ τοῦ νυμφίε. Cf. Poll. III 32 Καπφὸς μέντοι καὶ τὸν ἄνδρα αὐτὸν γαμβρὸν καλεῖ et vd. ad fr. °306A(3),8. Hoc fr. cum fr. 112 coniunxit Herm. 1831, 128, cf. Wil. 1900, 73 n. 2; carminis init. esse cens. Maas ap. Dl. 1925 (II/5 14). Primus rec. Wolf 1733 (cf. pp. 162s.)

|| χαῖρε <δὲ> v- Scal. 1607 et Herm. 1831 | τίμιε Scal. 1607 : ἱμιε test. | γάμβρε Ahr. 1839a : ταμβρε test. : γαμβρὲ Scal. 1607 | πόλλα Ahr. 1839a : πομα test. (del. Scal. 1607) : πολλὰ P. Colomesius ap. Wolf 1733

117

⊗ †χαίροις ἃ νύμφα†, χαιρέτω δ' ὁ γάμβρος

|| 3ia_x (x-υ-x-υ-x-υ)?

|| Heph. 4,2 καταληκτικὰ δέ, ὅσα μεμειωμένον ἔχει τὸν τελευταῖον πόδα, οἷον ἐπὶ ἱαμβικοῦ [1] (I), Choerob. ad Heph. 4, p. 220,24 Consbr. καταληκτικὰ δὲ τὸνναντίον ὅσα τὸν τελευταῖον πόδα ἀτελῇ ἔχουσι, οἷον ἐπὶ ἱάμβου φησὶν [1] (II), *Epit.* Heph. 8, p. 361 Consbr. καταληκτικὰ δὲ-ἱαμβικοῦ [1] (III), Nicet. Chon. *Or.* 5, p. 43,25-28 van Diäten εἰ δὲ δεῖ τι καὶ τῶν θυραίων μελωιδημάτων τοῖς θεοῖς τούτοις παραμῖξαι καὶ ἡμετέροις, ἀιδέτω καὶ Καπφὼ ἢ ποιήτρια μετὰ χειρὸς ἔχουσα χορδόντον φόρμιγγα [1] (IV), schol. *M Arat.* 250 γάμβρος δὲ Αἰολικῶς τὸν ἄνδρα. Καπφῶ [1] (V). Sapph. trib. Urs. 1568, 286 (ad fr. 112), Alcmani Meister 2017b. Primus rec. Wolf 1733

|| χαίροις ἃ νύμφα (Bgg. 1867, cum v- voc., sed metrum vetat: vd. Voigt 1971, 125; contra Maas ap. DI. 1925 [II/5 14]) crucc. concl. Lob. 1925 : χ- ἃ v-, I, III, IV : χ- ἄνυμφα II(K) : χ- ἃ- II(U) : χαῖρε v- V (quod def. Ben. 2018, qui <ῶ> χαῖρε, νύμφα scripsit) : χαίροις v- Turn. 1526 (obl. recte Neue 1827, 84, def. Tz. 1996) : χαίροις v- Neue 1827, Ahr. 1839a : χαίροις ῶ v- e Theocr. 18,49 Turn. 1553 (quod dub. rec. Hartung 1857) : χαίροις, ἃ v- Fick 1891 : χαίροι τ' ἃ v- Edm. : ἃ v-, χ- dub. Lob. 1925 : ἃ v-, χαίροι Sitzler 1927 : χαίροις, κύ, v- post Arnaud 1728 (χ- τύ, v-) Ferr. 2007a : ἃ νύμφᾳ, χαίροις Meister 2017b | δ' testt. pll. : δὲ V : τ' Edm. | γάμβρος Ahr. 1839a : γάμβρος testt. pll. : νυμφίος IV

°117A

ξοάνων προθύρων

|| inc. (υ-υ-υ-υ-: da?)

|| Hesych. ξ 85 L.-Cunn. ξοάνων προθύρων· ἐξεσμένων. Cf. Theognost. 63,1 Alp. ξονίων· ὁ ἐξεσμένος. Sapph. (epithalamiis) trib. Latte 1953a (cl. Catull. 61,161[168]), sed manet res in ambiguo (cf. Nicosia 1976, 256 n. 2); fr. 103,1, 104-111, 115, °117A-B in unum carmen hymenaicum colligere voluit Lass. 1989, 17-80. Prima rec. Voigt 1971

|| utrum in Hesych. l.c. ξοάνων προθύρων· ἐξεσμένων an ξοάνων· προθύρων ἐξεσμένων (de differentibus adiectivi ξοάνος significationibus cf. Hesych. ξ 84 L.-Cunn.) legendum esse inc.

°117B

(a)

ῥεπερ' ὑμήναον

(b)

ὦ τὸν Ἀδώνιον

|| inc. (---uu: da?)

|| Mar. Plot. Sac. *GL VI* 517,4–6 de hymenaico dimetro Sapphico. hymenaicum dimetrum dactylicum Sapphicum monoschematistum est: semper cum duobus dactylis constat: [a–b]. Sapph. trib. Gaisf. 1837; fr. (b) fictum iudicavit Bgk. 1853, fr. (a)–(b) ficta cens. Keil, *GL ad l.* (cf. Gall. 1956a, 22 n. 3), fort. recte (at vd. Bücheler 1882, 338); fr. (a)–(b) (vel fr. °168) cum fr. 140a coniungere dub. prop. Bgk. 1843, fr. 103,1, 104–111, 115, °117A–B in unum carmen hymenaicum colligere voluit Lass. 1989, 17–80 (sed «fr. a et b vix ex eodem carm. sumpta esse docet argum.», Voigt 1971, 126). Primus rec. Bgk. 1843

|| (a) ῥεπερ' post Dl. 1925 (ῥεπ-) et Bücheler 1882 (ῥεεπ-) Voigt 1971 : νεεζερ- A : νεεεερ- B : νίεε Scal. in cod. *Cuiac.* (vd. Keil, *GL VI* 419) : ῥυμεν' Bgk. 1843 : ῥυμεν' Bgk. 1867 : ῥεπετ' Bgk. 1882 : μέλπετ' Fick 1891 | ὑμήναον post Neue 1827, 17 (ῥυμ-) et Bgk. 1867 (ῥυμ-) L.-P. 1955 : -υμηνιον A : -υια ηνιον B : ῥεριννύων Scal. (*ibid.*) : μήνιον Putschius 1605 : ὑμήνιον Bücheler || (b) ὦ τὸν Ἀδώνιον Scal. (*ibid.*) : -ωτοναδονιον B : των αδωνιον A : τὸν καλυδώνιον Putschius 1605

118

ἄγι δὴ χέλυ δῖα †μοι λέγε†
φωνάεσσα †δὲ γίνεο†

|| inc. (uuuuu†uu† || ---u†uuu†?: gl || gl?)

|| Hermog. *Id.* 2,4, p. 334,5–7 Rabe καθόλου τὸ περιτιθέναι τοῖς ἀπροαιρέτοις προαιρετικόν τι γλυκύτητα ποιεῖ, ὥςπερ ἔν τε τῷ προειρημένῳ δηλοῦται καὶ ὅταν τὴν λύραν ἔρωτῇ ἡ Καρφὴ καὶ ὅταν αὐτὴ ἀποκρίνηται, οἷον [1s.] καὶ τὰ ἐξῆς (I), Mich. Ital. *Ad Io. II Comp.* (Or. 43, p. 247,13s. Gautier) “ἄγε τοίνυν χέλυ δῖα [sic] μοι”, λεγέσθω γὰρ ἐπικαίρως τὸ τῆς Καρφοῦς, “φωνητικωτέρα τε γίνου” καὶ εὐφωνος καὶ πολύφωνος, καὶ τὰ βασιλέως ἐπαίνει καλά (II), Nicet. *Mag. Epist.* 31,5–9 εἰσάγουσί τε γὰρ, γλυκαίνειν ἐθέλοντες τὸν

λόγον, ἱστορίας καὶ μύθους καὶ τὸ πολλάκις προσομιλεῖν τοῖς ἀνύχοις· ἃ κηλοῦν μὲν οἶδε τὰς ἀκοάς, οὐ λυσιτελεῖν δὲ πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς. οἷά που τὰ τῆς Καπφοῦς ἐκεῖνα ῥημάτων [1s.] (III), Eust. II. 9,41s. Ὀμηρικῶς δὲ πῶς καὶ ἡ λυρική Καπφὴ σχηματίζουσα τῇ καθαίρει ἐγκελεύεται [1s.] (IV); (1–χέλ-) Mang. Prodr. Carm. 1,1 (cf. Christidis 1985, 5; Simelidis 2006, 91; Yat. 2007, 10 n. 36) “ἄγε μοι χέλος παλαιὰ ῥητορικῶν (Christidis 1985 : ῥητόρων codd.) χειλέων” (V). Primi rec. Steph. 1560 (I, V), ego (I–V)

|| 1 ἄγι DI. 1925 (crucc. concl. Lob. 1925) : ἄγε testt. (quod def. Tz. 1996) | δὴ I(cod. Caio-Gonv. ap. Blomf. 1813/1814, quod rec. Bgk. 1834a) : τοίνυν II : μοι IV, V : omm. I(codd. pll.), III | χέλυ δῖα I, III (crucc. concl. Lob. 1925) : χ- δῖα II : δῖα χέλυ IV : χέλος V : δῖα χελύνη Blomf. 1813/1814 : χέλυ Schnw. 1839 : δῖα χελυννα Edm. | μοι λέγε I(codd. pll.), III, crucc. concl. Lob. 1925 : μοι, λεγέσθω (γὰρ κτλ.) II : λέγε I(cod. Caio-Gonv. ap. Blomf. 1813/1814) : om. IV || 2 φωνάεσσα I, III, IV : φωνητικωτέρα II : φωνάεσσα Blomf. 1813/1814 | δὲ γίνεο I, III, crucc. concl. Lob. 1925 : τε γίνου II : γένοιο IV (quod rec. Ahr. 1843, sed «post voc. ἄγε [...] neque δὲ neque optat. locum habet», Lob. 1925, 51) : δὲ γίνεο Neue 1827 || ἄγε, δῖα χελύνη, λέγε, φωνάεσσα δέ μοι γένοιο dub. Blomf. 1813/1814 : ἄγε δῖα χέλυ μοι λέγε, φωνάεσσα δὲ γίνεο Neue 1827 : ἄγε δὴ χέλυ δῖα μοι / φωνάεσσα γένοιο Bgk. 1853 : ἄγε μοι χέλυ δῖα / φωνάεσσα γένοιο Hartung 1857 : ἄγε δῖα χελυννά μοι / φωνάεσσα τε γίνεο Edm. : χέλυ δῖ', ἄγι μοι λέγε / φωνάεσσα δὲ γίνεο Sitzler 1927 : ἄγε, χέλυ δῖα, μοι λέγε / φωνάεσσα δὲ γίνεο Tz. 1996 : alii alia : «cum a voc. λέγε aliquid dependere debeat, inter 1 et 2 fort. lac. statuenda» (Voigt 1971, 127) : nescio an ἄγι δὴ χέλυ δῖα μοι / φωνάεσσα cὺ γίνεο

119

αἰμιτύβιον τάλασσον

|| inc. (— — — — —: 2tr?)

|| schol. Ar. Pl. 729a–b ἡμιτύβιον· ἀντὶ τοῦ σουδάριον. λινούν τι, οἶον ἐκμαγεῖον. καὶ Καπφώ [1]. Cf. schol. Ar. Pl. 729c–h. Primus rec. Urs. 1568

|| αἰμιτύβιον Fick 1891 : ἡμι- test. | τάλασσον Hemst. 1744 : σταλάσων test. : τεέλασσον Edm. : ψαλάσων Chantry 1994

120

ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων
 ὄργαν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω ...

|| gl^{xc} || (xx-uu-uu-uu) ||? Cf. Neue 1827, 55. Enj. A: vv. 1s.

|| Et. M. α 9 L.-L. ἀβάκησαν ... ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἀβακῆς· κέχρηται δὲ αὐτῷ Καπφῶ, οἶον· [1s.] ~ Et. Sym. α 7 (Magn. gramm. α 9) L.-L. ἀβάκησαν· ... παρὰ τὸ βάζω γίνεται ἀβακῆς ... κέχρηται δὲ τῇ λέξει Καπφῶ (ἀβακῆς· ... ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἀβακῆς· κέχρηται δὲ αὐτῷ Καπφῶ, οἶον Magn. gramm.)· [1s.] ἀντὶ τοῦ ἡκύχιον καὶ πρᾶον (I); (2) Zonar. 11 n. 59 [cod. Mosq.] Tittmann ἀβακῆς ... τῇ λέξει δὲ κέχρηται Καπφῶ, οἶον· [2] (II). Cf. (2 ἀβάκην) Hesych. α 51 L.-Cunn. ἀβάκην· ἀφελῇ, ἀκύνετον, ἡκύχιον, ἄπειρον, ἀδύνατον, ἄκακον, α 53 L.-Cunn. ἀβακῆς· ἄβαξ· ἄφωνος, κωπηρός. κτλ., Phot. α 18 Th. Primus rec. Steph. 1560

|| 1 ἔμμι post Urs. 1568 (ἐμμι) Neue 1827 : ἔμμιν I || 2 ὄργαν Ahr. 1839a : ὄργάν (sscr. ων) I(M) : ὀργάνων I(OV) : ὀργάν (acc. sing.) Urs., (gen. pl.) Neue 1827 | ἀβάκην Neue 1827 : ἀβακῆν I(OV) : -κῇ I(M), II : ἀβάκη Wolf 1733, Volger 1810 | τὰν φρέν' post Urs. 1568 (τ- -να) Voss 1684 : παμφρένα I(V) : ἀμφρένα I(O), II : πὰν φρέν' Hoffm. 1893 : τὰμ φρ- DI. 1925

121

ἀλλ' ἔων φίλος ἄμμι
 λέχος ἄρνυο νεώτερον·
 οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω συν-
 οίκην ἔσσα γεραιτέρα

|| pher gl (xx-uu-uu xx-uu-uu)? Synechphonesis et crasis: v. 1(2) νεώτερον; synaphia quae dicitur: v. 2(3s.) συν-/οίκην. Duos versos (gl^{2c}) interpr. est Volger 1810 (cum οἴκην, cf. Maas 1929, 137, DI. 1935, 63, sed vd. Hamm 1957, 34), quattuor (pher + 3gl) Seidler 1829 (ἄρνυο νεώ- pro chor accepto), cf. Gall. 1950, 108–110

|| Stob. IV 22e,112 (ὅτι ἐν τοῖς γάμοις τὰς τῶν συναπτομένων ἡλικίας χρη σκοπεῖν) Καπφοῦς· [1s.] (I), Arsen. 3,14 = 'Apostol.' 2,52d [1s.] Καπφοῦς (II). Frg. 121 et 125 coniungere voluit Wil. 1913, 41 n. 3. Primus rec. Steph. 1560

|| 1 ἔων Ahr. 1839a : ἔων testt. | ἄμμι post Neue 1827 (-iv, quod retinuit Voigt 1971) Bgk. 1867 (dub.), Lob. 1925 : ἄμῖν testt. : ἄμμεσιν Bgk. 1835 : ἄμμέων (sive ἄμμεσι) Sitzler 1927 : ἄμμιν <ἄλλο> Bgk. 1882 | λέχος testt. : λέκτρον dub. Bgk. 1867 | ἄρνυο I(SM), II : ἄρνησον I(A) : ἄρνυcco Neue 1827 : ἄρνυο (opt.) dub. Hartung 1857 : <ἄλλ'> ἄρνυο dub. Bgk. 1853 | λ- ἄρνυο crucc. concl. Page 1955 | νεώτερον testt. : -oc Urs. 1568 (e cod.?) || 2 ἔγω Ahr. 1839a : ἐγὼ testt. : ἐγὼν Brunck 1772 | συνοίκτην post Brunck 1772 (συνοικῆν) H.-C. 1897 : ξυνοικεῖν I(MA) : ξυνοκ- I(S), II : ξυνοῖκεῖν Volger 1810 : ξυνοῖκῆν Schnw. 1839 : ξυνοῖκῆν Ahr. 1839a : ξυνοῖκῆν post Blomf. 1813/1814 (ξυνοικῆν) Bgk. 1843 : κοίγε συνοῖκει(α) Hartung 1857 : κοίγε συνοῖκῆν (vel ξὺν νέωι οἰκῆν) dub. Bgk. 1867 : συνοῖκῆν Hoffm. 1893 : συνοῖκῆν <τ'> Sitzler 1927 : σύν <τ'> (= τοι) οἰκῆν Maas 1929 (quod rec. Dl. 1935) : ξεννοδόκῆν (vel ξυνοδόκῆν) dub. Bgk. 1853 | ἔcca I (quod recc. Bgk. 1853, all.) : οἰca II : ἐοῖca Neue 1827 : εὔca Schnw. 1839 («ex AB», p. 303) : ἔοica Ahr. 1843 : (συνοῖκει)ca post Ahr. 1844 (νέωι / ξυνοῖκειca) Hartung 1857 : νέ' οἰca Urs. 1568 : νέωι οἰca Seidler 1829 : νέωι εὔca Bgk. 1843 : νέωι γ' ἔcca Bgk. 1882 : νέωι ἔcca Edm. : νέοιci dub. Lob. 1925 | γεραῖτέρα I(S) : γερατ- I(MA) : γεραῖτ- II : γεραῖτέρωι Urs. 1568

122

(Sapph. dicit se vidisse)

ἄνθε' ἀμέργοιαν παῖδ' ἄγαν ἀπάλαν

|| inc. (—υ—υ—υ—υ—υ—υ—?). Hiatus: ἄνθε' ἀμέργοιαν

|| Clearch. fr. 25 Wehrli (ap. Ath. XII 553e–554b) (Κλέαρχος δ' ὁ Κολεῦς ἐν τοῖς Ἑρωτικοῖς ... φησὶν' ...) “φυσικὸν γὰρ δὴ τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι καλοὺς καὶ ὡραίους ἀνθολογεῖν. ὅθεν αἱ τε περὶ τὴν Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται καὶ Καπφά φησιν ἰδεῖν [1]”. Frr. 122 et 125 coniungere voluit Ahr. 1843, 544. Primus rec. Steph. 1566a

|| ἄνθε' testt. : εἶδον ἄ- cens. Jen. 1806 : ἴδον ἄ- Blomf. 1813/1814 : ἴδον ἄ- Herm. 1831 | ἀμέργοιαν Neue 1827 : -γουσαν testt. | παῖδ' ἄγαν testt. : παῖδα τὰν dub. Blomf. 1813/1814, Lob. 1925 : παῖδ' ἄγαν Herm. 1831 : παῖν ἄγαν Ahr. 1839a : παῖδ' ἄγανῆν dub. Bgk. 1843 : παῖδ' ἄγανῆι Emp. ap. Bgk. 1867 (obl. Bgk. 1882) : παῖδα παν(ἀπάλαν) Marz. 1978, 720, quod. rec. Ferr. 1987 | ἄγαν («suspectum», Lob. 1925, 52) crucc. concl. Treu 1954, Page 1955 | ἀπάλαν Ahr. 1839a : ἀπαλήν testt. (codd. pll.) : ἀπαλάν testt.(B) (quod rec. Herm. 1831) : ἀπαλάν cens. Jen. 1806 : (παν)ἀπάλαν Marz. 1978 (vd. supra) | εἶδον ἄνθε' ἀμέργουσαν ἐγὼ παῖδ' ἀπαλάν ἄγαν cens. Jen. 1806 : <εἶδον> ἄν- ἄμ- ἄγαν π- ἀπάλαν <ποτά> (gl^{2c}) vel ἄν- ἄμ- ἄγαν π- ἀπάλαν <Γυρίνω> (4cho) dub. Dl. 1925 : π- ἄγαν ἀπάλαν ἄν- ἄμ- Sitzler 1927 : ἄνθε' ἀμέργοιαν ... παῖδ' ἀπάλαν Gall. 1947 (qui ἄν- ἄμ- tantum ipsius Sapph. verba iudicavit)

123

ἀρτίως μὲν ἂ χρυσοπέδιλος Αὔως

|| cr hipp || (—υ—xx—υυ—υ—υ ||)?

|| Ammon. *Diff.* 75 Nickau ἀμαρτάνει Καπφὸν λέγουσα [1] ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος. Carminis init. esse cens. et cum fr. 157 (carminis fin.) coniungere voluit Dl. 1935, 220, cl. fr. 17, 1s. 20, cf. Gall. 1956a, 81; cf. fr. 103, 10. Primus rec. Urs. 1568

|| μὲν ἂ Lob. 1925 : μὲν ἂ test. : ἂ Wolf 1733, Blomf. 1813/1814 : μὲν Neue 1827 : μ' ἂ Seidler 1829, Ahr. 1839a : μ' ἂ Bgk. 1867 | χρυσοπέδιλος test. : -ιλλος Seidler 1829, Ahr. 1839a (quod recc. multi, vd. ad fr. 103, 10) | Αὔως Urs. 1568 : αὐ. ὥς test. : αὔως / <ἤλθε καὶ> Edm.

124

(⊗) αὔτα δὲ cὺ Καλλιόπα

|| pros vel crasin <ith> (x—υυ—υυ—<υ —υ—υ—>)?

|| Heph. 15, 4 δύναται δὲ καὶ εἰς τρίτον ἀνάπαιστον διαιρεῖσθαι, εἰ ἀπὸ σπονδείου ἄρχοιτο, οἷον τὸ Καπφούς [1], τοῦ προσοδιακοῦ ὃν καὶ τοῦτο εἶδος {τὸ ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χορίαμβικοῦ συγκεῖμενον} (del. Consbruch 1906) (I), schol. A Heph. 15 (p. 154, 3–10 Consbr.) [1] ἀναπαιστικὸν δῖμετρον βραχυκατάληκτον τὸ [1]· δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἰωνικὸς ἀπὸ μετρίωνος εἶναι, ἐὰν ποδισθῇ οὕτως “αὐτὰ δὲ cύ”, καὶ ἐξῆς χορίαμβος, ὅπερ ἐστὶ προσοδιακόν. {δύο συλλαβαί} (del. Consbruch 1906) τὸ [1] δύναται εἶναι σπονδαῖος καὶ ὁ δεῦτερος ἀνάπαιστος, δύναται δὲ καὶ ἰωνικὸς ἀπὸ μετρίωνος ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεῦτερος χορίαμβος (II). Cf. test. 280. Primus rec. Urs. 1568

|| αὔτα Ahr. 1839a : αὐτὰ testt. | cὺ testt. : τὸ Blomf. 1813/1814 | Καλλιόπα (nom.) testt. : Καλλιόπα vel Καλλιόπα τε Gall. 1947, «vix recte» (Voigt 1971, 129)

125

†αυταόρα† ἐστεφαναπλόκην

|| inc. (†---xx†---vv---)

|| schol. Ar. Th. 400/401a-b νεωτέρων καὶ ἐρωτικῶν τὸ στεφαναπλόκεῖν· πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι ἐστεφαναπλόκουν αἱ παλαιαί. Καπφώ· [1]. Frr. 122 et 125 coniungere voluit Ahr. 1843, 544, frr. 121 et 125 Wil. 1913, 41 n. 3, sed cf. Nicosia 1976, 57. Post Schnw. ap. Seidler 1829, 207, primus rec. Ahr. 1839a

|| αυταόρα test., crucc. concl. Voigt 1971 : αὔται ὄραι (scil. ὥραι) Seidler 1829 : αὐτὰρ ὥραιαι Herm. 1831 : αὔτα δ' ὥραα Ahr. 1839a : αὔτα ἔραι· Ahr. 1842 et (dub.) 1843 : αὐτὰρ ὄραιαι Bgk. 1853 : αὔτα ... / ὥραία Hartung 1857 : αὔτα / (ὥραα) Hi. 1890 : αὔται δ' ὥραιαι Fick 1891 : αὔται ὥραι Hoffm. 1893 : αὐτανεώρητος Rutherford 1896 : αὐτὰ ὥραία Wil. 1913 : αἱ τ' ὄραι Edm. | ἐστεφαναπλόκην post Seidler 1829 (ἐστεφαναπλόκουν) Lob. 1925 : αἰστεφαναπλόκουν test. : στεφαναπλόκουν Bgk. 1843 : -κεν Bgk. 1853 : στεφαναπλόκεν Hi. 1890 : στεφανάπλοκεν Fick 1891 : ἐστεφαναπλόκεν Rutherford 1896 : στεφαναπλόκην H.-C. 1897 | alia possis (e.g. αὔτα κόρα ἐστεφαναπλόκην [---?]) vel αὐτὰρ αἱ ἐστεφανάπλοκεν: ---vv---)

126

δαύοις' ἀπάλας ἐτάρας ἐν κτήθεσιν

|| inc. (---vv---vv---?). Cf. Ahr. 1842, 395 (ἡ Hipp^{2c}, libri quarti metrum: ἐταίρας / ἐν), Bz. 1977, 179 (pros: ἐτάρας / ἐν)

|| Et. Gen. AB s.v. δαύω (gl. 46 Calame) δαύω τὸ κοιμῶμαι, ἅπαξ ἡ λέξις παρὰ Καπφοῦ· [1] ~ Et. M. 250,10s. (= Hdn. GG III/1 453,16-18) ~ Et. Sym. δ 58,1s. Baldi δαύω· τὸ κοιμῶμαι. Καπφώ· [1]. λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ἅπαξ κεῖται ἡ λέξις παρὰ Καπφοῦ (λέγει-Καπφοῦ om. Et. Sym.). Primus rec. Wolf 1733

|| δαύοις' (dub., δαύοις in text.) ἀπάλας Bgk. 1853 (cf. Wil. 1886, 129 n. 7) : δαύοις ἀπαλας test. (codd. pll.) : δαύοις ἀπάλας Et. Sym. (V^{ms}) : δαύοις ἀπάλας Ahr. 1839a : δαύοις ἀπάλας Hartung 1857 | ἐτάρας ἐν Schnw. 1839 : ἐτάρας ἐν Et. M.(O) : ἐτάρας ἐν Et. Gen. : -ccē Et. M.(codd. pll.), Et. Sym. : ἐταίρας ἐν Ahr. 1842 (ἐτ- ἐν Wil. 1886) : ἐράτας ἐν Hartung 1857 | κτήθεσιν Et. Gen.(B), Et. M., Et. Sym. : -ecciv Et. Gen.(A)

127

⊗ δεῦρο δηῦτε Μοῖσαι χρύσιον λίποιται

|| ith | ith || (—υ—υ—υ | —υ—υ—υ ||). Synecphonesis et crasis: δηῦτε

|| Heph. 15,25 καὶ τὸ ἐξ ἰθυφαλλικῶν δύο ἢ *Caπφὼ* πεποίηκε· [1] (I). Cf. schol. A ad 15 (p. 161,18s. Consbr.) δεῦρο δηῦτε· δοκεῖ δὲ τὸ *Caπφικὸν* μὴ εἶναι ἀσυνάρτητον· δύο γὰρ τροχαϊκά εἰσι. Primus rec. Steph. 1560

|| δεῦρο test. : δεῦτε dub. L.-P. 1955, «praeter necessit.» (Voigt 1971, 130) | δηῦτε post Neue 1827 (δὴ αὖτε, et cf. p. 25) Schnw. 1839 : δηῦτε test. (quod recc. Ahr. 1839a, Hartung 1857) : δεῦτε Steph. 1560 | χρύσιον Schnw. 1839 : -ceon test. | λίποιται Ahr. 1839a : λιποῖται test. | in fine δῶμα πατρός dub. Blomf. 1813/1814 : δῶμα Edm. : ὠράνω δόμον Dl. 1925

128

⊗ δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι

|| 3cho ba (vd. fr. 114,1)

|| Heph. 9,2 ὥς ἐπίπαν δὲ ὅτε καταληκτικόν (scil. τὸ χοριαμβικόν) ἔστιν εἰς τὴν ἱαμβικὴν κατάκλειδα περαιοῦται, τούτεστιν εἰς ἀμφίβραχυν ἢ βακχεῖον διὰ τὴν ἀδιάφορον· ... τετράμετρα δέ, ἃ καὶ συνεχέστερά ἐστιν, οἷα ταυτὶ τὰ *Caπφούς*· [1] (I), schol. A ad 9 (p. 139,7 app. Consbr.) [1] τρίμετρον χοριαμβικόν “δακρυδέεσαν ἐφίλησεν αἰχμάν” (Anacr. PMG 382), τετράμετρον [1] (II), Fortun. Gramm. GL VI 301,5–11 (de dimetro choriambico catalectico ap. Hor. Carm. I 8) apud Anacreontem (PMG 381) Sappho [fr. 153], secundum colon Anacreon sic [PMG 381], Sappho sic [1] (III); (δεῦτε-Χάριτες) Choerob. ad Heph. 9 (p. 235,19 Consbr.) [δεῦτε-Χάριτες]. ἰστέον ὅτι βραχὺ ἔστιν ἐνταῦθα τό νυν ὥς καὶ ἐν τῷ [Il. XXIII 485] (IV). Primus rec. Steph. 1560

|| δεῦτε testt. : δηῦτε Dl. 1935 | νυν I(I), III(B), IV(K), quod primus rec. Volger 1810 : νῦν I(AD), II, III(rell.), IV(U), contra metrum (sed vd. Blomf. 1813/1814, 301, obl. Neue 1827, 70) | ἄβραι I(C) : ἄβραϊ testt. pll. : αἱ μακρὰι IV(U) : ἄβραι Ahr. 1839a | τε testt. pll. : τι III(B) | μοῖσαι testt. pll. : μοῦσαι I(A), III

°129

(a)

ἔμεθεν δ' ἔχηθη λάθαν

(b)

ἢ τιν' ἄλλον ἀνθρώπων ἔμεθεν φίληθη

|| inc. ((a) ---: <ia> gl ba?; (b) ---: tr hipp? strophā Sapphica? Cf. cens. Jen. 1810, 192, Bgk. 1841, 601). Frr. ex eodem carmine et fort. e libro quinto provenisse cens. Lob. 1925, e libro primo Gall. 1942, 106s.

|| Ap. Dysc. GG II/1 66,3–7 ἐμέθεν πυκνῶς αἱ χρήσεις παρὰ Αἰολεῦσιν [a–b]. Sapph. trib. M. Veyssiére de La Croze ap. Wolf 1733, primus rec. Wolf 1733 (cf. Nicosia 1976, 67s., 256 n. 2, 267)

|| (a) ἔμεθεν Ahr. 1839a : ἐμέθεν test. | ἔχηθη Lob. 1925 : ἔχεις θά(λαθαν) test. : ἔχεθη Wolf 1733 : ἔχηθη Koen 1766 : ἔχειθη Hoffm. 1893 || (b) ἢ τιν' ἄλλον Blomf. 1813/1814 : ἢ τινά ἄλλον test. : ἢ τιν' ἄλλον / <μᾶλλον> Bgk. 1841 (strophā Sapphica) : ἢ τινά <μᾶλλον> Page 1961 (cho ba cho ba, cf. fr. 112) | ἀνθρώπων test. : ἀνθρώ-πων Page 1961 (vd. supra) : ἀντ' Wil. 1879 (strophā Sapphica) | ἔμεθεν Ahr. 1839a : ἐμέθεν test. | φίληθη test. : -λειθη Ahr. 1839a : -λήθη Bekk. 1811

130–131 (L.-P. = 130 V.)

⊗ Ἔρος δηῦτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει,
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον

Ἄτθι, κοῖ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότῃ

|| gl^d || (xx---: ||). Synecphonesis et crasis: fr. 130,1 δηῦτε; enj. A: fr. 131,1s.

|| Heph. 7,7 (vd. ad fr. 49,1) (I), schol. B Heph. 9 (p. 274,15–19 Consbr.) (vd. ad fr. 110) (sine auctoris nomine) (II). Cf. Nicet. Eug. Dros. Char. II 217–219; (2 γλυκύπικρον) Max. Tyr. 18,9 (cf. fr. 219) ἡ Διοτίμα λέγει, ὅτι θάλλει μὲν ἔρως εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο ἐκεῖνη ξυλλαβοῦσα εἶπεν “γλυκύπικρον” καὶ “ἀλγεσίδωρον” (fr. 172). Frr. seiunxit Bgk. 1853 (at vd. Campb. 1982a, 147, Di B. 1983, 33 n. 2, Ferr. 1987, 215, Bagordo 2009, 221), ex eodem carmine sed locis diversis deprompta cens. Blass 1874 (cf. Cac. 2011, 218s.). Primus rec. Steph. 1560

|| fr. 130 1 Ἔρος I(A), II : ἔρωc I(DI) | δηῦτε post Neue 1827 (δὴ αὖτε) Seidler 1829 : δαῦτε vel δ' αὖτε vel sim. testt. : δηῦτε Schnw. 1839 | -τε μ' ὁ Bgk. 1867 : -τε μ' ὁ I : -τ' ἐμὸc vel -τ' ἐμὸν II | λυσιμέλῃc Ahr. 1839a : -μελῇc testt. | δόνει I(A) : δονεῖ I(DI), II : δύνει Ahr. 1839a : δίνει Bgk. 1843 || 2 γλυκύπικρον I(I), II : γλυκὺ πικρὸν I(AD) || fr. 131 om. II(Z) || 1 Ἄτθι, coi post Ahr. 1839a (coī) Bgk. 1853 : ἀτθί coi I(A) : ἀτθίc coi I(DI) : αὐτοῖc coi II | 2 ἔμεθεν I(A) : ἐμέθεν I(DI), II || 2 φροντίcδην Bendl. ap. Gaisf. 1810 : φροντίc δ' ἦν testt. : φροντίc δὴν Dorv. 1737 | πότῃ post Gaisf. 1810 (ποτῇ) Ahr. 1839a : πότῃ I(A) : πότε I(DI) : ποτέ II : ποτῇ Bendl. ap. Gaisf. 1810 : πόκα Volger 1810 : πόται (sive πτόῃ) Lob. 1925, fort. recte (at vd. Alc. fr. 322 V. ποτέονται, Theocr. 29,30, Call. fr. 228,50 Pf.)

132

⊗ ἔcτι μοι κάλα πάιc χρυcίocιν ἀνθέμοιcιν
ἐμφέρῃ<v> ἔχοιcα μὸρφαν Κλέιc < > ἀγαπάτα,
ἀντὶ τὰc ἔγωϋδὲ Λυδῖαν παῖcαν οὐδ' ἐράνναν

|| 2tr + 2ia_h || (—υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ— ||). At vd. Page 1955, 131s., Voigt 1971, 132. Synecphonesis et crasis: vv. 2 ἀγαπάτα (scil. ἀ ἀγ-), 3 ἔγωϋδέ; enj. A: vv. 1s.

|| Heph. 15,18s. ἄλλο ἀνυνάρτητον ὁμοίωc κατὰ τὴν πρῶτην ἀντιπάθειαν, ἐκ τροχαῖκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ ἱαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦc, ὅπερ ἐὰν παραλλάξῃ τὴν τομήν, γίνεταί τροχαῖκὸν προκαταληκτικόν [1–3]. τούτων δὲ τὸ μὲν δεύτερον δὴλὸν ἐcτὶν ἀπὸ τῆc τομῆc ὅτι οὕτωc σύγκειται ὡc προεῖρηται, ἐκ τοῦ τροχαῖκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τοῦ ἐφθημιμεροῦc ἱαμβικοῦ, τὸ δὲ πρῶτον, διὰ τὸ πρὸ συλλαβῆc ἔχειν τὴν τομήν, ἐγένετο προκαταληκτικόν, ἐκ τροχαῖκοῦ ἐφθημιμεροῦc, [1–πάιc], καὶ διμέτρου ἀκαταλήκτου τοῦ [1 χρυcέocιν ἀνθέμοιcιν]· τὸ δὲ τρίτον ἐξ ὑπερκαταλήκτου, [3–Λυδῖαν] καὶ βραχυκαταλήκτου, [3 πᾶcαν–ἐραννάν] (I); (1 πάιc–2 μ-) schol. A ad 15 (p. 159,18–160,2 Consbr.) χρυcέocιν ἀνθέμοιcιν· ἐὰν εἰc τὸ ‘χρυ’ γένηται ἡ τομή, εὐρίσκονταί τέccαρεc τροχαῖοι καὶ τρεῖc ἱαμβοὶ καὶ συλλαβή, καὶ ἡ τομή οὐ λήγει εἰc λέξιν. ἐὰν δὲ ἡ τομή γένηται εἰc τὸ “πάιc”, καὶ εἰc λέξιν λήγει καὶ εὐρίσκεται τὸ ὅλον τροχαῖκόν. τὰ δύο τὰ ἐφεξῆc ἐκ τροχαίων καὶ ἱάμβων. τὸ μετὰ τοῦτο τὸ “ἐμφερῇ ἔχοιcα μορφῇ” ... πρὸ μιᾶc συλλαβῆc τῆc δεούcῃc ἐν τῷ “πάιc”. ἔδει γὰρ μεθ’ ἐτέραν συλλαβὴν τετμηθῆναι (II). Sapph. trib. Urs. 1568, 287 (dub. Lob. 1925, 54), primus rec. Wolf 1733

|| 1 κάλα Ahr. 1839a : καλὰ I | χρυcίocιν Ahr. 1839a : χρυcέocιν testt. || 2 ἐμφέρῃ<v> Bgk. 1835 : ἐμφερῇ testt. : ἐμ- μάλιcτ’ Tyrwhitt ap. Gaisf. 1810 | ἔχοιcα I(AH) : -ουcα I(I), II | μὸρφαν Ahr. 1839a : μορφῇ testt. | ἔ- et μ- inter se immutavit Blomf. 1813/1814 | Κλέιc I(A) : Κλεῖc I(I) (bis) : ἁ Κληῖc Gaisf. 1810 : Κλεῖc τε L. Hotchkis ap. Gaisf. 1810 : Κληῖc Neue 1827 : Κλαῖc Schnw. 1839 : Κλαῖc Ahr. 1839a : Κλέῃc W. v. Christ ap. Bgk. 1882 : Κληῖc Bgk. 1882 : Κλεῦic dub. Bgk. 1882 (quod recc. Wil. 1913, Edm.) : Κλεῖc <μὲν> cum Blomf. 1813/1814 (Κλεῖc μὲν) vel sim. possis | ἀγαπάτα post Bendl.

ap. Gaisf. 1810 (ἀγαπατά) et Ahr. 1839 (-πάτα) cogn. Bgk. 1867 : ἀγαπητά I : ἀγαπητὰ Hotchkis ap. Gaisf. 1810 : <μόν>α ἡγαπάτα Ahr. 1842 (-πατά Hi. 1890) : ἀγαπάτα crucc. concl. Lob. | Κλέϊς ἀγαπάτα (reiz) recte se habere cens. Perrotta 1937, Page 1955 || 3 τὰς I(A) (bis) : τὰςδ' I(I) (bis) : τὰς vel τὰςδ' I(reil.) | ἔγωγὸδὲ post Neue 1827 (ἐγὼ οὐδὲ) Lob. 1925 : ἐγὼ οὐδὲ I : ἔγω οὐ- Ahr. 1839a | Λυδίαν I : Λύδαν Page 1955 | παῖσαν Ahr. 1839a : πᾶσαν I(codd. pll.) : om I(I) (semel) : ἄπασαν Herm. 1816 (ἀντὶ delete) : ἄπαισαν dub. Ahr. 1842 | ἐράνναν cum I(AP) (semel) Ahr. 1839a : ἐρανναν I(A) (semel) : ἔρανναν cum I(C) (dub.) Bgk. 1853 : ἐραννάν I(reil.) | in fine, «hoc nomine *Lesbum* dicere videtur Sappho» (Bgk. 1882, 117) : ἐράνναν / <Λέεβον ἀγρέην κε> Edm. : verbi ἀμείβεσθαι vocem supplendam esse suspicatus est Dl. 1935, cl. Pind. Pae. 4 (fr. 52d), 15 M. γιν Βαβυλῶνος ἀμείψομαι (quod prob. Treu 1954) : «I should expect γῶν or the like in the following line» (Page 1955, 132)

133

⊗ ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφροδίταν

...;

 || ia 2io anac1 || (x-υ-υ-υ-υ-υ-υ-υ-υ ||). Enj. A: vv. 2(s.)

 || Heph. 14,7 ἀνακλωμένου δὲ ὄντος αὐτοῦ (scil. τοῦ ἰωνικοῦ) προταχθεῖσα ἱαμβικὴ ἐξάσημος ἢ ἐπτάσημος ποιεῖ τὸ τοιοῦτον, οἷον παρὰ Καπφοῦ [1s.]. Vv. 1 et 2 seiunxit Blomf. 1813/1814, diversorum carminum exordia fuisse cens. Bgk. 1843 (sed cf. Blass 1874, 151), Dl. 1925. Primus rec. Steph. 1560

 || 1 Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν Ahr. 1839a : -δα καλὰν ἀμοιβὰν H : -δαν καλὰ -ὰν AI : -δαν κάλαν ἀμοίβα dub. Bgk. 1843 : -δαν κάλαν ἀμοίβαν Hoffm. 1893 || 2 Ψάπφοι e AH (ψαπφοι) Herm. 1816 : καπφοι I | τί τὰν AH : τι τάν I | Ἀφροδίταν test. : Ἀφρόδιταν Ahr. 1839a : Ἀφροδίταν / <ἀτίμασας> e.g. Edm.

134

⊗ ζὰ ἐλεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήαι

|| 3io anac1 || (— — — — — — — — — — ||). Hiatus: fort. ζὰ ἐλεξάμαν (vd. app.)

|| Heph. 12,4 (περὶ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῦ) τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν ἀκατάληκτον [1] παρὰ τῇ Καρφοῖ (I); (προελεξάμαν) schol. A ad 12 (p. 148,25s. Consbr.) (II). Primus rec. Steph. 1560

|| 1 ζὰ <δ'> ἐλεξάμαν Ahr. 1842 (dub. Voigt 1971, 133: «at carm. init. vid. esse»; at de δέ inceptivo quod dicitur, cf. Degani 1977, 23s.), fort. recte : ζαελεξάμαν I(A) (quod rec. Bendl. ap. Gaisf. 1810, recte interpr. est Neue 1827) : προελεξάμαν I(II), II : ζὰ <τ'> ἐλ- Bgk. 1882 (τ' = τε), Maas 1929 (τ' = τοι) | Κυπρογενήαι Bendl. ap. Gaisf. 1810 : κυπρογενεία I(II) : -γέννα I(A) : Κυπρογενηα (sine accentu) Lob. 1925 : Κυπρογένηα Dl. 1935

135

⊗ τί με Πανδίωνις, ᾧ Εἴρανα, χελίδων
...;

|| 3io (vd. fr. 113). Synecphonesis et crasis: ᾧ Εἴρανα; enj. A: vv. 1(s.)

|| Heph. 12,2 καὶ ὅλα μὲν οὖν αἵματα γέγραπται ἰωνικά, ὥσπερ ... Καρφοῖ δέ [1]. Cf. (fort.) Hesych. ω 302 Cunn. ὠράνα· χελιδόνων ὀροφή et Serv. Cent. metr. GL IV 464,21s. *Sapphicum constat trimetro* (scil. ionico) *catalectico, ut est hoc "sonat alta trabe fixus tibi nidus"* (vd. Voigt 1971, 133, Neri 2003a, 147). Primus rec. Steph. 1560

|| Πανδίωνις Ahr. 1839a : -διονις test. | ᾧ Εἴρανα post Lob. 1925 (ᾧρανα, cl. fr. 91) Voigt 1971 : ὠράνα test. (cf. Hesych. l.c.) (quod rec. Bendl. 1711, Herm. 1816) : ὠραῖα dub. Turn. 1526 : ὠραία Portus 1598 : ᾧ ᾠραννὰ Arnaud 1728, Dorv. 1737 (quod rec. Blomf. 1813/1814, unde ᾧ ᾠραννα Ahr. 1839a) : ὠραννὰ (= ᾧ ἔραννὰ) Voss ap. Koen 1766 : ὠράνια Neue 1827 : ὠραννα dub. Bgk. 1853 : ᾧ ἔραννα Hartung 1857 : ᾧ ᾠραννα (in Hesych. l.c.) Schmidt : ὀραννα Edm. : ᾧ ᾠρανα Gall. 1947 : ᾧρα<ι>ραν<ν>α Treu 1954 : ᾧ ᾠράνα (in Hesych. l.c.) post Wackernagel (in notis ad suam copiam Schmidt 1867) Cunn. 2009 : alii alia | χελίδων Ahr. 1839a : χελιδών test. : -ιδόν Voss ap. Koen 1766 (χελιδόν dub. Bgk. 1853) : χελιδοῖ Gaisf. 1810 (quod rec. Blomf. 1813/1814) : -ίδω Edm., Lob. 1925 (quod rec. Gall. 1947, «praeter necessit., cf. Hamm § 237c», Voigt 1971, 133) | etiam ὀροφή ex Hesych. l.c. Sapph. tribuendum esse cens. Schmidt 1867 (cf. Hartung 1857, 96: «Anfang eines zweiten Verses») : χ- / <ὀροφαία> Fick 1891 : χ- / <ὀνίαι νῆαν> πάλιν ὠραν ἐπάγοις (e.g.) Edm.

136

ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀήδων

|| pher^{2d} (vd. fr. 104,1)

|| schol. Soph. *El.* 149 τὸ δὲ Διὸς ἄγγελος (scil. ἡ ἀηδὼν) ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει Ὅμηρος [Od. XIX 518s.] ... καὶ Καπφώ [I] (I), Suda α 651 A. ἀηδὼν ... Διὸς δὲ ἄγγελος ἡ ἀηδὼν ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν. καὶ Ὅμηρος [Od. XX 518s.] ... καὶ Καπφώ (II). Primus rec. Steph. 1566a

|| ἦρος testt. : ἡρος Fick 1891 | ἄγγελος testt. : ἄγγελ' Bendl. ap. Gaisf. 1810 : ἄγγελον (cum ἱμερόφωνον) Lob. 1925 («praeter necessit.», Voigt 1971, 134, cf. Treu 1954, 225) | ἱμερόφωνος Blomf. 1813/1814 : ἱμ- I(LF) : ἡμ- I(GH), II : ἱμερόφων' Bendl. ap. Gaisf. 1810 : ἱερόφωνος Ahr. ap. Bgk. 1882 : ἱμερόφωνος Fick 1891 : ἱμερόφωνον Lob. 1925 (vd. supra) | ἀήδων Ahr. 1839a : ἀηδὼν testt. : ἀηδοῖ Bendl. ap. Gaisf. 1810 : ἀήδω Edm. (quod recc. Lob. 1925 [dub.], Gall. 1947) | ἄγγελος–ἀήδων cruce. concl. Lob. 1925

137

θέλω τί τ' εἶπην, ἀλλὰ με κωλύει
αἶδως ...
αἰ δ' ἦρες ἔκλων ἱμερον ἢ κάλων
καὶ μή τί τ' εἶπην γλῶσσ' ἐκύκα κάκον,
αἶδως κέ σ' οὐ κάτηχεν ὄππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ τὸ δικαίω†

5

|| strophā Alcaica (vd. fr. °103A). At cf. Voigt 1971, 134s.: «res incerta, cum neque de strophā Alcaica ap. S. constet neque metri ia_{hipp} alterum exempl. inveniatur, praeterea rarissima sint metra (exc. strophā Sapphica et gl^{2c} gl^{2d}) quibus uterque poeta usus sit». Enj. A: vv. 1s.

|| Arist. *Rh.* 1367a 6–15 καὶ τὰ εὐεργετήματα· οὐ γὰρ εἰς αὐτόν. καὶ τὰ ἐναντία ἢ ἐφ' οἷς αἰσχύνονται· τὰ γὰρ αἰσχυρὰ αἰσχύνονται καὶ λέγοντες καὶ ποιοῦντες καὶ μέλλοντες, ὥσπερ καὶ Καπφὼ πεποίηκεν, εἰπόντος τοῦ Ἀλκαίου· [1–6] (I), transl. Arist. l.c. a G. de Moerbeka confecta (II); (1–3, 4–6) Anon. ad l. CAG XXI/2 51 πεποίηκε γὰρ ἡ Καπφὼ λέγοντα τὸν Ἀλκαίον· [1–3] ἥτοι αἶθε ἦλθες ἐς ἱμερον τῶν ἀγαθῶν, εἴτα πάλιν ἕτερον ἔπος· [4–6], τινὲς δὲ οὕτω λέγουσιν· “αἰδ' ἦρες”. ἐὰν δ' ἦρες ἐς ἐκθλῶν ἱμερον καὶ μὴ ἐκύκα γλῶσσά σου τι κακὸν εἰπεῖν, οὐκ ἂν εἶχέ σου τὰ ὄμματα αἰδώς (III); (1s. ἀλλὰ–αἶδως) Anna Comn. *Alex.* XV 9,1 (I 489,47 Reinsch-Kambylis) “ἀλλὰ με κωλύει καὶ αἰδώς”, ὥς πού φησιν ἡ καλὴ Καπφὼ (IV). Cf. (paraphr.) Steph. ad l. CAG XXI/2 280,30–35

εἴτε ὁ Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς ἦρα κόρης τινὸς ἢ ἄλλος τις ἦρα, παράγει οὖν ὅμως ἡ Σαπφὶ διάλογον· καὶ λέγει ὁ ἐρῶν πρὸς τὴν ἐρωμένην “θέλω τι εἰπεῖν πρὸς σέ, ἀλλὰ ἐντρέπομαι, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι”, εἴτ’ αὖθις ἀμοιβαδὶς ἡ κόρη λέγει πρὸς ἐκείνον “ἀλλ’ ἐὰν ἦς ἀγαθὸς καὶ ὁ ἐμελλες πρὸς με εἰπεῖν ἦν ἀγαθόν, οὐκ ἂν ἠδοῦ καὶ ἡσχύνου οὕτως, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας ἔλεγεσ ἂν βλέπων πρὸς με ἀνευρυθριάτως”. V. I cum Alc. fr. 384 V. coniunxit at Alc. trib. Urs. 1568, 313 (cf. Bgk. 1882, 98s. et 171), de dialogo dub. Welcker 1828, 394s., vv. 3–6 del. Maas 1920b (cf. Immisch 1933, 14s.); de Sapph. et Alc. in vasculo Monacensi quod dicitur (Pictoris ‘Brygensis’ vel ‘Dokimasiani’: München, Antikensammlungen 2416 = ARV 325.228, 1573, 1649, 480/470 a.C.) pictis cf. Yatr. 2007, 73–81, 351–355. Primus rec. Steph. 1560 (et inter Sapph. et inter Alc. fr.)

|| 1 τ’ om. I(ε) | τ(οι) interpr. est Maas 1920b, cl. Steph. | εἴπην Lob. 1925 : εἴπην I(A) : εἴπειν I(rell.), III : φείπην Ahr. 1839a (obl. Maas 1920b) : φειπὴν Blomf. 1813/1814 | κωλύει testt. : κωλύει τις Hartung 1857 : κωλύει (αἰδῶς) dub. Bgk. 1882 || 2 αἰδῶς Ahr. 1839a : αἰδῶς testt. pl. : ἡ αἰδῶς I(ε) || 3 αἰ δ’ I(A) : αἰ in ras. : θε sscr. A², dett.), III (ῥ^α) : αἴθ’ III (text.) | ἦχεσ Ahr. 1839a (cf. 1839b, 237) : εἶχεσ I(A¹) : ἦχεσ I(A²), III : ἦκε vel ἦκ’ ἐς I(dett.) : ἦκε c’ Scal. 1573 : ἦκε τ’ Blomf. 1813/1814 : ἦχε c’ Nauck 1849 | ἔσλων post Steph. 1560 (ἐσλῶν) Ahr. 1839a : ἐσθλῶν I(A¹ dett.) : ἐς ἐσθλῶν I(A²), III in paraphr. (ἦλθεσ ἐς ἐ-) | ἥμερον Ahr. 1839a : ἥ- testt. : ἥμερον Scal. 1573 : ἥμερον Smyth 1900 | κάλων Ahr. 1839a : καλῶν testt. || 4 μή τί τ’ εἴπην ex I(A², dett.) : μή τι φειπὴν Blomf. 1813/1814 (vd. ad v. I) : μή τι φείπην Ahr. 1839a | γλῶσσε’ ἐκύκα I(A², dett.), II (lingua ... turbabatur), III : γλῶσσαι κυκαῖ I(A¹) : γλῶσσε’ ἐκύκα dub. Bgk. 1882 | κάκον Ahr. 1839a : κακόν testt. || 5 αἰδῶς Ahr. 1839a : αἰδῶς testt. (verecundia quae non habet oculos II : οὐκ ἂν ἠδοῦ καὶ ἡσχύνου οὕτως paraphr. Steph.) | κέ c’ οὐ Schnw. 1844 : κέν ce οὐκ I, III, crucc. concl. Lob. 1925 (κέν ce tantum crucc. concl. Page 1955) : οὐκ ἂν (εἶχε) σου (τὰ ὄμματα) III in paraphr. : κέν οὐχί c’ Scal. 1573 : κέν οὐχί τ’ Blomf. 1813/1814 : κέ τευς οὐκ Herm. 1816 : κέ ceυ οὐκ Matthiae 1827 : δέ κεν c’ οὐκ Neue 1827 : κε v<ὦν> c’ οὐκ post Urs. 1568 (c’ οὐκ), Scal. 1606 (κέ νύ c’) et Volger 1810 (τε νῦν) Ahr. 1839a | κάτηχεν post Mehlhorn 1827 (κατεῖχεν) et Schnw. 1844 (κ<ατ>ῆχεν) Gall. 1947 : εἶχεν I, III : ἦχεν Ahr. 1839a (cf. 1839b, 237) : κίχανεν Bgk. 1867 | ὄππατ’ Blomf. 1813/1814 (ante εἶχεν) : ὄμ- testt. || 6 τῷ δικαίῳ I(A¹), crucc. conclusi : ὦ δ- I(A²F), III : {ιδίω} ὦ I(ε) (ubi ιδίω glossema), II (de proprio iusto) : (περὶ) τῷ δ- crucc. concl. Lob. 1925 : ὦ (vel ὦ) δίκαιον Spengel 1828 : ὦ δίκαιον (post Spengel 1828) Schnw. 1839 : τῷ δικαίῳ (= τούτῳ, τὸ ἐδικαίῳ) Ahr. 1839a (cf. 1839b, 237) : προσίδων δίχ’ αἰδῶς Schnw. 1844 : τῷ δίκαιον Hoffm. 1893 : τῷ δίκαιῳ Smyth 1900 : τῷδικαίῳ dub. Lob. 1925, 55 («sed mihi quidem formae in -αἰο- suspect.») : «utique -αἰο- Aeolicum non est» (Voigt 1971, 135) : τῷ δὲ καίηι (cl. fr. 48,2) fort. possis

168A (= 178 L.-P.)

Γέλλως παιδοφιλωτέρα

|| gl (---υυ---υ)?

|| Et. Gen. AB s.v. φίλτερον (gl. 165 Calame) φίλτερον· παρὰ τὸ φίλος, φιλώτερος, ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν φιλωτέρα, οἷον [1] ≡ Et. M. 795,6-13 ≡ Et. Sym. FCVE s.v. φίλτερον· ... φιλώτερος· (ἐξ οὗ τὸ θηλυκόν, [1]) (I), Zenob. vulg. 3,3 Γελλὼ παιδοφιλωτέρα· ἐπὶ τῶν ἁώρως τελευτησάντων, ἥτοι (ἐπὶ-ἥτοι om. C) ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μὲν, τρυφῇ δὲ διαφθειρόντων αὐτά. Γελλὼ γὰρ τις ἦν παρθένος, καὶ ἐπειδὴ ἁώρως ἐτελεύτησε, φασὶν οἱ Λέσβιοι αὐτῆς τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παιδία, καὶ τοὺς τῶν ἁώρων θανάτους αὐτῇ ἀνατιθέασιν. μέμνηται ταύτης Καπῶ (II), Suda γ 112 A. Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα· αὕτη ἁώρος ἐτελεύτησε, καὶ τὸ φάντασμα αὐτῆς ἐδόκουν ἐπὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς ἁώρους θανάτους ἰέναι (III). Cf. Hesych. γ 308 L.-Cunn. Γελλῶ (Mus. : -λῶς H)· δαίμων, ἦν (Mus. : ἡ H) γυναικες τὰ νεογνὰ (Mus. : νεω- H) παιδία φασὶν ἀρπάζειν. Primus rec. Urs. 1568

|| Γέλλως post Schnw. 1839 (Γελλῶς) Ahr. 1839a : Γελλῶ (= Γελλῶ vel Γελλῶς) I(Et. M.[D]) : Γελλοῦς II(C), III : Γελλῶ I(Et. M.[rell.]), II(rell.) : Γελλῶ I(Et. Gen. A) : Γελλο I(Et. Gen. B) | παιδοφιλωτέρα testt. pll. : παιδοφιλωτέρῳ I(Et. Gen. B) : παιδοφιλωτέρα Sapph. negg. Lob. 1925, Pf. 1926, 317, obl. recte Voigt 1971 (ccl. fr. 156, 167)

168B

⊗ δέδυκε μὲν ἅ κελάννα
καὶ Πληϊάδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὥρα·
ἔγω δὲ μόνῃ κατεύδω.

|| ἁhipp || (x-υυ---υ---υ ||). Notabilia: v. 1 δέδυκε; monosyllabus in v. fine: v. 2 δέ; enj. A: vv. 2s.

|| Heph. 11,5 (vd. ad fr. 82a) (I), Arsen. 18,51 = 'Apostol.' 5,98c [1-4] Καπφοῦς (II); (1) schol. A Heph. 11 (p. 147,3-12 Consbr.) ὅπου μὲν ἐξ ἰωνικοῦ (Westph. 1866 : ἱαμβικοῦ codd.) ἀπὸ βραχείας ἀρχομένου, ὅπερ ἐστὶ παιωνικοῦ (παίωνος dub. Consbr. 1906) δευτέρου, καὶ τροχαϊκοῦ ἐπτασήμου, ἥτοι ἐπιτρίτου δευτέρου ὡς τὸ πρῶτον [1], ὅπου <δέ> (suppl. Westph. 1866), ὡς προεῖρηται, ἐξ ἰωνικῶν καθαρῶν καὶ τροχαϊκῶν. – τὸ οὖν “ἅ κελάννα” ἐπτάσημός ἐστι τροχαϊκή· τροχαῖος γάρ ἐστι καὶ σπονδεῖος· μακρὸν γάρ ἐστι καὶ τὸ τελευταῖον “α”. – ἔστιν οὖν τὸ “ἅ κελάννα” ἐπίτритος δεύτερος, τῆς “α” τελευταίας ἀντὶ μακρᾶς παραλαμβανομένη (III). Sapph. abiudicavit Wil. 1896, 634 (cf. 1900, 33 n. 1, 1913, 75 n. 1), alii, sed cf. praesertim Marz. 1958, 1-60. Primus rec. Urs. 1568

AMERICAN
ACADEMY 53.686
ROME

THEOCRITUS

EDITED WITH
A TRANSLATION AND COMMENTARY
BY

A. S. F. GOW

M.A., F.B.A.

FELLOW OF TRINITY COLLEGE AND
BRERETON READER IN CLASSICS IN THE
UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

VOLUME I

★

INTRODUCTION, TEXT,
AND
TRANSLATION

CAMBRIDGE
AT THE UNIVERSITY PRESS

1950

SIGLA

Ⓟ ₁	Pap. Oxyrhynchi 2064.	s. ii
Ⓟ ₂	Pap. Oxyrhynchi 1618.	s. v
Ⓟ ₃	Pap. Antinoae.	c. A.D. 500
Ⓟ ₄	Perg. Louvre 6678 et Rainer.	c. A.D. 500
p.Ox. 1806	Pap. Oxyrhynchi 1806.	s. i
p.Ox. 694	Pap. Oxyrhynchi 694.	s. ii
p.Ber. 5017	Perg. Berolinensis.	s. vii (?)

A	Cod. Ambrosianus 390 (G 32 sup.).	s. xiii
C	Cod. Ambrosianus 104 (B 75 sup.).	s. xv-xvi
D	Cod. Parisinus Graecus 2726.	s. xv
E	Cod. Vaticanus Graecus 42.	s. xiv
G	Cod. Laurentianus xxxii. 52.	s. xiii
H	Cod. Vaticanus Graecus 913.	s. xiii-xiv
K	Cod. Ambrosianus 886 (C 222 inf.).	s. xiii
L	Cod. Parisinus Graecus 2831.	s. xiii-xiv
M	Cod. Vaticanus Graecus 915.	s. xiii
N	Cod. Athous Iberorum 161.	s. xiii-xiv
P	Cod. Laurentianus xxxii. 37.	s. xiii-xiv
Q	Cod. Parisinus Graecus 2884.	A.D. 1299
S	Cod. Laurentianus xxxii. 16.	A.D. 1280
U	Cod. Vaticanus Graecus 1825.	s. xiv

V	Cod. Vaticanus Graecus 1824.	s. xv
W	Cod. Laurentianus Coniv. Soppr. 15.	s. xiv
X	Cod. Vaticanus Graecus 1311.	s. xv
Tr	Cod. Parisinus Graecus 2832.	s. xiv
Mosch.	Codd. Moschopulei.	ss. xiv, xv
Med.	Edit. Mediolanensis Boni Accursii.	A.D. 1480
Ald. Ald. ²	Editiones Venetae Aldi Manutii.	A.D. 1495
Iunt.	Edit. Florentina Philippi Iuntae.	A.D. 1516
Cal.	Edit. Romana Zachariae Calliergis.	A.D. 1516
Non.	Cod. Salmanticensis 295 F. Nonii Pinciani (vid. p. xlvi).	s. xvi
codd.	Codices (ei tantum qui in capite Idyllii enumerantur).	
cett.	Codices ceteri (inter eos tantum qui in capite Idyllii enumerantur).	
Σ	Scholia (nonnunquam adiuncto codi- cis siglo, ut ΣK).	
[Laur.]	Codicum familiae (vid. p. xxxiv).	
[Vat.]		

Notae ad siglum antecedens pertinentes.

- arg. Argumentum.
corr. Correctus vel correctura.
v.l. Varia lectio.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΑ (α')

'Οἶνος, ὦ φίλε παῖ,' λέγεται, 'καὶ ἀλάθεα'.
 κάμμε χρὴ μεθύοντας ἀλάθεας ἔμμεναι.
 κᾶγω μὲν τὰ φρένων ἐρέω κέατ' ἐν μύχῳ·
 οὐκ ὅλας φιλέην μ' ἐθέλησθ' ἀπὺ καρδίας.
 5 γινώσκω· τὸ γὰρ αἴμισιν τὰς зоΐας ἔχω
 зὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο·
 κῶταν μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ὄγω
 ἀμέραν· ὅτα δ' οὐκ ἐθέλης σύ, μάλ' ἐν σκοτῶ.
 πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ὀνίαις δίδων;
 10 ἀλλ' αἶ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ,
 τῷ κε λώιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
 πόησαι καλίαν μίαν ἐνν ἐνι δενδρίῳ,
 ὅππυι μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
 νῦν δὲ τῷδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχης κλάδον,
 15 ἄλλον δ' αὖριον, ἐξ ἀτέρῳ δ' ἄτερον μάτης·
 καὶ μὲν σευ τὸ κάλον τις ἴδων ῥέθος αἰνέσαι,
 τῷ δ' εὖθυς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευσ φίλος,
 τὸν πρῶτον δὲ φίλεντα τρίταιον ἐθήκαο.
 †ἀνδρῶν τῶν ὑπερανορέων δοκέης πνέην·
 20 φίλη δ', ὅς κε зόης, τὸν ὕμοιον ἔχην ἄει. †
 αἶ γὰρ ὦδε πόης, ἄγαθος μὲν ἀκούσσαι
 ἐξ ἄστων· ὁ δὲ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλέπως ἔχοι,
 ὅς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑπαδάμνεται
 κάμμε μόλθακον ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.

CODD.: K[D] CH (1-8) Port. (25-fin.: quos versus Casaubonus in notis ad
 Diog. Laert. exscripsit e codice Francisci Porti Cretensis. Neglexit Galla-
 vottius)

PAP.: P₃ (1-8, 20-fin.)

TITULUS: Παιδικὰ Αἰολικά CH Παιδ[P₃ Εἰδύλλιον ἐρῶντος, et super scholiis
 παιδικὰ Δωριστί, οἱ δὲ Αἰολιστί K

2 κάμμε Brunck -μες codd. 3 κᾶγω Hoffmann κήγῳ codd. 4 οὐκ ὅλας
 Ameis οὐχ ὅλας K ἀκόλας CH | φιλέην Hoffmann -είην codd. | ἀπὺ Hoffmann
 ἀπὸ codd. 5 τὸ K τὴ CH | αἴμισιν P₃ Hoffmann ἄμ- codd. | зоΐας D²

IDYLL XXIX

‘Wine and truth, dear lad’, the saying goes, and in our cups we too must speak truth. And I shall tell thee what lies in the recesses of my mind: thou wilt not love me with all thy heart. I see it; for half my life is mine by reason of thy beauty, the rest is lost; and when thou wilt, the day I pass is that of the Blessed, but when thou wilt not, it is dark indeed. How can this be right, to plunge in troubles one that loves thee? Nay, thou art young and I thy elder: hearken then to me and thou shalt profit thereby thyself and thank me for it. Make thee thy single nest in a single tree whither no wild creeping thing can come. Now on one bough thou lodgest to-day, to-morrow on another, and from the one lookest ever for a new; and whoso sees and praises thy fair face, for him thou makest thyself forthwith a friend of three years’ standing, while him that loved thee first thou settest among thy three-day friends. [Thou art too fickle, and shouldst cling ever to thy like.] If so thou dost thou shalt be of fair repute in the town and Love shall not deal hardly with thee—Love that lightly tames the hearts of men, and has robbed me, that once was iron, of all my strength. Nay, by thy soft lips, I bid

Iunt.Cal. ζωίας cett. 6 δε P₃ K om. CH 7 θέλης P₃ K θέλεις CH
8 δτα Bergk δκα codd. | σύ Wilamowitz τυ codd. 9 όνίαις Hoffmann
άν- KC | δίδων C²D² δίδως K 10 αί Bergk εί KC | μοί τι C τί μοι K |
πίθοιο Iunt.Cal. πείθ- codd. 11 κε Hermann κεν Iunt. καί codd. | αύτως C
12 πόησαι Gallavotti ποιήσαι C Iunt.Cal. -σον K | ένν Wilamowitz ειν codd.
13 όππυι Wilamowitz όππη C όπη K 14 έχης C -εις K 15 άτέρω δ’
άτερον Hoffmann έτ-, έτ- codd. | μάθης C 16 μέν Brunck κέν codd. μήν
Cal. 18 φίλεντα Hoffmann -εύντα codd. | τρίτατον K | έθήκασ Camerarius
-κας codd. 19 δοκής scripsi -εις codd. | πνέην Hoffmann πνέειν C πνείειν K
20 άς Iunt. ας C ώς K | ζόης C² ζώης K τρόης C | ύμοιον D² όμ- C
ύμιον K | έχην C² έχειν cett. 21 ακουσαι P₃ 23 ύπαδάμναται Hoff-
mann ύποδάμναται P₃ K -νεται C 24 κάμε Hoffmann κήμέ codd. |
μόλθακον Gallavotti μάλ- codd. | σιδαρίω P₃ Ahrens -ίου C -ιον K

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

- 25 ἄλλὰ πέρρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχομαι
 ὀμνάσθην ὅτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,
 κῶτι γηράλαιοι πέλομεν πρὶν ἀπύπτυσαι
 καὶ ῥύσσοι, νεότατα δ' ἔχην παλινάγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φόρει,
 30 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλάβην.
 ταῦτα χρή σε νόεντα πέλην ποτιμώτερον
 καὶ μοι τῶραμένῳ συνέραν ἀδόλως σέθεν,
 ὅππως, ἄνικα τὰν γένυν ἀνδρεῖαν ἔχης,
 ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλεῖοι φίλοι.
 35 αἶ δὲ ταῦτα φέρην ἀνέμοισιν ἐπιτρέπης,
 ἐν θύμῳ δὲ λέγης 'τί με, δαιμόνι', ἐννόχλης;
 νῦν μὲν κάπῃ τὰ χρύσια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
 βαίην καὶ φύλακον νεκύων πεδὰ Κέρβερον,
 τότᾳ δ' οὐδὲ κάλεντος ἐπ' αὐλεῖαις θύραις
 40 προμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλέπτω πόθῳ.

25 πέρρ Wilamowitz περὶ K γὰρ περὶ C | ἀπαλλῶ C | v. cum 26 conflar
 Port. (ἄλλὰ περίξ μ' ὀμνάσθην κ.τ.λ.) 26 ὀμνάσθην Port. ὀ μνάσθην K ἐμνά-
 σθεν C | πέρρυσιν C Port. 27 πέλομεν Wilamowitz -λομες C Port. -λεμες P₃
 -λοιμες K 28 ῥύσσοι C | ἔχην Brunck ἔχειν P₃ codd. 29 ἐπωμαδίαις
 Meineke -μιδίαις P₃ -μαδίαις K Port. -ομμασίαις C | φόρη P₃ C 30 βαρ-
 δύτεροι Brunck βραδ- codd. 31 σε νόεντα Buecheler νοέοντα codd. |
 πέλην Brunck -λεῖν codd. | ποτιμώτερον P₃ Port. ποτιμώτερον K προτ- C
 32 συνερᾶν C Port. συνορᾶν K | ἀδολοῖς P₃ 33 ὅππως Brunck ὅπως

XXIX. ΠΑΙΔΙΚΑ <α>

thee call to mind that thou wast younger a twelvemonth since, and ere a man can spit we grow old and wrinkled. Youth once gone is past recovery, for on its shoulders it wears wings, and we are slow to capture things which fly. These thoughts should make thee kinder and teach thee to return my love which is without guile, that when the beard of manhood covers thy cheeks we may be to one another as Achilles and his friend. But if thou cast my words upon the winds to bear away and say in thy heart, 'Nay, sir, why must thou vex me?', though now for thy sake I would even go seek the golden apples or fetch Cerberus who wards the dead, then would my heavy longing be stayed nor would I even come to the house-door shouldst thou call me.

codd. | ἔχης C Port. ἔχεις P₃ K 34 ἀλλάλοισι Port. ἀλλήλ- cett. | Ἀχιλλεῖοι Schaefer -ιλήιοι codd. 35 ταῦτα D² ταῦτά γε cett. | φέρην Brunck -ρεῖν codd. | ἐπιτρέπης Wilamowitz -τρέπεις P₃ Port. -τρόποις K ἐπὶ τρόπῃς C 36 ἐννόχλης Bergk ἐνό- C ἐνοχλεῖς P₃ (?) K 37 νῦν KC ναι Port. | μὲν C μὲν δὴ K | κάπῃ τὰ Hoffmann κήπῃ τὰ Port. κήπειτα KC | χρύσια Hoffmann -σεα codd. 38 πέδα D³ Port. παῖδα P₃ cett. 39 τότα Bergk τόκα codd. | κάλεντος Hoffmann -εὔντος codd. | αὐλιά P₃ 40 προμήλοισι C | πόθω K μούνω C

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΑ <β>

- ῥῶαι τῷ χαλέπων καίνομόρῳ τῷδε νοσήματος·
 τετόρταιος ἔχει παῖδος ἔρος μῆν' αὖ με δεύτερον,
 κάλῳ μὲν μετρίως, ἄλλ' ὅποσον τῷ πόδι περρέχει
 τὰς γὰρ, τοῦτο χάρις, ταῖς δὲ παραύαις γλύκυ μειδίαι.
 5 καὶ νῦν μὲν τὸ κάκον ταῖς μὲν ἔχει ταῖς δ' ὄν(ίησί με),
 τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνῳ ὑπὶτύχην ἔσσειτ' ἐρωΐα.
 ἔχθες γὰρ παρίων ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύων,
 αἰδέσθεις προσίδην ἄντιος, ἡρεύθετο δὲ χροά·
 ἔμεθεν δὲ πλέον τὰς κραδίας ὥρος ἐδράξατο·
 10 εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἔλκος ἔχων καῖνο(ν ἐν ἥπατι).
 πόλλα δ' εἰσκαλέσαις θυμον ἐμαύτῳ διελεξάμαν·
 'τί δῆτ' αὖτε πόης; ἄλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσεται;
 λεύκαις οὐκέτ' ἴσαισθ' ὅττι φόρης ἐν κροτάφοις τρίχας;
 ὥρα τοι φρονέην· μὴ <οὔτ>ι νέος τὰν ιδέαν πέλων
 15 πάντ' ἔρδ' ὅσσαπερ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτι γεγεύμενοι.
 καὶ μὰν ἄλλο σε λάθει· τὸ δ' ἄρ' ἦς λώιον ἔμμεναι
 ξέννον τῶν χαλέπων παῖδος ἐρώ(των προγενέστερον).
 τῷ μὲν γὰρ βίος ἔρπει ἴσα γόννοις ἐλάφῳ θόας,
 χαλάσει δ' ἀτέρῃ ποντοπόρην αὔριον ἄρμενα·
 20 τὸ δ' αὖτε γλυκέρας ἄνθεμον ἄβας πεδ' ὑμαλίκων
 μένει. τῷ δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μύελον ἐσθίει

COD.: C E cod. quodam Athoo I. Lascaris titulum et tria prima verba descripsit.
 PAP.: P3 (1-6, 20-fin.)

TITULUS: Παιδικὰ Ἀπολικά P3 C Παιδικὰ Συρακούσια Ath.

I ῥῶαι Ath. καὶ C 2 παῖδος P3(?) Bergk παῖδα C | ἔρος P3 H. Fritzsche
 ἔρος C | με Bergk om. C 3 ποδι Bucheler παιδί C | περρέχει Ahrens
 περιέχει C 4 hic ponunt P3 Th. Fritzsche post 5 C | παραύαις P3 Bergk
 -αύλαις C | μειδίαι Bergk -ίαμα C 5 ὄν(ίησί με scripsi οὐ C 7 λεπτά
 μελιφρύγων C corr. Bergk 8 προσίδην Hoffmann ποτίδην C 9 κραδίας
 ὥρος Bergk καρδία σωρός C 10 καῖνον ἐν ἥπατι Kraushaar καὶ τὸ C
 II εἰσκαλέσαις Hoffmann -σας C | ἐμαύτῳ Bergk -του C | διελεξάμαν
 Bergk διέλυξε C 12 δῆτ' αὖτε πόης Kraushaar δὴ ταῦτ' ἐπότης C | ἔσσεται

IDYLL XXX

Alack for this grievous and ill-starred sickness of mine! For two months now a quartan passion has held me for a lad no more than passing fair; yet clad he is with charm from head to foot, and sweet the smile upon his cheek. Till now some days the plague lies heavy on me, and other days abates, but soon no respite will there be—not even enough to compass sleep, for yesterday as he passed he gave me a quick glance from between his eyelids, too shy to look me in the face, and blushed. And love laid tighter grip upon my heart, and home I went fresh-wounded to the quick. And summoning my soul long converse held I with myself: ‘What is this thou art at again? When will this folly cease? Hast thou forgotten that thou wearest white hairs upon thy temples? The season for sense has come. No longer young in looks, thou must not act as those whose foot is new-set on the threshold of the years. Ay, and this too hast thou forgotten: better it is for him who is older to hold aloof from the painful love of lads. For one, life speeds on the hoof of the swift deer; to-morrow he will cast loose his tackle and set forth to sail another course, and the flower of his sweet prime abides among his peers. But the lover is a prey to memories, and desire feeds even on

Bergk ἔσεται C 13 λεύκαις Hoffmann -κας C | οὐκέτ' ἴσαισθ' scripsi (οὐκέτ' ἴσησθ' Schwabe) οὐκ ἐπίσθησθ' C | ὅττι φόρης Bergk ὅτι φόροις C | τρίχας Th. Fritzsche τρία C 14 φρονέην Hoffmann -εσιν C(?) | οὔτι νέος Bergk ... νέος C | πέλων Ahrens -λη C 15 ἄρτι Bergk ἄρτια C 16 ἄλλο σε λάθει τὸ Ahrens δ' ἄρ' ἧς Bergk ἄλλος ἐλάθειτο δ' ἄρης C 17 ξέννον Ahrens ξείνον C | ἐρώτων H. Fritzsche προγενέστερον Wilamowitz (-ρῶ Bergk) ἔραν C 18 ἔρπει Bergk ἔρπερω C | γόννοις Buecheler γόνοις C | θοᾶς Bergk θοαῖς C 19 χαλάσει Ahrens δλάσει C | ἀτέρῃ Hoffmann ἐτ- C | ἄρμενα Ahrens ἀμέραν C 20 τὸ δ' Wilamowitz τῷ δ[33 οὐδ' C | ὑμαλίκων Bergk ἱμαλικῶ C 21 μυελὸν Bergk μελὸν C

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

- ὀμιμινασκομένῳ, πόλλα δ' ὄραι νύκτος ἐνύπνια,
παύσασθαι δ' ἐνίαυτος χαλέπας οὐκ ἴ(κανος νόσω).'
ταῦτα κᾶτερα πόλλα πρὸς ἔμον θυμον ἐμεμψάμαν·
25 ὃ δὲ τοῦτ' ἔφατ'· 'ὅττις δοκίμοι τὸν δολομάχανον
νικάσῃν Ἦρον, οὗτος δοκίμοι τοῖς ὑπὲρ ἁμμέων
εὐρην βραϊδίως ἄστερας ὀππώσσαιν ἔννεα.
καὶ νῦν, εἴτ' ἐθέλω, χρή με μάκρον σχόντα τὸν ἄμφενα
ἔλκην τὸν ζύγον, εἴτ' οὐκ ἐθέλω· ταῦτα γάρ, ὦγαθε,
30 βόλλεται θεὸς ὃς καὶ Δίος ἔσφαλε μέγαν νόον
καῦτας Κυπρογενήας· ἔμε μάν, φύλλον ἐπάμερον
σμίκρας δεύμενον αὔρας, ὀνέλων ὦκα φόρει <πινόα>.'

22 ὄραι Lobel ὄρη C 23 χαλεπᾶς οὐκ ἴκανος νόσω Bergk | οὐ (deletum)
χαλεπαὶ οὐχί (κ supra χ add.) C 24 κᾶτερα H. Fritzsche χᾶ- C | πρὸς
Hoffmann ποτ' C 25 τοῦτ' C ταυ[ϑ3 | ἔφατ' ὅττις δοκίμοι Bergk ἔφτ'
ὅτις δοκεῖ μοι C 26 νικάσῃν ϑ3 -σειν C | δοκίμοι τοῖς ὑπὲρ ἁμμέων
Bergk δοκεῖ μοι τᾶς ὑπὲρ ἁμμ' C 27 εὐρην ϑ3 H. Fritzsche -ρεῖν C |
βραϊδίως Bergk βραδ- C | ὀππώσσαιν ἔννεα Buecheler ὀππώσσαιν

XXX. ΠΑΙΔΙΚΑ <β>

his inmost marrow: many are the dreams that beset him by night, nor is a year's space long enough for him to rid him of his heavy sickness.' Such complaints and many more I laid before my spirit, which thereto made answer, 'Whoso thinks to vanquish crafty Love thinks to find readily how many times nine in number are the stars overhead. And now, whether I choose or no, I must stretch forth my neck to all its length and drag my yoke, for such, friend, is the will of that god who brought low the great mind of Zeus and of the Cyprian-born herself. Me with a breath he lifts and swiftly bears away, like a leaf that lives but for a day and is the sport of lightest airs.'

11νν ἐννέα C 28 σχόντα Ahrens ἔχοντα C 29 ἔλκην Hoffmann -κειν C
-κον P₃ | ὦγαθε Th. Fritzsche ὦ γὰρ θεός C 30 βόλλεται P₃ Hoffmann
βούλεται C 31 καύτας C και τας P₃ | φύλλον Th. Fritzsche φίλον C
32 δεύμενον Bergk δευόμ- C | ὀνέλων Ahrens ὁ μέλλων C | ὦκα Ahrens
αἶκα C | πνόα suppl. Legrand